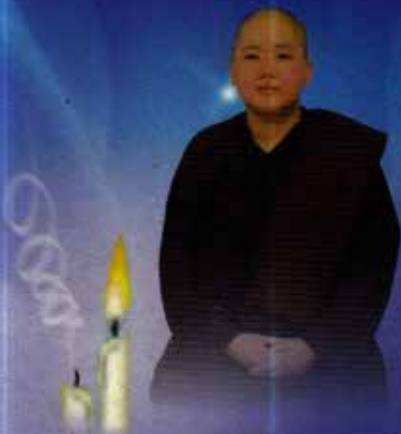

ကိုယ်တိုင်ငြိမ်းမှ ငြိမ်းပါမည်

အသောကဓာရီ
[လျှင်ကော်]

အသက်(၄၀)ပြည့်မွေးနေ့အမှတ်တရ

ထူးကဲမွန်မြတ် လေးအပ်လက်ဆောင်

- ❖ မွေးနေ့၊ မွေးလာ၊ ရောက်လို့လာပြီ လှူဒါန်းဒါန၊ သီလဆောက်တည် ဘာဝနာပွား၊ သုံးပါးစုံညီ မွေးနေ့ပွဲ၊ ထူးကဲမြတ်ပေသည်။
- ❖ စိန်ဝဇီရာ၊ မြန်လာနှင့် သန္တာပုလဲ၊ ဂေါ်မုတ်ရွဲကို စွန့်ကြဲပဏ္ဍာ၊ ပေးဆက်တာထက် စာပေသည်သာ၊ မွန်မြတ်စွာ၏။

ကိုယ်တိုင်ငြိမ်းမှ ငြိမ်းပါမည်

ဒာသောကစာဂီ (လွိုင်ဇော်)

အသက် (၄၀) ပြည့် မွေးနေ့အမှတ်တရ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

အသောကစာရီ(လွိုင်ကော်)	-	အသောကစာရီ(လွိုင်ကော်)
ဖုန်း-၀၉ ၅၀၉၇၃၄၄		
တက္ကသိုလ်တေဇာလင်း	-	တက္ကသိုလ်တေဇာလင်း
ဖုန်း-၀၉ ၄၇၁၁၀၃၆၈		
နိုင်လင်း	-	နိုင်လင်း
မသင်းသင်းခိုင်၊ မခင်စိန်ပန်း		
ဆွေမွန်ကွန်ပျူတာ		
မဝင်းဝင်းရွှေ(ပုံရိပ်ရှင်)	-	မဝင်းဝင်းရွှေ(ပုံရိပ်ရှင်)
ဖုန်း-၀၉ ၄၂၀၅၂၀၈၇		
အောင်ဇော်(ပုံရိပ်ရှင်)	-	အောင်ဇော်(ပုံရိပ်ရှင်)
ကိုတင်အောင်ကျော်		
'စွယ်တော်' ပုံနှိပ်တိုက်		
၅၁-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။		
ဇင်ရတနာစောစာပေ	-	ဇင်ရတနာစောစာပေ
ဦးချစ်ညွန့်၊ အမှတ်-၂၀၅/က၊		
၄-လမ်း၊ မြို့သစ်၊ အင်းစိန်၊ ရန်ကုန်။		
၁၀၀၀	-	၁၀၀၀
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ	-	၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
ပထမအကြိမ်	-	ပထမအကြိမ်
ဓမ္မဒါန	-	ဓမ္မဒါန

မာတိကာ

- ကျေးဇူးတင်လွှာ	၇
- ဆေးနှစ်မျိုး	၈
- လာခြင်းကောင်းတဲ့ အရှင်မ	
တက္ကသိုလ်တေဇာလင်း	၉
- ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း	၂၃
၁။ ရှင်တစ်ဆူ	၂၉
၂။ အလွမ်းဘဝ လွတ်ချင်စိတ်နဲ့	၃၁
၃။ ပါရဂူဘွဲ့ ရသော်လည်း	၃၄
၄။ မြင့်မြတ်နုလုံးသားပိုင်ရှင်	၃၇
၅။ လင်းလက်နေသော ကြယ်တစ်ပွင့်	၄၁
၆။ လာရောက်စေချင် ရွှေဥမင်	၄၅
၇။ ဒွေးမယ်နော်တို့ ပျော်စရာ	၆၁
၈။ မေ့လို့မရတဲ့ မြန်မာပြည်	၆၅
၉။ အလုပ်နှင့် အခွင့်အရေး	၆၉
၁၀။ အခုလိုဆိုတော့ သိပါပြီ	၇၅
၁၁။ ကျေးဇူးများလိုက်တာ	၈၅
၁၂။ ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်	၉၁
၁၃။ မလေ့ကျွမ်းမတင်း စောင်းကြိုးညှင်းသို့	၉၇
၁၄။ အဖြေရှာတော့ သေချာပြီ	၁၀၁
၁၅။ စိတ်ကလေးသာ ပြောင်းလိုက်ပါ	၁၀၉
၁၆။ ဖြစ်ချင်တာတွေ မဖြစ်ချင်တော့ဘူး	၁၁၅

၇။ မမြင်ချင်တာတော့ ဖြစ်ချင်ပါတယ်	၁၂၃
၈။ မြင့်မြင့်ကြဲ မှန်တာလုပ်	၁၃၁
၉။ မှန်တာလုပ် ဟုတ်တာပြော	၁၃၅
၁။ ယုန်ထင် ကြောင်ထင်	၁၄၁
၁။ နေတတ်ရင် ကျေနပ်စရာပါ	၁၄၇
၂။ မသွားချင်လည်းနေ မနေချင်လည်းသွား	၁၄၉
၃။ မမြင်ချင် မမျောချင်တော့ဘူး	၁၅၉
၄။ နေတတ်ပါတယ် ထိုင်တတ်ပါတယ်	၁၆၅
၅။ ပူမှုကင်းကွာ နေစမ်းပါ	၁၇၇
၆။ ပြေးစရာ မြေလဲမရှိတော့ပါ	၁၈၁
၇။ သူမှ ကိုယ်မဟုတ်ဘဲ	၁၈၅
၈။ ချတိုင်းလည်း မကျနိုင်ပါ	၁၈၉
၉။ ဘယ်သူမှန်သလဲ	၁၉၅
၁။ ဘာအရေးကြီးဆုံးလဲ	၁၉၉
၁။ မှေးစက်ခြင်း (သို့) ငြိမ်သက်ခြင်း	၂၀၃
၂။ ကိုယ်တိုင်ငြိမ်းမှ ငြိမ်းပါမည်	၂၀၇
- ကန်တော့ပန်ဆင် ရင်ဖွင့်လွှာများ	
- အမေသို့	၂၁၃
- ကြိုးစားပါ့မယ်	၂၁၅
- ပန်းဥယျာဉ်မှာ ပွင့်တဲ့ပန်း	၂၁၈
- လမ်းပြကြယ်	၂၂၁
- ကန်တော့ပန်း	၂၂၃

ဒေါက်တာဒေါ်နီမူလာ
(အသောကစာပို-လှိုင်ကော်)

ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်
(အသောကစာပို-လှိုင်ကော်)

မန္တလေးမြို့ အနိယာ သီလရှင်စာသင်တိုက်တွင်
၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ပထမအကြိမ်
သီလရှင်ဘဝ ခံယူခဲ့စဉ်

ဒေါက်တာဒေါ်နီမူလာ
(အသောကစာရီ-လှိုင်ကော်)

၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် အောင်စွာ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရရှိစဉ်

၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် အောင်စွာ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရရှိစဉ်

ခင်ကိုင်းတောင် သဒ္ဒယသီတဂူဆရာတော်ဘုရား ပို့ချသော
ဓမ္မပဒ မိဇ်-အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ သင်ယူစဉ်

ပြည်ပြို့ စာမေးတသီတဂူဆရာတော်ဘုရား၏ညီတော်
ပေါပြို့ ဝိသုဒ္ဓိရတနာတော်နှင့် မိသားစု (၁၂-၁၁-၈၄)

နိုင်ငံတော်သံယောဇဉ်ပေးရာ ဥက္ကဋ္ဌ ဝမ်းမော်ဆရာတော်
ဒေါက်တာအောင်ကျားတော်ဝံသ၏ ဆရာတော် ဦးအောင်

မကျလှတော်မူင် စေတနာထုတ်ဖန်ကြီးထား
မိမိနှင့် မယ်တော် ဒေါ်စန်းစန်းလေးတို့ ဖွဲ့စည်းကြည့်

ကလေးပြို အရိယာဝါသဓမ္မရိပ်သာသို့ ဝမ်းမော်ဆရာတော်နှင့် သံယောဇဉ်ပေး
ကြံ့ရောက်ချီးမြှောက်စဉ်က အမှတ်တရ

မယ်တော်ကြီး ဒေါ်စန်းစန်းလေးနှင့်
မိမိ ပါရဂူဘွဲ့ယူပြီးစအချိန်

အကျဉ်းဦးစီးဌာန ရှမ်း၊ ကယားပြည်နယ်ထောင်အုပ်စု
၁၃-ကြိမ်မြောက် ထောင်တွင်းပိပဿနာ (၁၀) ရက် တရားစခန်း၊ စွင့်ပွဲအခမ်းအနား

အကျဉ်းဦးစီးဌာန ရှမ်း၊ ကယားပြည်နယ်ထောင်အုပ်စု
၁၃-ကြိမ်မြောက် ထောင်တွင်းပိပဿနာ(၁၀)ရက် တရားစခန်း၌ တရားပြနေစဉ်

မန္တလေးပြို့ ဝန်းဟော်တိုက်တွင် ဓမ္မလုပ်သား ဝေယျာဝဋ္ဌအဖွဲ့၌ ဆောင်ရွက်စဉ်

ဓမ္မမိတ်ဆွေပျားနှင့် တရားဆွေးနွေးစဉ်

တောင်ကြီးအကျဉ်းထောင် စခန်းသိမ်းပွဲ

ကလေးမြို့ အရိယာဝါသ ဓမ္မရိပ်သာ၌
ဓမ္မလှုပ်သားများနှင့် အမှတ်တရ

တောင်ကြီးမြို့နယ် တောင်လေးလုံးအကျဉ်းဦးစီးဌာန
တရားပြုပြီးစ အမှတ်တရ

တောင်ကြီးမြို့ တောင်လေးလုံးအကျဉ်းထောင်တွင်
တရားပြုပြီးစ ယောဂီများနှင့်အမှတ်တရ

ပူဇော်ရှိငိုဦးမှု ခံယူစဉ်

အကျဉ်းစီးဌာန ရုပ်မှ ကယားပြည်နယ်ထောင်အုပ်စု
(၁၃) ကြိမ်မြောက် ထောင်တွင်းဝိပဿနာ (၁၀) ရက် တရားစခန်း
စခန်းသိမ်းပွဲအခမ်းအနား

ပျိုးဆက်သစ်တို့အား ဘာသာ၊ သာသနာနှင့်
ယဉ်ကျေးမှုအမွေများ လက်ဆင့်ကမ်းပေးနေစဉ်

တောင်လေးလုံး အကျဉ်းစီးဌာနမှ မလှနှင့်နှင့် တောင်လေးလုံးမှ ကလေးများ

တောင်ကြီးမြို့ရှိ ဣန္ဒာနုမုဗ်ခေတီတော်မြေရင်းတွင်
အေးသာယာပြည့်သစ် သောက်ဖျား

ဓမ္မလုပ်သားဖျားနှင့် အပုတ်တရ

ကျေးဇူးတင်လွှာ

ရတနာမြတ်သုံးပါးနှင့် အနန္တောအနန္တငါးပါး အနမတဂ္ဂ
သံသရာခရီးရှည်တစ်လျှောက် ကျေးဇူးရှိခဲ့ကြဖူးသော၊ ကျေးဇူး
ရှိနေဆဲဖြစ်ကြသော၊ ကျေးဇူးရှိလတ္တံ့သော ကျေးဇူးရှင်အပေါင်း
တို့အား ဤစာအုပ်ဖြင့် ရိုသေလေးမြတ်စွာ ရှိခိုးဦးညွှတ် ကန်တော့
အပ်ပါသည်။ ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူအားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

မေတ္တာခံယူလျက်...

မေတ္တာဖြင့်

အသောကစာရီ(လှိုင်ကော်)

မန်း-၀၉ ၅၀၉၇၄၅

သော နှစ်ပျိုး

ဝမ်းထဲမှာ အပူအပုပ်တွေပြည့်ပြီး ဝမ်းချုပ်ရင် နေမကောင်း ထိုင်မသာ မအိမသာ ဖြစ်ကြရတာမို့ နေ့စဉ် ပုံမှန် ဝမ်းသွားနေစေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ အထိုင်များ အညောင်းမိလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခရီးသွားလို့ ပုံမှန်မလည်ပတ်တာမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ကြုံရတဲ့အခါ ဝမ်းနုတ် ဆေးအကူအညီနဲ့ အညောင်းအညာဝေဒနာ ဖြေကြရ အပူအပုပ် ရှင်းကြရပါတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာ သန့်စင်စေဖို့အတွက်ပေါ့။

စိတ်ထဲမှာ ကိလေသာအပူအရှုပ်တွေပြည့်ပြီး စိတ်ညစ် စိတ်ဆိုး၊ စိတ်ပျက်စိတ်ဓာတ်ကျ၊ စိတ်အလိုမကျ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ကြရင် စိတ်ကြည်၊ စိတ်သန့်၊ စိတ်ချမ်းသာ၊ စိတ်ငြိမ်းချမ်း စိတ်တည်ငြိမ်မှုတွေ အစားထိုးဝင်ရောက် နေရာယူနိုင်အောင် ကိလေသာအပူအပုပ် ရှင်းစေတဲ့ သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ ဝမ်းနုတ်ဆေးကို မဖြစ်မနေ နေ့စဉ်ပုံမှန် အချိန်ပြည့်မဟုတ်ရင်တောင် သတ်သတ်မှတ်မှတ် ရသလောက် အချိန်ယူပြီး ကုစားကြရပါလိမ့် မယ်။ ဒါမှလည်း ကြည်လင်ရှင်လန်း လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ချမ်းမြေ့ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေသွားနိုင်ကြမှာပါ။ စိတ်ခန္ဓာ (သို့) နာမ်ခန္ဓာ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေဖို့အတွက်ပေါ့။ ။

အသောကစာရီ(လှိုင်ကော်)
၂၀၀၆ ခုနှစ်။

လာခြင်းကောင်းတဲ့ အရှင်ပ

- * သီလရှင် ဆရာကင်းက
တဏှာကွင်းပစ်ပယ်
သာသနာတွင်းခေတ်နှယ်မှာ
ချစ်စဖွယ်ဟန်နွဲ့
ဂူမွေ့လို့ လူတွေ့ရှောင်တယ်
မြူရွေ့တောင်အားသစ်လို့ခွဲ။
- * ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် မဂ်ပန်းချူတယ်
တက်လမ်းမူသနဲ့
မထိတ်သာစိတ်ရဲလို့
မိတ်ဖော်လည်းမပါ
ဘာဝနာဘိညာဉ်ကွန်
တိမ်ယာဉ်ညွန့်စီးတော့မည်ခါ။
- * ပုတီးနှင့်အပြီးပါတယ်
မငြီးရာဖန်ရိပ်က
စွာန်စိတ်နှင့်သီလသယ်
ထူးပေအံ့ဖွယ်
လောဘနှင့်ဒေါသပယ်တယ်
မောဟဝယ်ရှိဘူးထင့်လေး။

ယင်းသံဝေဂတေးထပ်သည် သီလရှင်ဆရာကင်း၏ ဂုဏ် ရည်ဖွဲ့ တေးထပ်ဖြစ်သည်။ ဆရာကင်းကိုယ်တိုင် ရေးသည်ဟု

ဆိုသော်လည်း အမည်မသိ နန်းတွင်းသူတစ်ဦး ရေးသည်ဟုလည်း အဆိုရှိသည်။

သီလရှင်ဆရာကင်းနှင့် ဗန်းမော်ဆရာတော်တို့၏ အတ္တမာန တိုက်ပွဲ ပညာမာန်ယှဉ်ပြိုင်ပွဲအကြောင်းကို ဆရာမေမြို့ မိုးကြည်က “မြန်မာစာပေတိုက်ပွဲများ” စာအုပ်မှာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ တင်ပြထားခဲ့ သည်။ လွန်စွာ သံဝေဂယူဖွယ် ကောင်းလှသည်။

ဆရာတော် ရဝေထွန်းကလည်း “ဘိက္ခုနီသာသနာနှင့် သီလရှင်သမိုင်း” စာအုပ်၌ သီလရှင်ဆရာကင်း ဂုဏ်ရည်ဖွဲ့တေးထပ် ကို ဦးစွာဖော်ပြခဲ့သည်။ တေးထပ်အစတွင် “ဘိက္ခုနီဆရာကင်းက” ဟု မူများစွာ၌ တွေ့ရသည်။

ရှေးအခါက သီလရှင်နှင့် ဘိက္ခုနီကို အတူထား၍ စပ်ဆို ကြသည်ကို အများအပြား တွေ့ရသည်။ အချုပ်တန်းဆရာဖေက သံဝေဂတေးထပ်တစ်ပုဒ်တွင် နိဗ္ဗူကို စိတ်တူကြရအောင် ဘိက္ခုမ လုပ်ပါတော့ကွယ် ဟု စပ်ဆိုထားသည်။ တောခလို လောဘပယ် တယ် ဟု ဆိုကြသော်လည်း လောဘနှင့် ဒေါသပယ်တယ် ဟူသော ဆရာတော် ရဝေထွန်း၏ စာအုပ်ပါအတိုင်း တင်ပြလိုက်သည်။

“ယခုခေတ်တွင် “သီလရှင်” ဟု ခေါ်ဆိုနေကြသည့် သာသနာ့နွယ်ဝင် အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်းကြီးသည် မြန်မာ့ရာဇဝင် တစ်လျှောက်မှာ ဂုဏ်သိမ်ရှိစွာ ထည်ဝါခုံခုံ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ရပ်တည် ၍ နေခဲ့သည်။

ယင်းအကြောင်းကို စာပေ အထောက်အထားများစွာ ထင်ရှားတည်ရှိနေခဲ့သဖြင့် သိရသည်။ သို့သော် သီလရှင် ဟူသော နာမည်ကို ကုန်းဘောင်ခေတ်ဦးမှစ၍ အသုံးပြုခဲ့ဟန်တူပြီး ထိုထက် ရှေးကျသော အင်းဝခေတ်၊ ပုဂံခေတ် စသည်တို့တွင် အခြားအမည် များဖြင့် သုံးစွဲအမှတ်အသား ပြုခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော် ရဝေထွန်း၏ သီလရှင်များအပေါ် ထားရှိသော မျှော်လင့်ချက်များကိုလည်း တင်ပြလိုပါသည်။ ဆရာတော်၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သောကြောင့် လိုက်နာ ဆောင်ရွက်စေလိုသော ဆန္ဒများလည်း စာရေးသူတွင် ရှိပါသည်။

ယခုခေတ် အချို့သော နေက္ခမ္မဓာတ်ခံရှိသူ အမျိုးသမီး တို့သည် များပြားပုံပုံ လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ စုံလင်ရောပြွမ်း သောင်းကြမ်းနေရာအကြားမှ လူဝတ်ကြောင်စမ္မတာ လူ့ဘောင် ဆိုင်ရာ အရှုပ်အထွေးများစွာကို သာယာဆိတ်သည်း အလွတ်ရုန်း ကာ သီလရှင်ဘဝဖြင့် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော် တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအတွက် ပိဋကတ်တော်ဆိုင်ရာ စာကျက်စာအံ၊ စာပြန်အထပ်ထပ်၊ ဝတ်တက်ဝတ်ကပ်၊ မပြတ်မနား ဘာဝနာတရား ပွားများမယုတ်၊ သင့်ရာသင့်ရာ ကျင့်ကြံအားထုတ် ပြုလုပ်နေကြ ခြင်းသည် လွန်လွန်မင်းမင်း ချီးမွမ်းထိုက်လှသည်။ ယင်းသည့်ကိစ္စ မပြတ်ဆောင်ရွက်နေကြသော သီလရှင်တို့၏ စားဝတ်နေရေး အရှည်ခံ၍ တည်တံ့ခိုင်ရေးအတွက် အဘက်ဘက်မှ အားပေးချီး မြှောက် စောင့်ရှောက်သင့်လှသည်။

သီလရှင်တို့သည် -

- (က) မိမိဘဝ စောင့်ရှောက်ရသော သီလရှင်နှင့်ဆိုင်ရာ တိုက်တာ၏စည်းမျဉ်းဥပဒေတို့ကို လိုက်နာလျက် ပရိယတ္တိလုပ်ငန်းဝယ် အထက်တန်းရောက်နိုင်သမျှ ရောက်အောင် ကြိုးစားစေလိုပါသည်။
- (ခ) ပရိယတ္တိလုပ်ငန်း၌ အထက်တန်းရောက်ပြီးသူတိုင်း စာပေပို့ချမှုကို စွမ်းနိုင်သမျှ အားထုတ်စေချင်ပါ သည်။ သို့မဟုတ် ပဋိပတ်လုပ်ငန်းစဉ် ဝင်လိုက လည်း ဆက်လက်ဝင်ဖြစ်အောင် ဝင်စေချင်ပါသည်။

သို့မဟုတ် ခေတ်ပညာသင်ကြားရေးလမ်းစဉ်ဘက် သို့ ချီတက်လိုပါကလည်း ရဲရဲရင့်ရင့် ချီတက်စေ လိုပါသည်။

- (ဂ) ပရိယတ္တိ (လောကုတ္တရာ) ပညာ ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ရရှိ ပြီးသူများသည် (ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်းစဉ် ဝင်သူများမှ အပ) ခေတ်ပညာသင်ပြီးသည်ဖြစ်စေ၊ မသင်ရသေး သည်ဖြစ်စေ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာပြုရေး ရည်ရွယ် ချက်ကို ပိုက်၍ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ပညာပေး၊ ကူညီရေးနှင့် ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းတို့ကို ဝင် ရောက် ဆောင်ရွက်ကြစေလိုပါသည်။

ဤအချက်သုံးချက်တို့တွင် (က) မှာ မုချသွားရမည့် လမ်းစဉ်ဖြစ်ပြီး (ခ) နှင့် (ဂ) မှာ တစ်လမ်းလမ်းကိုရွေးကာ နှစ် သက်ရာလမ်းစဉ်အတိုင်း စခန်းထွင်၍ အဆင်ပြေအောင် လှမ်းကြ ရမည်ဖြစ်ရာ တစ်သွယ်သောလမ်းသွယ် ခြေလှမ်းမှန်မှန်နှင့် ထက် ထက်သန်သန်ကြီး ချီတက်ကြစေလိုပါသည်” ဟု ဆရာတော် ရဝေထွန်းက အကြံပြု တိုက်တွန်းထားသည်။

သာသနာပြုကြရာ၌ ကိုယ်စွမ်းနိုင်ရာမှ ယဉ်ကျေးယူငှာစွာ ထိထိရောက်ရောက် ထဲထဲဝင်ဝင် လုပ်ဆောင်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ အများအားဖြင့် ရဟန်းတော်များသည် ပလ္လင်ဖြင့် သာသနာပြုရာမှာ စွမ်းနိုင်သလို သီလရှင်များသည် အိမ်တွင်းသာသနာပြုရာမှာ ပို၍ ထိရောက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အရည် အချင်းပြည့်စုံသော သာသနာပြုအာဇာနည် သီလရှင်ကောင်းများ မြောက်မြားစွာ ထွန်းကားဖို့လိုပါသည်။ ပေါက်ဖွားလာစေလိုပါသည်။

တစ်နေ့ သီလရှင်ဆရာလေး မနိမ္မလာက စာရေးသူကို ဆက်သွယ်လာသည်။ မဓ္မဒါနကုသိုလ်ရှင် ပေါ်လာသည့်အတွက်

သီလရှင်ဘဝ မရောက်ခင်က ရေးခဲ့သောစာများနှင့် သီလရှင်ဘဝ ရောက်မှရေးသော စာမူအချို့ကို အသက် (၄၀) ပြည့် အမှတ်တရ အဖြစ် ထုတ်ဝေလိုသောကြောင့် စာအုပ်ဖြစ်အောင် စီစဉ်ဆောင်ရွက် ပေးဖို့ အကူအညီတောင်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဝမ်းမြောက်နှစ်ခြိုက်စွာ လက်ခံလိုက်သည်။ မကြာမီ စာမူများ ရောက်လာသည်။ စာဖတ် သူ အကျိုးများမည့် စာမူများသာ စိစစ်ရွေးချယ် စီစဉ်ပေးပါ ဟုလည်း အမှာစကား ပါးလိုက်သေးသည်။

ဆရာလေး မနိမ္မလာ၏စာမူများကို ဖတ်ရှုကြည့်သောအခါ ဘဝမှာ ငြိမ်းချမ်းစွာနေထိုင်လိုသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းများဖြင့် အတွေ့ အကြုံများနှင့်ပေါင်းစပ်ကာ ရေးထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ လောကဝံ ၏သဘောများ၊ လူတွေ၏ စိတ်နေစိတ်ထားများ၊ ဘဝအကျဉ်း အကျပ်မှ ငြိမ်းချမ်းစွာ လွတ်မြောက်အောင် ပြုလုပ်နည်းများ၊ ဘဝ နှင့်ဓမ္မ ထပ်တူကျအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်မှုများ၊ ရှုထောင့်မှန်ပြောင်း လဲတတ်အောင် စိတ်ဆပြောင်းလဲနည်းများ (စိတ်ထားပြောင်းလဲနည်း များ) စသည်တို့ကို တွေ့ရပါသည်။

သေချာစူးစိုက်စွာ ဖတ်ရှု၍ လက်တွေ့ ကျင့်ဆောင်ကြလျှင် ငြိမ်းအေးသော ဘဝပိုင်ရှင်ဖြစ်ကာ အောင်မြင်ခြင်းပန်းတိုင်သို့ လျင်လျင်မြန်မြန် ကိုယ်တိုင်ကေန ရောက်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ လက်တွေ့ကျင့်ကြံဖို့သာ လိုပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆရာလေး မနိမ္မလာနှင့် သိကျွမ်းခင်မင် ရင်းနှီးသည်မှာ ကြာလှပြီဖြစ်သည်။ မနိမ္မလာဘဝမရောက်ခင် ဆရာမ နွယ်နီဟန်ဘဝကပင် စတင်ရင်းနှီးခဲ့သည်။

နွယ်နီဟန်သည် ဇာတကအဋ္ဌကထာ (တတိယော ဘာဂေါ) က ဥပမာများကို လေ့လာခြင်းကျမ်း ဖြင့် မန္တလေးတက္ကသိုလ် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနမှ M.A မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရခဲ့သည်။

နွယ်နီဟန်၏ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ယူကျမ်းဖြစ်သော ဇာတက အဋ္ဌကထာ (တတိယော ဘာဂေါ) လာ ဥပမာများကို လေ့လာခြင်း ကျမ်း ကို ဖတ်ရှုကြည့်လျှင် ဇာတကစာပေက ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ နိတိစာပေ၊ ပုံပြင်စာပေများနှင့် မြန်မာစာပေတို့အပေါ် ပုံသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးဖြင့် လွှမ်းမိုးယုံနုံ့နေပုံများ၊ ဥပမာ အလင်္ကာကျယ်ပြောပုံ၊ စွမ်းအားထက်မြက်ပုံများကို ပီပီပြင်ပြင် သိမြင်ရမည် ဖြစ်သည်။ ဇာတကစာပေ လေ့လာလိုသူတိုင်း လက်စွဲပြုသင့်သောကျမ်း ဖြစ် ပါသည်။

နွယ်နီဟန်သည် သာဝကဘာသိတသုတ္တန်များကို လေ့ လာခြင်းကျမ်း ဖြင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနမှ Ph.D ဒေါက်တာဘွဲ့ ရခဲ့သည်။ ထိုအခါမှစ၍ ဒေါက်တာနွယ်နီဟန် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ မန္တလေးတက္ကသိုလ်၊ အရှေ့တိုင်းပညာဌာနကနေ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ အရှေ့တိုင်းပညာဌာနသို့သွား၍ Ph.D လုပ်သူ တို့တွင် ပထမဆုံးဒေါက်တာဘွဲ့ရသူမှာ နွယ်နီဟန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က တက္ကသိုလ်လောက ရေပြင်ကျယ်မှာ ပြင်းထန်စွာ လှိုင်း ဂယက် ရိုက်ခတ်ခဲ့သည်။ အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှပါ၏။ နွယ်နီဟန် ကား မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်။ ကိုယ်စိုက်သည့်အတိုင်း ကိုယ် ရိတ်သိမ်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ခံယူထားဟန်ရှိသည်။

- 'ကိုယ်ကသူ့ကို၊ မှီခိုနေရ၊
ထိုကာလဝယ်၊ မဟုတ်မခံ၊
ခွန်းတုန်ပြန်မှု၊ မှန်သော်လည်းရှုံး
လူကြီးမုန်း၏။
- မှန်မှန်မှားမှား၊ ခေါင်းငုံ့ထားမှ
မှားသော်လည်းမရှုံး၊ လူကြီးသုံး၏'
ဟု အဆိုရှိသည်။

- 'လူ၏အကြိုက်၊ ဆယ်ခါလိုက်လည်း
မလိုက်တစ်ခါ၊ ရှိခဲ့ပါမူ
ကြီးစွာရန်သူ၊ စွဲမှတ်ယူ၏။
မှတ်ယူအမြဲ၊ စိတ်မှာစွဲ၍
သတိမြဲ၍ ကြည့်ဆက်ဆံ' ဟုလည်း သတိပေးခဲ့

ကြသည်။ ယင်းကဗျာများသည် ယေဘုယျအားဖြင့် လောကသဘာဝ ကို မီးမောင်းထိုးပြနေပါသည်။ သတိထားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်၏ Ph.D ဒေါက်တာဘွဲ့ယူကျမ်းကို လေ့လာကြည့်လျှင် ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်သည် ပိဋကတ်စာပေ နဲ့စပ်ကြောင်း သိရသည်။

ပိဋကတ်သုံးပုံရှိသည့်အနက် သုတ္တန္တပိဋကကို ပိုက်စိပ်တိုက် မွေနှောက်ကြည့်ရှုကာ သာဝကဘာသိတသုတ္တန်များကို စာကိုယ် ပိုင်းတွင် သုတေသီပိသစွာ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ရွေးချယ် ဆွေးနွေး သုံးသပ်တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

နိဒါန်းနှင့်နိဂုံးတို့တွင် ပိဋကတ်သုံးပုံအကြောင်းကို ဆဋ္ဌမူ ပိဋကတ်သုံးပုံနှင့်တကွ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာလာ မိန့်ဆိုချက်များ၊ ကမ္ဘာ့ပညာရှင်၊ မြန်မာ့ပညာရှင်တို့၏ အမြင်အမျိုးမျိုးကိုပါ ယှဉ်တွဲ သုံးသပ်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် သုတ္တန္တ ပိဋကသာမက ဝိနယ၊ အဘိဓမ္မပိဋကများပါ လေ့လာ သုံးသပ်ပြရသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဆဋ္ဌမူသာမက ပညာရှင်အသီးသီး၏ အမြင်များကိုပါ ယှဉ်တွဲဖော်ပြရသောကြောင့်လည်းကောင်း ဒေါက်တာနွယ်နီဟန် သည် ပိဋကတ်စာပေ နဲ့စပ်သူဖြစ်သည်ဟု ပြောနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်၏ သာဝကဘာသိတသုတ္တန်များကို လေ့လာခြင်းကျမ်း ကို ဖတ်ရှုကြည့်က ပိဋကတ်စာပေ နဲ့စပ်စွာ လေ့လာပြီး ဖြစ်သည့်အပြင် ဘုရားရှင်နှင့် အရှင်သာရိပုတြာ၊

အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်, အရှင်မဟာကဿပ, အရှင်အာနန္ဒာစသော တပည့်သာဝကများ၏သဘောများကိုပါ သိမြင်ရသည့်အတွက် သာသနာတော်အပေါ် နက်ရှိုင်းစွာ ယုံကြည်သက်ဝင်မှုများ တိုးပွားလာစေနိုင်ပါသည်။

ဘဝမှာ အမှတ်တရစာအုပ်ထုတ်လျှင် စာများသာမက ဓာတ်ပုံများပါ ဝေဝေဆာဆာ ပါစေလိုသည်မှာ စာအုပ်စီစဉ်သူ၏ စေတနာပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းနဲ့ ရှိသမျှ ဓာတ်ပုံတွေ ပို့လိုက်ပါ ဟု စာရေးသူက ခိုင်းလိုက်သည်။

အတ္ထုပ္ပတ္တိနဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ မထည့်ချင်ပါ။ လူမသိ သူ မသိဘဲ နေချင်ပါတယ် ဟု ငြင်းသေးသည်။ နောက်တော့ စီစဉ်သူ ဖြစ်သည့် စာရေးသူ စကားကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းနှင့် ဓာတ်ပုံတွေ ရောက်လာသည်။ သို့သော် “သင့်လျော်မှသာ ထည့်ပါ။ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတွေ မျက်စိစပါးမွှေး စူးမှာ စိုးပါတယ်” ဟူသော အမှာစကား ပါလာသေးသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စာရေးသူ အတွက် အမြတ်အစွန်း ရလိုက်သည်။ ဓာတ်ပုံတွေကို ကြည့်ရင်း ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်သည် လာခြင်းကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း မှန်းဆထားသည်ထက် ပိုမိုသိလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်သည် သာသနာ့မှီးကောင်းကင်၌ ထွန်းလင်းတောက်ပနေသော ငွေကြယ်ပွင့်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည့် သက်တော်ရှည် ရွှေဟင်္သာဆရာတော်, စလေဆရာတော်နှင့် ကမ္ဘာ့ ဗုဒ္ဓသာသနာပြု သီတဂူဆရာတော်, ဗန်းမော်ဆရာတော်, ဝါခင်းကုန်း ဆရာတော်များ၏ သြဝါဒရေစင်များ သောက်သုံးရလျက် အေးမြလုံခြုံသော မေတ္တာရိပ်ကို ခိုလှုံခဲ့ရသူ, ခိုလှုံနေသူ ဖြစ်သည်။

စစ်မှန်သော ဘာသာရိပ်၊ သာသနာရိပ်မှာ မှေးစက်ခွင့် ရသူလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သီလရှင်ဆရာလေး မနိမ္မလာ

(ဒေါက်တာ နွယ်နီဟန်) သည် လာခြင်းကောင်းသော အရှင်မ ဖြစ်သည်။

ရှေးကုသိုလ်ကံကြောင့် သာသနာတော်ထွန်းကားရာ မြန်မာပြည်မှာ လူဖြစ်ရ၍ သူတော်ကောင်းများကို မှီခိုဆည်းကပ်ခွင့်ရပြီး သူတော်ကောင်းတရား ကြားနာရကာ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းသည့် ဘက်ရောက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်သူလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သီလရှင်ဆရာလေး မနိမ္မလာ (ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်) သည် နေခြင်းကောင်းသော အရှင်မ ဖြစ်ကြောင်း ပီပီပြင်ပြင် သိမြင်ရသည်။

ဆက်လက်၍ နေခြင်းကောင်းသော အရှင်မဖြစ်လျက် ပြန်ခြင်းကောင်းသော အရှင်မလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သော်လည်း နေခြင်းလည်းကောင်း, ပြန်ခြင်းလည်းကောင်းသော အရှင်မ ဖြစ်စေလိုသော ဆန္ဒများ စာရေးသူရင်မှာ ပြည့်လုံနေပါသည်။

ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်သည် ငယ်စဉ်ကပင် သာသနာ့အာဇာနည် ဆရာတော်ကြီးများ၏ မေတ္တာရိပ်ကို ခိုလှုံခဲ့ရသူ, အဘိဓမ္မာ သင်တန်းများ တက်ရောက်သင်ယူခဲ့၍ ထူးချွန်စွာအောင်မြင်ခဲ့သူ, သီတဂူဆရာတော်ကြီး၏ ပါဠိ, အင်္ဂလိပ်, မြန်မာ သုံးဘာသာဖြင့် ပို့ချသည့် ဓမ္မပဒသင်တန်းသို့ တက်ရောက်သင်ယူခဲ့သူ၊ Tourism သင်တန်းတက်ခဲ့၍ လက်တွေ့ကွင်းဆင်းလေ့လာခဲ့သူဖြစ်သည်။ အသိပညာ ဗဟုသုတများကို ရနိုင်ရာမှ ရှာဖွေ စုဆောင်းခဲ့သူလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အရာရာနဲ့ စပ်ကြွယ်ဝနေသူဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်သည် စာရေးကောင်းသူ, စကားပြောကောင်းသူ, ဉာဏ်ထက်မြက်သူ, စာဖတ်အားကောင်းသူ, မှတ်သားနိုင်သူ, အဘိဓမ္မာနိုင်နင်းသူ, သဒ္ဒါထက်သန်သူ, လက်တွေ့ကျင့်

ဆောင် လိုက်နာသူ ဖြစ်သည်ဟု သူငယ်ချင်းများက သတ်မှတ်ကြသည်။ သူ၏စာများကိုကြည့်လျှင် အမြင်ရှင်း၊ အသိလင်း၍ လက်ငင်း ကျင့်ဆောင်နေသူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ကြရမည် ဖြစ်သည်။

တရားပြသူ၊ တရားဟောသူ ဘဝအတွေ့အကြုံ၊ အတွေ့အမြင်များ ရေးသားလျှင် ဤစာစုများထက် ပို၍နက်ရှိုင်းလာမည် ထင်ပါသည်။ ဓမ္မအသိ၊ ဓမ္မဗိတိ၊ ဓမ္မရသများကို အများသူငါတွေပါ သိရှိခံစားရအောင် ရေးသားဖြန့်ဝေစေချင်ပါသည်။

ယခုအခါ ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်သည် သီလရှင် မနိမ္မလာ ဘဝဖြင့် တရားနာယူသူ၊ တရားလေ့လာသူအဆင့်မျှသာမက ကိုယ်တိုင်လည်း တရားအားထုတ်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း တရားအားထုတ်ချင်လာအောင် ဆွဲဆောင်နိုင်ကာ တရားအားထုတ်တတ်အောင် သင်ပြလမ်းညွှန်နေသည့် လမ်းပြကြယ် ဖြစ်နေပါပြီ။ တရားသဘောနီးနှောဆွေးနွေးပွဲများသာမက စခန်းပွဲများကျင်းပကာ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယအဖြစ် တရားပြနေသူဖြစ်သောကြောင့် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် တရားအလှူ ပေးဝေနေသူလည်း ဖြစ်နေပါပြီ။ စာရေးသူက ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုခေါ်နေမိပါသည်။ ပညာပြည့်ဝ နှလုံးလှသူများလည်း ကောင်းချီးပေးကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆရာလေး မနိမ္မလာ (ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်) ကို ကုန်းဘောင်ခေတ်က သီလရှင်ဆရာကင်းကဲ့သို့ ထက်မြက်စေလိုသော်လည်း အစဉ်သဖြင့် မာန်မာနကင်းမဲ့လျက် အညမညဂါရဝရှိသူလည်း ဖြစ်နေစေချင်ပါသည်။ ယင်းဆန္ဒသည် ထာဝရ တိုးတက် ကြီးပွားစေချင်စိတ်က ပေါက်ဖွားလာခြင်း ဖြစ်သည်။

မနိမ္မလာ (ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်)၏သန္တာန်မှာ မဟုတ်မခံ ကတ်ကတ်လန် ရန်တွေ့တတ်သည့် ပညာမာန်ရှိသည့် အဂါရဝဖြစ်နေ

သည်ဟု ပြောခြင်းမဟုတ်ပါ။ အလှပေါ်အယဉ်ဆင့် ရွှေအလွှာ မြအဖူး ထူးချွန်နေစေလိုသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သူများ ရိုင်းကားလျှင် သူများထက် ပိုဆိုးတတ်သည်။ ပျော့ပျောင်းသူများ၊ မာကျောလာလျှင် သူများထက် ပို၍ ခက်ထန်တတ်သည် ဟု ပညာရှိများက သတ်မှတ်ထားကြသည်။ ဆရာလေး မနိမ္မလာ (ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်) သည် ပညာပြည့်ဝ နှလုံးလှသူပီပီ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သူ၊ ပျော့ပျောင်းနူးညံ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ လောကခံဆိုးများနှင့် တွေ့ကြုံရလွန်းသောအခါ သတိပညာလွတ်၍ ခန္တီဓာတ်လျော့နည်းသွားကာ အမှတ်တမဲ့ ရိုင်းကား ခက်ထန်သူ ဖြစ်သွားမှာ စိုးမိပါသည်။

လုံဖျား ပစဉ်းနား ကျီးကန်းချီးပါ သဘောများ သက်ရောက်နေသလော မပြောတတ်ပါ။ တကယ်တော့ လောကမာယာ တာ သိမ်မွေ့လွန်း၍ လောကပရိယာယ်က ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ကြွယ်ဝလွန်းနေသည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ စွမ်းအားကလည်း ကြောက်ခမန်းလီလီ ပြင်းထန်လွန်းလှသည်။ သတိချုပ်ရော ကောင်းလှ၏။

လောကထုံးစံ၊ လောကခံကား၊ မကြဲလည်းဖြစ်၊ ကြဲလည်းနစ် တတ်ပါသည်။ ဉာဏ်ရှိယောက်ျား၊ မှားလတ်သောခါ၊ ဆေးလွန်နာကို၊ ဆရာနောက်ဆက်၊ အကုခက်သို့၊ ဖျက်၍အမြဲ ပြင်နိုင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ဆရာလေး မနိမ္မလာ (ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်) သည် တရားပြကောင်းသောကြောင့် ငြိမ်းချမ်းမှုများ စံစားရသည့်အတွက် တရားနာသူ၊ တရားထိုင်သူ၊ တရားကျင့်သူ၊ တရားစခန်းဝင်သူတို့ထံမှ တန်တော့ပန်ဆင် ရင်ဖွင့်လွှာစာများ မြှောက်မြားစွာ ရရှိနေသူ လည်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ကို စုပေါင်းထုတ်ဝေလျှင် ထူထဲခံ့ညားသော ဘဝ

ဇာတိခုံအပုံစံ စာအုပ်ကြီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။ နောင် အလျဉ်းသင့် အကြောင်းညီညွတ်လျှင် ထုတ်ဝေဖို့ စာရေးသူမှာ စိတ်ကူးရှိပါသည်။ ဤစာအုပ်ထဲ၌ နမူနာအဖြစ် ကန်တော့ပန်လွှာ ရင်ဖွင့်လွှာ စာအချို့ကို ထည့်သွင်းထားပါသည်။

အသောကစာရီ (လျှိုင်ကော်) သည် သီလရှင် ဆရာလေး မနိမ္မလာ (ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်) ၏ နာမည်ပင်ဖြစ်ကြောင်း သိစေလိုပါသည်။ လူ့ဘဝနာမည်ဖြင့်လည်း မဟုတ်။ အများသိ၍ ခေါ်နေကြသည့် သီလရှင်ဘဝ နာမည်ဖြင့်လည်းမဟုတ်ဘဲ ဇာတိမြေ လျှိုင်ကော်မှ လေးစားကြည်ညိုရသော ဆရာတော်က ချီးမြှင့်သည့် “အသောကစာရီ” နာမည်ဖြင့် ဆရာတော်ကို ပူဇော်လို၊ ဇာတိမြေကိုလည်း ဂုဏ်ပြုလိုသည့်အတွက် “အသောကစာရီ(လျှိုင်ကော်)” ဟု ကလောင်နာမည် ရွေးချယ်ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။

စာရေးသူဆန္ဒကို တင်ပြရလျှင် ဒေါက်တာနွယ်နီဟန် (အရှေ့တိုင်းပညာ) ကလောင်ဖြင့် တက္ကသိုလ်အသီးသီးမှာရှိသည့် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနကို ကိုယ်စားပြုနာမည် ဖြစ်စေချင်ပါသည်။ အရှေ့တိုင်းပညာဖြင့် ဘွဲ့ရထားသူများအနက် စာရေးဆရာဖြစ်သူ အချို့ရှိပါသော်လည်း ဌာနကိုယ်စားပြု နာမည်မယူကြဘဲ သီးသန့် ရပ်တည်နေကြသည့်အတွက် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနမှ စာရေးဆရာ ဖြစ်သူမရှိဟု အထင်ရောက်နေကြသူတွေ့ ပြောနေကြသူတွေ့ မြောက်မြားစွာ ရှိနေကြောင်း သိနေ၊ တွေ့နေရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသည် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနကို လူတွေကျယ် ပြန့်စွာ သိစေလိုသော စာရေးသူ၏ဆန္ဒမျှသာပါ။

တကယ်တော့ ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်သည် ရာထူးနှင့်ဌာနကို စွန့်ခွာ၍ လူဝတ်ကြောင်ဘဝပါ မြုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ပြီး ဘုရားသမီးတော် သီလရှင်ဘဝသို့ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ကူးပြောင်းသွားသူ

ဖြစ်သည့်အတွက် ‘စိုးရိမ်မှုကင်းအောင် ကျင့်နေသူ၊ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနေသူ’ ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရသည့် ‘အသောကစာရီ’ ဟု နာမည် ယူခြင်းက သူနှင့်ပို၍ သင့်လျော်ပါသည်။

အရှေ့တိုင်းပညာ ဌာနတစ်ခုမျှသာမက လူသားအားလုံး၊ သတ္တဝါအားလုံးကို ကိုယ်စားပြုသော နာမည်ဖြစ်နေပါသည်။ သတ္တဝါ တိုင်း စိုးရိမ်ပူလောင်မှုကင်းကာ ငြိမ်းချမ်းပျော်ရွှင် ကြည်နူးကြစေ ချင်ဟန် တူပါသည်။

ဤစာအုပ်အတွက် နာမည်ရွေးရာ၌ ဒေါက်တာနွယ်နီဟန် (အရှေ့တိုင်းပညာ) ကလောင်နာမည်ယူလျှင် ချတိုင်းလည်း မကျ နိုင်ပါ ဟု လောကီဆန်ဆန် ဆွဲဆောင်အားရှိသည့်နာမည်ကို စိတ်ကူးမိသော်လည်း အသောကစာရီ(လျှိုင်ကော်) ကလောင်နာမည် ယူထားသည့်အတွက် ကိုယ်တိုင်ငြိမ်းမှ ငြိမ်းပါမည် ဟု လောကုတ္တရာ ဆန်ဆန် နာမည်ရွေးလိုက်ပါသည်။ ရိုးစင်းသော်လည်း တည်ငြိမ် သောနာမည်ဖြစ်၍ သူနှင့် ပို၍ လိုက်လျောမည်ဟု ယူဆပါသည်။

“တုမေဟိ ကိစ္စမာတဗ္ဗံ၊ အက္ခာတာရော တထာဂတာ ဘုရားရှင်တို့သည် လုပ်နည်းလုပ်ဟန် နည်းစနစ်ကောင်းများကို တိကျမှန်ကန်စွာ ညွှန်ကြားပြသကြသည့် လမ်းပြကြယ်များသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ပြုကျင့်ဖွယ်ရာ မှန်သမျှကို သင်တို့ကိုယ်တိုင် လုပ် ဆောင်သင့်သည်။ လုပ်ဆောင်ပါလေ” ဟု မြတ်ဗုဒ္ဓက တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ခဲ့သည်။

တရားဟောသူ၊ တရားပြသူ၊ စာအုပ်ထုတ်သူများသည် တိကျ၊ မှန်ကန်သော တရားရှုမှတ်နည်းများ၊ ငြိမ်းချမ်း ပျော်ရွှင် စေသော နည်းလမ်းများကို သွန်သင်၊ ပြသသော လမ်းညွှန်သူများ သာ ဖြစ်ကြပါသည်။ တရားရှိအောင်၊ တရားရအောင်၊ ငြိမ်းချမ်း ပျော်ရွှင်နေအောင်ကား ကိုယ်တိုင်ကျင့်ဆောင်ကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။

အတ္တာ ဟိ အတ္တနော နာထော-မိမိကိုယ်သာ ကိုးကွယ်ရာ၊ အားထားရာ ဟုလည်း မြတ်ဗုဒ္ဓက မိန့်ခြေခဲ့သည်။

“ကိုယ်တိုင်ငြိမ်းမှ ငြိမ်းပါမည်” စာအုပ်သည် ဖော်ပြပါ မြတ်ဗုဒ္ဓစကားတော်အတိုင်း လောကမှာ တွေ့ကြုံရတတ်သော မီးတောက်မီးလျှံများကို မေတ္တာရေစင် စသည်တို့ဖြင့် ကိုယ်တိုင် ပက်ဖြန်းကာ ငြိမ်းသတ်မှသာ ငြိမ်းအေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြထားသောစာအုပ် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်ပါ နည်းစနစ်ကောင်းများကို ရယူ ကျင့်ဆောင်ကြကာ ငြိမ်းအေးသော ဘဝပိုင်ရှင်များ ဖြစ်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ပါသည်။

စာအုပ်စီစဉ်ရာတွင် ဆောင်းပါးအစကို ညာဘက်မျက်နှာမှာ ထားလိုသည့်အတွက် လစ်ဟာနေသော ကွက်လပ်များ၌ ဖြည့်စာအဖြစ် အဆိုအမိန့်များနှင့် ကဗျာလင်္ကာများကို ရွေးချယ်ထည့်သွင်းလိုက်ပါသည်။ သဘောပေါက် နားလည်ကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ တစ်စုံတစ်ရာ ချွတ်ယွင်းမှုများ ရှိနေလျှင် ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်နှင့်မဆိုင်ဘဲ စီစဉ်သူ စာရေးသူနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ သတိပညာ ချို့တဲ့မှုကြောင့်သာ ချို့ယွင်းသွားခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါသည်။ ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဓမ္မဒါနပြုသူများအပါအဝင် ကျေးဇူးတင်ထိုက်သူအားလုံးကို နှလုံးသားထဲက ကျေးဇူးမော်ကွန်း ရေးထိုးလိုက်ပါသည်။ ။

တက္ကသိုလ်ဂေဇာလင်း

၄-၁၂-၂၀၁၂

၀၉-၄၇၁၁၀၃၆၈

ကလေးမြို့ အင်္ဂါယာဝါသဓမ္မဂိုဏ်း သဂုဏ်လေး ဒေါက်တာဒေါ်နန္ဒာလှ၏ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းနှင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ သာသနာပြုသောင်ရွက်မှုများ

ကယားပြည်နယ်၊ လွိုင်ကော်မြို့၊ ခ.လ.ရ (၅၄) တပ်အတွင်း ခမည်းတော် ဗိုလ်မှူးဟန်တင် (O.T.S အပတ်စဉ်-၃၂) နှင့် မယ်တော် ဒေါ်စန်းစန်းလေး (အင်္ဂလိပ်စာဌာန၊ မန္တလေးတက္ကသိုလ်) တို့မှ ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၃) ရက်၊ ၁၃၃၄ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၃) ရက် (စနေနေ့) တွင် ဖွားမြင်သော အထွေးဆုံးသမီးရတနာ ဖြစ်ပါသည်။

မွေးချင်းမောင်နှမ (၅)ဦးအနက် အစ်ကိုတော် အရှင်တေဇနိယမှာ ပျံလွန်တော်မူပြီး ဖြစ်၍ အစ်မတော် ဒေါ်ဝေပယ်ဟန်၊ ဒေါ်ရွှေစင်ဟန်၊ ဒေါ်စကားဝါဟန်တို့ ကျန်ရှိပါသည်။ မန္တလေးတက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တို့မှ ဝိဇ္ဇာ(ဂုဏ်ထူး)ဘွဲ့၊ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့၊ ပါရဂူဘွဲ့တို့ကို အရှေ့တိုင်းပညာဘာသာဖြင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နှင့် ဟိုတယ်နှင့်ခရီးသွားလာရေးဝန်ကြီးဌာနတို့ ပူးပေါင်းဖွင့်လှစ်သော ခရီးသွားဝန်ဆောင်မှုပညာဒီပလိုမာဘွဲ့ကိုလည်း ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဒေါက်တာနွယ်နီဟန်ဘဝဖြင့် နိုင်ငံ့တာဝန်ကို ၁၉၉၆ မှ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိ မန္တလေးတက္ကသိုလ်၊ မြစ်ကြီးနားတက္ကသိုလ်၊ မန္တလေးနိုင်ငံခြားဘာသာတက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တို့တွင် (၁၀)နှစ်တိုင်တိုင် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

လောကုတ္တရာအခြေခံစာပေများကို ငယ်စဉ်ကပင် စတင် လေ့လာခဲ့ပြီး ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံတော်အစိုးရက နှစ်စဉ်ကျင်းပ သော အဘိဓမ္မာ (၃)ဆင့်စာမေးပွဲကို စစ်ကိုင်းတိုင်းတွင် ဒုတိယ အဆင့်ဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၉) ရက်၊ စနေနေ့၊ ၁၃၆၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်တွင် မွန်ပြည်နယ်၊ သထုံမြို့နယ်၊ တောင်စွန်း ဓမ္မဒူတတောရ၊ မဏိဇေယျ သီလရှင်စာသင်တိုက်တွင် ဆရာတော် ဦးကေသရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သာသနာ့နွယ်ဝင် သီလရှင်ဘဝကို ခံယူခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ပထမဝါတွင် လောကုတ္တရာ အခြေခံစာပေ များသင်ယူပြီး နိုဝင်ဘာလတွင် ဓမ္မဒူတတောရ၏ စုပေါင်းသွေး လှူဒါန်းပွဲကို ပထမအကြိမ် အောင်မြင်စွာ ဦးစီးဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ရွှေဥမင် ဓမ္မသုခတောရရိပ်သာ ၌ တရားအားထုတ်နေစဉ် ကလောမြို့၊ မဟာစည်ရိပ်သာမှ နွေရာသီ လူငယ်ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ဗုဒ္ဓဘာသာ သင်ခန်းစာများ သင်ကြားပို့ချ နိုင်ရန် ပင့်ဖိတ်၍ သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလမှ နိုဝင်ဘာလအထိ ကလောမြို့၊ ရွှေဥမင်ဓမ္မဒါယာဒတောရရိပ်သာ၌ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ယောဂီများဖြင့် စုပေါင်းတရားအားထုတ်ခြင်းများ၊ တရားဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ် ပေးခဲ့ပြီး ဓမ္မကထိကဆရာတော်တို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ ကလောမြို့၊ မြို့မ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်အတွင်း ဝါတွင်းအထူးတရားပွဲများကို လည်း စတင်ကျင်းပပေးခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၃) ရက်တွင် သက်တော် (၃၅)နှစ်ပြည့်အမှတ်တရ ကလောမြို့၊ အလင်းစေတမန် ထေရဝါဒ မြတ်ဓမ္မပြန့်ပွားရေး အကျိုးတော်ဆောင်အဖွဲ့ကို မြို့မဆရာတော်၏

ခွင့်ပြုမှုဖြင့် စတင်ဦးဆောင်ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပြီး တရားခွေနှင့် တရား စာအုပ်များ အခမဲ့ငှားရမ်းပေးခြင်း၊ လူငယ်ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်း များ ဖွင့်လှစ်ပေးခြင်း၊ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဓမ္မကထိကဆရာ တော်ကြီးများ ပင့်ဖိတ်၍ ဓမ္မဒါနတရားအလှူတော်ပွဲများ ကျင်းပခြင်း သေညီတို့ကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် အင်းလေးဒေသ၊ ညောင်ရွှေ မြို့နယ်၊ ဝိုင်းသောက်လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေး ပရဟိတလောတွင် ယဉ်ကျေး လိမ္မာ ဗုဒ္ဓဘာသာသင်တန်း ပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။ ဧပြီလ (၁၀) ရက်မှ (၁၇) ရက်၊ သင်္ကြန်ကာလအတွင်း အဘိဓမ္မာ (၇) ကျမ်းမှ မဟာ ဝဋ္ဌာန်းကျမ်းမြတ် ဒေသနာ ပါဠိတော်ကို ထမင်းကျိုးဓာတ်ဘုရား၊ ထီးရိုးခုံရွာ၌ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရင်း ဒေသခံတိုင်းရင်းသားများ၏ တရား ဆွေးနွေးမေးမြန်းချက်များကို ရှင်းလင်းဖြေကြားပေးခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှ နိုဝင်ဘာလအထိ ကချင်ပြည် နယ်၊ ဖားကန့်မြို့နယ်၊ လုံးခင်းကျေးရွာအုပ်စု၊ ဖန်ခါးဆောင်တောရ တွင် ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင်း ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ တရား လိုလားကြသော ဓမ္မမိတ်ဆွေယောဂီများ၏ တရားဆွေးနွေးမေးမြန်း ချက်များကို ရှင်းလင်းဖြေကြားပေးခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် ပဲခူးတိုင်း၊ တောင်ငူမြို့နယ်၊ ဇိဖြူပင်တောရ သက်တော်ရှည် ရာကျော် ဇီးဖြူပင်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ကျောင်းတိုက်၌ ဒုလ္လဘရဟန်းတော်များ၊ ရှင်သာမဏေ များနှင့် ယောဂီများကို ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံသဘောတရားများမှ ၌ အဆင့်မြင့်ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်များပါ သင်ကြားပို့ချပေးပြီး တရားဆွေးနွေး မေးမြန်းချက်များကို ရှင်းလင်းဖြေကြားပေးခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မေလမှ အောက်တိုဘာလအထိ ကလောမြို့၊ အလင်းစေတမန် ထေရဝါဒမြတ်ဓမ္မပြန့်ပွားရေးအကျိုးတော်ဆောင်

အဖွဲ့မှ အဖွဲ့သူ၊ အဖွဲ့သားများအား ဝိပဿနာအခြေခံမှ စတင် သင်ကြားပို့ချပေးပြီး တရားဆွေးနွေးမေးမြန်းချက်များကို ရှင်းလင်း ဖြေကြားပေးခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၁၉) ရက်မှ (၂၉) ရက်အထိ တောင်ကြီးမြို့နယ်၊ တောင်လေးလုံး အကျဉ်းဦးစီးဌာန၌ အကျဉ်းသူ၊ အကျဉ်းသားများအား (၁၀) ရက် ဝိပဿနာတရား စခန်း ဖွင့်လှစ်၍ ဝိပဿနာအခြေခံမှ စတင်သင်ကြားပို့ချပေးပြီး တရားဆွေးနွေးမေးမြန်းချက်များကို ရှင်းလင်းဖြေကြားပေးခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၅) ရက်မှ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မတ်လ (၅) ရက်အထိ (၃)လတိုင်တိုင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဗုဒ္ဓဂယာ သံဝေဇနိယ (၄)ဌာန၊ အဝိဗေတ (၄)ဌာနတို့ကို သွားရောက်ပူး မြော်ကြည့်ညှိရင်း မိုင်းဖုန်းဆရာတော်၏ ကမ္ဘောဇရမ်းကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးစဉ် ကနေဒါနိုင်ငံ၊ ဂျာမဏီနိုင်ငံ၊ ကိုးရီးယားနိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတို့မှ သံဃာတော်များ၊ သီလရှင်များ၊ ယောဂီများ၏ တရားဆွေးနွေးမေးမြန်းချက်များကို ပြောကြားရှင်းလင်း ဆွေးနွေး ပေးခဲ့ပါသည်။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မတ်လတွင် ချင်းပြည်နယ်၊ ဟားခါးမြို့၊ မြို့မပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး၏ ပဓာနနာယက ချင်းတောင်တန်း သာသနာပြု ဆရာတော်အား ပင့်ဖိတ်၍ ဓမ္မဒါနပြုလုပ်ပြီး ပရဟိတ လုပ်ငန်းများအတွက် ထောက်ပံ့လှူဒါန်းနိုင်ရန် ကြိုးစားစည်းရုံး ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ (၉) ရက်မှ (၁၉) ရက်အထိ တောင်ကြီးမြို့နယ်၊ တောင်လေးလုံးအကျဉ်းဦးစီးဌာနတွင် ယောဂီ များအား ဝိပဿနာအခြေခံမှ စတင်သင်ကြားပို့ချပေးပြီး တရား ဆွေးနွေးမေးမြန်းချက်များကို ရှင်းလင်းဖြေကြားပေးပါသည်။

အလင်းစေတမန် ထေရဝါဒမြတ်ဓမ္မပြန့်ပွားရေး အကျိုး တော်ဆောင်အဖွဲ့နှင့်ပူးပေါင်း၍ အောက်ပါဆရာတော်ကြီးများအား ပင့်ဖိတ်ပြီး တရားအလှူ ပေးလှူခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ ဗန်းမော်ဆရာတော် ဒေါက်တာအရှင်ကုမာရာဘိဝံသ (အကျိုးတော်ဆောင်ချုပ်၊ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ နာယကအဖွဲ့)
- ၂။ သီတဂူဆရာတော် ဒေါက်တာအရှင်ဉာဏိဿရ (အဓိပတိ၊ သီတဂူကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်)
- ၃။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒ သာသနာပြု တက္ကသိုလ် ပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော် ဒေါက်တာ နန္ဒမာလာဘိဝံသ
- ၄။ ချင်းတောင်တန်း သာသနာပြုဆရာတော် အရှင် တေဇောသာရ
- ၅။ ဒေါက်တာအရှင်အရိယဓမ္မ (ပါမောက္ခ၊ သီတဂူကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်)
- ၆။ ဓမ္မစေတီဆရာတော် အရှင်ကောသလ္လ
- ၇။ မေတ္တာရှင်ဆရာတော် အရှင်ဇေန
- ၈။ ဓမ္မဓရ အရှင်ကုမာရ
- ၉။ နိုင်ငံတော်ကိစ္စရဆရာတော် အရှင်အာစာရာလကာရ
- ၁၀။ မင်္ဂလာတိုက်ဆရာတော် အရှင်သုမင်္ဂလ (မှော်ဘီမင်္ဂလာတိုက်)
- ၁၁။ အရှင်ဥက္ကံသ (သီတဂူကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်)
- ၁၂။ အရှင်သောမ (သံဝေဂဆရာတော်)
- ၁၃။ အရှင်စန္ဒောဘာသ (ဖိုးလမင်း)
- ၁၄။ အရှင်သုနန္ဒ (ဓမ္မရံသီ)

ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်းများ ပို့ချနေသောနေရာများ

- မဟာစည်ရိပ်သာ၊ ကလောမြို့။
- မိုင်းသောက်ပရဟိတဂေဟာ၊ မိုင်းသောက်၊ အင်းလေး။
- မြို့မပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ ကလောမြို့။
- ဇီးဖြူပင်တောရ၊ တောင်ငူမြို့။

ဝိပဿနာတရားစခန်းများ ဖွင့်လှစ်တရားပြသနေသောနေရာများ

- တောင်လေးလုံးအကျဉ်းဦးစီးဌာန၊ တောင်ကြီးမြို့နယ်။
- ဖျာပုံအကျဉ်းဦးစီးဌာန၊ ဖျာပုံမြို့နယ်။
- ရေနံ့သာအနာကြီးရောဂါကုဆေးရုံ၊ နံ့သာမြိုင်ကျေးရွာ၊ မတ္တရာမြို့နယ်။
- အေးသာယာမြို့သစ်၊ တောင်ကြီးမြို့နယ်။
- သဖန်းကံကျေးရွာ၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ်။
- မြစိမ်းရောင်ကျောင်းတိုက်၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့။
- အရိယာဝါသဓမ္မရိပ်သာ၊ ကလောမြို့။

ရှင်တစ်သူ (သို့) သီတဏှာတော်

- * တောင်စစ်ကိုင်းရှိ
ချောင်တိုင်းသံဃာ သူတော်စွာတို့၊
ချမ်းသာစွာဖြင့် သာသနာမူ
ပြုစေဖို့ရည် ရေစက်ရုံတည်ကာ
ချမ်းသာရအောင် သူစွမ်းဆောင်၍
တောင်တစ်ခွင်လုံး ထေရ်ရှင်ဘုန်းတို့၊
ရွှင်ပြုံးပါရ ခု၊ကာလ။
ဥဒကဒါန သူ့ဒါန။
- * တောင်စစ်ကိုင်းရှိ
ချောင်တိုင်းသံဃာ သူတော်စွာတို့၊
ကျန်းမာစွာဖြင့် သာသနာမူ
ပြုစေဖို့ရည် ဆေးရုံတည်ကာ
ကျန်းမာရအောင် သူစွမ်းဆောင်၍
တောင်တစ်ခွင်လုံး ထေရ်ရှင်ဘုန်းတို့၊
ရွှင်ပြုံးပါရ ခု၊ကာလ။
အာယုဒါန သူ့ဒါန။ ။
- * တောင်စစ်ကိုင်းရှိ
ချောင်တိုင်းသံဃာ သူတော်စွာတို့၊
ချမ်းသာစွာဖြင့် သာသနာမူ
ပြုစေဖို့ရည် တက္ကသိုလ်တည်ကာ

ပညာရအောင်	သူစွမ်းဆောင်၍
တောင်တစ်ခွင်လုံး	ထေရ်ရှင်ဘုန်းတို့
ရွှင်ပြုံးပါရ	ခု၊ကာလ။
ပညာဒါန	သူ့ဒါန။ ။
* တောင်စစ်ကိုင်းရှိ	
ချောင်တိုင်းသံဃာ	သူတော်စွာတို့
ချမ်းသာစွာဖြင့်	သာသနာမူ
ပြုကြစေရန်	စိတ်ရည်သန်လျက်
မလွန်မေ့	ကထိကဘဝဖြင့်
ဓမ္မရေစမ်း	သွန်းပက်ဖျန်း၍
ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စ	လွယ်ကူရအောင်
သူစွမ်းဆောင်၍	တောင်တစ်ခွင်လုံး
ထေရ်ရှင်ဘုန်းတို့	ရွှင်ပြုံးပါရ
ခု၊ကာလ။	
တဏှာလဒါန	သူ့ဒါန။
* “သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ”	
အများသတ္တဝါ	ဝေနေယျာတို့
ပညာအလင်း	ထင်စွာရှင်းဖို့
ပြည်တွင်းပြည်ပ	တရားပြု၍
ဓမ္မသောက်သုံး	လူရှင်ဘုန်းတို့
ရွှင်ပြုံးပါရ	ခု၊ကာလ။
ဓမ္မဒါန	သူ့ဒါန။ ။

ချစ်သမီး ၁၅.၇.၀၃
 မလွန်-မလွန်ဈေးဆန်လှူအသင်းကြီး
 ထေရ်ငဲ့၍ သူ ဟုသုံးခြင်းကို သည်းခံပါရန်

အလွမ်းဘဝ လွတ်ချင်စိတ်နဲ့

(၁)

* ရက်၊ လ၊ နှစ်ရာသီ
 အလီလီပြောင်းလို့
 နှစ်များစွာဟောင်းကုန်ခဲ့ပေမဲ့
 မမေ့တတ်တဲ့ ‘သညာ’ ကြောင့်
 မနေ့တနေ့ကလို့ ရှိနေဆဲပါ။

* “ဇ”နှစ်ဆိုတဲ့ကာလ
 ထာဝရမမေ့နိုင်သူအတွက်
 တဒဂံ တခဏ ပမာ
 ပုံရိပ်များစွာ ထင်ကျန်နေရဲ့။

* စာရေးစာချ
 တရားဟောတရားပြ
 ဓမ္မဒူတ ပန်းတိုင်
 ခိုင်မာစွာ လျှောက်လှမ်းနေကြရင်း
 ကျေပွန်စွာ ဝန်တာထမ်းနေရင်း
 ရင်တွင်းမှာ သတိကပ်
 ဆရာမြတ်ရဲ့ အဆုံးအမ။

(၂)

* ပညတ်နဲ့ ပရမတ်
 ခန္ဓာနဲ့ ကိုယ်ကာယ
 သဘော သဘာဝခြားနားမှု
 သတိပြုဆင်ခြင်
 အာတာပီ သမ္မဇဉ်နှင့်
 နေ့စဉ်နဲ့ နေ့စဉ်မှာ
 ရှည်ကြာစွာ တည်နိုင်ကြရင်ဖြင့်
 အဝိဇ္ဇာမှ ဝိဇ္ဇာ
 မောဟမှ ပညာ
 ဒေါသမှ အဒေါသ
 လောဘမှ အလောဘ
 တဏှာကွယ် မြတ်နိဗ္ဗာန်
 ဝင်စံနိုင်လို့ အပူတွေဆုံး
 သံယောဇဉ်အထုံးအဖွဲ့တွေ
 ပြေလျော့ ပျက်ပြယ်
 အရိယာနယ်ကို ခြေချ
 အလွမ်းသမားဘဝ လွတ်နိုင်ပြီ” တဲ့။

(၃)

* ဖြစ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ်နိုင်တာ
 ဖြစ်သင့်တာနဲ့ ဖြစ်လာတာ
 ကွာဟတဲ့ သဘာဝ တစ်ခုကြောင့်
 ‘စောဗုဒ္ဓါ’ အဆုံးအမနဲ့
 နတ်ထီးလှုံ အရှင်စကားတို့ကို

အစဉ်ကြား ကြည်ညိုလျက်သော်မှ
 ဆက်ပွားမိ သံယောဇဉ်တွေအတွက်
 မြတ်ဘုရားနဲ့ ဆရာသမားမျက်နှာ
 မော်ဖူးဖို့ရာ ဝန်လေး
 အတွေးများနဲ့ ရှက်မိသူ။
 ရဲဝံ့တဲ့ မျက်လုံး
 နူးညံ့တဲ့ အပြုံးတွေနဲ့
 နှစ်ရပ်တာဝန်
 ကျေပွန်ပါပြီ ဆိုတဲ့စကား
 လျှောက်ထားနိုင်အောင်
 သတိဆောင် ကြိုးစားဦးစို့လေ။
 သတိဆောင် ကြိုးစားပါဦးမယ်။

(၄)

* ဓမ္မဒူတနှင့် မဏိဇေယျုံမှ
 သာသနာ့ဆွေတော် မျိုးတော်များသို့
 အဒေါ်ဘုရား ဒေါ်ဇေယေသီ၏
 ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 လွန်တော်မူ နှစ်လပြည့် ပူဇော်ကဗျာ
 ဆင့်ပွားခံစားခဲ့လျှင် ပူဇော်ကြည့်ခြင်း

နိဗ္ဗာ(ဓမ္မဒူတ)
 ၉.၉.၂၀၀၆

ပါရဂူဘွဲ့ ရသော်လည်း

(၃၁)ဘုံဆိုတာဟာလေ
 သိနေရုံမျှ ဓမ္မသဘာဝတွေပို၊
 အနတ္တချည်းသာဖြစ်လို့၊
 ဘဝဂ်ဆုံးအောင် ရှာစေအုံး(ဦး)တော့
 “နူရာဝဲစွဲ၊ လဲရာ သူခိုးထောင်း” ဆိုသလို
 အကောင်းမရှိတဲ့ဘဝ ပကတိခဏမှာဖြင့်
 စက်ဆုပ်စရာတွေနဲ့ အသုံးမကျတဲ့
 ချမ်းသာစွမ်းရည်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ ရှာမရနိုင်တဲ့
 ဒုက္ခသစ္စာ အမှန်တရားအစစ် ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ သဘာဝဓမ္မ
 သုညတ အဖြစ်မှန်တွေပါကွယ်... လို့၊
 တစ်ဖွဖွ အမှာစကားကို နေ့မအား ညမနားဘဲ
 ဝါလေးဆယ့်ငါးလုံးလုံး ဆုံးမထားရစ်ခဲ့သော်လည်း
 အစိုးမရ အနတ္တဖြစ်ရတဲ့အထဲမှာ
 စက္ကန့်မစဲ တစ်ဖြစ်တည်းဖြစ်၊
 တစ်ပျက်တည်းပျက်ရပြန်တယ် ဆိုတာကိုလည်း မသိ
 ဖြစ်ပျက်နေရလို့ သုံးမရ အသုံးကျတဲ့ခဏကိုလည်း
 အကြောင်းများစွာက
 ထောက်ပံ့ပေးရသေးတယ်ဆိုတာကိုလည်း မမြင်
 ဒီလောကီစက်ဆုပ်စရာနဲ့ တန်ဖိုးမဲ့တဲ့သုညတ သဘာဝမှာ
 ရှေ့တိုးရင် ချမ်းသာလေလိမ့်မိုးနဲ့ အန္တဗာလများစွာဟာ

“ဆင်ကန်းတောတိုး” လေသည့်ပမာ
 မိုက်မဲစွာသမုဒယနဲ့ အတ္တစွမ်းရည် အရှိအထင်ပေါင်းပြီး
 ဘဝဂ်ဆုံးအောင် ရှာကြလေအုံး(ဦး)မယ်...။
 လောကီနယ်မှာ မူလတန်းအစ
 တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝ အလယ်
 ဝိဇ္ဇာ (ဂုဏ်ထူး)ဘွဲ့၊
 မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့၊
 ပါရဂူဘွဲ့ ဆိုတာအဆုံး
 ပျော်တပြုံးပြုံး မော်ကြွားလို့ မဆုံးသေးခင်
 ရှင်သေမင်းက သနားမညာ
 ရက်စက်စွာ အပါခေါ်တဲ့ ခဏ
 အားလုံးကို ခဝါချလို့ ဘာမှယူမသွားနိုင်ပါလားကွယ်
 “ပါရဂူ” ဘွဲ့ရဆိုပြီးတော့လည်း
 အပါယ်တံခါးတွေက ပိတ်လို့မသွားခဲ့ပါလား၊
 အလို ဘုရား ဘုရား.....
 အကြောင်းကံ သမုဒယလေးကယ်မလို့၊
 မြန်မာပြည်မှာ လူသားဘဝ မွေးဖွားစေရပြန်တော့လည်း
 ဝ လုံးရေ ဝ
 ထ ဆင်တူရေ ထ
 က ကြီးရေ က နဲ့ ပြန်စရအုံးမယ်။
 အကြောင်းကံ တစ်ဖန်တစ်မျိုးပေမို့၊
 အင်္ဂလန် အမေရိကန် အမျိုးမှာဆိုလည်း
 a, b, c, d အစ
 h, i, j, k အလယ်
 x, y, z, အဆုံး ကုန်းရုန်းလို့ သင်ရပြန်အုံးမယ်

မှတ်သားတဲ့ သညက္ခန္ဓာသဘော
မစောကြောနိုင်အောင် ငါတကော ကောမိခွဲရင်တော့
ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ငါ့အတ္တ အထင်တွေဖိစီးပြီး
သံသရာခရီးရှည်ကြီးမှာ
အထက် အောက် အစုန် အဆန်
မြုပ်ပျောရပြန်လို့
မာန တဏှာ ဒိဋ္ဌိရဲ့ လက်ပါးစေဘဝမှာ
ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားခဲ့သမျှ “ပါရဂူ” ဘွဲ့ရဆိုတာလည်း
ကယ်မနိုင်စွမ်း မရှိပြန်တာမို့
နိဗ္ဗာန်နဲ့ ဝေးရလေပေါ့ကွယ်.....

ဒေါက်တာရွှယ်နီဟန်

ဖြင့်ဖြတ်နှလုံးသားပိုင်ရှင် (သို့) သီတဂူဆရာတော်

သီတဂူဆရာတော် ဟူသော အသံကိုကြားလိုက်လျှင် ဘာသာ သာသနာ မြတ်နိုးသူ ဗဟုသုတ အကြားအမြင်များသူ စာမ္မာအရပ်ရပ်မှ လူရှင်ပေါင်းများစွာတို့သည် ဆရာတော်၏ အောင်မြင်ခံ့ညားသော၊ ကြည်လင်ပြတ်သားသော၊ အေးမြငြိမ်းချမ်းသော၊ ဩဇာပြည့်ဝသောအသံတော်နှင့် ဟောကြားတော်မူသော တရားဒေသနာများစွာတို့နှင့်အတူ ဆရာတော်၏ အဓိက ပရဟိတ လုပ်ငန်းကြီးများဖြစ်သော -

- သီတဂူ ရေအလှူတော်
- သီတဂူ (အာယုဒါန ဆေးရုံ) ဆေးအလှူတော်
- သီတဂူ (ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်) ပညာအလှူတော်
- ပြည်တွင်းပြည်ပ ဓမ္မဒါနအလှူတော်

များကိုပါ တစ်ပါတည်း ပူးတွဲသတိတရ အမှတ်ရမိကြကာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားများကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားသည် ဖော်ပြပါ အဓိက ပရဟိတ လုပ်ငန်းကြီးများအပြင် အခြားအခြားသောအဖွဲ့အစည်းပေါင်းများစွာ၊ ထူပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်းများစွာတို့ ဆောင်ရွက်ကြသည့် ပရဟိတလုပ်ငန်းများတွင်လည်း အစဉ်အမြဲ ပံ့ပိုးကူညီ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းလျက် ရှိပါသည်။ ထိုမျှမက တစ်ခြားသူများ ကြံစည်စိတ်ကူးမိရန် ခဲယဉ်းသော စိတ်ကူးမိခြားသော်လည်း လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ရန် ခက်ခဲသောလုပ်ငန်းမျိုးကို လက်တွေ့ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အားထုတ်ကြိုးပမ်း

နိုင်စွမ်းရှိသော ထူးခြားသည့် စွမ်းအားကြီးမားလှသော ထေရ်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားသည် ၁၃၆၄ ခုနှစ် ဝါခေါင်လပြည့် မေတ္တာအခါတော်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ အင်းစိန်အကျဉ်းထောင်ရှိ အကျဉ်းသားတစ်သောင်းနီးပါးတို့အား ကျပ်သိန်းပေါင်း ၆၀ကျော် အကုန်အကျခံကာ အာဟာရဒါန အလှူတော်ပွဲကြီးကို အမြတ်ဆုံးသော ဓမ္မဒါနနှင့် တွဲဘက်ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ယခုနှစ် ၁၃၆၅ ခုနှစ် မေတ္တာအခါတော်နေ့တွင်လည်း ယမန်နှစ်ကကဲ့သို့ပင် ကရုဏာတရား မေတ္တာတရားကြီးမားလှစွာ 'မေတ္တာအခါတော်နေ့' ဟူသော အမည်နာမနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီလှသော အာဟာရဒါန ဓမ္မဒါန အလှူတော်ပွဲကြီးကို မြင့်မြတ်လှသောနလုံးသားဖြင့် စိမ့်ဆောင်ရွက် လှူဒါန်းတော် မူပြန်ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရား၏ မြင့်မြတ်နလုံးသားမှ စိမ့်ကျယိုစီးလာသော စေတနာ အကြင်နာ မေတ္တာတို့ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော 'မေတ္တာ အခါတော်နေ့' အလှူတော်ပွဲကြီး အောင်အောင်မြင်မြင် ဦးစီးဆောင်ရွက် လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ခြင်းအတွက် ပီတိဝေဖြာလိုက်လှစွာ သာဓုအနုမာဒနာ အကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ဆိုမိပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားသည် ဘာသာ သာသနာအတွက် မိမိ၏ဘဝ မိမိ၏အချိန်အားလုံးကို နှစ်မြှုပ်ထားပြီး ရရှိလာသော လာဘ်လာဘများစွာတို့ကိုလည်း သိုမှီးသိမ်းဆည်း စုဆောင်းထားခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ နေရာဌာနအသီးသီးသို့ ခွဲဝေ လှူဒါန်းရာတွင် စာရေးသူတို့၏ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနသည်လည်း ဆရာတော်၏ မေတ္တာစေတနာအရိပ်တွင် ခိုလှုံခွင့်ရသောဌာနတစ်ခုအဖြစ် ပါဝင်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ၂၀၀၂-၂၀၀၃ ပညာ သင်နှစ်အတွက် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနသို့ ပညာဒါနငွေပဒေသာပင် ကျပ် ၅ သိန်း ဇိုက်ထု လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။ အလှူဒါနတွင် မွေ့လျော်လှသော ဆရာတော်သည် ထိုမျှနှင့် အားရတင်းတိမ်ခြင်း ရှိတော်မမူဘဲ ဆင်မံ၍ အသက်အရွယ်ကြီးမားနေပြီဖြစ်သော ဆရာကြီး ဆရာမကြီး များ မပင်မပန်း သင်ကြားပြသစေနိုင်ရန် ရည်သန်၍ ကျပ် ၁၀ သိန်းကျော် အသံချွေစက်ကြီးနှင့် P.hd (prelim) ကျောင်းသူ ၂ ဦး အတွက် အလွန်ရှားပါး၍ သင်ကြားရေးအတွက် တန်ဖိုးကြီးလှသော စာအုပ်စာတမ်းများကို နိုင်ငံခြားမှမှာယူ၍လည်းကောင်း မိတ္တူများ ကူး၍လည်းကောင်း ကျပ် ၆ သိန်းကျော်ဖိုး လှူဒါန်းပြန်ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရား၏ ပညာဒါနအလှူတွင် ကုသိုလ်ပါဝင်လိုသော Sen Brothers ဆေးဆိုင်မိသားစုက မိတ္တူကူးသောစာအုပ်များအတွက် ကျပ် ၅ သိန်းကို ထည့်ဝင်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနအတွက် ဆရာတော်ဘုရား လှူဒါန်းသောအလှူငွေ စုစုပေါင်းတန်ဖိုးမှာ ကျပ် ၂၁ သိန်းကျော် ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားသည် သင်ထောက်ကူပစ္စည်းများကို လှူဒါန်းရုံသာမက ပါရဂူဘွဲ့ သင်တန်းသားများကိုလည်း ရန်ကုန်သို့ ကြွလာသည်ရက်များတွင် အလုပ်များသည်ကြားမှ အချိန်ပေး၍ အခါအားလျော်စွာ သင်ကြားပို့ချပေးပါသည်။

အရှေ့တိုင်းပညာဌာန၏ သြဝါဒါစရိယ ဆရာတော်များ အဖွဲ့တွင်လည်း တစ်ပါးအနေဖြင့် ပါဝင် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပြီး ပါရဂူဘွဲ့ကျမ်းပြုကြမည့် ကျောင်းသားကျောင်းသူများအား ကျမ်းခေါင်းစဉ်များအကြံပေးခြင်း၊ ခေါင်းစဉ်ရှိပြီးသူများအတွက် လိုအပ်သော လမ်းညွှန်ချက်ပေးခြင်းတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ပေးပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရား၏ မေတ္တာစေတနာတို့နှင့် ကြီးမားလှသော ကျေးဇူးတရားများကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနမှ မိသားစုများအားလုံး၏ နှလုံးအိမ်တွင် အစဉ်ထာဝရသတိရလျက် ကြည်ညိုလေးမြတ်စွာ မေတ္တာပို့သနေကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ဤ 'မြင့်မြတ်နှလုံးသားပိုင်ရှင်' စာစုဖြင့် ဂုဏ်ယူပူဇော်လျက် မှတ်တမ်းတင် လျှောက်ထားပါသည်။ ။

(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ပါပြီး)

ချစ်သမီး

၁၅.၇.၂၀၀၃

လင်းလက်နေသောကြယ်တစ်ပွင့် (သို့) ဓမ္မဒူတဆရာတော်

မိုးတိမ်ကင်းစင်ပြီး သာယာလှပတဲ့ လပြည့်ညတွေမှာ ကောင်းကင်ယံထက်ကို တမေ့တမော ငေးမျှော် ကြည့်လိုက်မယ် ဆိုရင် ဖြူစင်ဝင်းပအေးမြနေတဲ့ လပြည့်ဝန်းကြီးကိုသာမက ပြုံးပြုံး ဖျက်ဖျက်အရောင်တွေနဲ့ လင်းလက်နေတဲ့ ကြယ်တာရာများစွာကိုပါ ကြည့်လင်ရှင်းသန့်စွာ တွေ့မြင်ခွင့်ရကြမှာပါ။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားဟာ လပြည့်ဝန်းဖြစ်ခဲ့မယ်ဆို အေးမြတဲ့ ထရောင်ခြည်အလင်းတန်းဟာ ငြိမ်းချမ်းတဲ့တရားတော်ကို ကိုယ်စား ဖြူနေပြီး လင်းလက်နေတဲ့ ကြယ်တာယာတွေဟာ သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်များရဲ့ ပြယုဂ်ကိုယ်ပွားလေးတွေပါ။

ဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော်မှာ ဘုရားရှင်အလိုကျ တရား ဓမ္မအလင်းတွေကို ဖြန့်ဝေနေတဲ့ ဓမ္မဒူတဆရာတော် အရှင်သူမြတ် ဟာ ကြယ်များစွာထဲက လင်းလက်နေသော ကြယ်တစ်ပွင့်လို ကြည်ညိုစွာ တင်စား သုံးနှုန်းခဲ့မယ်ဆိုရင် လက်ခံကျေနပ်နိုင်ကြ မှာပါ။ အခြားကြယ်များစွာထဲက လင်းလက်နေတဲ့ကြယ်တစ်ပွင့်ဖြစ်တဲ့ သီတဂူဆရာတော်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးများစွာကိုလည်း မြင့်မြတ်နှလုံးသား ပိုင်ရှင်ဆောင်းပါးနဲ့ ၂၀၀၃ ခုနှစ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် နှစ်လည်မဂ္ဂဇင်း မှာ ဖော်ကျူးပူဇော်ခဲ့ပါသေးတယ်။ ယခုဆောင်းပါးလေးကတော့ နောက်ထပ် ကြယ်ပွင့်ကလေးတစ်ပွင့်ပေါ့။

ဓမ္မဒူတဆရာတော်ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးခေါင်းစဉ်ကို ဖတ်ကြည့် မိကြတဲ့ လူငယ်၊ လူရွယ်၊ လူလတ်ပိုင်းတွေက အရှင်ဆောက်နွ

အရှင်မြတ်ကို ရည်ညွှန်းသုံးနှုန်းထားတာ ဖြစ်မှာပါလို့ ချက်ချင်း သိနားလည်သွားနိုင်ကြမှာဖြစ်ပေမဲ့ အချို့ချို့သောလူလတ်ပိုင်းနှင့် လူကြီးပိုင်းတွေကတော့ အရှင်ဆေကိန္ဒရဲ့ လွန်တော်မူခဲ့ပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာသခင် ဓမ္မဒူတဆရာတော် အရှင်ပညာဇောတမထေရ်အရှင်ကို ပြေးမြင်မိကြမှာပါ။ အခုဆောင်းပါးမှာ အမှန်တကယ် ရည်ညွှန်း သုံးစွဲခဲ့တာ ဓမ္မဒူတအရှင်ဆေကိန္ဒ အရှင်မြတ်ကိုပါ။

ဆရာတော်ဟာ အနာဂတ်သာသနာတော်အတွက် အမြော် အမြင်လွန်စွာကြီးမားသူပါ။ ‘ယနေ့လူငယ် နောင်ဝယ်လူကြီး’ ဆိုတဲ့စကားအတိုင်း နောင်တစ်ချိန်မှာ လူကြီးဖြစ်လာမဲ့ လူငယ် များစွာကို အမျိုးဘာသာသာသနာကို မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားတတ်စေဖို့ ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ကလေးတရားစခန်းများကို မိမိရဲ့ကျန်းမာရေးကို ငဲ့ကွက်စိတ် စိုးစဉ်းမျှမထားဘဲ အနာဂတ်အရေးကိုသာ ဦးစားပေးပြီး အလေးထား ဆောင်ရွက်ခဲ့တာ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုနီးပါး တိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ဆရာတော်ရဲ့ ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်တဲ့ ကိုင်တွယ်မှုအောက်မှာ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး အသိအမြင်အတွေးအခေါ် တိုးတက်မြင့်မား ပြောင်းလဲလာခဲ့ကြတဲ့ ကလေးများအတွက်ဟာလည်း ထောင်ပေါင်း များစွာရှိခဲ့ပါပြီ။ အခုဆိုရင် မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားနှင့် မြဝတီတို့မှာ အခါအားလျော်စွာ ကလေးတရားစခန်း အစီအစဉ်ကို ထုတ်လွှင့် ပေးနေတာမို့ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးက ကလေးများစွာကိုပါ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ သာသနာတော်အပေါ် စိတ်ဝင်စားတိမ်းညွတ်စိတ်ကို ဖြစ်တည်နေစေခဲ့တာ ဝမ်းမြောက်စွာ သိခဲ့ရပါပြီ။ ဆရာတော်ဟာ ကလေးများအတွက် ဥယျာဉ်မှူးဆိုလည်း မမှားပါဘူး။

ကလေးများအတွက် ပန်းပျိုးလက်ဖြစ်ခဲ့သလို လူကြီးများ အတွက်လည်း သမထဝိပဿနာတရား အားထုတ်တတ်စေဖို့ လွယ်ကူရှင်းလင်းသော အသုံးအနှုံးစကားလုံး ပြောင်မြောက်စေ

ဆင်ဟပ် ပေါ်လွင်စေသော ဥပမာများ များစွာ ထည့်သွင်းအသုံးပြု ပါတယ်။

ဉာဏ်အမြင်ရှင်းစေအောင် ဟောပြောပြသ ဆိုဆုံးမနိုင်ခဲ့ တာမို့ သံသရာအမှိုက်မှောင်လမ်းခရီးမှာ မီးပြသု မီးအိမ်ရှင်ဆရာ တစ်ဆူ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဌာနအသီးသီး နိုင်ငံတာဝန်ထမ်းနေကြတဲ့ ဆရာထမ်း အမှုထမ်းများစွာ အဆင်ပြေစွာ တရားသိစေနိုင်ဖို့ ၃ ဇွန်ခန်းများကိုလည်း အခါအားလျော်စွာ ဖွင့်လှစ်ထားပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ ဂုဏ်အရည် အချင်း များစွာမှာ ထူးခြားစွာအောင်မြင်စေ ကြည်ညိုသဒ္ဓါတိုးစေတဲ့ ဆချက်လေးတွေကတော့ အမေးပုစ္ဆာမှန်သမျှ သံသယကင်း တဝင်ကျကျနပ်စေသော အဖြေအား မဆိုင်းမတွ ဥပမာပေး ဖြေဆို နိုင်ခြင်းနဲ့ အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး ရာထူးဂုဏ်သိန်စည်းစိမ် မဝတ် မျက်နှာစိမ်း မျက်နှာကျက် အရင်းအခြာ သီးခြားထားခြင်း မရှိ တန်းတူမေတ္တာထားဆက်ဆံခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားဟာ ဒကာဒကာမများအတွက် တန်ဖိုး ခြွတ်လို့မရတဲ့ဆရာတစ်ပါးဖြစ်ရုံမက သာသနာတော်အတွက်လဲ အား တိုးအားထားပြုရတဲ့ စံပြုပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးအဖြစ်လဲ ကြည်ညိုဖွယ် တွေ့ရ ပါသေးတယ်။ မိမိ နေ့မအားညမနား ပင်ပန်းစွာ စာသင်စာချ တရား ဆဟာ တရားပြ ဓမ္မဒူတတာဝန်များ ထမ်းဆောင်တော်မူခြင်းကြောင့် ရခိုင်လာတဲ့ ဓမ္မိယလဒ္ဓ စင်ကြယ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းများစွာကို ပရိယတ္တိ တသင်တိုက်ကြီးများကို အစဉ်အမြဲ လှူဒါန်းတော်မူလေ့ ရှိပါတယ်။

ထိုမျှဖြင့် အားရတင်းတိမ်တော်မူခြင်းမရှိဘဲ ဆရာတော်ကြီး များအပါအဝင် ရဟန်းသာမဏေ သူတော်သီလရှင်များ ဆွမ်းဟင်း အာဟာရအတွက် ကြောင့်ကြမဲ့ဖြစ်ကြပါစေဆိုတဲ့ စေတနာဖြင့် ဆီ ဝိဿာပေါင်း တစ်သောင်းကျော်ကို တစ်ပါးလျှင် တစ်ပိဿာနှုန်းဖြင့်

သောတာပန်ရပ်ရှိ လေးကျွန်းမာရ်အောင် ဘုရားပွဲတော်ရက်အတွင်း လွန်ခဲ့သောနှစ်မှစတင်၍ လှူဒါန်းခဲ့ပါသေးတယ်။ ယခုနှစ်မှာလည်း သောတာပန်ဆီအလှူတော်ကြီးကို ထက်သန်သော စေတနာသဒ္ဓါ တရားဖြင့် ကြွရောက်လှူဒါန်းတော်မူဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားဟာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်ကြီးမှာ တွဲဘက်ပါမောက္ခတာဝန်နဲ့ နိုင်ငံခြားသားများရဲ့ အဆောင်မှူးတာဝန်ကိုလည်း ပူးတွဲထမ်းဆောင် တော်မူလျက်ရှိပါတယ်။ ပညာရေးကို အလေးထားတဲ့ ဆရာတော်ဟာ မိမိကိုယ်တိုင် ပါရဂူဘွဲ့အတွက် ကျမ်းပြုစုနေရကာ များစွာသောသာ သနာ့ဝန်ထမ်းများကြားမှ မအားလပ်နိုင်အောင်ရှိနေပါလျက် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနမှ ပါရဂူဘွဲ့အတွက် ကျမ်းပြုစုသူများ အား ကျမ်းကြီးကြပ်သူအဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်တော်မူပါသေးတယ်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ဝိဇ္ဇာခန်းမ၊ ဒဿနိကဗေဒဌာန၊ ဓာတု ဗေဒဌာန၊ အရှေ့တိုင်းပညာဌာန၊ အင်းယားဆောင်၊ ရတနာဆောင် တို့နှင့် တက္ကသိုလ်များကို တရားရေအေးအမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေး တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်ဟာ စာရေးသူရဲ့ လောင်မြိုက်နေတဲ့ နှလုံးသားမှမီးတောက်များကို တရားဓမ္မအဆုံးအမများဖြင့် ငြိမ်းအေး စေခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကြီးမားများပြားလှတဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ဂုဏ်အရည်အချင်း များနှင့် ကျေးဇူးတရားများကို လင်းလက်နေသော ကြယ်တစ်ပွင့် စာစုဖြင့် တတ်စွမ်းသမျှ ဖော်ကျူးပူဇော် ကန်တော့လိုက်ပါတယ်။ သာသနာတော်ကောင်းကင်ယံထက်တွင် ဆရာတော်အရှင် အစဉ် လင်းလက်တောက်ပစွာ တည်ရှိနိုင်ပါစေ။ ။

ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦးခိုက်လျက် မေတ္တာခံယူလျက်
မေတ္တာစီတ္တေန

လာဇျာန်စေ့ချင် ဣဉ္ဇပင်

မြန်မာနိုင်ငံဟာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား တိုးတက်လျက်ရှိနေတဲ့ နိုင်ငံတစ်ခုပါ။ ပရိယတ္တိ သာသနာ တော်အတွက် သင်ကြားပို့ချ ပြသပေးနေကြတဲ့ ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင် ဝေါက်မြောက်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးများ ဦးဆောင်နေတဲ့ စာသင်တိုက် ကြီးများစွာ သီလရှင်စာသင်တိုက်များစွာ နေရာအနှံ့အပြားမှာ တည်ရှိ နေတာမို့ ပြည်တွင်းပြည်ပက ပရိယတ္တိစာသင်သားများအတွက် အလွယ်တကူ သင်ယူတတ်မြောက်စေနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး ရရှိ နေခဲ့တာပါ။

ရန်ကုန်နှင့် မန္တလေးမြို့ကြီးမှာရှိတဲ့ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိ သာသနာ့တက္ကသိုလ်၊ စစ်ကိုင်းသီတဂူ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြု တက္ကသိုလ်တွေ ဟာလည်း ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ ဂုဏ်ယူပုံကြားစရာ ပရိယတ္တိထွန်း ကားမှု ပြယုဂ်တွေပါ။ ဆရာကြီး ဒေါက်တာမင်းတင်မွန်၊ ဆရာမကြီး ဓမ္မဗျူဟာဒေါ်ခင်လှတင် အစရှိတဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်များ ဦးဆောင်ပြသတဲ့ ဆဘိဓမ္မာသင်တန်း၊ ပဋ္ဌာန်းသင်တန်း၊ ဓမ္မစာပေသင်တန်း၊ ယဉ် ကျေးမှုသင်တန်းများစွာလည်း ရှိနေပြန်တာမို့ ပရိယတ္တိသာသနာ တော်အတွက် အားတက်စရာ အားရစရာပါ။

ပဋိပတ္တိသာသနာမှာလဲ လယ်တီဆရာတော်၊ မဟာစည် ဆရာတော်၊ မိုးကုတ်ဆရာတော်၊ ဓမ္မဒူတဆရာတော်၊ ဖားအောက် ဆရာတော်၊ ကသစ်ပိုင်ဆရာတော်အစရှိတဲ့ ဆရာတော်ကြီးများစွာရဲ့

ဆုံးမဩဝါဒကို ခံယူကျင့်သုံးပြီး ညွှန်ကြား ပြသပေးနေကြတဲ့ ဝိပဿနာတရားရိပ်သာ တိုက်ခွဲပေါင်းများစွာ ရှိနေခဲ့ပါတယ်။

ဆရာကြီးဦးဘခင်၊ ဆရာကြီး ဦးဂိုအင်ကာ၊ ဆရာကြီး ဦးသန်း၊ ဆရာကြီးဦးမြင့်ဆွေ စတဲ့ ဝိပဿနာတရားပြ ဆရာကြီး များရဲ့ အမြဲတမ်းတရားစခန်းတွေလဲ လစဉ်ရက်ဆက်ဆိုင်သလို ရှိနေ တာမို့ တရားလိုလား အားထုတ်လိုသူတွေအတွက် အခက်အခဲ မရှိဘဲ အလွယ်တကူ အားထုတ်နိုင် ဝိပဿနာ ဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ရနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးများရရှိနေပါတယ်။

အခုဒီဆောင်းပါးလေးမှာ ရည်ညွှန်းဖော်ပြထားတဲ့ ရွှေဥမင် ဓမ္မသုခတောရ ရိပ်သာကတော့ ကျေးဇူးတော်ရှင် သက်တော်ရှည် ရွှေဥမင်ဆရာတော်ရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် တည်ထောင်(ဖန်ဆင်း) တော်မူသွားခဲ့တဲ့ တိုက်ခွဲတစ်ခုပါ။ ရန်ကုန်မြို့နဲ့ မနီးမဝေး မင်္ဂလာဒုံ မြို့နယ်ထဲက ပတ္တမြားမြို့သစ်မှာတည်ရှိပြီး ကျယ်ဝန်းသပ်ရပ် သန့်ရှင်းတဲ့မြင်ကွင်းနဲ့ပင် စိတ်ချမ်းသာသွားစေနိုင်တဲ့ ရိပ်သာတစ်ခုပါ။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး လွန်တော်မူခဲ့တာ (၄) နှစ်ကျော် ကာလရှိပေမယ့် ပြည်တွင်းပြည်ပက ယောဂီများစွာဟာ လက်ရှိ တရားပြသနေတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာတော်နဲ့ ဆရာတော်ညွှန်ပြတဲ့ တရားတော်တွေကို ယုံကြည်လက်ခံအားကိုးလိုစိတ် ရှိနေကြတာမို့ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ယောဂီအဆောင်များ မအားရအောင် တရား အားထုတ်သူများနှင့်အပြည့် ရှိနေပါတယ်။

စီမံအုပ်ချုပ်မှုတာဝန်ကို ယူထားကြတဲ့အလှည့်ကျ နာယက ဆရာတော်နှစ်ပါးကလည်း ယောဂီများအတွက် တရားအထောက် အပံ့ဖြစ်အောင် အပတ်စဉ် ဥပုသ်နေ့တိုင်း နိကာယ်ငါးရပ်မှ တရား တော်များကို ဟောကြားပြဆို ဆုံးမပေးလျက်ရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီး ယောဂီများအတွက် လိုအပ်ချက်များ၊ အခက်အခဲများရှိရင် အကူ

အညီပေးနိုင်တဲ့ အဆောင်မှူးတာဝန်၊ ဓမ္မာရုံကြီးကြပ်ရေး တာဝန် မှုးကိုပါ ပူးတွဲထမ်းဆောင်နေကြတဲ့ ယောဂီများအတွက် ကိုရီးယား သီလရှင်(၁)ပါး၊ ဗီယက်နမ်သီလရှင်(၁)ပါး ရှိပါတယ်။

အခြားကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးက ယောဂီများအတွက်လဲ အင်္ဂလိပ်ဘာသာကို ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ ဘာသာပြန်ဆိုပေးနိုင်တဲ့ ကော်ယူနိုင်ငံသူကလေး မသက်သက်က ကုသိုလ်ယူဆောင်ရွက် ပေးနေတာမို့ ဘာသာစကားအတွက်လဲ အခက်အခဲမရှိ အဆင်ပြေ ချောမွေ့နေရပါတယ်။ ရိပ်သာထဲကို ဝင်ဝင်ခြင်း သိလိုသည့် အချက်အလက်များကို စုံစမ်းနိုင်ရန် ရုံးခန်းထားရှိပြီး ရုံးဝန်ထမ်းများ အပြီးနဲ့ ဖော်ရွေလှိုက်လှဲစွာ ရှင်းလင်းပြောကြားပေးတာကို ကြုံတွေ့ ချစ်လိမ့်မယ်။

ကျောင်းတိုက်၊ သီတင်းသုံးဆရာတော် သံဃာတော်အရှင် မြတ်များ၊ သီလရှင်များ ယောဂီများအတွက် ရေ၊ မီး၊ လုံခြုံရေး၊ အာဟာရ လိုအပ်ရာမှန်သမျှ ဝေယျာဝေစွ ကုသိုလ်ယူလိုစိတ်နဲ့ ခြည်ဆည်းပေးနေကြတဲ့ ဝန်ထမ်း(၂၄)ဦးကိုလည်း ကြည်နူးစရာ တွေ့နိုင်ပါသေးတယ်။ ယောဂီတွေ လိုက်နာရမဲ့စည်းကမ်းနဲ့ နေ့စဉ် ဘုရားအားထုတ်ဖို့ အချိန်ဇယားလည်း သတ်မှတ်ထားရှိပါတယ်။ ဆည်းကမ်းအသေးစိတ်နဲ့ အချိန်ဇယားအတိအကျကို ရိပ်သာမှာ သာဓုရောက်အားထုတ်တဲ့အခါမှာ လေ့လာလိုက်ပါ။

ဓာရိတ္တသီလ ဝါရိတ္တ သီလတို့ကို နားလည်ပြည့်စုံသူတွေ အတွက် စည်းကမ်းဟာ အကျဉ်းအကြပ်ဖြစ်စေမှာ မဟုတ်သလို ဘုရား တကယ်လိုလားသူအတွက် အချိန်ဇယားဟာ ပြဿနာမရှိနိုင် ခဲ့ဘူး။ အရေးကြီးဆုံးက အားထုတ် ကျင့်ကြံ ပွားများရမယ့် ဘုရားတော်ကို ကိုးစားယုံကြည် လက်ခံနိုင်စိတ်ရှိနေဖို့ပါ။ ဒီကိစ္စ အတွက်လည်း ပြောပြချင်တာ ရှိပါသေးတယ်။

သက်တော် ဝါတော်ကြီးရင့်ပြီး ပရိယတ္တိစာပေကို အထက် တန်းကျကျ တတ်ကျွမ်းပေါက်မြောက်ပြီးတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေ ကိုယ်တိုင် လာရောက်ပြီး တရားနည်းခံ အားထုတ်ကြတာတွေကို ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ ဖူးမြင်ခဲ့ပါတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆရာတော်ဟာ သက်တော်ဝါတော် ငယ်ရွယ်ပြီး ပရိယတ္တိဆိုင်ရာ နားလည်သဘော ပေါက်မှုကို ဆရာတော်နဲ့တရားအမြင် ဆွေးနွေးရင်း သိနားလည် သွားကြတဲ့အခါ လေးစားစိတ်နဲ့ ပီတိဖြစ်မိရကြောင်း ပါရဂူဘွဲ့ရ သက်တော်ဝါတော်ရ ဆရာတော်တစ်ပါး ကိုယ်တိုင် ဖွင့်ဟမိန့်ကြား တာကို ကြားခဲ့ရဖူးပါတယ်။

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်က ယောဂီဆရာတော်၊ ယောဂီတွေတောင် နည်းခံအားထုတ်နေကြတဲ့ ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိကျွမ်းကျင်သူတွေတောင် လေးစားနေရတဲ့ ဆရာတော်နဲ့ မြန်မာနိုင်ငံက မေ့မိတ်ဆွေတွေ နီးလျက်နဲ့ ဝေးနေတာမျိုးမဖြစ်အောင် သတင်းပေး တင်ပြလိုက် ရတာပါ။ အကြောင်းအကျိုးမညီညွတ်လို့ အခြေအနေမပေးသေးလို့ မလာနိုင်သေးသူတွေအတွက် ယောဂီအသစ်တွေကို ဆရာတော် ညွှန်ပြတဲ့ အလုပ်ပေးတရားတော်ကို မေတ္တာဖြင့် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

အလုပ်ပေးတရားတော်(အကျဉ်း)

တရားအားထုတ်မယ်ဆိုတဲ့ ယောဂီတွေဟာ ပထမဆုံး တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ ဘာလဲလို့ သိထားဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ မိမိမှာရှိထားပြီးသား တရားတဲ့အား တွေကို ထုတ်သုံးတာပါ။ မကောင်းတဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်မလာအောင် ကြိုးစားအားထုတ်တာပါ။ ကိလေသာတွေအပြည့် ရှိနေကြတဲ့ ပုထုဇဉ်တွေဟာ ကိလေသာတွေရဲ့စေခိုင်းမှုကို မငြင်းမဆန် အမြဲ ပြုလုပ်မိနေတတ်ကြတာမို့ အရူးတွေလို ဖြစ်နေကြရသူတွေပါ။

တရားအားထုတ်လာတဲ့အခါ ကောင်းတဲ့စိတ်သဘာဝ အရည်အသွေးတွေကိုရော မကောင်းစိတ်သဘာဝတွေကိုပါ အမှန် အတိုင်း သိနားလည်လာနိုင်ပြီး ကိလေသာခိုင်းသမျှ ထင်ရာစိုင်း လုပ်တတ်တဲ့ အရူးဘဝ လွတ်မြောက်သွားနိုင်စေမှာပါ။ စိတ်တွေ ကောင်းသည်ထက်ကောင်းအောင် ကောင်းတဲ့စိတ်ရဲ့ အရည်အသွေး ကို များသထက်များလာအောင် ကြိုးစားတာကို တရားအားထုတ် တယ်လို့ ခေါ်တာပါ။

တရားအားထုတ်မယ့်(မည့်)ယောဂီဟာ မှန်ကန်တဲ့ ဗဟု သုတအသိတွေ ရှိထားဖို့လဲ လိုအပ်ပါတယ်။ မှန်ကန်တဲ့ ဗဟုသုတ အသိတွေရှိထားမှ သဘောထားလည်း မှန်နိုင်ပြီး တကယ်တရား အားထုတ်တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အမှားတွေသိပြီး သဘောထား မှားနေရင် မတရားအားထုတ်တာ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

တရားအားထုတ်ရာမှာ ဗဟုသုတအမှား၊ အယူအဆ အမှား၊ သဘောထားအမှားတွေ ရှိနေတတ်တာ အလွန်ကြောက်စရာ ကောင်းပါတယ်။ ဆရာအစွဲ နည်းလမ်းအစွဲ အဖွဲ့အစည်းအစွဲတွေ ရှိနေခဲ့ရင် အစွဲတွေကို စွန့်လွှတ်နိုင်ဖို့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။ နည်း လမ်းဆိုတာထက် အယူအဆ အတွေးအခေါ် မှန်ကန်ဖို့ ပိုအရေး ကြီးပါတယ်။

တရားအားထုတ်ရာမှာ သမထနဲ့ ဝိပဿနာလို့ နှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။ သမထအတွက် အခြေခံသိထားသင့်တဲ့ အချက်အလက် တွေကို ဝိပဿနာတွက်ပါ အတူတူလိုအပ်ပါတယ်လို့ မှတ်ထင် ယူဆထားတတ်ကြပါတယ်။ သမထရဲ့ပန်းတိုင်ဟာ 'စုဂါန်' ဖြစ်ပြီး ဝိပဿနာရဲ့ပန်းတိုင်ဟာ 'ဉာဏ်'-ပညာ-ဝိဇ္ဇာ-အမောဟ-နိဗ္ဗာန် ဖြစ်ပါတယ်။ ပန်းတိုင်ချင်းမတူသလို လမ်းစဉ်ချင်းလည်း မတူပါဘူး။ သမထက အာရုံတစ်ခုကို စွဲမြဲစွာစူးစိုက်ရပြီး ဝိပဿနာက အာရုံ

အများနဲ့ ဆက်ဆံပါတယ်။ သမထက တည်စေချင်တဲ့အာရုံမှာ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင်ထားနိုင်ရမှာမို့ အခြားအာရုံချစ်တဲ့အသံ ပြင်းထန်တဲ့ အနံ့အတွေးတွေပေါ်လာရင် အနှောက်အယှက်လို့ ယူဆပြီး မကျေမနပ်ဖြစ်ရတတ်ပါတယ်။

ဝိပဿနာမှာ အနှောက်အယှက်ဖြစ်စရာ အာရုံလုံးဝ မရှိပါဘူး။ အာရုံတိုင်းဟာ သီစရာဓမ္မသဘာဝ တရားသဘောတွေ ချည်းပါလို့ နှလုံးသွင်းထားရမှာပါ။ သမထမှာ အာရုံ(၁)ခုနဲ့စိတ် ခွဲမြဲစွာတည်နေဖို့ သမာဓိလည်း အရေးကြီးပြီး ဣရိယာပုတ်လည်း ရှည်ကြာစွာမပြောင်းလဲ မလှုပ်မရှားဘဲတည်နေနိုင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိပဿနာမှာ အာရုံ(၁)ခုထဲ မဟုတ်ဘဲ အာရုံနဲ့စိတ် ဆုံတိုင်းဆုံတိုင်း သိနေသတိရှိနေဖို့သာ အရေးကြီးပြီး ခဏိကသမာဓိ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်းရှိနေဆဲ တည်နေဆဲ သိနေတဲ့ သမာဓိလိုအပ်ပါတယ်။

လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား ဣရိယာပုတ်လေးပါးမကျန် ကိုယ်လုံးနဲ့လှုပ်ရှားမှု အမူအရာ လက်အလှုပ် ခြေအလှုပ် နှုတ်ခမ်း အလှုပ် ကုန်းကုန်းကွကွ အမူအရာမှန်သမျှသိနေ သတိရှိနေဖို့ လိုအပ်တာမို့ ကြာကြာထိုင်တာ မထိုင်တာနဲ့ လုံးဝမဆိုင်ပါဘူး။

ဝိပဿနာမှာ ဘယ်အာရုံကမှ ပိုကောင်းတယ်ဆိုတာ မရှိ သလို ဘယ်အမူအရာနဲ့မှ သင့်တော်တယ်ဆိုတာလည်း လုံးဝမရှိ ပါဘူး။ အာရုံတိုင်း အမူအရာတိုင်းဟာ သီစရာတွေချည်းပါ။ ဘုရား ရှိခိုးမယ်လို့စိတ်ကူးပြီး လက်အုပ်ချီလိုက်တဲ့အခါ လက်ချောင်း ကလေးတွေ ထိသွားတာကို လူတိုင်းကြုံဖူးကြမှာပါ။ ထိသွားမှန်း သိလိုက်တဲ့လူ ထိသိစိတ်ကို သတိပြုမိသူကတော့ လူတိုင်းမဖြစ် နိုင်ပါဘူး။ လက်အုပ်ချီထားပြီး စိတ်က တခြားအာရုံဆီ ရောက်နေရင် ထိနေသော်လည်း ထိမှန်းမသိပါဘူး။ သတိထားမိမှ သတိရှိနေမှ စိတ်က သိနိုင်တာပါ။

ထိတာနဲ့သိတာဟာ အာရုံနဲ့စိတ်ပါ။ သိဖို့အတွက် အာရုံ ဆက်စိတ်ကအရေးကြီးပါတယ်။ အပြင်က အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အထိအတွေ့ အာရုံငါးပါးရယ် အတွေးအကြံဆိုတဲ့ အာရုံသစ် (၁)ပါးရယ် အားလုံးအာရုံ(၆)ပါးဟာ ခန္ဓာမှာရှိတဲ့ ဒွါရ(၆)ခုဖြစ်တဲ့ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တွေနဲ့ အချိန်တိုင်း အမြဲလို ထိနေ တိုက်နေဆုံနေကြတာပါ။

သတိမထားမိရင် သတိရှိမနေရင် မျက်စိနဲ့အဆင်းဆုံလည်း ခြင်သိစိတ် ဖြစ်နေမှန်း မြင်နေမှန်း မသိနိုင်ပါဘူး။ နားနဲ့အသံ ဆုံလည်း ကြားသိစိတ်ဖြစ်နေမှန်း မသိနိုင်ပါဘူး။ နှာခေါင်းနဲ့အနံ့ ဆုံလည်း နံသိစိတ်ဖြစ်နေမှန်း နံနေမှန်း မသိနိုင်ပါဘူး။ လျှာနဲ့ အရသာဆုံလည်း စားသိစိတ်ဖြစ်နေမှန်း စားနေမှန်း မသိနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ်နဲ့အထိအတွေ့ဆုံလဲ ထိသိစိတ်ဖြစ်နေမှန်း ထိနေမှန်း မသိနိုင် ပါဘူး။ စိတ်နဲ့ အတွေးတွေဆုံလဲ တွေးသိစိတ် ဖြစ်နေမှန်း တွေး နေမှန်း မသိနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ဒွါရနဲ့ အာရုံဆုံတိုင်း စိတ်မှာ သတိရှိနေ သိနေဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ စိတ်အလုပ်ပါ။ ရုပ်အလုပ် မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်က အခြားအကြောင်းအရာတွေ စဉ်းစားနေရင် ရုပ်လုပ်နေတဲ့အလုပ်ကို မသိနိုင်ပါဘူး။ သတိရှိမှ သတိထားမှ သိနိုင် ပါတယ်။ သတိတရားမှာလည်း အယူမှန်နဲ့သတိထားမှ တရားဖြစ်ပါ တယ်။ အယူမှားနဲ့သတိထားရင် သတိထားတိုင်း တရားမဖြစ်ပါဘူး။ တရားသဖြင့် အားထုတ်နေသလားလို့ စိတ်ဘက်ကို ပိုဂရုစိုက်ပြီး သိနေအောင် ကြိုးစားရမှာပါ။

ဉာဏ်ကိုလိုချင်တယ်ဆိုပြီး ဝိပဿနာအားမထုတ်ရင် လမ်းစဉ်မှားနေရင် ဉာဏ်မရနိုင်ပါဘူး။ သမထက အာရုံကို ဦးစား ပေးပြီး ဝိပဿနာက စိတ်ကို ဦးစားပေးရပါတယ်။ ဝိပဿနာက

အာရုံအများနဲ့ဆက်ဆံရတယ်ဆိုတာ ဉာဏ်လိုချင်လို့ပါ။ သိစရာတွေ များများသိနိုင်လေ ဉာဏ်ကြီးလေပါ။ သမထကအာရုံကိုဆုပ်ကိုင်ဖို့ ကြိုးစားရပြီး ဝိပဿနာကအာရုံကိုဆုပ်ကိုင်ဖို့ မကြိုးစားရဘဲ ဘယ်လို အာရုံလာလာ ဘယ်လိုအာရုံဖြစ်ဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပေးရတာပါ။ အာရုံကို မဆုပ်ကိုင်ဘဲ လွှတ်ချဖို့က ပိုအရေးကြီးပါတယ်။

သမထက ဝိရိယအားအသုံးများပြီး ဝိပဿနာက ဉာဏ် အားသုံးရဖန်တီးရမှာမို့ စူးစိုက်ရပြီး ဝိပဿနာက ရှိနေပြီးသား သဘာဝတရားတွေကို အမှန်အတိုင်းမြင်ဖို့ ကြိုးစားရတာဖြစ်လို့ စူးစိုက်အား မလိုပါဘူး။ ကိုယ်ဘာလုပ်နေလဲ၊ ဘာသိနေလဲလို့ မမေးဘဲ အမြဲသတိနဲ့သိနေ၊ တည်ကြည်အေးဆေးတဲ့ သမာဓိ ရှိနေပြီး စိတ်ရှည်ရှည်ခွဲခွဲရှိရှိပုံမှန် ရေရှည်မျှမျှတတ လုပ်တတ်တဲ့ ဝိရိယရှိဖို့လိုပါတယ်။

တရားအားထုတ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးအတိုင်း အားတွေ အများကြီး ထုတ်သုံးရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သမထက မီတာ (၁၀၀) ပြေးတဲ့ အပြေးသမားလို အရှိန်အဟုန်အားများစွာနဲ့ ပြေးရပါတယ်။ ဝိပဿနာက မာရသွန်ပြေးတဲ့ အပြေးသမားလို နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ပန်းတိုင် မရောက်မချင်း မှန်မှန်မရပ်မနား အေးအေးဆေးဆေး မရပ်မနား တစ်သက်လုံး မိမိရဲ့သဘာဝတစ်ခုလိုဖြစ်တဲ့အထိ အဆက်မပြတ် ကြိုးစားရမှာပါ။

တရားကို လေးလေးစားစားနဲ့ တကယ်လိုလားတဲ့စိတ်နဲ့ အချိန် နေရာ ဣရိယာပုတ်မရွေး ကြိုးစားရှုပွားသွားရင် ဘဝနဲ့ ဝေပတစ်ထပ်တည်းကျပြီး တရားအားထုတ်ရတာ တမင်အားထုတ် နေတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ သဘာဝတစ်ခုလို ဖြစ်လာတယ်ဆိုတာ ရေရှည် စွဲစွဲမြဲမြဲ အားထုတ်သူတိုင်း သိလာရတဲ့ အမှတ်တရား တစ်ခုပါ။

သတိပဋ္ဌာန်တရား ဆိုပေမဲ့ သတိတစ်ခုထဲရှိနေ သတိထား နေရမှာမဟုတ်ပါဘူး။ သတိ၊ ဝိရိယ၊ သမာဓိ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ ဆိုတဲ့ ဣန္ဒြေငါးပါး ဗိုလ်ငါးပါးလုံး ထက်မြက်နေ ညီညွတ်မျှတနေကြရမှာပါ။ ဝိရိယနဲ့ သမာဓိမှာ တစ်ခုခုလွန်သွား ပိုသွားတတ်သလို သဒ္ဓါနဲ့ ပညာမှာလဲ တစ်ခုခုလွန်သွား ပိုသွားတတ်ပါတယ်။ မှန်ကန်တဲ့ သမ္မာသတိကတော့ လွန်တယ် ပိုတယ်ရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ မှားယွင်းတဲ့ မိစ္ဆာသတိမျိုးကတော့ လုံးဝမရှိသင့် မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ ဗိုလ် (၅)ပါး ဣန္ဒြေ (၅)ပါးရဲ့ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အမျိုးမျိုးဖွင့်ဆိုထားတာ ကြားနာမှတ်သားဖူးကြတာ ရှိပါလိမ့်မယ်။ အခု တရားအားထုတ်စဉ် နားလည်သဘောပေါက်ပြီး လက်တွေ့လိုက်နာနိုင်စေဖို့ ရိုးရိုးလေး ဖွင့်ဆိုရှင်းပြတာကို တင်ပြပါရစေ။

သတိဆိုတာ

အောက်မေ့တာ အမှတ်ရတာ မမေ့တာ စသဖြင့် ဖွင့်ဆို နိုင်သော်လည်းမမေ့တာလို့ ယူဖို့ပါ။ ဘာတွေကို မမေ့တာလဲဆိုရင် မိမိကိုယ်မိမိ ပြန်ကြည့်ဖို့မမေ့တာ၊ အာရုံအမှန်ဖြစ်တဲ့ ရုပ်နာမ်ကို မမေ့တာဖြစ်ပါတယ်။

ဝိရိယဆိုတာ

စွဲ၊ လုံ့လရှိတာ အဆက်မပြတ် ဆောင်ရွက်ချင်တာ ကိုယ်အားစိတ်အား အစွမ်းကုန်သုံးတာ၊ အပြင်းအထန်အားထုတ် ကြိုးစားတာလို့ ပြောလေ့ရှိပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ကိုယ်အားဝိရိယကို မသုံးပါဘူး။ ပုံမှန် မှန်မှန်ကန်ကန် ခဏတိုင်းသတိရှိနေစေဖို့ စိတ် ရှည်ရှည်ခွဲခွဲရှိရှိ မရပ်မနား ကြိုးစားနေတဲ့စိတ်အား ဝိရိယလေးသာ လိုအပ်ပါတယ်။

သမာဓိဆိုတာ

စူးစိုက်တာ တည်ကြည်တာ ငြိမ်သက်တာလို့ ဖွင့်နိုင်သလို ဘယ်အရာကိုမဆို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် အေးအေးဆေးဆေး စိတ်မပင်မပန်း မပူမလောင် ပျာယာမခတ်ရှိနေတာလို့ မှတ်ယူဖို့ပါ။ အာရုံတစ်ခုထဲအတွက် သမာဓိရဖို့ အရမ်းစူးစိုက်မိလို့ အချို့ယောဂီတွေ ခေါင်းကိုက်နေကြရတတ်ပါတယ်။ အာရုံမှန်သမျှကို အေးအေးဆေးဆေး ခဏတိုင်းသိနေတဲ့ ခဏကသမာဓိ ဖြစ်အောင်နေဖို့ပါ။

သဒ္ဓါဆိုတာ

ရတနာသုံးပါးနဲ့ ကံ၊ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်တာလို့ ဗဟုသုတ ရှိထားကြရမှာပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ပြီးသူ မြန်မာလူမျိုးအများစုအတွက် ဒီလိုယုံကြည်လိုက်ဖို့ဆိုတာ သိပ်ပြီးမခဲယဉ်းလှပေမဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မဟုတ်တဲ့ လူမျိုးခြားဘာသာတွေအတွက် ဒီလိုသဒ္ဓါတရားမျိုးရှိနိုင်ဖို့ ယုံကြည်လက်ခံနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းပါလိမ့်မယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာတွေ ယုံတယ်ဆိုတာတောင် အနှစ်သာရအားဖြင့် အပြည့်အစုံယုံကြည်တာမျိုး မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို တကယ်လေးလေးနက်နက် ယုံကြည်တယ်ဆိုရင် မကောင်းတာတွေမှန်သမျှ တွေးတောကြဆတာ၊ ပြုလုပ်တာ၊ ပြောဆိုတာမျိုး ဘယ်ရှိကြတော့မှာလဲ။ တကယ်မယုံလို့ မကောင်းတာတွေပြု၊ ပြော၊ ကြနေကြတာပေါ့။

ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်တယ်၊ လေးစားတယ်၊ အားကိုးတယ်ဆိုတာလဲ တရားကို တကယ်နှလုံးသွင်းနိုင် သဘောပေါက်နားလည် လက်ခံနိုင်ပြီဆိုမှ ခိုင်မာစစ်မှန်တဲ့သဒ္ဓါ ဖြစ်နိုင်တာမို့ တရားအားမထုတ်ရသေးဘဲ တရားမတွေ့သေးဘဲ တရားလက်မခံနိုင်သေးဘဲနဲ့တော့ သဒ္ဓါတရား မခိုင်မာနိုင်သေးပါဘူး။ သတိနဲ့နေလို့

သိနေတာ အကျိုးရှိတာကို သဘောပေါက်ရင် သဒ္ဓါတက်လာပါလိမ့်မည်။ ဒီတော့သဒ္ဓါကို အခုကိုယ်လုပ်တဲ့ သတိနဲ့နေတဲ့အလုပ်ကို ယုံဖို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယုံဖို့လို့ပါ ယူစေလိုပါတယ်။

ပညာဆိုတာ

ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နားလည်သဘောပေါက်တဲ့ဉာဏ်၊ ထိုးထွင်းသိတဲ့ဉာဏ် ပိုင်းခြားဝေဖန် စိစစ်နိုင်စွမ်း ရှိတဲ့ဉာဏ်၊ အများအားဖြင့် သိသောဉာဏ်စတဲ့ ဖွင့်ဆိုချက်များစွာ ရှိပါတယ်။ တရားစတင်အားထုတ်ရာမှာ မှန်ကန်တဲ့ တရားဗဟုသုတတွေကိုသိတဲ့ သုတမယဉာဏ်သိထားပြီး တရားတော်တွေကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ဝေဖန်တတ်တဲ့ စိန္တာမယဉာဏ်တွေကလည်း အထူးအရေးကြီးပါတယ်။ အားထုတ်ရင်းနဲ့ တကယ်နားလည်သဘောပေါက်သွားတာ ထိုးထွင်း သိမြင်နိုင်သွားတာက ဘာဝနာမယဉာဏ်ပါ။

သုတမယ၊ စိန္တာမယဉာဏ်တွေက အခြေခံအကြောင်း တရားဉာဏ်(အသိ) တွေဖြစ်ပြီး ဘာဝနာမယဉာဏ်က အကျိုးတရားအသီးအပွင့် အသိဉာဏ်ပါ။ အခုဆိုရင် ဗဟုသုတအမှန်တွေများစွာ၊ သဘောထားအမှန်တွေများစွာ သိထားလိုက်ပြီမို့ သုတမယဉာဏ်လည်း ရှိပြီးဖြစ်သွားပါပြီ။

အဲဒီတော့ ပညာရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ဒီနေရာမှာ ဖွင့်ဆိုချင်တာကတော့ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်းသိတာလို့ မှတ်ယူပြီး အချိန်တိုင်း အမှုအရာတိုင်းမှာ သတိရှိနေရမယ်ဆိုတာ သိနေသည်ပင် ပညာလို့ လက်ခံဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ ကြိုးစားအားထုတ်ပါ။ အားထုတ်မှု ကျွမ်းကျင်တဲ့ဉာဏ်ကနေ သဘောပေါက်တဲ့ဉာဏ် ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ အားထုတ်မှုကိုသာ အလေးပေးစေချင်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း အကျိုးကို မမျှော်လင့်ဘဲ ဣန္ဒြေငါးပါ ဝိုလ်ငါးပါ အကြောင်း

(နားလည်) ပြီးရင် အရေးကြီးတဲ့ အချက်(၃)ချက်သိထားဖို့ လိုပါသေးတယ်။

ပထမဦးဆုံးအချက်က သတိဆက်စပ်မှုရှိနေဖို့ပါ။ စိတ်ဖြစ်တိုင်း သတိရှိနေဖို့မမေ့ပါနဲ့။ စိတ်ကနိုးကြားနေမှ ဗိုလ်ငါးပါး အလုပ်လုပ်နေရဲ့လား အချိန်ပြည့် အလုပ်လုပ်နေသလားဆိုတာ သိနိုင်မှာပါ။ ဒုတိယအချက်က သဘာဝအတိုင်း အရှိန်ရလာတာကို ဖြစ်စေရမှာပါ။ လုပ်ယူထားတဲ့ဖန်တီးမှုအရှိမျိုး မဖြစ်စေရပါဘူး။ ဆက်စပ်မှုရှိလို့ သဘာဝအရှိန်ရလာမှ ကွင်းဆက်ပေါ်ပြီး ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ အကြောင်းအကျိုး သိနားလည်နိုင်မှာပါ။ တတိယအချက်ကတော့ စောင့်ကြည့်တယ်ဆိုတဲ့သဘောကို တကယ်နားလည်မှ သဘာဝအတိုင်းနေဖြစ်မှာပါ။ စောင့်ကြည့်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောကို နားမလည်ရင် လိုချင်တဲ့လောဘ၊ အားမရတဲ့ဒေါသတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်တတ်ပါတယ်။

တစ်သံသရာလုံးက လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေနဲ့ စိုက်ခဲ့တာမို့ အကျင့်ပါနေတတ်ပါတယ်။ ရုပ်အမှုအရာတွေ ထိန်းချုပ်ပြီး ဖြည်းဖြည်းနှေးနှေးလုပ်နေရင်လဲ သိတာအားနည်းသွားနိုင်ပါတယ်။ ကြည့်နိုင်သလောက်ကြိုးစားကြည့်ပြီး သိနိုင်သလောက်သိနေဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ပုံမှန်လုပ်နေရင် ထိန်းချုပ်ထားရင် စိတ်လွတ်လပ်ပြီးပိုသိနိုင်လို့ ဉာဏ်ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ ထိန်းချုပ်ထားရင် စိတ်မလွတ်လပ်ဘဲ အသိလဲအားနည်းပြီး ဉာဏ်မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သဘာဝကိုစောင့်ပြီးအချိန်ပေးပါ။ စိတ်ရှည်ရှည် ဖွံ့ရှိကြိုးစားပါ။

အားအများကြီးမစိုက်ဘဲ နိုင်သလောက် မနားတမ်းလုပ်သွားရင် အားကောင်းရင် ကောင်းသလောက် တိုးတက်သွားပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြန်ကြည့်ဖို့အလုပ်ဟာ မခက်ခဲပေမဲ့ တောက်လျှောက်မရပ်မနားကြည့်နိုင်ဖို့ကျတော့ အလွန်ခက်တတ်ပါတယ်။

ကြည့်ဖို့ကိုမမေ့ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ထင်ရှားတဲ့ အာရုံတစ်ခုခု ဘယ်အာရုံနဲ့မဆို စပြီးသိလို့ရပါတယ်။ အယူမှန်နေဖို့ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးသိနေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ဘယ်လိုဖြစ်ချင်တယ် ဘယ်လိုဖြစ်သင့်တယ်ဆိုတဲ့ ကိုယ့်သဘောထားတွေမပါစေအောင်လဲ အထူးဂရုစိုက်ရပါမယ်။ ကောင်းတာကိုမှလိုချင်တယ် မကောင်းတာကိုမလိုချင်ဘူးဆိုရင် တရားပါမလား။ ဘာဖြစ်လို့ သတိထားနေသလဲလို့ ပြန်မေးကြည့်ပါ။ အမှန်တရားကိုသိချင်လို့ စောင့်ကြည့်တာပါ။

ဝိပဿနာဆိုတာ အထူးရှုတာပါ။ ခါတိုင်း အမြဲတမ်းလိုလို ငါ့ကိုယ်ငါ့စိတ် ငါ့ဝေဒနာလို့ငါ့ကို ဗဟိုပြုတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ ဗဟုသုတဉာဏ်နဲ့စဉ်းစားပြီး 'ငါ'ကို ဖယ်ရှုရမှာပါ။ ရုပ်ဝေဒနာစိတ်တွေ အပေါ်မှာ 'ငါ' နှင့်မဆိုင် လူတိုင်းမှာဖြစ်နေတဲ့ သဘာဝတရားလို့ နှလုံးသွင်းရမှာပါ။ ရုပ်မှာဖြစ်တဲ့ ပူခြင်း၊ အေးခြင်း၊ မာခြင်း၊ ပျော့ခြင်း၊ ကျဉ်ခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ တောင့်တခြင်း အစရှိတဲ့ သဘာဝတွေ အားလုံး လူတိုင်းမှာရှိနေဖြစ်နေကြတာပါ။

ဒေါသဖြစ်တဲ့အခါ ဒေါသစိတ်ကို ငါ့ဒေါသလို့စဉ်းစားရင် ဒေါသပိုကြီးလာပါတယ်။ အယူအဆအထင်မှားလို့ မောဟရှိနေ ဒိဋ္ဌိရှိနေလို့ဒေါသပိုကြီးရတာပါ။ သဘာဝလို့စဉ်းစားရင် သက်သာပါတယ်။ အမြင်မှန် အသိမှန်ပြီး သတိကပ်ကြည့်ရင် သမ္မာသတိဖြစ်ပါတယ်။ အာရုံနဲ့စိတ်ဆုံရင် ငါနဲ့ဆိုင်တယ်လို့ အတ္တနဲ့လုပ်တတ်ကြပါတယ်။ ဒါဟာ သဘာဝပဲလို့ ဉာဏ်နှင့်စဉ်းစားပြီး အတ္တကို ဖယ်ရပါမယ်။

ထိုင်တဲ့ဣရိယာပုတ်နဲ့ အားထုတ်တဲ့အခါမှာ ဘာကို ကြည့်ရမယ်လို့ မပြောလိုပါဘူး။ ဘယ်လိုစိတ် ထားရမယ်၊ ဘယ်လို ကြည့်ရမယ်လို့ပဲ ပြောခဲ့ပါတယ်။ နှာသီးဝ၊ နှုတ်ခမ်း၊ နှာခေါင်း၊

မှတ်တဲ့ယောဂီဟာ သဘာဝအတိုင်း လက်မှာ အာရုံတစ်ခု ထင်ရှား အားကောင်းလို့ လက်ကို စိတ်ကရောက်သွားတဲ့အခါ ဓမ္မသဘာဝ အတိုင်း စိတ်ကို လက်မှာဘဲထားရင် ဓမ္မဗျာပါရ ဖြစ်ပါတယ်။ နှာခေါင်းပြန်ဆွဲရင် ပုဂ္ဂလဗျာပါရဖြစ်ပါတယ်။

အာရုံထက် ပညာနောက်က အသိဉာဏ်ပါဖို့လုပ်နေတာ ကို သိရပါမယ်။ အသံတွေ အတွေးတွေ ပေါ်လာခဲ့ရင်လည်း ဘာ အနှောင့်အယှက်မှမဟုတ်ဘဲ အသံဟာ ရုပ်သဘာဝအတွေးဟာ စိတ် သဘာဝလို့ အယူမှန်ရှိရပါမယ်။ အယူမှားပြီး အနှောင့်အယှက်လို့ လက်ခံလိုက်ရင် ဒေါသဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။ အသံကြားနေရတာ ထင်ရှားနေရင် ကြားတာကို အာရုံယူပြီး ကြားတဲ့အာရုံနဲ့စသိနေလဲ ရပါတယ်။

ထိုင်တာကြာလို့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ နာကျင်ကိုက်ခဲလာရင် မကြိုက်တဲ့အတွက် မကျေမနပ် ဒေါသဖြစ်တတ်ပါတယ်။ နာတဲ့ အပေါ် ဒေါသစိတ်နဲ့ဆက်ကြည့်နေရင် ဒေါသအာရုံဖြစ်ပြီး မတရား အားထုတ်တာ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။ စိတ်ကို ဘယ်လိုနှလုံးသွင်းမလဲ သိဖို့လိုပါတယ်။ သဘာဝကိုသိချင်လို့ကြည့်တာ ဖြစ်ချင်ပျောက်ချင် နေရမှာမဟုတ်ဘူးလို့ နှလုံးသွင်းပြီး ကြည့်နိုင်သလောက်သာကြည့်ရ ပါမယ်။

ခန္ဓာကိုယ်ပြောင်းပြင်တယ်ဆိုတာ နာကျင်လို့ ပြောင်းပြင် ရွေ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ နာတာကိုမခံချင်တဲ့ ဒေါသကြောင့် ရွေ့ကြ တာပါ။ နှလုံးသွင်းမှန်ရင် စိတ်ခံစားမှုပြောင်းရင် ရုပ်လဲပြောင်းလဲ သွားပါတယ်။ အနေရခက် ခံစားရခက်တဲ့သဘောတွေမရှိတော့ဘဲ သက်သာသွားပါလိမ့်မယ်။ စိတ်မှာ နှလုံးသွင်းမှန်မှန် ဥပေက္ခာ ဖြစ်နေပြီဆိုရင် နာကျင်မှုကို ကြည့်လို့ရပါတယ်။ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်တတ် အောင် ကြိုးစားရပါမယ်။

လောဘနဲ့ကောင်းတာဖြစ်ချင်နေလား၊ ဒေါသနဲ့မကောင်း တာ ပျောက်ချင်နေလား၊ အယောနိသောနဲ့ နှလုံးသွင်း မှားနေသ လား၊ များများစစ်ပေးရပါမယ်။ စိတ်မှာ တရားတဲ့စိတ်ဖြစ်နေရင် ပွားလို့ရပါပြီ။ မတရားစိတ်ဖြစ်နေမှန်းမသိဘဲ ပွားမိနေရင် မတရား စိတ်တွေ အရှိန်ရနေတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ် ဖို့ ပိုအရေးကြီးပါတယ်။ စားတဲ့အချိန်မှာ လောဘစိတ်ထင်ရှား ပါတယ်။ လောဘရဲ့သဘာဝကိုလည်း သိဖို့ကြိုးစားရမှာပါ။ အား ထုတ်မှု ကျွမ်းကျင်လာအောင် ဘာသိသိသိနေဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

အသိဆက်နေဖို့ ပစ္စုပ္ပန်တိုင်းမှာ အားထုတ်နေရပါမယ်။ စိတ်အေးနေရင် မလောရင် မပူလောင်ရင် သိစရာအစုံသိလာနိုင် ပါတယ်။ မကောင်းတဲ့စိတ် ဖြစ်လို့ဖြစ်နေမှန်းသိရင် သူ့ခိုင်းသမျှ မခံရတော့ပါဘူး။ မသိရင် ကိလေသာခိုင်းသမျှမောဟနဲ့ ပြုမိနေမှာပါ။ သိရင်အကျိုးအကြောင်း သိလာတဲ့အခါ ဘာစိတ်နဲ့ လုပ်နေသလဲ ဆိုတာပါ သိလာပါလိမ့်မယ်။

ဆရာတော်က ယောဂီတွေ အပြန်အလှန်အမေးအဖြေ ပြုပြီး တရားပြပေးတာကို စကားပြေပုံစံနဲ့ ဉာဏ်မှန်းလည်သဘော ပေါက်သလောက် တင်ပြလိုက်ရတာမို့ ဆရာတော်ဆိုလိုချင်တဲ့ ဒီထက်နက်နဲသိမ်မွေ့တဲ့ သဘောတရားတွေ အများကြီး ကျန်ရှိ ကောင်း ကျန်ရှိနေနိုင်ပါသေးတယ်။ နားလည်သလောက် ကြိုးစား လိုက်နာကြည့်ရင် သေချာပေါက်အကျိုးတရားတွေ ရရှိနိုင်မှာပါ။ သတိဆက်စပ်မှုရှိလာရင် ဓမ္မသဘာဝတွေကို မသိချင်လို့တောင် မရပါဘူး။ တရားကဆွဲပြီး ခေါ်ယူစောင့်ရှောက်သွားမှာပါ။

ယခုတင်ပြတဲ့သူရဲ့အားနည်းချက်ရှိခဲ့လို့ အလုပ်ပေးတရား တော်ကို နားမလည်နိုင်၊ လက်မခံနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရင် အမှားအယွင်းလို့ ယူဆချင်စရာ တစ်စုံတစ်ရာတွေ့ခဲ့ရင် တရားပြဆရာတော်ရဲ့

ချို့ယွင်းအားနည်းချက်မဟုတ်ပါဘဲ စကားပြောရေးသူ မိမိမှာသာ တာဝန်ရှိတာမို့ ကြိုတင်တောင်းပန်ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်ကတော့ ယောဂီတွေရဲ့ တရားအခက်အခဲ ပြဿနာမှန်သမျှကို ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်းရှိသလို တရားလမ်းကြောင်း တိမ်းစောင်းသွားခဲ့ရင်လဲ တည့်မတ်ပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းရှိပါတယ်။

အဲ့ဒီတော့ ဒီဆောင်းပါးလေးကို ဖတ်ရှုပြီး ကျေနပ် လက်ခံ နိုင်ခဲ့ရင်ဖြစ်ဖြစ် မကျေနပ် လက်မခံနိုင်စရာ တွေ့ခဲ့ရင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်တစ်ခေါက်တော့ လာရောက်ပြီး အားထုတ် ကြည့်ပါလို့ ပါရမီရှင်တို့အကျိုးမျှော်ကိုးပြီး တိုက်တွန်းပါရစေ။ တရားကိုမြတ်နိုး၊ တရားကိုတန်ဖိုးထားပြီး၊ တရားနဲ့မွေ့လျော်၊ တရားနဲ့ပျော်နိုင်သူတွေ ဖြစ်ကြပါစေ။ ။

ဒွေးမယ်နော်တို့ ပျော်စံရာ

ကျွန်မ၏ဖခင်မှာ OTS အပတ်စဉ် (၃၂) မှဆင်းသော တပ်မတော်သားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ မဆီမဆိုင် ကျွန်မဖခင် အကြောင်း ဖော်ပြနေသည်ဟု အထင်မမှားစေချင်ပါ။

ဖခင်က စေလိုရာစေ တပ်မတော်သား ဖြစ်နေခြင်း ကြောင့်ပင် ကျွန်မသည် ကယားပြည်နယ်သူ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်မ ဖခင် ခ.လ.ရ (၅၄) လှိုင်ကော်မြို့တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ကျွန်မအား အေးမြသောနှင့်မုံများ ကျဲပြန်နေသည့် ဆောင်း နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း 'ဒွေးမယ်နော်တို့ ပျော်စံရာ ကယား ဂေဟာလေး' သည် ကျွန်မအတွက် အမျိုးအမည်ဖော်ပြရန် ခက်သော သိမ်မွေ့ နူးညံ့သည့် ခံစားမှု တစ်စုံတစ်ရာကို ပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ကယားဂေဟာ၏အဝင်မုခ်ဦးမှ ဧည့်ခန်း၊ အိပ်ခန်း စသောအခန်းများနှင့် သန့်စင်ခန်းပါမကျန် မြင်တွေ့ရသော မြန်မာ့ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ပစ္စည်းကလေးများကလည်း ရှေးဟောင်းပစ္စည်း များစွာ စုပြုံတည်ရှိသော မန္တလေးရှိ ကျွန်မ၏အဘွားအိမ်နှင့် ဆင်ဆင်တူနေခြင်းကြောင့်ပင် အဘွားအိမ်သို့ အလည်သွားနေရသူ ကဲ့သို့ နွေးထွေးလှိုက်လှဲမှုမျိုး ရင်မှာ ထိထိရှုရှု ခံစားရပါသည်။

ကျွန်မ၏ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောခံစားမှုနှင့် အဘွားအား လွမ်းဆွတ်တမ်းတမှုတို့ဖြစ်စေသော ကယားဂေဟာသို့ ပို့ဆောင်

ပေးသော ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် Tourism သင်တန်းမှ တာဝန် ရှိသူအားလုံးနှင့် သင်တန်းဖော်များအားလုံးအား ကျေးဇူးအထူးတင် ရှိပါသည်။

ကယားဂေဟာ၏အဝင်မုခ်ဦးတွင် ကြီးမားလှသော ‘ရာဇဝင် အိုးကြီး’ ကို ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းတောက်ပလျက် ဦးစွာ မြင်တွေ့ ရပါသည်။ မြန်မာတို့၏ ဘာသာရေးယဉ်ကျေးမှုအခမ်းအနားများတွင် တီးခတ်လေ့ရှိသော ကြေးမောင်းကလေးကိုလည်း ချိတ်ဆွဲထား ပါသေးသည်။ ပင်မဆောင်တွင်လည်း နေရာအနှံ့အပြား ရိုးရာ လက်မှုပစ္စည်းများကို သူ့နေရာနှင့်သူ အစီအစဉ်တကျ ချိတ်ဆွဲ ထားပါသည်။

မြန်မာတို့၏ ဓလေ့စရိုက်ကို ဖော်ပြသောပန်းချီကားများ၊ ပန်းပုရုပ်များကိုလည်း တွေ့မြင်ရပါသည်။

အထူးခြားဆုံးမှာ သန့်စင်ခန်းအဝ၌ ကျား၊ မ သင်္ကေတကို ရုပ်သေးမင်းသား၊ မင်းသမီးလေးများ ချိတ်ဆွဲထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆန်းသစ်သည့်စိတ်ကူးကို နှစ်ခြိုက်သည့်နှလုံးသားဖြင့် ပြုံးမိခဲ့ရ ပါသည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ Tourism သင်တန်းသားများအား Technical Visit အစီအစဉ်ဖြင့် ပို့ပေးဖြစ်သည့်အတွက် ကယား ဂေဟာမှ ကျွန်ုပ်တို့ သင်တန်းအဖွဲ့အား ပင်မဆောင်အပေါ်ထပ်တွင် အထူးဖော်ပြရည်နှင့် ပီဇာမုန့်တို့ဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးပါသည်။ အထူး ဖော်ပြရည် သုံးနှုန်းခြင်းမှာ ကျွန်ုပ်တစ်သက်တာ၏ ပထမဦးဆုံး ခံစား သောက်သုံးရသော ‘စပါးလင် သံပုရာဖော်ရည်’ ဖြစ်နေခြင်း ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မုန့်ဟင်းခါးတွင်သာထည့်၍ ချက်ပြုတ်စားသောက်ရသော ပစ္စည်းဟု မှတ်ထင်ခဲ့မှုများမှာ မှားယွင်းခဲ့ပါသည်။ ထိုစပါးလင်

သံပုရာဖော်ရည်ခွက်ကိုလည်း ဝါးကျည်တောက်များ ကြိမ်ခွက်များ အတွင်းထည့်သွင်း၍ တရုတ်စကားပန်းကလေးပါညှပ်ကာ ကဗျာ ဆန်ဆန်တိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တရုတ်စကားပန်း၏ရနံ့နှင့် စပါးလင်တို့၏ရနံ့တို့မှာ သင်းယုံသော ရနံ့ကလေးများ ဖြစ်ကြသောကြောင့် အမှန်ပင် လန်းဆန်း တက်ကြွစေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဆရာမ မမကပင် ရာထူးတိုးပါက ဌာန၌ ဤကဲ့သို့သော စပါးလင်ဖော်ရည်ဖြင့် ဧည့်ခံ ချင်သည့် စိတ်ကူးကလေးဖြစ်မိကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကယားဂေဟာတွင် ရိုးရာလက်မှုပစ္စည်းများ ရောင်းချသော ဆိုင်ကလေး ရှိပါသည်။ အိပ်ခန်းများတွင် အသုံးပြုသော အိပ်ရာခင်း များ ခေါင်းအုံးစွပ်များ၊ ရေချိုးခန်းသုံးပစ္စည်းများမှာလည်း မြန်မာပြည် အနှံ့အပြားမှ ထွက်ရှိသော ပစ္စည်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ညအိပ်ယာဝင် ဝတ်လေ့ရှိကြသော Night Dress များ သည်ပင် ပြည်တွင်းဖြစ်အစနှင့် ချုပ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ခမ်းနားထည်ဝါခြင်း၊ ခန့်ညားခြင်း၊ သပ်ရပ်လှပခြင်း၊ သေသပ် စနစ်ကျခြင်း စသောစကားလုံးများထက် ချစ်စရာ ကောင်းခြင်း၊ မိမိအိမ်ကဲ့သို့ လွတ်လပ်ခြင်း၊ နွေးထွေးပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းခြင်း စသော စကားလုံးများနှင့် ပိုမိုသင့်တော်မည်ဟု ထင်မြင် ယူဆမိသော ကယားဂေဟာကလေးသည် ပြင်သစ်လူမျိုးအများစု လာရောက်တည်းခိုလေ့ရှိသော Pansea ဟိုတယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ခွေးမယ်နော်တို့ပျော်စရာသည် ရွှေပြင်သစ်တို့၏ ပျော်စရာ ခြစ်၍ နေခဲ့ပါပြီ။ သို့သော် အိမ်သာ၌ ဧည့်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိ နားလည်မိပြီးသော သင်တန်းသူ ကျွန်ုပ် ကျေနပ် ဂုဏ်ယူ တတ်ပါပြီ။

လူ့ဘဝ ခဏတာ
နေ့ခွင့်ရတုန်းမှာ
တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်
အပြစ်မပြင် အထင်မသေး
စွမ်းနိုင်သမျှ ပေးချစ်ခင်
အကောင်းစိတ်နဲ့ ဆက်ဆံ
အပြန်အလှန် ပေးမကြတဲ့အခါ
တစ်လောကလုံး
သာယာလှပလာမှာပါ ...။

ဝင်းမင်းဆွန်း
(မိခင်မြန်မာစာ)

ပေလို့ပရတဲ မြန်မာပြည်

စာရေးသူတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်များတွင် သူ ပြုဖူး
သော သူ့ကျေးဇူးကိုသိတတ်ခြင်းအား ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော
မင်္ဂလာတစ်ပါးအဖြစ် လမ်းညွှန်ချက်တစ်ခု ပါရှိပါသည်။ ဇာတ်ဝတ္ထု
နိပါတ်များတွင်လည်း ဒီဃာဝုမင်းသားကဲ့သို့ ကျေးဇူးတရား
သိတတ်သူများ တွေ့နိုင်သကဲ့သို့ မြန်မာ့သမိုင်း ရာဇဝင်များထဲတွင်
လည်း ထမင်းတစ်လုပ် ရေတစ်မုတ်အတွက်ပင် ကျေးဇူးတရား
တန်ဖိုးထားသူများ များစွာတွေ့နိုင်ပါသည်။

ကျေးဇူးတရားကိုသိသူ၊ ကျေးဇူးဆပ်လိုသူများမှာ မိမိအား
ကျေးဇူးရှိခဲ့ဖူးသည့် လူပုဂ္ဂိုလ်များကိုသာမက အရပ်ဒေသ၊ အသုံး
အဆောင်ပစ္စည်း အရာဝတ္ထုများအပါအဝင် ခွေး၊ ကြောင် စသော
တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါများကိုပါ သတိတရ တမြတ်တနိုး တန်ဖိုးထား
တတ်ကြပါသည်။

အထူးသဖြင့် အရပ်ဒေသကို ဂုဏ်ပြုလေ့ရှိသူများမှာ
စာရေးဆရာများ၊ အနုပညာရှင်များနှင့် ထေရ်ကြီး ဝါကြီး
ဆရာတော်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

မွေးဖွားရာဒေသ၊ ကြီးပြင်းရာဒေသ၊ အောင်မြင်ရာဒေသ
စသည်ဖြင့် ဘဝတစ်လျှောက် ကျင်လည်ရာဒေသ များစွာရှိနိုင်သော်
လည်း ဒေသစွဲများဖြင့် စကားလုံးများ အနိုင်ယူ ပြောဆိုလေ့ရှိသော်
လည်း တစ်ချိန်တစ်ခါတွင် တူညီသော စိတ်ခံစားမှု အစွဲတစ်ခု
ဖြစ်နိုင်ကြပါသည်။ ထိုတစ်ချိန်တစ်ခါမှာ မိမိတို့နိုင်ငံနှင့် အခြား

နိုင်ငံတစ်ခုခုတို့ ယှဉ်ပြိုင်ကစားရသော ဘောလုံးပွဲ ကျင်းပချိန် ဖြစ်ပါသည်။

အားကစားဝါသနာပါခြင်း မရှိသူများပင် မိမိတို့နိုင်ငံ အနိုင် ရလိုစိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာတတ်ကြပါသည်။ ထိုစိတ်ကလေး၏ အရင်းခံအကြောင်းရင်းမှာ 'ဒိုပြည် ဒိုမြေ ဒိုရေ ဒိုတိုင်းပြည်' ဟူသော မွေးရာပါတိုင်းချစ် ပြည်ချစ်စိတ်ကလေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစိတ်ကလေးကို လူကြီး လူငယ် လူရွယ်မရွေး ဘောလုံးပွဲချိန် ကလေးတွင်သာမက အချိန်တိုင်း ရှင်သန်စေရန် အထူးကြိုးစား ထားသင့်ပါသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ ကျယ်ပြန့်ထွန်းကား သည်နှင့်အမျှ မြန်မာပြည်တွင်လည်း အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးမှ ခရီးသွားများ ဝင်ရောက်လည်ပတ်ခြင်းများ များပြားလာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံခြားသားများသည် မြန်မာပြည်တွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ၍ လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ လာရောက်လည်ပတ်ခြင်းတို့ကြောင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ ဆုံးရှုံးနိုင်ခြင်း၊ ရေမြေတောတောင် သဘာဝအလှအပတရားများ ထိခိုက်ပျက်စီးစေနိုင်ခြင်း စသော ဆိုးကျိုးများနှင့်အတူ လူမျိုးခြားတိုင်းတစ်ပါးသားများနှင့် လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်းကြောင့် အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် ဆုံးရှုံးခြင်းကိုပါ ဖြစ်ပေါ်လာစေနိုင်ပါသည်။

ခရီးသွားဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများတွင် လုပ်ကိုင်နေကြသော ဝန်ထမ်းတိုင်းသည် မိမိဘဝရပ်တည်ရေးအတွက် နိုင်ငံခြားသားများနှင့် တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ဆက်ဆံနေရသော်လည်း ထိုသူများ၏ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သော စကားလုံးများအောက်တွင် အရည်ပျော်သွားခြင်း မရှိစေရန် အမျိုးသားရေးအသိစိတ်ကိုယ်စီ ရှိနေကြရပါမည်။

နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးနှင့်လက်ထပ်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦး သည် ဝင်ငွေကောင်းသော အိမ်ထောင်စု၏ အိမ်ရှင်မဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သာယာပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သော ကြည်နူးစရာ 'သီရိဂေဟာ' အရှင်သခင်မဖြစ်နိုင်ရန် အခွင့်မှာမူ အလွန်နည်းပါး ပါသည်။ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ မည်သို့ပင်ပြည့်စုံစေကာမူ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့စရိုက်မတူ ကိုးကွယ်ရာဘာသာမတူသည့် အားနည်းချက် များကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပြီးပြည့်စုံသော ငြိမ်းချမ်းအေးမြမှုကို ရရှိခံစားစေနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

နိုင်ငံခြားသူအမျိုးသမီးများသည်ပင်လျှင် မြန်မာအမျိုးသား များကို အခြားနိုင်ငံများတွင် မရရှိနိုင်သည့် နွေးထွေးယုယခြင်း ကြင်နာခြင်း၊ နားလည်ဖေးမခြင်း၊ တန်းတူအခွင့်အရေးပေးခြင်း၊ နှစ်သိမ့်ဆွေးနွေးခြင်း၊ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ခြင်း စသော စိတ်ဓာတ် အရည်အသွေးပိုင်ဆိုင်သူများအဖြစ် လေးစားအထင်ကြီးကာ စုံမက် မြတ်နိုး တန်ဖိုးထားနေကြပြီဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာပြည်သို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါရောက်ဖူးသူတိုင်း ပြည်သူ့ ပြည်သားတို့၏ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော အမူအရာ၊ ပျူငှာဖော်ရွေ သောအပြုံး၊ လှိုက်လှဲသောဝန်ဆောင်မှု၊ မျှော်လင့်ချက်မပါ ရိုးသား သန့်စင်သော ကူညီမှု၊ မြတ်နိုးဖွယ်ကောင်းသော ဓလေ့စရိုက် စသော စစ်မှန်သည့် နှလုံးသားမှစေတနာ၊ မေတ္တာတရားများကြောင့် ဖြစ်လာသည့် ဖြူစင်စိတ်ကလေးများကို ခံစားနားလည်သွားကြရပြီး တစ်သက်မမေ့နိုင်စရာ ဖြစ်စေရပါသည်။

မြန်မာပြည်သည် ဗုဒ္ဓတရားတော်၏ အရိပ်အာဝါသတွင် ခိုလှုံနေခြင်းကြောင့် သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးများဒဏ်မှ ကင်းလွတ်ဝေးကွာလျက်ရှိသည့်အပြင် သယံဇာတပေါကြွယ်ဝခြင်း၊ စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံပြည့်စုံခြင်းတို့ကြောင့်လည်း ပျော်ရွှင်စရာ နိုင်ငံ

တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါးကို လက်ကိုင်ထားသူများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရသူအပေါင်းကို ငြိမ်းချမ်းအေးမြခြင်း၊ ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်စေခြင်းများ ခံစားစေနိုင်ပါသည်။

လောကုတ္တရာ တရားဓမ္မများကျင့်ကြကာ အားထုတ်လိုပါ ကလည်း နည်းစနစ်မှန်ကန်စွာ ဗုဒ္ဓအလိုကျ တရားပြနိုင်သော ဆရာတော်ကြီးများ နိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင် ရှိနေပါသည်။ နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များနှင့် လေ့လာသူများပင် မြန်မာ နိုင်ငံမှ ဆရာတော်ကြီးများထံမှ လာရောက်နည်းယူ ဆည်းပူးကျင့်ကြံ နေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်း စေနိုင်သော၊ ငြိမ်းချမ်းအေးမြသော၊ ချစ်စရာယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ် များစွာရှိသော ဘုရားကျောင်းကန် စေတီပုထိုးများ နေရာအနှံ့ မြင်တွေ့နိုင်သော ရိုင်းပင်းကူညီသည့်စိတ်ဓာတ် ပိုင်ဆိုင်သူများ ရှိသော အမိမြန်မာပြည်ကို စွန့်ခွာထွက်ခွာသွားသူများသည် တစ်ချိန် တစ်ခါတွင် ကြီးမားသောနောင်တတရားများဖြင့် မျှော်မှန်းရော်ရမ်း တမ်းတမိကြမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

'မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စား' ဟူသော စကားကဲ့သို့ အမိမြန်မာပြည်၏ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော အရည်အသွေးများကို နိုင်ငံရပ်ခြားတိုင်းတစ်ပါးသားများက မြတ်နိုးစွာသုံးဆောင် ခံစားနေ ကြပြီး မိမိတို့က 'အမေကျော်ဒွေးတော်လွမ်း' နေကြပါလျှင် မိမိ တို့နှင့်မထိုက်၍ မစံစားရခြင်းသာဟု မှတ်ယူရပါတော့မည်။ ။

အလှပနှင့် အွင့်အဖျား

'မမြင်ရင်လည်းမပြန့်' ဆိုတဲ့ စကားစုလေးမှာ အပိုင်း နှစ်ပိုင်းပါရှိနေတာမို့ မမြင်ရင်လည်းဆိုတာလေးကို အရင်ဖွင့်ဆို စဉ်းစားမယ်ဆိုရင် မမြင်တဲ့အကြောင်းရင်းကလည်း နှစ်မျိုးရှိနေပြန် ပါတယ်။ မျက်စိနှစ်ကွင်းအလင်းမရလို့ မမြင်ရတာရယ်၊ မြင်နိုင်စွမ်း ရှိတဲ့ မျက်လုံးတစ်စုံရှိနေပါလျက် တစ်စုံတစ်ရာနဲ့ကွယ်ကာ ဖုံးပိတ် မိနေလို့ မမြင်ရတာရယ်လို့ပေါ့။

လုံးဝမမြင်နိုင်တဲ့သူကို တစ်ခုခုပြချင် မြင်စေချင် ကြည့်စေ ချင်လို့ ပြမယ်ဆို အဲဒီလူဟာ ဉာဏ်ပညာနည်းပါး အ တဲ့ န တဲ့ သူဖြစ်လို့သွားမှာပါ။ မြင်နိုင်စွမ်းရှိသူကိုပြချင် မြင်စေချင် ကြည့်စေချင် ခဲ့ရင်တော့ သူ့ရဲ့ အမြင်အာရုံရှေ့မှာ ကွယ်ကာဖုံးပိတ်နေတာကို ဖယ်ရှားရှင်းလင်းပေးတဲ့အလုပ်ကို မလွဲမသွေ ဆောင်ရွက်ပေးရမှာပါ။ အ တဲ့သူ မဖြစ်အောင် မမြင်တဲ့သူကို မပြမိစေနဲ့ပေါ့။

မြတ်စွာဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကာလ (၄၅)ဝါ တိုင်တိုင် ဓမ္မဒူတကြွခဲ့ဟောကြားခဲ့တဲ့ ခရီးတစ်လျှောက်၏ တရား ပွဲတိုင်းမှာ တရားဓမ္မဟောကြား ပြသဆိုဆုံးမပြီးတိုင်း အနည်းနဲ့ အများဆိုသလို ဉာဏ်အမြင်အလင်းပွင့်ပြီး ဟောဖော်ပြသမျှ မြင်ကြသူ တွေ ဒုနဲ့ဒေးရှိနေခဲ့တာပါ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဝေနေယျ တွေရဲ့အဋ္ဌာသယ စိတ်အခြေအနေ စရိုက်သဘာဝကို တိကျစွာ သိမြင်တော်မူနိုင်စွမ်းနဲ့ သိပြီးမှ နားလည်သဘောပေါက်နိုင်မယ့် တရားတော်တွေကို ဟောကြားတော်မူခဲ့တာပါ။

အခုချိန်မှာ ဘုရားရှင်ရဲ့ သားတော်သံဃာတော် အရှင်မြတ်
 တွေဟာ လောကလူသားတွေ အကျိုးစီးပွားဖြစ်စေဖို့ တရားဓမ္မတွေ
 ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည်သဘောပေါက်စေဖို့ လောကဥပမာ၊
 ဓမ္မဥပမာ နည်းအမျိုးမျိုးစုံလင်စွာ တန်ဆာဆင်ပြီး ဓမ္မစာပေတွေ
 ရေးသားဟောကြားနေကြတာပါ။ တန်ဆာဆင်တယ်ဆိုတာ စိတ်ကူး
 သစ်နဲ့ ပိုရှင်းစေဖို့ မြန်မာမှုပြု စကားလုံးလေးတွေ တိုးသုံးလိုက်
 တာပါ။

ဉာဏ်အမြင်အလင်းပွင့်ပွင့် မပွင့်ပွင့် သေချာစွာမသိနိုင်လည်း
 အမြင်ရှင်းစေဖို့ လောကလူသားတွေရဲ့ အမြင်အာရုံရှေ့မှာ ကွယ်ကာ
 ဖုံးပိတ်နေနိုင်တဲ့ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အသိမှား၊ အကျင့်မှားတွေကို
 ဖယ်ရှားရှင်းလင်းတဲ့အနေနဲ့ ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျ တရားဓမ္မ
 နည်းမှန်လမ်းမှန် အကျင့်မှန်တွေကိုဖွင့်ဆို ရေးသား ဟောကြား
 ပေးနေတော်မူကြရတာပါ။ ယူတတ်တဲ့သူတွေ ရသွားသလိုမြင်တဲ့
 သူတွေလည်း ပြတဲ့အမှန်ကို မြင်ပြီးအမှားကို စွန့်နိုင် ချို့ယွင်းချက်ကို
 ပြင်နိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်တွေ နေ့မအား ညမနား
 ဟောကြားပြသနေရတာ ကျန်းမာရေးကို မငဲ့ကွက် အပင်ပန်းခံနေရ
 တာအဓိပ္ပာယ်ရှိသွားမှာပါ။

လောကမှာ လူတွေဟာ အလုပ်နဲ့အခွင့်အရေး နှစ်သက်ရာ
 ရွေးဆိုခဲ့ရင် အလုပ်ကိုရွေးချယ်မယ့်သူ အရမ်းနည်းပါးနေမှာ ဖြစ်သလို
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုနဲ့ ကောင်းမှုရဲ့အကျိုးကို ရွေးစေခဲ့ရင်လည်း
 ကောင်းမှုရဲ့အကျိုးကို မျှော်ကိုးသူသာ များနေကြမှာပါ။ အခွင့်
 အရေးကို မက်တဲ့စိတ်နဲ့ အလုပ်လုပ်မယ်စိတ်ကူးရင် လိုချင်တဲ့အခွင့်
 အရေးမဖြစ်မနေရလို့ မကောင်းတဲ့စကားတွေ၊ မမှန်တဲ့စကားတွေ၊
 မကောင်းတဲ့အလုပ်တွေ၊ မမှန်တဲ့အလုပ်တွေ၊ မကောင်းတဲ့အသက်
 မွေးဝမ်းကျောင်းမှုတွေ၊ မမှန်တဲ့အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုတွေဖြစ်တဲ့

မိစ္ဆာကမ္မန္တ၊ မိစ္ဆာအာဇီဝတွေ ကျူးလွန်မိတတ်ကြပါတယ်။ မဂ္ဂင်
 ရှစ်ပါးမှာ ပါဝင်တဲ့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊
 သီလမဂ္ဂင်သုံးပါးနဲ့ ဆန့်ကျင်တဲ့အလုပ်တွေဖြစ်လို့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
 နဲ့ဝေးစေမယ့် ကြောက်စရာတရားတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အခွင့်အရေးကို လိုချင်သရွေ့ မက်မောနေသမျှ ဘယ်တော့
 မှ တရားမရနိုင် မငြိမ်းချမ်းနိုင်တော့ပါဘူး။ ကောင်းမှုရဲ့အကျိုးကို
 မျှော်ကိုးပြီး ကောင်းကျိုးရအောင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ဒါန
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ကြိုးစားပြီး ပြုလိုက်မယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက်
 ထားပြီး မစင်မကြယ်မတရားတဲ့နည်းလမ်းမျိုးစုံနဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်း
 ရှာဖွေပြီးကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုခဲ့မယ်ဆိုရင်တောင် မျှော်လင့်တဲ့
 အတိုင်းကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေ စံစားခံစားရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။
 လှူတိုင်း ဒါနပြုတိုင်း ပေးကမ်း ကျွေးမွေးတိုင်း ချမ်းသာသုခ
 အပြည့်အဝမရကြတာ လွဲမှားတဲ့စိတ်ထားတွေကြောင့်ပါ။

ကောင်းတဲ့အကျိုးပေးတွေကြုံရလို့ စိတ်ချမ်းသာ ဝမ်းသာ
 တာမျိုးထက် ကောင်းတာမှန်တာ အကျိုးရှိတာ အပြစ်ကင်းတာတွေ
 လုပ်နေ ပြောနေကြုံနေရလို့ စိတ်ချမ်းသာ ဝမ်းသာရတာမျိုး
 ဖြစ်ကြရမှာပါ။ တံမြက်စည်းလှည်း သန့်ရှင်းလိုက်လို့ အမှိုက်သရိုက်
 တွေ ပြောင်စင်ရှင်းလင်းသန့်စင်သွားတဲ့အခါ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရတာမျိုး
 အစား လှည်းနေစဉ်ထဲက တံမြက်စည်းလှဲရတဲ့ ကောင်းတဲ့အလုပ်
 အတွက်ပျော်တဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှု ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်နေရမှာပါ။

ပန်းကန်ဆေးတဲ့အခါ ရေချိုးခန်း အိမ်သာသန့်စင်တဲ့အခါ
 အဝတ်အထည်တွေ လျှော်ဖွပ်တဲ့အခါစတဲ့ ကောင်းမှန်အကျိုးရှိ အပြစ်
 ကင်းဆိုတဲ့ ဘယ်လို အလုပ်မျိုးတွေကိုဖြစ်ဖြစ် လုပ်နေတဲ့အချိန်
 တိုင်းမှာ ဝမ်းသာနေနိုင်ရမှာပါ။ ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ်ဟာ တကယ်ဘဲ
 ကောင်းမွန်မှန်ကန် အကျိုးရှိ အပြစ်ကင်းတဲ့အလုပ်တွေဖြစ်ခဲ့ရင်

လုပ်နေဆဲအချိန်ရော နောင်တစ်ချိန်ပြန်စဉ်းစားမိတဲ့ အခါတိုင်းမှာရော အဆုံးစွန် နောင်ဘဝအထိ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပီတိဖြာရတတ် ပါတယ်။

အလုပ်ကောင်းလုပ်ဖြစ်တာလည်း အတွေးကောင်းလို့ပါ။ အတွေးကောင်းစေတာလည်း အမှန်မြင်အမှန်သိထားလို့ပါ။ အမှန်မြင် အမှန်သိထားဖို့ကလည်း အမှန်ကိုပြသတဲ့သူရှိမှ သိရတာပါ။ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း ပြသနိုင်စွမ်းအရှိဆုံးကလည်း ရှင်တော်မြတ်ဘုရားရဲ့ တရားတော်တွေကို သင်အံကျက်မှတ် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ကြတဲ့ ဗုဒ္ဓရန်ဖြစ်သောသနာတော်ကို သန့်ရှင်း တည်တံ့ပြန့်ပွားအောင် ကြိုးပမ်းတော်မူနေကြတဲ့ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တွေပါ။ ဒါကြောင့်မို့ မေ့စားပေတွေကိုဖတ်ရှုမှတ်သားဖို့ လိုသလို ဆရာတော်တွေရဲ့ အနီးအပါးမှာ ချဉ်းကပ်ခစားပြီး တရား တော်တွေကို နာယူမှတ်သားကျင့်ကြံပွားများရင်း လေ့လာဆွေးနွေး သင့်၊ မရှင်းလင်းတာ မသေချာတာ သဘောမပေါက်နိုင်တာရှိရင် မေးမြန်းလျှောက်ထားသင့်ပါတယ်။ ဒါမှလည်း အမှန်ကိုအမှန်အတိုင်း မြင်နိုင်ကြမှာပါ။

အခွင့်အရေးဆိုတာ မက်မောဖက်တွယ်ချင်စရာလို့ လောက သဘာဝမြင်တတ်ထင်တတ်ကြပေမယ့် တကယ်စင်စစ် ဒုက္ခသစ္စာတွေ ပါလို့ ဥပမာတွေနဲ့ ရှင်းပြတာနားလည်သဘောပေါက်မှ အမှန်ကို မြင်နိုင်လက်ခံနိုင်ကြတာပါ။ အလုပ်လုပ်ပြီး အခွင့်အရေးကို မျှော် နေတာ ကောင်းမှုကုသိုလ် ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးပြီး ကောင်းကျိုးတွေ ခံစားခံစားရဖို့ တောင့်တနေတာ တဏှာ ဆန္ဒတွေ လောဘတွေ သမုဒယသစ္စာတွေပါ။ မက်လွန်းရင် မောတတ်ပါတယ်။ မက်နေ သမျှလည်း မောနေရမှာပဲ။ ဘာကိုမှ မတွယ်တာ မတပ်မက် တော့ဘူးဆိုရင် မောစရာဒုက္ခသစ္စာ မဖြစ်တော့ပါဘူး။ သမုဒယ

တွေနဲ့ တွယ်တာနှောင်ငင်ရစ်ပတ်နေသမျှ ဒုက္ခက မလွတ်မြောက် နိုင်ပါဘူး။

သူတော်ကောင်းတွေအတွက် အလုပ်နဲ့ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ဝမ်းသာပီတိနဲ့ပြုပြီး မလိုချင် မတောင့်တ မမက်မော မတွယ်တာဘဲ ခုလာတဲ့အခွင့်အရေးနဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကိုတောင် ကြောက်စရာ ဒုက္ခသစ္စာတွေပါလို့ မှတ်ယူစရာ ဖြစ်နေကြတာပါ။ အခွင့်အရေး တွေဟာ ဒုက္ခတွေပါလို့ တကယ်သိလာနိုင်ခဲ့ရင် မက်မောတဲ့စိတ် လျော့ပါးပျောက်ကွယ်နိုင်မှာပါ။ အပြစ်မြင်အောင်ကြည့်နိုင်ရင် စွဲလမ်း တွယ်တာတပ်မက်တဲ့စိတ်တွေ လျော့ပါးပျောက်ကွယ်လာတတ်တာ လည်း လောကရဲ့သဘောတစ်ခုပဲလေ။ မြင်အောင်ကြည့်တတ်ဖို့ တော့လိုတာပေါ့။

သီလမဂ္ဂင်သုံးပါးဖြစ်ကြတဲ့ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝတို့ဖြည့်ဆည်းနိုင်ဖို့ရာ မိစ္ဆာဝါစာ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တ၊ မိစ္ဆာ အာဇီဝတွေကို ဝိရတီ(၃)ပါးနဲ့ ရှောင်ရှား ပယ်ခွာနိုင်ကြရမှာပါ။ ဝိရတီ(၃)ပါးမှာ အရိယာသူတော်ကောင်းတွေက သမုစ္ဆေဒဝိရတီနဲ့ အပြီးရှောင်ရှားနိုင်ကြတာမို့ မဂ်စိတ်တစ်ခဏမှာဘဲ မိစ္ဆာဝါစာ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တ၊ မိစ္ဆာအာဇီဝတို့ကို တစ်ပြိုင်ထဲ ဖယ်ရှား ရှင်းလင်းပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ပုထုဇဉ်တွေမှာတော့ သမာဒါနဝိရတီနဲ့ သမ္ပတ္တဝိရတီ နှစ်မျိုးနဲ့ မိစ္ဆာဝါစာတို့ကို ရှောင်ရှားကြပါတယ်။ မလွန်ကျူးဘူးလို့ ကတိပြုစောင့်စည်းထားလို့ မလွန်ကျူးဘဲရှောင်တာဟာ သမာဒါန ဝိရတီပါ။ တမင်ကြိုတင် စောင့်စည်းထားခြင်းမရှိပေမယ့် ကြိုလာတဲ့ အခါမှာ လွန်ကျူးဖို့အခွင့်ရှိတဲ့အခါမှာလည်း မလွန်ကျူးဘဲ ရှောင်တာ ချောင်နိုင်တာဟာ သမ္ပတ္တဝိရတီအစွမ်းပါ။ ဒါပေမဲ့ ပုထုဇဉ်တွေမှာ မိစ္ဆာဝါစာမဖြစ်အောင် သမ္မာဝါစာပြောရ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တ မဖြစ်အောင်

သမ္မာကမ္မန္တပြုရ၊ မိစ္ဆာအာဇီဝ မဖြစ်အောင် သမ္မာအာဇီဝပြောရ လုပ်ရတစ်ခုစီ တစ်ခုစီရှောင်ရတာမျိုးပါ။

တစ်ပြိုင်ထဲ ၃မျိုးလုံး ရှောင်ပြီး ဖြစ်စေတာ အရိယာဘဝ ရောက်မှပါ။ ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ် သမ္မာဝါစာဖြစ်အောင် မိစ္ဆာဝါစာတွေ မပြောတော့ဘူး တွေးလိုက်မိတာကနေ မပြောဖြစ်အောင် စောင့်ထိန်း နိုင်ရင် မိစ္ဆာဝါစာကိုရှောင်နိုင်ရင် မဂ္ဂင်လမ်းကြောင်းပေါ်ရောက်သွား တာပို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် တရားအားထုတ်နေတာပါဘဲ။ အလုပ်ကို မြတ်နိုးနှစ်သက်တဲ့သူတွေ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုရမှာ ဓမ္မလျော် ပျော်ပိုက်သူတွေ ဖြစ်နိုင်ကြပါစေ။ ။

အာလုံသို့တော့ သိပါပြီ

လောကကြီးမှာ မွေးဖွားလာတဲ့သူမှန်သမျှ မလွဲမသွေ အမှန် တကယ် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရမယ့် အရေးပါလှတဲ့ အဖြစ်အပျက် တစ်ခုဟာ သေဆုံးခြင်းပါ။ ရာထူး၊ ဂုဏ်သိန်၊ အရှိန်အဝါ၊ အရွယ်၊ မျက်နှာကြီး၊ မျက်နှာငယ် မခွဲခြား တရားမျှတစွာ ဆုံးဖြတ်ပေး တတ်သူဟာ ရှင်သေမင်းပါ။

ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်အခါ၊ ဘယ်နေရာမှာ၊ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ သေရမယ်ဆိုတာ မသိနိုင်ပေမယ့် သေချာပေါက် သေခြင်းတရားနဲ့ ထိပ်တိုက် ကြုံဆုံရမှာ ကြုံသိ ကြုံတွေး ကြုံမျှော်လင့် ထားရ မှာပါ။

လောကသတ်မှတ်ချက် သက်တမ်းတွေအရ အသက် အရွယ် ကြီးရင့်လို့ ဇရာပိုင်းကိုရောက်လာပြီလို့ ဆိုချင်ဆိုနိုင်တဲ့ ၅၀ ကျော်အရွယ် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မိတ်ဆွေအချင်းချင်း တွေ့ဆုံကြတဲ့ အခါ ‘သေခြင်းတရားကိုရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ပြင်ဆင်ထားပြီလား။ ဝိပဿနာ ဘာဝနာတရား ကြိုးစားအားထုတ်ပြီးပြီလား’ ဆိုတဲ့ မေးခွန်းမျိုးတွေ မေးလေ့ရှိတတ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့အဆုံးအမ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးနဲ့ ကြုံတွေ့ခွင့်ရလိုက်ပါလျက်နဲ့ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ ကုသိုလ်တွေနဲ့ သာအချိန်ကုန်ပြီး ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တွေရ အောင် ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်မှုမပြုခဲ့ရင် သာသနာတော်နဲ့ တွေ့ကြုံရကျိုးမနပ်ဘူးလို့လည်း ပြောတတ်ကြပါတယ်။

ဒါနနဲ့ သီလဟာ ကံလမ်း၊ သမထဟာ ဈာန်လမ်း၊
ဝိပဿနာသည်သာ ဉာဏ်လမ်းမို့၊ ဝိပဿနာဉာဏ်လမ်းမဟုတ်ရင်
ဒါန၊ သီလ၊ သမထ ကုသိုလ်တွေဟာ သံသရာရှည်စေတဲ့
သံသရာကို ဆွဲဆန့်စေတဲ့ တရားတွေပါလို့လည်း လက်ခံထားတတ်
ကြပါတယ်။

မိမိတို့က ဝိပဿနာဉာဏ်ကို အလိုရှိသူတွေမို့ ဒါနလည်း
မပြု သီလလည်း မဆောက်တည် သမထလည်း မပွားများတော့
ပါဘူးလို့ ဒါနပြုသူ၊ သီလဆောက်တည်သူ၊ သမထ ဘာဝနာ
ပွားများသူတွေကို သနားသလို အထင်သေးသလို အပေါ်စီးက
နှိမ့်ချပြောဆိုလေ့ ရှိတဲ့သူတွေကိုလည်း များစွာ တွေ့ရတတ်ပြန်
ပါတယ်။

အမှန်တရားကို နားမလည် ဆရာကောင်းသမားကောင်း
နဲ့လည်း တွေ့ကြုံခွင့်မရ ပရိယတ် ဗဟုသုတ တရားနာ၊ တရား
စာဖတ်ခြင်း မရှိလို့ ဗဟုသုတအားနည်းနေခဲ့သူမှာ အဲလိုမေးခွန်း
တွေ စကားလုံးတွေ ကြားရတဲ့အခါ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝ နေဝင်ချိန်
အတွက် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး နောင်ဘဝအတွက် ပူပင်သောက
ရောက် စားမဝင်၊ အိပ်မပျော်၊ ဒုက္ခရောက်တာမျိုး ကြုံရတတ်
ပါတယ်။

ကိုယ်တိုင်ပြုခဲ့တဲ့ဒါန၊ သီလ၊ သမထဘာဝနာတွေဟာ
ထောက်တည်ရာမရှိအားထားစရာ မရှိနိုင်သေးဘူးဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့
တရားအားမထုတ်ခဲ့မိလေခြင်းဆိုတဲ့ နောင်တတရားကပါ နှိပ်စက်ခံ
ကြရပါတယ်။

တရားသဘောတစ်ခုကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ကိုယ်လိုရာ အတင်း
ဆွဲပြီး ကိုယ်သိထား၊ ကျင့်ထားတာအမှန်လို့ မှတ်ထင် ယူဆ လက်ခံ
ထားသူတွေ များပြားလွန်းလှပါတယ်။ ပိုင်းခြားဝေဖန် စိစစ်တဲ့ဉာဏ်၊

ထိုးထွင်းသိမြင် သဘောပေါက်တဲ့ ဉာဏ်တွေ မရှိမဖြစ်ခဲ့ရင်
သံသရာမှာ အဖန်ဖန်အခါခါ ကျင်လည်နေကြရဦးမှာပါ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်မိသားစုတွေမှာ သိတတ်စ
အရွယ် ကလေးငယ်ဘဝတည်းက 'ဩကာ' 'ဦးတော်' 'ဗုဒ္ဓေါ'
'သာဓု' စတဲ့ စကားလုံးလေးတွေများစွာနဲ့ လက်အုပ်ချီစေပြီး ရတနာ
သုံးပါး အထူးအားဖြင့် ရုပ်ပွားစေတီတော် ဆင်းတုတော်တွေ
သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တွေကို ကန်တော့မြတ်နိုး ရိုကျိုးစေခဲ့ကြ
တာပါ။

စကားပြောတတ်လာခဲ့ပြီဆိုရင်တော့ 'နမောတဿ' အစ
ရှိတဲ့ ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုးနဲ့ ရိုခိုးနေခဲ့ကြတာပါ။ ဒါ့ကြောင့်မို့ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်တွေမှာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာတွေထဲမှာ အကျုံးဝင်
စေနိုင်တဲ့ ဘုရားရှိခိုးကန်တော့ခြင်းအမှုကို လုံးဝမပြုဖူးသူရယ်လို့
ရှိနိုင်မယ်မထင်ပါဘူး။

လူတိုင်းလူတိုင်း ဘုရားရှင်ကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ဖူး
အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုဖူးကြမှာပါ။ အသက် အရွယ်အမျိုးမျိုး၊
စိတ်ဓာတ်အမျိုးမျိုး အသိဉာဏ် အမျိုးမျိုး ရှိနေကြသူတွေမို့
ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပုံ အရိုအသေအလေးအမြတ် ပြုပုံ တန်ဖိုးထားပုံ
အဆင့်အတန်းတွေတော့ ကွဲပြားခြားနား အသီးအခြား ဖြစ်လို့
နေခဲ့ကြမှာပါ။

ကလေးအရွယ် အငယ်ဘဝ စာမရတဲ့အခါ သရဲကြောက်တဲ့
အခါ အပြစ်တစ်ခုကြောင့် မိဘတွေလူကြီးသူမတွေ ဆူပူကြိမ်းမောင်း
အော်ဟစ်ရိုက်ပုတ် ခံရနိုင်မယ့်အခါ ကစားလို့ အနိုင်ရချင်တဲ့
အခါ ပူဆာထားတဲ့ပစ္စည်း ဝယ်ပေးစေလိုတဲ့အခါ အစရှိတဲ့ ဖြစ်စေ
ချင်တဲ့အရာတွေ ဖြစ်လာစေချင်စိတ် မဖြစ်စေချင်တဲ့အရာတွေ
မဖြစ်လာစေချင်စိတ်နှစ်ခုကို အရင်းခံတဲ့စိတ်မျိုးတွေနဲ့ ဘုရားရှိခိုး

တတ် ကြပါတယ်။ ပညာရှာချိန်ပြီးလို့ စီးပွားဥစ္စာ ရှာဖွေချိန်မျိုး မှာလည်း ရရှိထားပြီးတဲ့ စီးပွားဥစ္စာတွေ တိုးတက်ကြီးပွား များပြား စေဖို့ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးကုန်ဆုံးမှုတွေ မကြုံမတွေ့ရစေဖို့ဆိုတဲ့ လောဘအစွန်းနဲ့ ဒေါသအစွန်းနှစ်ခုကိုအခြေခံပြီး ဘုရား ရှိခိုး တတ်ကြပါတယ်။

စီးပွားရေးအဆင်ပြေလို့ အိမ်ထောင်တစ်ခု သာယာ ပျော်ရွှင်ဖွယ် မိသားစုတစ်ခု ဖန်တီးတည်ဆောက်မယ်လို့ ကြံစည် စိတ်ကူးမိတဲ့အခါမျိုးမှာလည်း ချစ်ခင်မြတ်နိုး တန်ဖိုးထားရသူနဲ့သာ ပေါင်းဖော်ရစေဖို့ မချစ်မနှစ်သက် မမြတ်နိုးနိုင်သူနဲ့ မဆုံစည်း နိုင်စေဖို့ဆိုတဲ့ အဘိဇ္ဈာနဲ့ ဗျာပါဒအရင်းခံပါဝင်နေတဲ့စိတ်တွေနဲ့ ဘုရား ရှိခိုးကြပြန်ပါတယ်။

မိသားစုဘဝ ပိုင်ဆိုင်ရပြန်တော့ ကိုယ့်တိုင်အတွက်မက်တဲ့ မျှော်လင့်တဲ့စိတ်မျိုးအခြေမခံရင်တောင် မိဘတွေကိုကောင်းကောင်း ပြုစုစောင့်ရှောက်နိုင်ဖို့ သားသမီးတွေကို ကောင်းကောင်းပြုစု ပျိုးထောင်နိုင်ဖို့ စီးပွားလိုလားတဲ့စိတ်နဲ့ ဘုရား ရှိခိုးတတ်ကြပါ တယ်။

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာတဲ့အချိန်အခါမှာ ဘာကိုမှ မမျှော်လင့်တော့ပါဘူး။ နေ့စဉ်ပြုနေကြ တာဝန်ဝတ္တရားအထုံအစွဲ တစ်ခုလို ဖြစ်နေတာမို့ ပုံမှန် ဘုရားရှိခိုးဖြစ် ဝတ်တတ်ဖြစ်ပါတယ် ဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်ကို အခြေမခံ သဒ္ဓါလျော့တိလျော့ရဲ ဘုရားရှိခိုး ခြင်းမျိုးလည်း ရှိတတ်ပြန်ပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီလူတွေ အားလုံး ဘုရားရှိခိုးခြင်းအမှုကို ပြုခဲ့ကြသူတွေချည်းပါပဲ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်အနန္တကို နိုင်သမျှ မှန်းဆ ကြည်ညိုပြီး အကျိုးမမျှော် အကြောက်မဖက် သဒ္ဓါတရားသက် သက်နဲ့ မြတ်နိုးရိုကျိုးစွာ ရှိခိုးပူဇော်ကန်တော့သူတွေလည်း ရှိနေ

ကြတာပါ။ အဲဒီလိုအသိဉာဏ်နဲ့ သဒ္ဓါတရား ဦးစီးဦးဆောင်ပြုတဲ့ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာပွားများခြင်းဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တို့ရဲ့ အမြင့်ဆုံးပန်းတိုင်ဖြစ်တဲ့ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ဝင်စံနိုင်စေဖို့ များစွာအထောက်အကူပြုနိုင်ပါတယ်ဆိုတာ နေတ္တိပါဠိတော်မှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ဘုရားရှိခိုးနေချိန်မှာ ကာယသုစရိတ၊ ဝစီသုစရိတ ဖြစ်ပါ တယ်။ စိတ်သက်သက်နဲ့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ပွားများနေတဲ့အခါမှာ မနောသုစရိတဖြစ်ပြီး အဘိဇ္ဈာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုတာ မရှိတော့တဲ့စိတ်၊ မဖြစ်ချင်ဘူးဆိုတာ မရှိတော့တဲ့စိတ်၊ အာရုံ တွေရဲ့သဘောအမှန်ကို အမှန်အတိုင်းသိနေတဲ့ ထင်ချင်သလို မထင်တော့တဲ့ စိတ်တွေသာဖြစ်တော့တာမို့ စိတ်အစဉ်ဟာ ကြည်လင် လန်းဆန်း ပေါ့ပါး လွတ်လပ် အေးမြ ချမ်းသာနေပါ တယ်။

အဲဒီအချိန်အခါမှာ တည်ကြည်မှု သမာဓိလည်း ရှိနိုင် ခြင်နိုင်တာမို့ “သမာဟိတောယထာဘူတံ ပဇာနာတိ” ဆိုတဲ့ ပါဠိတော်အတိုင်း အာရုံပြုနေတဲ့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေအစား ရူပါရုံ ရုပ်အဆင်းရဲ့ ဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲ မတည်မြဲ အစိုးမရခြင်းသဘောတရားတွေကို အသိဉာဏ်နဲ့ ဆင်ရှားစွာ သိမြင်သဘောပေါက်လို့ ဝိပဿနာဉာဏ်တွေဖြစ်ပြီး ဘဆင့်ထက်တဆင့် မြင့်သထက်မြင့်သွားနိုင်ပါတယ်။

စိတ်ထဲ ကိလေသာကင်းနေတဲ့အခိုက်မှာ ပညတ်ကို အာရုံ ပြုနေပေမယ့် ပရမတ်ကို ဆိုက်သွားတဲ့သဘော သက်ရောက်သွား တတ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ကြည်ညိုဖွယ် ဂုဏ်တော်တွေက များပြားလွန်းလှတာမို့ တစ်ချိန်တစ်ခုပြောင်းပြီး အာရုံပြုနေမိတတ်

သလို အလောင်းတော် ဘဝပါရမီဖြည့်စဉ်ကာလတွေအထိ လှမ်းမျှော်ကြည့်ညိုတတ်ကြတာမို့ ဂုဏ်တော်တွေမှာ စိတ်နှစ်နေပြီး ပညတ်အာရုံပြုမိတာများလို့ ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်ခွင့်နည်းတယ်လို့ ယူဆတတ်ကြတာပါ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို မျှော်လင့်ခြင်း လောဘအဘိဇ္ဈာ၊ မကျေနပ်ခြင်း ဒေါသ၊ ဗျာပါဒကင်းကင်းနဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ပါပါကြည့်ညိုမြတ်နိုး အာရုံပြုတတ်လာနိုင်ပြီဆိုရင် မဝေးတော့တဲ့ တစ်နေ့မှာ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်တွေ ဖြစ်ခွင့်ရနိုင်ကြမှာပါ။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာမှတစ်ပါး အခြားခြားသော ဈာန်၊ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်းတွေမှာ ကာမဘုံကို မက်တဲ့စိတ်သာ မရှိမဖြစ်ပေမယ့် ဂူမ၊ အဂူပဘုံတွေကို မက်တဲ့စိတ်တွေမပယ်နိုင်သေးတာမို့ အဘိဇ္ဈာယုဉ်တို့အောင်းနေပါတယ်။

မိမိအာရုံပြုလိုတဲ့ အာရုံမှတစ်ပါး အခြားသော အာရုံပေါ်လာခဲ့ရင် မဖြစ်စေချင် ဖယ်ရှားချင်နေတဲ့ စိတ်မျိုးဖြစ်တတ်တာမို့ ဗျာပါဒလည်း မကင်းနိုင်ပါဘူး။

အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒစိတ်တွေ ယုဉ်တို့အောင်း ဖြစ်ခွင့်ရှိနေတဲ့အတွက် ဈာန်လမ်း၊ ဈာန်ကမ္မဋ္ဌာန်းကနေ ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်ခွင့်မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဈာန်ရစေတဲ့ သမထ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ပွားများနေသူမှာ ကာမစ္ဆန္ဒကိုပယ်နိုင်တာမို့ အခြားသော ကြမ်းတမ်း ရိုင်းစိုင်းတဲ့ ဒုစရိုက်အမှုတွေ မပြုမိတာမို့ တရားအားထုတ်နေသူပါ။

ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ ကုသိုလ်အမှုတွေအားလုံး ပြုနေကြသူမှန်သမျှ တရားအားထုတ်နေကြသူတွေပါ။ လောဘ ဖြစ်နေသူမှာ ဒါနမပြုဖြစ်ပါဘူး။ ဒါနပြုဖြစ်တယ်ဆိုတာ အလောဘ

တရားရှိနေလိုပါ။ ဒေါသဖြစ်နေသူ သီလမဆောက်တည်ဖြစ်ပါဘူး။ အဒေါသမေတ္တာကို အခြေခံကိုယ်ချင်းစာစိတ်ရှိသူမှ သီလကိုဖြူစင်ရိုးသားစွာ ဆောက်တည်ဖြစ်တာပါ။ တွေဝေမှု၊ ပျံ့လွင့်မှုတွေများနေသူမှာ အာရုံတစ်ခုအပေါ် စူးစူးစိုက်စိုက် စိတ်ကိုတင်ထားရတဲ့ သမထဘာဝနာအမှု မပြုဖြစ်မပြုနိုင်ပါဘူး။

ပညတ်၊ ပရမတ် ကွဲကွဲပြားပြား သိမထားပါဘူး။ စိတ်မှာ ကိလေသာအညစ်အကြေးတွေ ရှည်ကြာစွာ ဖြစ်ခွင့်ပေးထားသူတွေမှာ အာရုံတိုင်းအပေါ် လောဘအစွန်း၊ ဒေါသအစွန်း မဖြစ်စေအောင် ဂူမှတ်ပွားများရတဲ့ အသိဉာဏ်ဦးစီးတဲ့ သဘောပေါက် နားလည်မှုကို အခြေခံတဲ့ ဝိပဿနာဘာဝနာ ကုသိုလ်အမှု ပြုဖြစ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကုသိုလ်တိုင်းဟာ ဆိုင်ရာအကုသိုလ်တွေကို နှိမ်နှင်းစေနိုင်တာမို့ အပြစ်ကင်းပြီး ချမ်းသာတဲ့အကျိုးကိုသာပေးနိုင်တဲ့အတွက် တရားအားထုတ်နေတာပါဟုဆိုရင် မလွဲနိုင်ပါဘူး။

ဒါနနဲ့ပတ်သတ်ပြီး မလှူခင်၊ လှူဆဲ၊ လှူပြီး ထားရမယ့် စိတ်တွေကွဲပုံ မလှူချင်၊ လှူချင်လှူရတဲ့အလှူ၊ လှူချင်လို့လှူတဲ့အလှူနဲ့ မလှူဘဲမနေနိုင်လို့ လှူရတဲ့အရိယာတို့ရဲ့အလှူရယ်လို့ (၃)မျိုးရှိနေပုံအပြင် လှူဖွယ်ပစ္စည်း၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၊ လှူသူရဲ့စိတ်နေသဘောထား (၃)မျိုးကြောင့် ဖြစ်တတ်တဲ့စိတ် (၃)မျိုး ကွဲပြားနိုင်တာလည်း ရှိနေပါသေးတယ်။

လှူနိုင်တယ်၊ မလှူနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်နှစ်မျိုးဟာ လှူဖွယ်ပစ္စည်းအပေါ်မူတည်ပြီး ဖြစ်ရပါတယ်။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးက ပစ္စည်းတစ်ခုအလှူခံတဲ့အခါ အဲ့ဒီပစ္စည်းဟာ ငွေကြေးမြောက်မြားစွာနဲ့ ဝယ်ယူထားရလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အမြတ်တနိုး တန်ဖိုးထားရတဲ့ အစဉ်အဆက်ပစ္စည်းမျိုး ဖြစ်နေတဲ့အခါမျိုးမှာဖြစ်ဖြစ် လှူနိုင်မလှူနိုင်

မဆုံးဖြတ်နိုင်အောင်တွေဝေမှု ဖြစ်ရပါတယ်။ လှူချင်တယ်၊ မလှူချင်ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်နှစ်မျိုးကတော့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အပေါ် မူတည်ပြီး ဖြစ်ရပါတယ်။

အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်မှာ ကြည်ညိုမှုမဖြစ်ခဲ့ရင်၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကို သံသယဖြစ်ခဲ့ရင် လှူချင်တယ်၊ မလှူချင်ဘူးရယ်လို့ စိတ်နှစ်ခွဲ ဖြစ်ရပါတယ်။

လှူတတ်တယ်၊ မလှူတတ်ဘူးဆိုတဲ့ နှစ်မျိုးကတော့ လှူသူရဲ့ စိတ်မှာ အသိဉာဏ်ရှိမရှိနဲ့သာ တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်ပါတယ်။ အသိဉာဏ်ရှိလို့ လှူတတ်သွားရင် ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမို့ မလှူချင်ပါဘူးဆိုတဲ့ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ရွေးချယ်တာမျိုး ဘာပစ္စည်းလေးမို့ မလှူနိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့ လှူဖွယ်ပစ္စည်းအပေါ် မက်နေတဲ့စိတ်မျိုး မရှိမဖြစ်တော့ပါဘူး။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်ကလည်း ဒါနနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒါနရဲ့အကျိုးကို ကိုယ်တိုင်သိသလို သတ္တဝါတွေ သိကြရင် မလှူဘဲ ဒါနမပြုဘဲနေနိုင်မှာ နေလို့ရမှာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ မိန့်တော်မူထားပါတယ်။

ဒီလိုပဲ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာတရားအားလုံးဟာ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်မြာသောကောင်းကျိုးစီးပွားတွေကိုသာ ဖြစ်ထွန်းစေတယ်ဆိုတာ တကယ်သဘောပေါက် နားလည်လက်ခံယုံကြည်လာနိုင်ခဲ့ရင် အသိဉာဏ်ရှိခဲ့ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ဒါနမပြု၊ သီလမဆောက်တည်၊ သမထ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာမပွားများဘဲ မနေနိုင်တော့ပါဘူး။ အချိန်တိုင်း၊ နေရာတိုင်း အဆင်ပြေရာ ကုသိုလ်တစ်ခု ပြုမိနေကြမှာပါ။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာဆိုတာ စိတ်သက်သက်နဲ့ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေကို ပွားများနှလုံးသွင်း အာရုံပြုနေ

တာပါ။ အိပ်ယာပေါ်မှာ ရောဂါဝေဒနာနဲ့ လဲလျောင်းနေရတဲ့အချိန်မှာ ဘုရားရှင်ကို ရိုရိုသေသေ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ကြည်ကြည်နူးနူး တည်ခြင်းငါးပါးနဲ့ ကြည်လင်ဝိသတဲ့အသံနဲ့ ရှိခိုးကန်တော့တာမျိုး မပြုနိုင်တော့ရင် စိတ်နှလုံး မရွှင်မလန်း ဖြစ်စရာမရှိပါဘူး။ စိတ်အစဉ်မှာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို ကြည်ညိုတဲ့စိတ်ဖြစ်နေရင် ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာပွားပြီး ဖြစ်လို့နေတာပါ။

နေကောင်းစဉ်အခါက ကြိမ်ဖန်များစွာ ကာယ၊ ဝစီ၊ မနောချီပြီး ကံ(၃)ပါးလုံး အစုံအလင်နဲ့ ကန်တော့ဖူးခဲ့ပြီးပြီဘဲ။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုမှီခို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြသူတွေဟာ သေလွန်ပြီး နောင်ဘဝမှာ အပါယ်လေးဘုံကို မကျရောက်နိုင်သလို အခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာလည်း ဆင်းရဲမပြတ် နှိပ်စက်ခံနေရတဲ့ ငရဲသားလို မနေရ၊ ကြီးနိုင်ငယ်ညှင်း တိရစ္ဆာန်စိတ်မျိုးလည်းမပေါ်၊ ဗြိတ္တိတွေလိုလည်း မဆင်းရဲ အသူရကာယ်တွေလို နေ့စံ၊ ညခံ၊ ညခံ၊ နေ့ခံ အဖြစ်မျိုး မကြုံရမတွေ့ရနိုင်ပါဘူး။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာစစ်စစ် စိတ်သက်သက်နဲ့ ဂုဏ်တော်ပွားတာ မပြုခဲ့သေးရင်တောင် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝထဲက 'ဦးတော်' 'ဩကာ' ပြုခဲ့ဖူးတာတွေကအစ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ဘုရားရှိခိုးခဲ့ဖူးတာတွေဟာ အပါယ်မလား မရောက်နိုင်ပါလားဆိုတာ သေသေချာချာ ယုံယုံကြည်ကြည် သိနိုင်လက်ခံနိုင်ခဲ့ရင် နောင်ဘဝအတွက် ထိတ်လန့်ပူပန် တုန်လှုပ်နေစရာ မလိုတော့ပါဘူး။

ကိုယ်တိုင်ပြုထားခဲ့တဲ့ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဘာဝနာ (ဝိပဿနာမပါသေးရင်တော့)တွေဟာ ခိုင်မာတဲ့ထောက်ရာ တည်ရာ မှီခိုနိုင်စရာတွေ ပါပဲလားလို့ တွေးပြီး ကျေနပ် ပျော်ရွှင်နေကြရမှာပါ။

ဝိပဿနာကို အချိန်မီ အားထုတ်နိုင်အောင်တော့ ကြိုးစား
ကြရမှာပါ။

နမောတဿ ရှိခိုးကလျှင်
အန္တရာယ်ကင်း
ပြုခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးရရှင်
မကျအပါယ်ရွာ လားရာနတ်ပြည်
ရောက်သည်နိဗ္ဗာန် စင်စစ်ပုန်၏။
အရှင်ဇောတိကာဘိဝံသ
ချမ်းသာကြီးဆရာတော်

ကျေးဇူးပျားလိုက်စာ

လောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ သတ္တဝါတွေ အားလုံးဟာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ကျေးဇူးမပြုဖူးသူရယ်လို့ မရှိတာမို့ မြင်တွေ့ကြုံဆုံ ပတ်သက်နေရသမျှလူတိုင်းဟာ ကိုယ့်ရဲ့ကျေးဇူးရှင် တွေချည်းပါ။

ကျေးဇူးတင်တတ်တဲ့စိတ်ကလေးရှိနေရင် ကျေးဇူးရှင် တွေသာ ဖြစ်နေတာပါ။ ကိုယ့်ကျေးဇူးလည်းသူရှိ သူ့ကျေးဇူးလည်း ကိုယ်ရှိ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးခံကျေးဇူးစားတွေပါ။

လူရယ်လို့ ဖြစ်လာပြီး လူဘဝမှာ ကျေးဇူးတရား သိတတ်မှု ရှိနေလို့ဖြစ်တာပါ။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ကျေးဇူးမသိတတ်ကြရင် ကျေးဇူးမဲ့ကိုသာပြုကြရင် လောကကြီး ပျက်စီးသွားမှာပါ။ ဒါကြောင့် လူသားတိုင်း ကျေးဇူးမဆပ်နိုင်ရင်တောင် ကျေးဇူးမဲ့ကို မပြုဘဲ ကျေးဇူးသိတတ်တဲ့ စိတ်ကလေးရှိနေဖို့ အရေးတကြီး လိုအပ် ပါတယ်။

ကျေးဇူးရှိတဲ့သူတွေထဲမှာ လူတစ်ယောက်အတွက် ကျေးဇူး များသူ ကျေးဇူးကြီးမားလှသူ (၃)ဦး (၃)ယောက်ရှိပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ကိုအကြောင်းပြုပြီး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဟာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါ်မှာ ကြည်ညိုတတ်ရုံသေ မြတ်နိုးစွာ ရှိခိုးဦးချကန်တော့တတ်လာမယ်ဆိုရင် ကြည်ညိုအောင် ပြောပေး ဟောပေး ဆုံးမလမ်းညွှန် ပေးနိုင်တဲ့သူဟာ ကျေးဇူး ကြီးမားများပြားလှသူပါ။

ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓနဲ့ မဂ္ဂဆိုတဲ့သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားနားလည်သိသွားစေအောင် ပြောဟောပြသဆုံးမသူဟာလည်း ကျေးဇူးကြီး များပြားလှသူပါ။

ကာမာသဝ၊ ဘဝါသဝ၊ ဒိဋ္ဌာသဝ၊ အဝိဇ္ဇာသဝဆိုတဲ့ အာသဝေါတရားလေးပါး ကုန်ခမ်း ချုပ်ငြိမ်းစေပြီး အရဟတ္တမဂ်ရစေ၊ ရဟန္တာဖြစ်စေအောင်ဟော ပြောပြသဆုံးမပေးနိုင်သူဟာလည်း ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့ ကိလေသာငြိမ်းခဲ့ အာသဝေါကုန်ခဲ့သူအတွက် ကျေးဇူးကြီးမားများပြားလှသူပါ။

လူသားတွေရဲ့ဘဝဟာ လားရာလမ်းမတူကြသလို သွားရာလမ်းလည်း မတူကြပါဘူး။ ဝရန်းသုန်းကား ပြေးလွှားပင်ပန်းနေကြရတာပါ။ ရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါ် မှီခိုကြည့်ညှိစေတယ်ဆိုတာ ပင်ပန်းနေသူတွေကို အနားယူခိုင်း အနားယူစေတာပါ။

လူတွေဟာ နေ့စဉ် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ သားသမီးရေးဆိုတဲ့အရေးများစွာအတွက် ဟိုသွားရမလို့ ဒီသွားရမလို့ ဖြစ်နေကြတာ။ စပါးမရိတ်သိမ်းရသေးတဲ့ လယ်ကွက်တွေရဲ့ လယ်ကန်သင်းရိုးမှာ နေပူစပ်ခါး ပင်ပန်းကြီးစွာ သွားနေကြရသူတွေလိုပါ။

ကြင်နာသနားမေတ္တာထားတဲ့ လယ်သမားကြီးက နေပူမှာ ပင်ပန်းနေတဲ့ခရီးသွားကို မိမိလယ်တဲကလေးရဲ့ အေးမြတဲ့အရိပ်မှာ နားဖို့ခေါ်ယူပြီး လယ်စောင့်တဲလေးမှာရှိတဲ့ ထမင်းကြမ်း၊ ဝါးခြောက်ဖုတ်၊ ရေရွမ်းကြမ်း၊ ထန်းလျက်ခဲ စားသောက်ဖွယ်ရာလေးတွေ ချကျွေးလို့ ဝါးခေါင်းအုံးကလေးနဲ့ သင်ဖြူးဖျာလေးပေါ်မှာ တရေးတမောနှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျစေခဲ့သလို ရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါ်မှာ မှီခိုကြည့်ညှိအားထားပြုရမှန်းမသိ လောကီအရေး ကိစ္စများစွာနဲ့ လူရောစိတ်ပါ အပင်ပန်း အဆင်းရဲခံ စီးပွားရှာ လမ်း

ပျောက်နေသူကို ရှင်တော်မြတ်ဘုရားနဲ့တူတဲ့ အေးမြတဲ့အရိပ်၊ မောပန်းဆာလောင် နေသူအတွက် မြိန်ယှက်စွာသုံးဆောင် ခံစားချင်စရာ ဓမ္မတရားရတနာ၊ ပင်ပန်းမှုတွေပြေ စိတ်ချလက်ချ ငြိမ်းချမ်းစွာ အနားယူနိုင် ယုံကြည်နိုင်တဲ့ သံဃာရတနာ၊ ရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါ် ကြည်ညိုမှီခို ရိုသေတတ်စေခဲ့သူဟာ ခရီးသွားက လယ်သမားကို ကျေးဇူးတင်မိသလို ရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါ် ကြည်ညိုတတ်ခဲ့သူက ကျေးဇူးတင်နေကြမှာပါ။ ကျေးဇူးကြီးမားများပြားလှတာကို အမှတ်ရနေကြမှာပါ။

လယ်သမားခေါ်တိုင်း အနားယူကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပူမှန်းသိပင်ပန်းမှန်းသိမှ အရိပ်ခိုချင် အနားယူချင်ကြတာပါ။ လောကကြီးမှာ လယ်ကွင်းထဲကမျောတွေ၊ ကျွတ်တွေ၊ ကြွက်တွေ၊ ဝိုးကောင်မျိုးစုံတွေ အန္တရာယ်ပြုမှာ မကြောက်နိုင်၊ ပူရှိန်ပြင်းတဲ့ နေမင်းရဲ့ရောင်ခြည်တွေကို ဂရုမစိုက်နိုင်ဘဲ လယ်ကန်သင်းရိုး လျှောက်နေကြသူတွေသာ အများအပြားရှိနေတာပါ။ တချို့ကတော့ လျှောက်ရလွန်းလို့ ခြေသလုံးကြွက်တက်မှ အနားယူရမှန်း အသိဝင်လာကြတာပါ။ အပူဒဏ်ကိုလည်း သိ အန္တရာယ်လည်းမြင်၊ ပင်ပန်းမှုကိုလည်း သတိရနိုင်၊ အနားယူရမှန်း အသိရနိုင်ရင် အနားယူ ဖြစ်ပါပြီ။

“တရားဓမ္မရတနာဆိုတာ အေးမြချမ်းသာတဲ့ အရသာ ရှိနေတာပါ။ တရားဓမ္မရတနာ ပိုင်ဆိုင်သူ တရားရှိသူဟာ ကိုယ်တိုင်လည်း ငြိမ်းချမ်း အေးမြချမ်းသာရသလို တရားရှိသူရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေကို ငြိမ်းချမ်းအေးမြချမ်းသာမှု မျှဝေဖြစ်စေ ရှိစေပါတယ်။

စိတ်ဓာတ်ကောင်းရှိသူဆိုတာ ကိုယ်တိုင်လည်း ကောင်းအောင်နေပြီး ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေကို ဝိုင်းဝန်းကူညီချင်စိတ်

ပိုင်ဆိုင်ထားသူပါ။ ကျေးဇူးတရားကို သိတတ်မြင်တတ် ကျေးဇူးဆပ်ဖို့ ကျေးဇူးပြုဖို့ ကြိုးစားနေသူတွေပါ။

သစ္စာလေးပါး သိနားလည်အောင်ပြောပေးသူဟာ ကျေးဇူးများသူပါ။ နားလည်နိုင်တဲ့အဆင့်တွေတော့ နားထောင်သူရဲ့ ဉာဏ်ရည်လိုက်ပြီး ကွဲပြားသွားနိုင်တာပေါ့။

မိုးလင်းကမိုးချုပ် သားသမီး၊ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ မိဘ၊ ဆွေမျိုး၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့တွေအတွက် အနားမနေ အအားမနေ၊ လိုက်ပြော၊ လိုက်လုပ် ပင်ပန်းနေရတာ ဒုက္ခသစ္စာပါ။

နေ့စဉ် မြင်တွေ့ ကြားသိ နမ်းရှိုက် စားသောက် ထိတွေ့ သုံးဆောင် ခံစား တွေးကြံနေတဲ့ အာရုံတွေအပေါ် လိုက်ဆွဲဖမ်းယူ သိမ်းပိုက်ထားချင်နေတာဆွဲမိနေတာ၊ တွန်းလှန်ဖယ်ရှားပစ်ချင်နေတာ၊ တွန်းမိနေတာ ဒုက္ခသစ္စာပါ။

အတိတ်ကပြုခဲ့တဲ့ကံတွေ ပစ်ချပေးလိုက်လို့ ရလာတဲ့ ဒီဘဝမှာ ဒီရုပ်၊ ဒီနာမ်၊ ဒီခန္ဓာဖြစ်နေရတာ ဒုက္ခသစ္စာပါ။ နေချင်သည်ဖြစ်စေ၊ မနေချင်သည်ဖြစ်စေ ဒီဘဝရပြီး ဒုက္ခဖြစ်နေခဲ့တာ အရင်ဘဝဘဝတွေတုန်းက လိုချင်ခဲ့လို့ လိုချင်လို့ ရခဲ့တာပါ။ လိုချင်မှုမဖြစ်ရင် ဒုက္ခမဖြစ်တော့ပါဘူး။

ရရှိထားတဲ့ဘဝမှာ ပိုင်ဆိုင်ရတဲ့ သက်ရှိသက်မဲ့အရာအားလုံး ကံပေးလို့ရတာပါ။ လောဘ၊ တဏှာနဲ့ လိုချင်တပ်မက် သိမ်းပိုက် ရယူပိုင်ဆိုင်ချင်နေတာ သမုဒယသစ္စာပါ။ သမုဒယနဲ့ ပင်ပန်းနေကြရတာပါ။

ဘဝမှာ ပုံသေကားချပ်တစ်ခု စာရင်းဇယားတစ်ခုလို တရားသေကြံစည် စဉ်းစားတွက်ချက်ထားတဲ့အတိုင်း အရာအားလုံး မလွဲမသွေ ပြည့်စုံဖြစ်မြောက် အောင်မြင်သူဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူး။

ကြံစည်တိုင်း ဖြစ်မလာသလို မကြံစည်ဘဲ ဖြစ်လာ ကြုံလာရတာတွေ အများကြီးပါ။ ကိုယ်လုပ်တိုင်းမဖြစ်ဘဲ သူဖြစ်သလို ဖြစ်နေတာပါ။ ကိုယ်က ကိုယ်နိုင်သလောက် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေကြရမှာပါ။

ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ၊ သတိအားတွေ ကောင်းအောင်သာ ကိုယ်ကနေလိုက်ပါ။ တဏှာခိုင်းလို့ လုပ်တာမဟုတ်ဘဲ ကံခိုင်းလို့ လုပ်ရတာ ဖြစ်ရမှာပါ။ တဏှာနဲ့စီးပွားမရှာဘဲ သဒ္ဓါနဲ့စီးပွားရှာတာ ဖြစ်စေရမှာပါ။

ဒုက္ခသစ္စာကို တကယ်သိလို့ ဒုက္ခဖြစ်စေတဲ့ သမုဒယ တဏှာကို ပယ်ချင်နေပြီး နိုင်သလောက်ကြိုးစားနေခဲ့ရင် မဂ္ဂလမ်း လျှောက်နေတာမို့ မဂ္ဂသစ္စာပါ။

ကိလေသာသမုဒယတွေ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ အပြီးတိုင် အကြွင်းမဲ့ ပယ်သွားနိုင်ရင် နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြု ဒုက္ခခပ်သိမ်းချုပ်ငြိမ်းတာ နိရောဓသစ္စာပါ။

သစ္စာလေးပါးရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် မသိနိုင်သေးရင်တောင် ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာ ပိုင်းခြားသိရမှာ၊ သမုဒယသစ္စာဆိုတာ ပယ်ရှားနိုင်ရမှာ၊ နိရောဓသစ္စာဆိုတာ ဆိုက်ရောက်မျက်မှောက်ပြုရမှာ၊ မဂ္ဂသစ္စာဆိုတာ မွားများကျင့်ကြံ အားထုတ်ရမှာလို့ သစ္စာတစ်ပါးစီရဲ့ဆိုင်ရာအလုပ်တွေကိုသိစေခဲ့ရင် သိအောင်ပြောပြပေးရင် အဲဒီပြောပြပေးသူဟာ ကျေးဇူးကြီးမားများပြားလှသူပါ။ သိသွားတဲ့အတိုင်း ဆက်ကျင့်သွားဖို့တာဝန်က ကိုယ်တိုင်ရဲ့ အရေးကြီးဆုံးတာဝန်ပါ။

* ဘုရားရှင်တော် မပွင့်ပေါ်လှိုင်
 လှတော်အများ စိတ်ကောင်းထားလည်း
 ဤကား ကုသိုလ် အကုသိုလ်နှင့်
 ထိုထိုဘုံဘဝ မသိရ
 များလှအပြစ်တွေ ...။

* ဘုရားရှင်တော် ပွင့်ထွန်းပေါ်၍
 ဟောဖော်မြွက်ကြား မြတ်တရားကြောင့်
 ဤကား ကုသိုလ် အကုသိုလ်နှင့်
 ထိုထိုဘုံဘဝ သိကြရ
 များလှ ကျေးဇူးတွေ ...။

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ
 တောင်မြို့ဆရာတော်

ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်

လောကကြီးမှာ ကိုယ့်အကျိုးစီးပွား တစ်ခုထဲကိုသာ
 ကြည့်တတ်တဲ့ အတ္တသမားတွေ အများအပြားရှိနေကြသလို ကိုယ့်
 အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ အများရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် ပေးဆပ်
 ဖြည့်ဆည်း ဆောင်ရွက်နေကြသူတွေလဲ အများကြီး ရှိနေကြပါ
 သေးတယ်။

မြင့်မြတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှ လုပ်နိုင်တဲ့အလုပ်ကို ပါရမီလို
 ခေါ်ပါတယ်။ မြင့်မြတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်ကို ရောက်အောင်လုပ်ပေး
 နိုင်တာလဲ ပါရမီပါပဲ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို တစ်လောကလုံးမှာ
 အမြင့်မြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ရောက်စေခဲ့တာ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တဲ့ ပါရမီ
 တွေရဲ့ မြှင့်တင်ပေးမှုတွေကြောင့်ပါ။

ဘုရားရှင်အဖြစ် မပွင့်ထွန်းမီ ပါရမီဖြည့်စဉ်ကာလ
 အလောင်းတော်ဘဝမှာ အသားတော်တွေလှူခဲ့တာ မဟာပထဝီ
 မြေကြီးထက် များပါတယ်။ အသွေးတော်တွေလှူခဲ့တာ သမုဒ္ဒရာ
 လေးစင်းလောက် မကပါဘူး။ မျက်လုံးတော်တွေ မျက်ကြည်လွှာ
 တွေစွန့်လှူခဲ့တာဟာလည်း ကောင်းကင်ယံထက်ကကြယ်များစွာလို
 ရေတွက်နိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ပါဘူး။

ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုမြတ်နိုးတဲ့ စိတ်နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် အများ
 အကျိုးစီးပွားအတွက် တတ်စွမ်းသမျှ ဆောင်ရွက်ပေးချင်တဲ့ စေတနာ
 နဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးလှူကြတာ မျက်ကြည်လွှာလှူကြတာ နာရေးကူညီမှု
 အသင်းတွေ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ကြတာ တွေမြင်ကြားသိရတဲ့အခါ

အတိုင်းမသိ ဝိတိဖြစ်ရ ဝမ်းမြောက်ရပါတယ်။ ပါရမီဓာတ်ခံ ပါကြသူတွေဟာ ပါရမီကုသိုလ်တွေကိုပဲ ဖြည့်ချင်နေကြတာပါ။ မြင့်မြတ်တဲ့ ဓာတ်သတ္တိတွေရှိပြီး ပါရမီဖြည့်ချင်သူတွေဟာ လှူစရာတွေရင် လှူချင်တဲ့စိတ်တွေ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လှုပ်ရှားနိုးထလာ တတ်ကြတာပါ။

ကိုယ်တိုင်သာဖြစ်သလိုစားပြီး တစ်ပါးသူကို အမွန်အမြတ် ပေးလှူချင်မိတာပါ။ ကိုယ်တိုင်သာ ဖြစ်သလိုဝတ်ပြီး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ကောင်းမြတ်တဲ့အဝတ်အထည်ကိုသာ ပေးလှူတတ်ကြတာပါ။ လှူတဲ့နေရာမှာ (၃)မျိုး ကွဲပြားနိုင်ပါသေးတယ်။ လှူတဲ့သူရဲ့စိတ် စေတနာ သဒ္ဓါတရားအပေါ်မူတည်ပြီး ကွဲပြားသွားရတာပါ။

မလှူချင်ဘဲ လှူရတဲ့အလှူ၊ လှူချင်လို ကို လှူဖြစ်တဲ့ အလှူနဲ့ မလှူဘဲကိုမနေနိုင်လို့ လှူတဲ့အလှူတွေပါ။ ပါရမီဖြည့်ချင် သူတွေအတွက်ကတော့ မလှူဘဲကိုမနေနိုင်လို့ လှူဖြစ်တဲ့ လှူရတဲ့ အလှူမျိုး စိတ်ထားတွေ၊ သဒ္ဓါတရားတွေ ပိုင်ဆိုင် ထားရှိနိုင်ကြ မှာပါ။

သွေးလှူဝံ့တယ်ဆိုတာ မျက်ကြည်လွှာလှူဝံ့တယ်ဆိုတာ အယူသီးကြတဲ့လူတွေကြားမှာ နာရေးကူညီမှုအသင်း ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ဝံ့တယ်ဆိုတာ တော်ရုံသတ္တိမဟုတ်ပါ။ ဘဝ ဘဝပေါင်းများစွာက ပါရမီအထုံတွေပါလာလို့သာ လှူဝံ့ဆောင်ရွက်ဝံ့တာပါ။ ကုသိုလ် ဖြစ် ပါရမီဖြည့်တယ်ဆိုတာ သူလိုကိုယ်လိုစိတ်ကနေ စိတ်ထား ကလေးပြောင်းလိုက်တာပါ။

တကယ့်သူတော်ကောင်းကြီးတွေဆိုတာ ကိုယ်တိုင်စိတ် ချမ်းသာဖို့အတွက် ဂရုစိုက်ကြဘဲ သူတစ်ပါး စိတ်ချမ်းသာဖို့ အတွက်သာ ဂရုစိုက်ကြတာပါ။ သူတစ်ပါး အကျိုးစီးပွားအတွက် ပေးဆပ်ဖြည့်ဆည်းပေးရင် အများအကျိုး ကောင်းကျိုး ခံစားနေရ

တာကိုကြည့်ပြီး ကြည့်နူး ဝမ်းမြောက်တဲ့အရသာကို ခံစားနေကြ တာပါ။ ကိုယ်လှူလိုက်တဲ့သွေး ကိုယ်လှူလိုက်တဲ့ မျက်ကြည်လွှာ ဘယ်လိုလူမျိုးဆီရောက်လို့ ငါ့အတွက် ဘယ်လောက်များ အကျိုး ရှိနိုင်မလဲ ဆိုတဲ့အတွေးမျိုး စဉ်းစားတွေးတောမှု မပြုတတ်ကြ တော့ပါ။

လူအများနဲ့ အသင်းအဖွဲ့အစည်းတွေဖွဲ့စည်းပြီး ကောင်းမွန် မြင့်မြတ်တဲ့လုပ်ငန်းတွေ ဆောင်ရွက်ကြပေမဲ့လည်း အခက်အခဲတွေ အဆင်မပြေမှုတွေ သဘောထားမတိုက်ဆိုင်တာတွေ ကြုံရတွေ့ရ တတ်ပါတယ်။ သူများကို ပြဿနာလိုက်ရှာတတ်တဲ့ လူဆိုးတွေ သူများပြဿနာလာရှာတာကို မခံနိုင်တဲ့ တုန်လှုပ်တတ်တဲ့ လူတော် တွေ၊ သူများပြဿနာလာရှာရင်လည်း ခံနိုင်ရည်ရှိတဲ့ မတုန်လှုပ် တတ်တဲ့ လူကောင်းတွေ စိတ်ဓာတ်ကောင်းမြတ်ရင့်ကျက်သူ သူတော်ကောင်းတွေချည်းသာ ဖွဲ့စည်းနိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ ပြဿနာ ဆိုတာ လုံးဝမရှိ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးပေါ့။ သူတော်ကောင်းအစစ် ဖြစ်ချင်ရင် သူများကိုလည်း ပြဿနာမရှာ မတုန်လှုပ်၊ မခံနိုင် မဖြစ်ဆိုတဲ့စိတ်မျိုး မွေးနိုင်ထားနိုင်အောင် ကြိုးစားကြရမှာပါ။

လောကကြီးမှာ ကိုယ့်အကျိုးစီးပွားတစ်ခုတည်းကိုသာ ကြည့်တတ်တဲ့ အတ္တသမားတွေ အများအပြားရှိနေကြသလို ကိုယ့် အသက်မဲ့ကွက်ဘဲ အများအကျိုးစီးပွားအတွက် ပေးဆပ်ဖြည့်ဆည်း ဆောင်ရွက်နေကြသူတွေလည်း အများကြီးရှိနေကြပါသေးတယ်။ မြင့်မြတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှ လုပ်နိုင်တဲ့အလုပ်ကို ပါရမီလို့ခေါ်ပါတယ်။ မြင့်မြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်ကို ရောက်အောင်လုပ်ပေးနိုင်တာလည်း ပါရမီပါပဲ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို တစ်လောကလုံးမှာ အမြင့်မြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်ရောက်စေခဲ့တာ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တဲ့ပါရမီတွေရဲ့ မြင့်တင် ပေးမှုတွေကြောင့်ပါ။

သူတော်ကောင်းဆိုတာ ကောင်းတဲ့အလုပ်လုပ်ဖို့ လွယ်ကူပါတယ်။ မသူတော်တွေဟာ ကောင်းတဲ့အလုပ် လုပ်ဖို့ ခဲယဉ်းပါတယ်။ မသူတော်တွေ မကောင်းတဲ့အလုပ်လုပ်ဖို့တော့ လွယ်ကူပါတယ်။ သူတော်ကောင်းတွေက မကောင်းတဲ့အလုပ်လုပ်ဖို့ ခက်ခဲပါတယ်။ အတတ်နိုင်ဆုံး မလုပ်ဘဲနေကြပါတယ်။ မသူတော်တွေက သူတော်ကောင်းအလုပ် မလုပ်နိုင်တဲ့အတွက် သူတော်ကောင်းအလုပ် လုပ်ချင်သူ ပါရမီကုသိုလ်ဖြည့်ချင်သူတွေကို ကန့်ကွက်တာဆီးပိတ်ပင်တတ်ကြပါတယ်။ သိမ်းပိုက်ရယူရတာကို ချမ်းသာထင်နေသူတွေအတွက် စွန့်လွှတ်ဖြည့်ဆည်း ပေးဆပ်ခြင်းအရသာကို ခံစားနိုင်ဖို့ ခက်ခဲနေကြမှာပါ။

ပါရမီဓာတ်ခံရှိပြီးသားသူတွေဟာ ပါရမီဖြည့်ရတာကို မြတ်နိုးလို့မလှူဘဲ မနေနိုင်တဲ့စိတ်နဲ့ သွေးတွေ၊ မျက်ကြည်လွှာတွေ လှူဖြစ်ကြတာပါ။ သီလစောင့်တဲ့အခါမှာလည်း သီလမလုပ်ဘဲ မနေနိုင်တဲ့စိတ်နဲ့ စောင့်ထိန်းဖြစ်ကြတာပါ။ သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ တရားတွေအားမထုတ်ဘဲ မနေနိုင်တဲ့စိတ်နဲ့ အားထုတ်ဖြစ်ကြတာပါ။

အသင်းအဖွဲ့ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေ နာရေးကြောင့် သောကနဲ့ ပူဆွေးနေကြသူတွေကို မကူညီဘဲ မနေနိုင်တဲ့စိတ်နဲ့ ကူညီနေကြတာပါ။ ရတနာမြတ်သုံးပါး မိဘဆရာသမားတွေကိုလဲ အရိုအသေ အလေးအမြတ်မပြုဘဲ မနေနိုင်တဲ့စိတ်နဲ့ မြတ်နိုးရိုကျိုးနေကြတာပါ။

ဘုရားအလောင်းတော်ဟာ ယုန်မင်းဘဝနဲ့ ဒါနပါရမီဖြည့်စဉ်မှာ ပုဏ္ဏားအယောင်ဆောင်လာတဲ့ သိကြားမင်းက ယုန်သားစားချင်တယ်ဆိုခဲ့တာကို တွေဝေတွန့်ဆုတ်ခြင်း အလျဉ်းမရှိခဲ့ပါဘူး။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစိတ်နဲ့ မလှူဘဲမနေနိုင်လို့ မီးတောက်တွေ မီးကျိုးခဲ့ဖြစ်နေတဲ့ မီးပုံနားကို ခုန်ဆွခုန်ဆွနဲ့ တိုးသွားခဲ့ပါတယ်။

စာပေတွေမှာ မပါရှိပေမဲ့ ယုန်ကလေးရဲ့မိဘ၊ မောင်နှမတွေ အနားမှာ ရှိရင် ယုန်ကလေးရဲ့ပါရမီကုသိုလ်ကိုတားမလား တိုက်တွန်းမလား နှလုံးသွင်း စဉ်းစားစရာ ကောင်းပါတယ်။

သူတော်ကောင်းဓာတ်ခံ ပါရှိသူတွေက တိုက်တွန်းနိုင်မှာ ဖြစ်ပေမဲ့ ပါရမီဓာတ်ခံမပါသူတွေကတော့ တားဆီးကြမှာ၊ ငိုယိုတောင်းပန်ကြမှာ၊ ဆွဲငင်သိမ်းပိုက်ကြမှာ အသေအချာပါပဲ။

ယုန်ကလေးလို ပါရမီဓာတ်ခံရှိသူတွေ သွေးလှူမယ် စိတ်ကူးလို့ မိဘဆွေမျိုးမောင်နှမတွေ ပတ်ဝန်းကျင်က သူငယ်ချင်းတွေကို ဖွင့်ဟတိုင်ပင်ပြောပြတဲ့အခါ “ကျန်းမာရေးထိခိုက်လိမ့်မယ် မူးမယ် မော်မယ် အားနည်းမယ်။ လူက ပိန်ပိန်လေး အားရှိတာလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့ သွေးလှူလည်း အလကား တကယ်သွေးလိုရင် ဝယ်ရတာ သွေးတွေကို ရောင်းစားနေတာ အပ်ကအကြီးကြီး အနာဖြစ်လိမ့်မယ်” စတဲ့ အကြောင်းပြချက်မျိုးစုံနဲ့ ဝိုင်းတားကြတာမျိုး ကြုံရတတ်ပါတယ်။

အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ တားဆီးပိတ်ပင်ကြသူတွေရဲ့ စေတနာစကားဆိုတဲ့ခေါင်းစဉ်အောက်က စကားလုံးတွေကို ဂရုစိုက်မိရင် လက်ခံမိရင် ပါရမီမပြည့်နိုင်တော့ပါဘူး။ ပါရမီကိုသာ ဂရုစိုက်ရင် ပါရမီပြည့်မှာ အသေအချာပါ။ လူ့ဘဝ လူ့ခန္ဓာလူ့အဖြစ် ရထားသူတိုင်း သေကြရမှာပါ။

သွေးမလှူခင်မှာ ဆရာဝန် ဆရာမ ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းတွေက လိုအပ်တဲ့ စမ်းသပ်မှု မေးမြန်းမှုတွေ ပြုကြစမြဲပါ။ သွေးလှူလို့ အသက်ဆုံးရှုံးရတယ်ဆိုတာ မကြုံ မကြား မမြင်ဘူးခဲ့ပါ။ အကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့် အာယုကမ္မ နှစ်မျိုးလုံးကြောင့် သေချိန်တန်လို့ သေကြရင်လဲ ဝမ်းနည်း တုန်လှုပ်စရာ အကြောင်း မရှိနိုင်ပါ။

လူ့ခန္ဓာသေမှာ မကြောက်ဘဲ ကုသိုလ်သေမှာ ကြောက်ရမှာပါ။ လူ့ခန္ဓာသေမှာမကြောက်ဘဲ ပါရမီသေမှာကြောက်ရမှာပါ။ ပါရမီဓာတ်ခံတွေ အားကောင်းလာခဲ့ရင် အသက်သာအသေခံမယ်။ ကုသိုလ်ပါရမီတော့ အသေမခံနိုင်ဆိုတဲ့ စိတ်တွေ တိုးပွားလာပြီး အစဉ်အမြဲ ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်တော့တဲ့စိတ်နဲ့ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ တရားတွေပြုလုပ် အားထုတ်ဖြစ်သွားမှာပါ။

သာသနာတော်နဲ့ကြုံတွေ့ရတဲ့အခိုက် တရားတော်တွေကို နာကြားဖတ်ရှုခွင့်ရနေချိန် အသိဉာဏ်နဲ့ယှဉ်ပြီး လှူခွင့်ရတာမို့ သွေးပဲလှူလှူ၊ မျက်ကြည်လွှာပဲလှူလှူ၊ နာရေးပဲလှူလှူ၊ ကိုယ်နှင့် အသက်မငဲ့ကွက်သော စိတ်ဓာတ်ကောင်းဖြင့် လှူနိုင်ကုန်ကြပါစေ။ စစ်ကိုင်း သက်တော်ရှည် ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသား ဖွဲ့ဆိုသီကုံးခဲ့သော -

‘အများအကျိုး ရွက်သယ်ပိုးက
ခန်းခနဲ ဆိုကဲ့ရဲ့လည်း
မရွဲမစောင်း ကိုယ့်လမ်းကြောင်းကို
စိတ်ကောင်းနှင့်ယှဉ် ရှေးရှုနိုင်လော့’

ဆိုတဲ့ ကဗျာလေးအတိုင်း မတုန်မလှုပ်ကောင်းမြတ်သော သူတော်ကောင်း စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ပါရမီခရီးစဉ်ရှေ့သို့သာ နှင်နိုင် ကြပါစေ။ ။

မလျော့မတင်း စောင်းကြိုးညှင်းသို့

‘မလျော့မတင်း စောင်းကြိုးညှင်းသို့’ ဆိုတဲ့ စကားစုလေးကို နေ့စဉ်ပြောနေကျစကားလုံးတွေထဲမှာ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုနဲ့ ဆက်စပ်ပတ်သတ်လာတဲ့အခါ ပြောခဲ့ဖူးကြမှာပါ။ ဒီစကားနဲ့ ဆက်နွယ်နေတဲ့ ‘လျော့လွန်းရင်ပတ်၊ တင်းလွန်းရင်ပြတ်’ ဆိုတဲ့ စကားစုလေးကိုလည်း အသုံးပြုခဲ့ဖူးမှာပါ။

ဒီစကားစုလေးနှစ်ခုဟာ သေသေချာချာ အလေးအနက် စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်မယ်ဆို ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်အလတ် မဂ္ဂင်ကျင့်စဉ်နဲ့ အစွန်းတရား နှစ်ပါး အတ္တကိလမထ ကိုယ်တိုင်ညှင်းပန်း နှိပ်စက်ရာရောက်တဲ့အစွန်း၊ ကာမသုခလ္လိကာနယောဂ ချမ်းချမ်းသာသာ သက်သက်သာသာ ရေသာခိုအချောင်လိုက်တဲ့ ခန္ဓာကိုသက်ညှာလွန်းတဲ့ အစွန်းတွေကို ကိုယ်စားပြု ဖော်ကျူးပေးရာရောက်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေ ရှိနေတာပါ။

လောကီမှာရော လောကုတ္တရာမှာရော အလယ်အလတ် သင့်တင့်မျှတတဲ့ မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်တဲ့လမ်းကို ရွေးချယ်လျှောက်လှမ်းနိုင်မှ လိုရာပန်းတိုင်ကို မလွဲမသွေ ရောက်နိုင်ကြမှာပါ။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်အခါက ခြေဖဝါးတော်မှာ မွေးညှင်းနုလေးတွေပေါက်တဲ့အထိ နူးညံ့တဲ့ အသားအရေပိုင်ရှင် ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့မျိုးရိုးက ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာတဲ့ အရှင်သောဏဆိုတဲ့ မထေရ်တစ်ပါး ထင်ရှားရှိခဲ့ပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင့်တပြီး သာသနာတော်အတွင်း ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ခံယူ

ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အရိယသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုချင်လွန်းလို့ ပြင်းပြထက် သန်တဲ့ ဝိရိယတွေနဲ့ နူးညံ့လွန်းတဲ့ ခြေဖဝါးတော်တွေ သွေးစက် လက်ကျ ကွဲအက်စေတဲ့အထိ တရားအားထုတ်တော်မူပါတယ်။ ခြေဖဝါးနဲ့လှမ်းကြွလျှောက်လှမ်းခြင်း မပြုနိုင်တဲ့အခါ ဒူးခေါင်းတော်နဲ့ ထောက်သွားပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ပါတယ်။

ပင်ပင်ပန်းပန်း ဆင်းဆင်းရဲရဲ အပြင်းအထန် အားထုတ် ပါလျက် တရားမရ အရိယာမဖြစ်တဲ့အခါ သာသနာတော်မှာ ဆက်လက်နေထိုင်မဲ့အစား လူ့ဘဝ လူ့အဖြစ်ပြန်သွားပြီး ဒါန၊ သီလအစရှိတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကိုသာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ခံစားရင်း ပြုလုပ်သွားရင် ကောင်းမလားဆိုတဲ့ အတွေးစိတ်ကူးတွေ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

ယင်းတိုက်တောကြီးထဲမှာ တစ်ပါးတည်း တရားအားထုတ် ရင်း အရှင်သောဏ ဒီလိုအတွေးစိတ်ကူးတွေ ဖြစ်နေတာကို ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဝိဇ္ဇာကုဋ်တောင်ပေါ်မှာ သီတင်းသုံးနေရင်း သိမြင်တော်မူတဲ့အခါ အားကောင်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဆန့် ထားတဲ့လက်မောင်းကိုကွေးလိုက်သလို၊ ကွေးထားတဲ့လက်မောင်းကို ဆန့်လိုက်သလို တခဏလောက်အချိန်မှာ အရှင်သောဏ အရှေ့ကို ကြွရောက်တော် မူလာခဲ့ပါတယ်။

တရားအားထုတ်ရာမှာ ဣန္ဒြေတွေညီညွတ်မျှတဖို့ ဣန္ဒြေ ညှိဖို့လိုအပ်ကြောင်း ဝိရိယနဲ့သမာဓိ သဒ္ဓါနဲ့ပညာ ညီစေရမှာဖြစ်ပြီး ဝိရိယလွန်ကဲနေရင် စိတ်လွင့်နေတတ်ပြီး သမာဓိလွန်နေရင် စိတ် တွန့်နေကြောင်း ဝိရိယလျော့နေရင်လဲ ပျင်းရိတဲ့စိတ်မျိုးဖြစ်တတ် ကြောင်းတွေကို စောင်းသမားစောင်းတီးတဲ့ ဥပမာနဲ့ ဟောဖော် ညွှန်ကြား ဆုံးမတော်မူပါတယ်။

စောင်းသမားတွေ စောင်းတီးတဲ့အခါ စောင်းကြိုးတွေဟာ တင်းလွန်းနေရင် သာယာတဲ့အသံ မထွက်ပေါ်စေရုံမက ကြိုးပြတ် သည်အထိ ဖြစ်ပေပါတယ်။ စောင်းကြိုးတွေ လျော့လွန်းနေရင်လည်း ဘယ်လိုမှ သာယာတဲ့အသံ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ စောင်းကြိုးတွေ လျော့လွန်းတင်းလွန်းတာမျိုးမဖြစ်မှ မလျော့မတင်းရှိမှ အသံ သာယာစွာ ထွက်ပေါ်လာနိုင်ပါတယ်။

တရားအလုပ်အားထုတ်သူတွေမှာ ခန္ဓာကိုယ်ကို အပြင်း အထန် ပင်ပန်းဆင်းရဲစေတဲ့အထိ ဝိရိယလွန်ကဲစွာ အားထုတ်ခဲ့ မယ်ဆိုရင် တရားမရအရိယာမဖြစ်စေဘဲ သေပွဲဝင်ရတာမျိုး ဖြစ်စေ နိုင်ပါတယ်။ ဝိရိယအားနည်းလွန်းပြီး ပျင်းရိငြီးငွေ့တဲ့စိတ်တွေ များနေခဲ့မယ်ဆိုရင်လည်း ဘယ်လိုမှတရားမရ အရိယာဘဝမရ ရောက်နိုင်ကြပါဘူး။ 'မလျော့မတင်း စောင်းကြိုးညှင်းသို့' ဆိုတဲ့ ဥပမာပြစကားစုဟာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက အရှင်သောဏကို ပြောပြတဲ့ စကားတော်ပါ။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ဘုရားအဖြစ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် ရရှိပိုင်ဆိုင်တော်မမူသေးခင် ဒုက္ကရစရိယအကျင့် (၆)နှစ်တိုင် ဝဋ်ကြွေး အတွက် ပေးဆပ်ကျင့်ကြံခဲ့ရပါတယ်။ အဲ့ဒီလို ဒုက္ကရစရိယအကျင့် တွေ ကျင့်နေစဉ်မှာ နတ်သားတစ်ပါးက စောင်းပိုက်ပြီး အလောင်း တော်ကို စောင်းတီးပြခဲ့ရပါသေးတယ်လို့ မှားယွင်းစွာ နားလည် လက်ခံထားကြသူတွေက မလျော့မတင်း စောင်းကြိုးညှင်းသို့ ဆိုတဲ့စကားစုဟာ နတ်သားကအလောင်းတော်ကို အသိပေးတဲ့ စကားလို့ဆိုကြပါတယ်။ အမှန်စစ်စစ် ဘုရားရှင်ရဲ့ စကားတော်ပါ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်ကြွလာပြီး စောင်းသမား ဥပမာနဲ့ တရားပြပြီးတဲ့အခါ အရှင်သောဏမထေရ်ဟာ မိမိရဲ့ ပြင်းထန်လွန်ကဲ အစွန်းရောက်နေခဲ့တဲ့ ဝိရိယတွေကိုလျော့ချပြီး

သဒ္ဓါ၊ ဝိရိယ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဣန္ဒြေငါးပါး ညီညွတ်မျှတစေအောင် သတိဦးဆောင် သဒ္ဓါ-ပညာ ဝိရိယ-သမာဓိချိန်ခွင် ညှိနိုင်စေခဲ့ ပါတယ်။ သာယာတဲ့စောင်းသံ ပေါ်ထွက်လာနိုင်သလို အရိယ သစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုပြီး မိမိလိုရာပန်းတိုင်ဖြစ်တဲ့ ရဟန္တာ အရှင် သူမြတ်ဘဝ ရရောက်ခဲ့ပါတယ်။

‘အမှတ်တမဲ့မှ အမှတ်တရသို့’ ဆိုသလို ကိုယ်တိုင်နေ့စဉ် သုံးစွဲပြောဆိုလေ့ရှိနေကြတဲ့ စကားလုံးလေးတွေမှာ လေးနက်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်များစွာ ပါဝင်နေတတ်တာကို သိနားလည်ခဲ့ရင် အမှတ် တမဲ့မပြောဘဲ အမှတ်တရ သတိထား သတိရှိစွာ ပြောနိုင်ခဲ့ရင် လောကီကိစ္စတွေမှာလည်း အောင်မြင် အဆင်ပြေနိုင်ကြမှာဖြစ်သလို လောကလွန် မြင့်မြတ်တဲ့လောကုတ္တရာ ဓမ္မခရီးလမ်းကြောင်းကို လျှောက်လှမ်းနေသလို ဖြစ်ကြရမှာပါ။

ဘဝခရီးတစ်လျှောက် လမ်းမကောက်ဘဲ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်း တန်း **‘မလျော့မတင်း စောင်းကြိုးညှင်းသို့’** ဆိုတဲ့ စကားစုလေး အတိုင်း အစွန်းနှစ်ဖက်မထွက် အလယ်လမ်းမကြီးပေါ်မှာ လိုရာ ပန်းတိုင်ဆီအရောက် လျှောက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေ။ ။

အဖြေရှာတော့ သေချာပြီ

မြတ်စွာဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူပြီးလို့ မကြာသေး လှတဲ့ကာလတစ်ခုမှာ တောဒေယျပုဏ္ဏားရဲ့သား သုဘလုလင်ဟာ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်ကို ဆွမ်းစားပင့်တဲ့အခါ **‘ဘုရားရှင်ဟာ လူသားတွေကို ဘယ်လိုနေထိုင် ကျင့်ကြံသွားရမယ်လို့’** လမ်းညွှန် ခဲ့တာရှိပါသလားလို့ သူသိချင်တဲ့ အကြောင်းအရာအတွက် အဖြေ ရှာခဲ့ပါတယ်။

အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်က သုဘလုလင်ရဲ့အမေးကို တိုက်ရိုက်အဖြေမပေးခင် ရတနာမြတ်သုံးပါးရဲ့ဂုဏ်တော်တွေကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။ သဒ္ဓါတရားတွေ တိုးပွား ဖြစ်ပေါ်လာပြီဆိုတော့မှ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာသုံးပါး အကျင့်တရားကို အစဉ်အတိုင်း ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ သုဘ သုတ္တန်ကို အရင်ကကိုယ်တိုင် **‘ဗုဒ္ဓသာဝကဘာသီတ သုတ္တန်’** ‘ရှင်တော်မြတ်ဘုရားရဲ့ သားတော်တွေ ဟောကြားခဲ့တဲ့တရားတော် များ’ လို့ခေါင်းစဉ်တပ်ပြီး စာတမ်းတစ်ခုပြုစုခဲ့စဉ်က ဖတ်ရှုလေ့လာ မှတ်သားခဲ့ဖူးပါတယ်။

နားလည် သဘောပေါက်နိုင်စွမ်းရှိသလောက် နားလည် ခဲ့ပြီးတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်အများကြီးနားလည်ဖို့ ကျန်နေသေးပါလား တရားတော်တွေရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်တွေက နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ကျယ်ဝန်းလွန်းတာမို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည် သဘောပေါက်နိုင် လိုက်နာကျင့်သုံးခံယူနိုင်ဖို့ ဆရာကောင်း သမားကောင်းနဲ့ ဆုံတွေ့

နိုင်ဖို့ အရေးတကြီးလိုအပ်တာတွေ တရားနာရတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေကိုသိလာပြီး တရားဟောတဲ့ ဆရာတော်တွေရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးက တဆင့် သံဃာ့ဂုဏ်ကို ပိုပြီးတန်ဖိုးထားရင် ကျေးဇူးကြီးမားပုံကို မှတ်မှတ်ထင်ထင် သတိပြုမိ ပူဇော်ကန်တော့မိပါတယ်။ တရားပိုင်ရှင် ဘုရားရှင်ကို ပိုပိုတိုးလို့ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားမိစေတာလည်း တရားတော်တွေနဲ့ ဆရာတော်တွေရဲ့ ကျေးဇူးအနန္တကြောင့်ပါ။ နားလည်သလောက် မျှဝေလိုက်ပါတယ်။

အိမ်ယာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှာ နေထိုင်ကြသူတွေရဲ့ ဘဝဟာ ကျဉ်းမြောင်းလွန်းတဲ့ဘဝမျိုး မြူမှုန်တွေတထောင်းထောင်း ထနေတဲ့နေရာဒေသမှာ ခရီးသွားနေရသလို ဘဝမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားရဲ့ တပည့်သား သာဝကရဟန်းတော်များရဲ့ ဘဝကတော့ ကျယ်ပြန့်လွတ်လပ်မှုရှိတဲ့ဘဝ မြူမှုန်မထ ဖုန်မတင် သာယာတဲ့ဝန်းကျင်ဒေသမှာ ခရီးသွားရတဲ့ ဘဝမျိုးသာဖြစ်ပါတယ်။

လောကသဘော အလွန်ကျယ်ဝန်းပြန့်ပြောတဲ့ အခန်းကျယ်ကြီးထဲမှာ နေထိုင်ကြရတယ်ဆိုတဲ့ လူတွေမှာ ကျဉ်းမြောင်းကျပ်တည်းတယ်ဆိုတဲ့ ခံစားမှုမျိုး ရှိနေဖြစ်နေတတ်ကြတယ်။ ကိုယ်ကြောက်ရွံ့ရတဲ့သူ လာမယ်ဆိုတာသိခဲ့လို့ စောင့်မျှော်နေရင် မုန်းတီးခြင်းဒေါသနဲ့အတူ စိတ်ကျဉ်းကြပ်မှု ဖြစ်ရပါတယ်။ ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့သူ လာမယ်ဆိုပြန်တော့ ပျော်ရွှင်တက်ကြွလောဘနဲ့ ရင်မောစွာ မျှော်လင့်ရင်း စိတ်ကျဉ်းကြပ်ရပါတယ်။

ချစ်လဲမချစ် မုန်းလည်းမမုန်း ကြောက်လဲမကြောက် ခံစားမှုမထင်ရှား ဥပေက္ခာထားနိုင်တဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်လာမယ်ဆိုတဲ့ အခါမျိုးမှာလည်း စောင့်မျှော်တယ် မျှော်လင့်တယ်ဆိုတဲ့စိတ် ရှိနေဖြစ်နေလို့ပါ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ စောင့်မျှော်ချင်တဲ့စိတ်မရှိရင် မျှော်လင့်မနေခဲ့ဘူးဆိုရင် စိတ်မကျဉ်းကြပ်တော့ဘူးပေါ့။ ရဟန်းတော်တွေ

မှာတော့ အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ သီတင်းသုံးနေရလဲ စောင့်မျှော်တဲ့ စိတ်မရှိမဖြစ်ကြလို့ ကျယ်ပြန့်လွတ်လပ်မှုရှိတဲ့ဘဝ ပိုင်ဆိုင်ကြရတာပါ။

လူတွေဟာ နေ့စဉ်မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ဆိုတဲ့ တံခါး(၆)ပေါက်ကနေ အပြင်က အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အထိ၊ အတွေးအကြံ အာရုံမြူမှုန် အညစ်အကြေးတွေ အချိန်တိုင်းနီးပါး အဝင်ခံနေဝင်နေတာမို့ ဖုန်အလွန်ထူတဲ့ အညာဒေသလှည်းလမ်းမမှာ လမ်းလျှောက်သွားနေရသူလို ရှေ့မတိုး နောက်မဆုတ်သာ ပင်ပန်းဆင်းရဲနေရတတ်ပါတယ်။ ရဟန်းတော်တွေကတော့ ဣန္ဒြေ ၆ ပါးနဲ့ တံခါး ၆ ပေါက်ကို စောင့်စည်းထားသူတွေဖြစ်ကြတာမို့ မြူကင်းဖုန်ကင်းတဲ့ သာယာတဲ့ ဝန်းကျင်ဒေသမှာ အေးဆေးစွာ လမ်းလျှောက်နေရသလို ဖြစ်ကြတာပါ။

လောကကြီးမှာ နေချင်တိုင်းလည်း နေလို့မရပါဘူး၊ သေချင်တိုင်းလည်း သေလို့မရပါဘူး၊ နေဖို့၊ သေဖို့နှစ်မျိုးလုံးအတွက် ကြိုတွေးပြီး ပူပင်သောကဖြစ်စရာအကြောင်းလည်း မရှိပါဘူး။ နေနေရတဲ့လက်ရှိပစ္စုပ္ပန်အချိန်လေးမှာ အကုသိုလ်အဖြစ်မခံ မဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေထိုင်သွားရမှာပါ။ စိတ်အတွေးမှာ အကုသိုလ် မတွေးဖြစ်တော့ရင် နှုတ်ကလည်း မပြောဖြစ်တော့သလို ကိုယ်ကလည်း မလွန်ကျူးတော့ဘူးပေါ့။ သတိဉာဏ်နဲ့ အသိဉာဏ်ရှိရင် အကုသိုလ်မတွေးဖြစ်တော့ပါဘူး။

သီလနဲ့ပတ်သတ်ပြီး ကျင့်စရာအမျိုးမျိုး ရှိနေပေမယ့် အိမ်နေသူလူသားတွေအတွက် အနိမ့်ဆုံးငါးပါးသီလ လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းနိုင်ဖို့ အရေးတကြီး မဖြစ်မနေလိုအပ်ပါတယ်။ ပထမဦးဆုံး သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်တဲ့ သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကလေးတစ်ခုကိုတောင် တကယ် အတိအကျ

နားလည် လက်ခံကျင့်သုံးဖို့ အများကြီး လိုနေတတ်ကြပါတယ်။ အရိယာနွယ်လောင်းသူတော်ကောင်းကြီးတွေဟာ သူ့အသက် သတ်ခြင်းဆိုတဲ့ အကုသိုလ်ကံအမှုကို မကျူးလွန် ရှောင်ကြဉ်ရုံမျှမက ကိုယ့်အတွက်အန္တရာယ်ကင်းပါစေဆိုတဲ့ သတ္တဝါတွေကို ခြောက်လှန့် ပုတ်ခတ်ဖို့ တုတ်ကိုင်တဲ့အလုပ်၊ ခုခံကာကွယ်ဖို့ စားကိုင်တဲ့အလုပ် တွေကိုတောင် လုံးဝမပြုလုပ်ကြတော့ပါဘူး။

ကိုယ့်အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်မှာစိုးရိမ်နေရတာ၊ ကိုယ့် ကြောင့် သူတစ်ပါး သေကြေပျက်စီးစေရမှာ၊ အသက်ရှင်သန် နေထိုင်မှုကို မက်မောတွယ်တာနေရတာ၊ အလွန်ရှက်စရာ ကောင်းလှ ပါတယ်လို့ တွေးထင်ယူဆကြပါတယ်။ သတ္တဝါတွေအပေါ်မှာ သနားကြင်နာခြင်း ကရုဏာစိတ်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတစ်ပါး အသက်ကို မိမိကိုယ်တိုင် သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲမှုမပြုသလို အခြား သူများလည်း မပြုမိစေရန်ဟန်တားပြီး စောင့်ရှောက်ပေးတတ်ကြ ပါတယ်။

တရားအလုပ် အားထုတ်တဲ့အခါ အနှောင့်အယှက်မဖြစ် အောင် သမာဓိရအောင် ခြင်ဆေးခွေထွန်းညှိခြင်း၊ ခြင်ဆေးဖျန်း ခြင်းတို့ဆောင်ရွက်ပြီး တရားထိုင်တဲ့အလုပ် စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ လူတွေဟာ တရားတကယ်ရနိုင်မရနိုင် စဉ်းစား ဝေဖန်မှု ပြုသင့်ကြပါတယ်။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားနဲ့ အရိယာသူတော်ကောင်းတွေဟာ ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ခန္ဓာကြီးကို ဒုက္ခသစ္စာကြီးရယ်လို့ ပိုင်းခြားသေချာ သိမြင်တော်မူပြီးကြသူတွေပါ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို ဘုရား ဖြစ်တော်မူစမှပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူပါတော့ရယ်လို့ ယုတ်မာတဲ့ စိတ်ဓာတ်ဆိုးနဲ့ မာရ်နတ်က လျှောက်ထားခဲ့ဖူးပါတယ်။ ခန္ဓာအပေါ် ခုံမင်တွယ်တာစိတ်အလျဉ်းမရှိ ဒုက္ခအတိမှန်း သိတော်မူပေမယ့်

သာသနာတော်အတွက် အားကိုးအားထား ထောက်ရာတည်ရာ မှီခိုရာခိုင်မာတဲ့ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များစွာ သားတော်များ ပြည့်စုံလုံလောက်စွာ မရှိသေးလို့ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကြီးကို ခန္ဓာဝန်မချ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန် မစံဝင်ခဲ့တာပါ။

အရိယာသူတော်ကောင်းစင်စစ် မဖြစ်ခဲ့သေးရင်လဲ ရရှိ ပိုင်ဆိုင်ထားရတဲ့ ခန္ဓာအပါအဝင်အားလုံးသော ရာထူးဂုဏ်သိမ် စည်းစိမ်ဥစ္စာအဖြာဖြာနဲ့ မိဘဆွေမျိုးညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေဟာ ဒုက္ခသစ္စာချည်းပါလို့ ဗဟုသုတအသိဉာဏ်ကလေးနဲ့ သိထားခဲ့ မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ကိုဘယ်သူကမှ သေအောင်သတ်လို့မရ ကိုယ့်ရဲ့ ကံကသာကိုယ့်ကိုသတ်တာလို့ နားလည်လက်ခံနိုင်ပြီဆိုရင် ကိုယ့် အသက်ကို တပ်မက်တွယ်တာ သိမ်းပိုက်ချင်စိတ် မရှိနိုင် မဖြစ်နိုင် တော့သလို သူတစ်ပါးကို ကိုယ့်ရှင်သန်ရပ်တည်နိုင်ဖို့အတွက် သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲနိုင်စက်တာမျိုး မဖြစ်နိုင် မရှိနိုင်တော့ပါဘူး။

အဲ့ဒီလိုဆိုရင် အဲ့ဒီလိုစိတ်မျိုး မွေးထားနိုင် ကျင့်နိုင်နေနိုင် ခဲ့ပြီဆိုရင် ပါဏာတိပါတ သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ဆိုတဲ့ သိက္ခာပုဒ်အပြည့်အဝ နားလည်လက်ခံ ကျင့်သုံးဖြစ်နိုင်ပါပြီ။ တခြားသိက္ခာပုဒ်များကိုလည်း ပီပီပြင်ပြင် နားလည်ကာ လက်တွေ့ ကျင့်ဆောင်သင့်ပါတယ်။ ငါးပါးသီလလုံခြုံရင်ပဲ သီလ အလွန် ဖြူစင်တဲ့ ရိုးသားဖြောင့်မတ်သူ ဖြစ်လို့သွားပါပြီ။

သမာဓိဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ် မလှုပ်မရှား တည်ငြိမ်အောင် ထားလို့ အာရုံတစ်ခုအပေါ်မှာ စိတ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် တင်နေနိုင် ရတာမျိုး၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား သွားလာပြောဆို လုပ်ကိုင်နေထိုင် စဉ်မှာ ဖြစ်နိုင်ဖို့ခဲယဉ်းတယ်ဆိုတာမျိုး နားလည်ထားခဲ့မိတာ များကြမှာပါ။ ဒီ သုဘသုတ္တန်မှာ လက်အလှုပ် ခေါင်းအခါ နှုတ်ခမ်း အဖွင့် မျက်တောင်အခတ် အသေးစိတ် အမူအရာကလေးတွေ

တိုင်းမှာ သမာဓိဖြစ်နိုင်၊ သမာဓိရှိတဲ့စိတ် ဖြစ်ခွင့်ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တော်ထဲက ကာယာနုပဿနာ သမ္ပဇာနပဗ္ဗအပိုင်းကိုတောင် လှမ်းပြီးသတိရမိလိုက်ပါသေးတယ်။ အချိန်တိုင်း၊ နေရာတိုင်း၊ အမှုအရာတိုင်းမှာ သတိပဋ္ဌာန်းထားရင် သမာဓိလည်း ရှိနိုင်ဖြစ်နိုင်၊ ပညာလည်း ရှိနိုင်ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဖြေးဖြေးလေးလေး နှေးနှေးကွေးကွေး အမှုအရာတွေကို တမင်ကြိုးစား ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုမျိုးမလုပ်ဘဲ ပုံမှန်သွားရိုးသွားစဉ် ပြုရိုးပြုစဉ်နေမြဲတိုင်းပုံစံမှာ သမာဓိ ပညာရှိခွင့် ဖြစ်ခွင့် ရှိနေတတ်ပါတယ်။

ပညာအပိုင်းမှာ မဂ္ဂင်ရှစ်မျိုး မြတ်တရား နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ပါဝင်ပါတယ်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို သီလမဂ္ဂင်၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ ပညာမဂ္ဂင်ရယ်လို့ ၃ပါး ၃မျိုး ခွဲနိုင်ပါတယ်။ ပညာမဂ္ဂင်မှာ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပတို့ ပါဝင်ပါတယ်။ ပညာအကျင့်ကျင့်ဖို့ မဂ္ဂင်လမ်းစဉ်လျှောက်ဖို့ သီးခြားအချိန်ပေး ကျင့်ရလျှောက်ရတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။

သူတစ်ပါးမှာ လောဘ၊ ဒေါသ အစရှိတဲ့ အကုသိုလ် ကိလေသာတွေဖြစ်နေလို့ ပူလောင်ပင်ပန်း ဆင်းရဲနေတာ တွေ့မြင်ရတဲ့အခါ ကိုယ်တိုင်လည်း လောဘဖြစ်ရင် ဒေါသဖြစ်ရင် သောကဖြစ်ရင် ဣဿာမစ္ဆရိယ မနာလိုမဂ္ဂစိမ့်ဖြစ်ရင် မလိုတမာဖြစ်ရင် မာနဖြစ်ရင် ဒီလိုပဲ ပင်ပန်းဆင်းရဲနေရမှာပါလို့ တွေးမိသွားရင် သမ္မာသင်္ကပ္ပဖြစ်ပြီး “ဟုတ်တယ် အဲ့ဒီလိုတွေးတာ မှန်တယ်။ အကုသိုလ်အလုပ်တွေမှန်သမျှ ပူလောင်ပင်ပန်းဆင်းရဲရ မကောင်းကျိုးတွေကြုံရတာ တကယ်ပါပဲလို့ သမ္မဒိဋ္ဌိက အမှန်အတိုင်း မြင်စေပြန်တာမို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်း ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒီလိုဆို မကောင်းတာ

မပြောတော့ဘူးတွေးလို့ ကောင်းတာတွေသာ ပြောဖြစ်တော့ သမ္မာဝါစာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကောင်းတာတွေလုပ်ဖြစ်တော့ သမ္မာကမ္မန္တ ဖြစ်ပါတယ်။ ကောင်းတာနဲ့ အသက်မွေးတာမျိုးပဲလုပ်တော့ သမ္မာအာဇီဝပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီလိုကောင်းတာတွေ တွေးကြံပြောပြနေတဲ့အခါ သမ္မာဝါယမလည်း ဖြစ်နေပါတယ်။ သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိတွေလည်း ပါနေဖြစ်နေ ကျင့်ပြီးသားဖြစ်လို့နေပါတယ်။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ အမှန်ကိုအမှန်တိုင်း သိနေတဲ့အခါ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မရှိမဖြစ် ဖယ်ရှားရှင်းလင်းထားနိုင်၊ ပယ်သတ်နိုင်တာမို့ မဂ်လို့ခေါ်ရတာပါ။ သောတာပန်အရိယာကနေ ရဟန္တာဖြစ်တဲ့အထိ ဆိုင်ရာကိလေသာအကြွင်းမဲ့ကိုတော့ အရဟတ္တမဂ်နဲ့မှ ပယ်သတ်နိုင်ပါတယ်။ သောတာပန်တွေဟာ သီလမဂ္ဂင် ၃-ပါးနဲ့ မိစ္ဆာဝါစာ၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တ၊ မိစ္ဆာအာဇီဝတို့ကို မဂ်စိတ်တစ်ခဏမှာ အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်ပါတယ်။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို ကျင့်ပွားရာမှာ မိစ္ဆာတွေကို ပယ်နိုင်ပြီး သမ္မာဖြစ်စေဖို့ ကြိုးစားဖို့က အရေးကြီးပါတယ်။ ကြံစည်စဉ်းစား တွေးတောတာ၊ စကားပြောတာ၊ အလုပ်လုပ်တာတွေ မလုပ်ဘဲ မပြောဘဲ မတွေးဘဲနေဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ အပြု အပြော အကြံတွေက သမ္မာတွေဖြစ်စေဖို့ မိစ္ဆာမဖြစ်ဖို့လိုတာပါ။ တစ်သက်လုံး စကား မပြောဘဲ နေနိုင်အောင်နေမယ်ဆိုလည်း အတွေးတွေက သမ္မာမဖြစ်ရင် မိစ္ဆာသာဖြစ်နေရင် အပြစ်မကင်းပါဘူး။

ပညာလမ်းကို မှန်မှန်လျှောက်နိုင်ဖို့ ကိုယ့်မှာ အကုသိုလ် အတွေးပေါ်ရင် မကောင်းမှန်းသိ ကောင်းတာပြောင်းတွေး သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ဆုံးဖြတ်မှန်ရင် ဆက်ပြောလုပ် ဘာတွေပြောပြော ဘာတွေလုပ်လုပ် သမ္မာနဲ့သတိ ဝီရိယ သမာဓိ ပညာအတွဲလိုက်ပါနေရမယ်။

သုဘလုလင်ဟာ သူ့မေးခွန်းအတွက် အဖြေကို သေချာစွာ သိသွားသလို ဒီသုဘသုတ်လာတရားတော်များနဲ့ အခြား မှတ်သားထားတဲ့ တရားတော်တွေကို တတ်စွမ်းသမျှ ကိုယ်နားလည်သဘောပေါက်နိုင်သမျှ ကြိုးစားရေးသားပြုစုထားတဲ့ ဒီဓမ္မစာစုလေးကို ဖတ်ပြီးတဲ့အခါ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ့်ခန္ဓာအတွက် အဖြေရှာကြပြီး အဖြေကိုလည်း သေချာစွာ သိနိုင် နားလည် သဘောပေါက်နိုင်ကြပါစေ။

(လေးမိတ်) နှစ်လေးလေးလေးလေး
 လေးလေးလေးလေးလေးလေးလေး
 လေးလေးလေးလေးလေးလေးလေး
 လေးလေးလေးလေးလေးလေးလေး
 လေးလေးလေးလေးလေးလေးလေး

စိတ်ကလေးသံ ပြောင်းလိုက်ပါ

လောကကြီးထဲမှာ အသက်ရှင်ရပ်တည် နေထိုင်ကြဖို့ စားဝတ်နေရေးအတွက် အဆင်ပြေသင့်လျော်ရာ အလုပ်တစ်ခုကို ဝါသနာပါသည်ဖြစ်စေ ဝါသနာမပါသည်ဖြစ်စေ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြရပါတယ်။

လုပ်ငန်းသဘာဝအရ လူအများ လေးစားအထင်ကြီးအားကိုးတတ်ကြတဲ့ မွန်မြတ်တယ်လို့ သတ်မှတ်ခံရတဲ့ အလုပ်တွေထဲမှာ ဆရာဝန်ဘဝ၊ သူနာပြုဘဝ၊ ကျောင်းဆရာ ဆရာမဘဝ ရောက်ရှိနေသူတွေရဲ့ လုပ်ငန်းတွေ ပါနေပါတယ်။

တကယ်တော့ အလုပ်နဲ့ အလုပ်လုပ်သူရဲ့ စိတ်ထားဆိုပြီး နှစ်မျိုးခွဲခြားတတ်ကြဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အလုပ်နဲ့ အလုပ်လုပ်သူရဲ့ စိတ်ထားဆိုပြီး နှစ်မျိုးခွဲခြားတတ်ကြဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အလုပ်မွန်မြတ်တိုင်း အလုပ်လုပ်သူရဲ့ စိတ်ဓာတ် မမွန်မြတ်နိုင်ပါဘူး။ အလုပ်လုပ်သူရဲ့ စိတ်ဓာတ်မွန်မြတ်ရင်တော့ အလုပ်တိုင်းဟာ မွန်မြတ်နေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သံသရာခရီးတစ်လျှောက်မှာ ဘဝပေါင်းများစွာ ကျင်လည် ဖြတ်သန်းနေကြရတာ စိတ်ဓာတ်မမွန်မြတ်သေး၊ မထားတတ်သေးလို့ပါ။

ဘဝရဲ့ အနိုင်အရှုံးကို ခေါင်းနဲ့ပန်း ဘယ်ဟာကျမလဲ ခေါင်းပန်းလှန် ဆုံးဖြတ်ကြသူတွေဟာ ပန်းကျရင်အရှုံးလို့ သတ်မှတ်ထားတာမို့ ခေါင်းဘက်ကျအောင် မျှော်လင့်ပြီး မြောက်တင်ပစ်ချ လိုက်

တဲ့ အကြွေစေ့ကလေးကို ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ စောင့်ကြည့်နေတတ်ကြပါတယ်။

ခေါင်းဘက်ကျအောင် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်ဖြစ်တဲ့အထိ အားထုတ်ကြိုးစားရတယ်။ လေ့ကျင့်ရတယ်ဆိုတာမျိုး မရှိပါဘူး။ အကြွေစေ့လေး မြောက်တင်ပစ်ချတဲ့ လက်ဆကလေးပြောင်းလိုက်ဖို့၊ ပြောင်းနိုင်ဖို့၊ ပြောင်းတတ်ဖို့ပဲ လိုအပ်ပါတယ်။

တစ်သံသရာလုံး ပန်းဘက်ချည်းကျနေကြလို့ အရှုံးကြီးရှုံးနေကြတဲ့ ပုထုဇဉ်လူသားတွေဟာ အရိယာဘဝ ပိုင်ဆိုင်ရဖို့ ခေါင်းဘက်ကိုပြောင်းလိုက်ဖို့၊ ပြောင်းနိုင်ဖို့၊ ပြောင်းတတ်ဖို့ ကြိုးစားနိုင်ကြရပါမယ်။

နေ့စဉ်နေ့စဉ် လုပ်ငန်းခွင်ဝင် အလုပ်လုပ်နေကြစဉ်မှာ စိတ်ကလေးပြောင်းလိုက်နိုင်စေဖို့ စိတ်ထားတတ်စေဖို့ လုပ်ငန်းလေးတချို့အကြောင်း ပြောပြချင်ပါတယ်။

အဝတ်အထည်အစ ရောင်းကြသူတွေ အသင့်ချုပ်ပြီး အဝတ်ရောင်းကြသူတွေဟာ အထည်တွေ ရောင်းနေတဲ့ချိန်မှာ ကိုယ့်စီးပွားရေး တိုးတက် အမြတ်အစွန်းများစွာ ရစေဖို့ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးအစား လောကလူသားတိုင်းဟာ အဝတ်ဝတ်ကြရပါတယ်။

လောကကြီးကို စောင့်ရှောက်တဲ့ လောကပါလတရား နှစ်ပါးဖြစ်ကြတဲ့ အရက်အကြောက်တို့ကို အဝတ်ဝတ်တဲ့သူတွေ စောင့်ထိန်းပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အဝတ်မဝတ်ဘဲနေကြရင် လူတွေဟာ အရိုင်းအစိုင်းတွေလို ဖြစ်ကြမှာပါ။

မမြင်သင့် မမြင်အပ်တဲ့အရာတွေ မြင်နေကြရတဲ့အခါ တဏှာရာဂစိတ်တွေကိုလည်း တိုးပွားအားကောင်းစေရန် နှိုးဆွ

ပေးရာ ရောက်နိုင်ပါတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ ချောမောလှပသူ မြစ်နေပါစေ အဝတ်အစားဝတ်မထားရင် ဘယ်လိုမှ မလှပနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့်ဖို့ လူ့လောကကြီး မပျက်စီးအောင် စောင့်ရှောက်ဖို့ အဝတ်အထည်တွေကို တို့တွေက ရောင်းချဖြန့်ဝေပေးနေတာပါလို့ စိတ်ဆကလေး ပြောင်းထားလိုက်နိုင်မယ်ဆို ခေါင်းကျဖို့ နီးစပ်လာနိုင်ပါပြီ။

ပန်းရံအလုပ်လုပ်ကြရသူတွေ အင်ကျင်နီယာတွေ လက်သမားဆရာတွေ နေအိမ်တိုက်တာ အဆောက်အဦးတစ်လုံး တည်ဆောက်ဖန်တီးနေချိန်မှာ လူတိုင်းလူတိုင်း ရာသီဥတု သဘာဝဘေးဒဏ်ကာကွယ်နိုင်ဖို့ အမိုးအကာရှိတဲ့ အဆောက်အဦးမှာ နေကြရပါတယ်။ ဥတုသပ္ပာယ် သေနာသနသပ္ပာယ်ဆိုတဲ့ သပ္ပာယ်နှစ်ပါးကိုလဲ ဒီအိမ်ကလေးက မျှတစေနိုင်ပါတယ်။

သာယာချမ်းမြေ့ ပျော်ရွှင်ဖွယ် နွေးထွေးတဲ့ မိသားစု အသိုက်အမြွှာကလေးတစ်ခု ဒီအဆောက်အဦးမှာနေကြသူတွေ ဖန်တီးနိုင်ကြပါစေလို့ စိတ်ဆကလေးပြောင်းထားလိုက်ရင် အလုပ်လုပ်နေရင်းလည်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုတွေ ဖြေလျော့ ပြေလျော့စေနိုင်မှာပါ။

လက်သမားဆရာတွေ ခုတင်၊ စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်ကြမ်းခင်း စတာတွေ လုပ်နေချိန်မှာလည်း လူတွေဟာ လျောင်းထိုင်၊ ရပ်၊ သွား ဆိုတဲ့ ဣရိယာပုတ်လေးမျိုးကို မျှတအောင် နေတတ်ပါမှ ကျန်းမာရေးနဲ့ညီညွတ်စေပါတယ်။ အဲ့လို ဣရိယာပုတ်ညီညွတ်မျှတစေဖို့ တို့တွေရဲ့ခုတင်၊ ကုလားထိုင်၊ ကြမ်းခင်းတွေက အထောက်အကူ ဖြစ်စေမှာပါ။

လူတွေ ကျန်းမာပျော်ရွှင်နိုင်ကြပါစေဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးနဲ့ လုပ်မိခဲ့ရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားအားထုတ်ဖို့ရာ ရောက်ပါ

တယ်။ တရားတဲ့အားတွေ ထုတ်သုံးနေရင် တရားအားထုတ်နေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အစားအသောက်မျိုးစုံ ရောင်းချကြတဲ့ စားသောက်ဆိုင်ကြီးတွေကအစ မုန့်ပဲသားရေစာ အစာအာဟာရတစ်မျိုးမျိုး ရောင်းချကြသူတွေဟာလည်း 'လူသားတွေ အစားအစာမစားဘဲ အသက်မရှင်နိုင်ပါဘူး။ သင့်တင့်တဲ့ အစားအစာစားပြီးမှသာ အတ္တပရ အကျိုးနှစ်မျိုးစလုံး ဆောင်ရွက်နိုင်ကြမှာပါ။

တို့ဆီကအစားအစာတွေ မှီဝဲ စားသောက်သုံးဆောင်ပြီး လောကအကျိုးပြုလုပ်ငန်းတွေ သူတို့လုပ်ကိုင်ကြရင် တို့လည်း အထိုက်အလျောက် ကုသိုလ်အထောက်အပံ့ ပြုပြီး ရပြီးဖြစ်မှာပါ။ အစာမစားရရင် လူဟာ နွမ်းရိညှိုးငယ်နေတတ်ပါတယ်။ ဒေါသစိတ်ကိုလည်း ဖြစ်စေပါတယ်။

ဒါကြောင့် တို့တွေရဲ့ အစားအသောက်တွေ စားသောက်ပြီး ရွှင်လန်း တက်ကြွနိုင်ကြပါစေ။ ဆာလောင် မွတ်သိပ်မှုကြောင့် ဖြစ်တတ်တဲ့ ဒေါသတွေပြေပျောက်နိုင်ပါစေ' ဆိုတဲ့ စိတ်စေတနာအတွေးမျိုး တွေးနိုင်ထားနိုင်ခဲ့ရင် သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ တို့လည်း ဖြစ်လာနိုင်ပါပြီ။

အတွေးကောင်းမှ အပြောကောင်း၊ အလုပ်ကောင်း၊ အသက်မွေးတွေ ကောင်းလာမှာပါ။ ထမင်းပွဲပြင်ရင်း ငြိမ်းချမ်းတဲ့ စိတ်နဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာတွေ ရလာစေနိုင်ပါတယ်။

လူနာများများလာဖို့ မျှော်နေတဲ့ ဆရာဝန်၊ ပြုစုယုယဖေးမကူညီဖို့ နောက်တွန်းပြီး ငြုစုဆောင့်အောင့်နေတဲ့ သူနာပြု၊ ကျောသား ရင်သားခွဲခြား၊ အဂတိလိုက်စားတတ်တဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမ၊ အဲလို စိတ်ထားပိုင်ရှင်လူတွေနဲ့ နှိုင်းစာရင် ခရီးသည်ကို လိုရာခရီးချောမွေ့စွာရောက်စေဖို့ စေတနာပါပါ နင်းပို့နေတဲ့ ဆိုက္ကား

ဆရာတစ်ဦးရဲ့ နှလုံးသားစိတ်ထားက ပိုပြီးမြင့်မြတ်ပါတယ်။ နေပူကြကြအောက်က ချွေးသံတရွဲရွဲနဲ့ အားမာန်အပြည့်ပါတဲ့ ဆိုက်ကားသမားဟာ အလှပဆုံးပန်းချီကားတစ်ချပ် ဖြစ်နေမှာပါ။

ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ရရှိထားတဲ့ ဘဝမှာကိုယ်လုပ်နေရတဲ့ အလုပ်အကိုင်အတွက် လောကသဘော ဂုဏ်ငယ်တယ်လို့ ထင်မြင်ယူဆစရာဖြစ်နေခဲ့ရင် စိတ်ဓာတ်ကျ အားငယ်နေစရာ အကြောင်း လုံးဝမရှိပါဘူး။

လုပ်ရပ်ထက် စိတ်ဓာတ်မြတ်ဖို့ ပိုအရေးကြီးတာ တကယ်သဘောပေါက်နားလည်ခဲ့ရင် ကိုယ်ရဲ့စိတ်ဆကလေး ပြောင်းလာနိုင်ခဲ့ပြီ ထားတတ်ပြီဆိုရင် သီးခြားအချိန်ပေး တရားအလုပ်အားမထုတ်နိုင်ပါလားလို့လဲ ဝမ်းနည်းအားငယ် စိတ်လျော့စရာ မရှိတော့ပါဘူး။

ဘဝနဲ့ဓမ္မ တစ်ထပ်တည်းကျအောင် ကြိုးစားနေသူတွေ ဖြစ်သွားကြပါပြီ။ ဒီဘဝမှာတင် ပန်းဘက်ကျတဲ့ အရုံးအစား အပါယ်တံခါးပိတ်တဲ့ ခေါင်းဘက်ကိုကျအောင် စိတ်ဆကလေး ပြောင်းနိုင်သူတွေသာ ဖြစ်ကြပါစေ။ ငြိမ်းချမ်းအေးမြတရားဓမ္မရဲ့ အရသာကို ခံစားသုံးဆောင်နိုင်ကြပါစေ။ ။

- * တန်းတူတွေ့လျှင် မေတ္တာဝင်
မဝင်နိုင်က ပြိုင်တတ်တယ်
ပြိုင်မည့်အစား မေတ္တာပွား
စိတ်ထား ပြုပြင်ပြောင်းပို့မယ်။
- * ကိုယ့်အောက်ငယ်လျှင် ကရုဏာဝင်
မဝင်နိုင်က နိုင်တတ်တယ်
နိုင်မည့်အစား ကရုဏာပွား
စိတ်ထား ပြုပြင်ပြောင်းပို့မယ်။
- * ကိုယ့်ထက်သာလျှင် မုဒိတာဝင်
မဝင်ကုသ ရှိင်တတ်တယ်
ရှိင်မည့်အစား မုဒိတာပွား
စိတ်ထား ပြုပြင်ပြောင်းပို့မယ်။

အရှင်ဝိသုဒ္ဓိဘိဝံသ
မစိုးရိမ်ဆရာတော်

ဖြစ်ချင်တာတွေ ပဖြစ်ချင်တော့ဘူး

'ဖြစ်ချင်တာက ဆန္ဒ
ဖြစ်နေတာက ဘဝ
ဆန္ဒနောက်ဘဝ မလိုက်တော့
သောကဆိုတာ ပေါက်ဖွားလာတယ်
ဒီတော့
ဆန္ဒနဲ့ဘဝကို
ညှိမျှအောင် ခွဲဝေအသုံးချနိုင်ပါစေ'

လို့ ဆရာသမားတစ်ဦးက ဟိုး... ငယ်စဉ်ကလေးဘဝမှာ
အမှတ်တရ ရေးပေးခဲ့ဖူးတာ စွဲမြဲအမှတ်ရမိပါသေးတယ်။

လောကီပညာတွေ သင်ယူနေတဲ့အခါ တတ်မြောက်ချင်တဲ့
စိတ်ရော အမြင့်ရောက်ချင်တဲ့စိတ်ရော ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်ရလို အောင်
မြင်လိုတဲ့ စိတ်တွေနဲ့ရော သင်ယူခဲ့ သင်အံ့ကျက်မှတ် လေ့လာ
ဖူးခဲ့ကြမှာပါ။

ဆရာသမားတွေကလည်း ကိုယ့်တပည့်တွေကို တော်စေ
တတ်စေ အောင်မြင်လိုတဲ့ စိတ်စေတနာတွေနဲ့ စာမေးပွဲမှာ
ဂုဏ်ထူးဘယ်နှစ်ခုပါရမယ်၊ အမှတ်ကောင်းမှ ဘယ်လိုင်းဝင်မယ်၊
ဘယ်လိုဘဝမျိုး ရွေးချယ်နိုင် လျှောက်လှမ်းနိုင်မှ လူရာဝင်မယ်၊
ဂုဏ်ရှိမယ်ဆိုပြီး သင်ကြားပြသနေစဉ်မှာ ဖြစ်ချင်တာတွေများစွာနဲ့
သင်ကြားပေးခဲ့ဖူးကြမှာပါ။ အမှတ်အများဆုံး ဉာဏ်ရည်အမြင့်ဆုံး
လူတွေသာ သင်ကြားခွင့်ရတဲ့ ဆေးပညာတက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့် ဆရာဝန်

ဘဝရနိုင်ရောက်နိုင်မှသာ အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာ အောင်မြင်နိုင်မှာပါလို့ တာသမတ်တည်း စွဲစွဲမြဲမြဲ ခိုင်ခိုင်မာမာ လက်ခံထားကြသူတွေလဲ အများကြီးရှိခဲ့တာပါ။

တကယ်တော့ ကိုယ်ပိုင်ရရှိထားတဲ့ဘဝမှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ နေနိုင်ဖို့နဲ့ အောင်မြင်စွာ တည်ဆောက်နိုင်ဖို့အတွက် ကိုယ်လုပ် ကိုင်နေရတဲ့ အလုပ်အကိုင်လုပ်ငန်းတွေဟာ အဓိကမကျ အရေး မကြီးလှပါဘူး။ ထားရှိရမဲ့စိတ်ဓာတ် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်နေဖို့ မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်ဓာတ် ပိုင်ဆိုင်ဖို့က အဓိကအကျဆုံး အရေးကြီး ဆုံးပါ။

အများအထင်ကြီးလေးစားတာခံယူဖို့ မသမာတဲ့နည်းလမ်း မျိုးစုံသုံးပြီး ဆရာဝန်ဘဝဖြစ်အောင် ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ရင်လည်း တကယ် မအောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်အရိပ်တွေက ကိုယ့်ကို ပြန်ခြောက်လှန် နေနိုင်တာမို့ မငြိမ်းချမ်း မပျော်ရွှင်နိုင်ပါဘူး။

မိဘတွေဟာ ငယ်စဉ်က ကိုယ်မရရှိမပိုင်ဆိုင် မခံစားခဲ့ ရတာတွေကို သားသမီးတွေရလာတဲ့အခါ ရရှိပိုင်ဆိုင်ခံစားစေလို တဲ့စိတ်မျိုး ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ဆရာသမားတွေကလည်း တပည့် တွေကို ကိုယ့်ဘဝနဲ့ယှဉ်တွေးပြီး ကိုယ့်လိုဖြစ်ဖို့ ကိုယ့်လိုမဖြစ်ဖို့ ကိုယ်မဖြစ်ခဲ့ရတာတွေဖြစ်ဖို့ ပုံဖော်ထုဆစ်ချင်တတ်ကြပြန်ပါတယ်။ သားသမီးတွေ တပည့်တွေ ဘယ်လိုဆန္ဒမျိုး ဘယ်လိုအတွေးမျိုး ဘယ်လိုစရိုက်ဝါသနာမျိုး ရှိနေတွေးနေသလဲလို့ အရေးထားတဲ့သူ နည်းပါးလွန်းလှပါတယ်။

ကိုယ်ဖြစ်စေချင်တဲ့ ဘဝပုံစံခွက်ထဲကို ဝါးလုံးခေါင်းထဲ ဆင်သွတ်သလို အတင်းထိုးထဲ့တတ်ကြပါတယ်။ မိဘဆရာသမား တွေရဲ့ စေတနာအမှားတွေအတွက် သားသမီးတွေ တပည့်တွေမှာ နာကျင်ဆင်းရဲ ပင်ပန်းကြရပါတယ်။

အတင်းအကြပ် ပိနှိပ်ချုပ်ချယ် ပုံသွင်းခံရတဲ့ ကလေးတွေ မှာ အရွဲ့တိုက်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ထွက်ပေါက်ရှာချင်တဲ့စိတ်တွေ ခါးသီး မုန်းတီး ဒေါသတွေ အများဆုံး ဖြစ်လာတတ်ကြပါတယ်။ အကောင်း အဆိုး အကြောင်းအကျိုး ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်တဲ့ဉာဏ်ရည်အစွမ်းအစ ရှိပါလျက် အကောင်းမှန်းသိပါလျက် အဆိုးတွေကို အရွဲ့တိုက်ပြီး ထင်ရာစိုင်း လုပ်ပစ်တတ်ကြပါတယ်။ အဲ့ဒီအခါ မိဘတွေဆရာ သမားတွေလည်း သောကဒေါသ ဖြစ်ကြရပါတယ်။

ဘယ်လိုဖြစ်စေချင်တယ် ဘာဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်မျိုး မမွေးခဲ့မဖြစ်ခဲ့ရင် သောကနဲ့ဒေါသလည်း မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။ ကလေးတွေ သားသမီးတွေ တပည့်တွေက လေးစားလာကြမှာပါ။ လေးစားချစ်ခင်တဲ့သူတွေရဲ့ စကားကိုလိုက်နာဖို့ အဆင်သင့်ရှိနေ ကြမှာပါ။

မိဘဆရာသမားတွေက အတင်းဖြစ်ချင်တယ် ဆိုတာမျိုး တွေ မဖြစ်ချင်တော့ဘူးဆိုရင် သားသမီးတွေ တပည့်တွေနဲ့ ကိုယ်တိုင် ရော အပြန်အလှန်နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သောကဒေါသ မဖြစ်ကြရလို့ ငြိမ်းချမ်းအေးမြ ပျော်ရွှင်ကြရမှာပါ။ ဖြစ်ချင်တာနည်းလေလေ ငြိမ်းချမ်းလေပါ။ ဖြစ်ချင်တာများလေလေ ပူလောင်လေလေပါ။ ဖြစ်ချင်တာ မရှိတော့ရင်တော့ ဘယ်တော့မှ မပူလောင်တော့ဘူး ပေါ့။

မြတ်စွာဘုရားရှင်နဲ့ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်ကြီးတွေဟာ ကိလေသာအားလုံးကို အကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်တော်မူပြီးကြတာမို့ ကိလေသာနဲ့ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်တော့ပါဘူး။ ရဟန္တာ ဖြစ်ချင်တယ် ဒီဘဝဒီခန္ဓာ နောက်ဆုံး ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုခဲ့ရင် ကိလေသာနဲ့ဖြစ်ချင်တာမျိုး အဖြစ်မခံ မဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေ သွားကြရမှာပါ။ အနာဂါမ်အရိယာတွေမှာ ဒေါသနဲ့ဖြစ်ချင်တယ်

ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်တော့ပါဘူး။ ဒေါသနဲ့ဖြစ်ချင်တာတွေ မဖြစ်ချင် တော့တဲ့စိတ်နဲ့မဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေသွားနိုင်ခဲ့ရင် အနာဂါမ် အရိယာ ဖြစ်လာနိုင်မှာပါ။

သကဒါဂါမ်အရိယာတွေနဲ့ သောတာပန်အရိယာတွေမှာ ထင်ချင်သလိုထင်တဲ့ ထင်တိုင်းကြတဲ့ ဝိစ္စာဒိဋ္ဌိစိတ်နဲ့ ဖြစ်ချင်တယ် ဆိုတာ လုံးဝမရှိမဖြစ်တော့ပါဘူး။ အပါယ်တံခါး လုံးဝပိတ်သွားပြီ ဖြစ်တဲ့ သောတာပန် အရိယာဘဝ ရချင်ရောက်ချင်တယ်ဆိုရင် ထင်ချင်သလိုထင်တဲ့စိတ်နဲ့ ဖြစ်ချင်နေတာမျိုးတွေ မရှိမဖြစ်အောင် နေသွားကြရမှာပါ။

သောတာပန်အရိယာတွေဟာ ကံနဲ့ကံရဲ့အကျိုးကိုယုံကြည် တဲ့စိတ် ရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါ်မှာ စွဲမြဲခိုင်မာစွာ ကြည်ညိုတဲ့ သဒ္ဓါစိတ် ပိုင်ဆိုင်ရရှိထားကြသူတွေပါ။ သာသနာတော်မှာ သာသနာ့ ဝန်ထမ်းရှင်ရဟန်းဘဝ ဘုရားသားတော် သံဃာတော်အဖြစ် ရောက်ရှိ နေထိုင်ခဲ့ပြီး အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ လူ့ဘဝ လူ့အဖြစ်ကို ပြန်လည်ရယူကြသူတွေ များစွာရှိပါတယ်။

သောတာပတ္တိမဂ်ရပြီး သောတာပန်အရိယာဖြစ်ခဲ့ပြီဆိုရင် သာသနာတော်ကနေ လူ့အဖြစ် လူ့ဘဝ ပြန်လည်ရယူတာမျိုး လုံးဝမဖြစ်တော့ပါဘူး။ ခိုင်မာမြဲမြံတဲ့ သဒ္ဓါရှိသွားပြီ။ လူ့ဘဝ လူ့အဖြစ်နဲ့လဲ ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်တဲ့စိတ် ရတနာမြတ် သုံးပါးအပေါ် ခိုင်မြဲတဲ့သဒ္ဓါစိတ်မျိုးနဲ့ သောတာပန် အရိယာဘဝ ဖြစ်ခွင့်ရှိပါတယ်။

လူတွေမှာ 'ရှိလို့လှူ' တာရယ် 'လှူလို့ရှိ' တာရယ် နှစ်မျိုးမှာ ဘယ်အရာဟာ တိကျရေရာ သေချာစွာမှန်သလဲမေးလာ ခဲ့ရင် ချက်ချင်းမဖြေနိုင် ဖြစ်တတ်ကြတာ များပါတယ်။ 'ရှိလို့လှူ' တာမှန်ပါတယ်လို့ မှားယွင်းစွာလည်း ဖြေတတ်ကြပါတယ်။ ရှိတဲ့

လူတိုင်း မလှူနိုင် မလှူဖြစ်ကြပါဘူး 'လှူတဲ့လူတိုင်း ရှိတာ' လှူတဲ့အကျိုး ခံစားရတာ အသေအချာပါ။ လှူချင်ပေးချင်တဲ့ စိတ်ကလေးနဲ့လှူဖို့ပေးဖို့ ကြိုးစားနေသူတစ်ယောက်အတွက် လှူစရာပေးစရာဆိုတာ ရှိလာဖြစ်လာမှာပါ။

အရေးကြီးဆုံး လှူချင် ပေးချင်တဲ့စိတ်ကလေး ကိုယ့်မှာ ရှိနေ ဖြစ်နေဖို့ပါ။ 'လှူလို့ရှိတယ်' လှူရင်ပေးရင် အကျိုးရှိတယ်လို့ ယုံကြည်တဲ့စိတ်ဟာ ကံနဲ့ကံရဲ့အကျိုးကို ယုံကြည်တဲ့ကမ္မသကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌဉာဏ်ပါ။ ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝပြည့်စုံတဲ့ဘဝမျိုး ရရှိပိုင်ဆိုင် ရမှ လှူမယ်ပေးမယ်ဆိုခဲ့ရင် အရိယာဘဝနဲ့ ဝေးနေရဦးမှာပါ။

ပုထုဇဉ်တွေမှာ သူတော်ကောင်းစိတ်ရှိသူနဲ့ သူတော် ကောင်းစိတ်မရှိသူ(သူမိုက်)ရယ်လို့ အုပ်စုနှစ်မျိုး ခွဲထားနိုင်ပါသေး တယ်။ သူတော်ကောင်းစိတ်ရှိသူတွေထဲမှာ လောဘနဲ့ သိမ်းပိုက် ရယူပိုင်ဆိုင်ချင်တာ၊ ဒေါသနဲ့ အနိုင်ကျင့်ဖျက်ဆီးချင်တာ၊ မောဟနဲ့ တွေဝေမိုက်မှားချင်တာ ဆိုတာမျိုးတွေ မဖြစ်ချင်တော့ဘဲ ပေးချင် လှူချင် ကူညီချင် မစာင့်ရှောက်ချင် စွန့်လွှတ်ချင် ပေးဆပ်ချင်ဆိုတဲ့ သတိအသိပညာဉာဏ်တွေနဲ့ ဖြစ်ချင်တာမျိုးတွေ အဖြစ်များနေ ကြတာပါ။

ပုထုဇဉ်သဘာဝ တစ်ခါတရံ မိုက်ချင်မှားချင် ဖြစ်မှားချင် စိတ်ဖြစ်လဲ မမိုက်မိအောင် နေသွားကြတာပါ။ ကိုယ့်မှာ ရရှိပိုင်ဆိုင် ထားတဲ့ မျက်စိအကြည်ဓာတ် မျက်လုံးရော၊ မြင်ရတဲ့အဆင်းအာရုံ တွေဟာ မမြဲတဲ့အနိစ္စသဘော၊ ဆင်းရဲတဲ့ဒုက္ခသဘော၊ စိုးပိုင် ချယ်လှယ်နိုင်တဲ့ အစွမ်းမရှိ အစိုးမရတဲ့ အနတ္တသဘောတွေပါလို့ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ သိနားလည် လက်ခံလာနိုင်ခဲ့ပြီဆိုရင် ဘယ် အာရုံကို ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လိုအဆင်းကို မြင်ချင် ကြည့်ချင် တွေ့ချင် ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ ကိလေသာတဏှာလောဘတွေ အဖြစ်

နည်းလာကာ မဖြစ်ချင်တော့တာမျိုး ဖြစ်လာနိုင်သလို ဘယ်အာရုံ ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လိုအဆင်းကို မမြင်ချင် မကြည့်ချင် မပိုင်ဆိုင် ချင်ဆိုတဲ့ ဒေါသတွေလည်း ဖြစ်ခွင့်နည်းလာမှာပါ။

မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ဆိုတဲ့ အတွင်း ဘက်နဲ့ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အထိအတွေ့၊ အတွေး အကြံ အာရုံတွေအားလုံးမှာ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ သဘောတွေ မြင်လာထင်လာသိနားလည်လာခဲ့ရင် မြင်ချင်၊ ကြားချင်၊ နမ်းရှိုက်ချင်၊ စားသောက်သုံးဆောင်ချင်၊ ထိတွေ့ချင်၊ တွေးတောငေးမောနေချင် ဆိုတဲ့ 'ကိလေသာနဲ့ ဖြစ်ချင်တာတွေ မဖြစ်ချင်တော့ဘူး' ဆိုတဲ့ စိတ်မျိုး ဖြစ်လာမှာပါ။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုတဲ့ သဘောတွေကို သိနားလည် နိုင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် မရှိမဖြစ်သေးပေမဲ့လဲ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ပြင်းပြင်းပြုပြင် တမ်းတမ်းတတ လွှမ်းနေသတိရနေတာ ပူလောင်ပင်ပန်း မအေးချမ်းနိုင်တာ ခံစားနားလည်နိုင်သူမှာ မပူလောင် မပင်ပန်းချင် အေးချမ်းစွာနေနိုင်ချင်စိတ်နဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ သတိတရ ရှိမနေချင် တာမျိုး ဒုက္ခရဲ့အကြောင်းအရင်း သောကာ၊ သောကရဲ့ အကြောင်း အရင်း ချစ်ခင်နှစ်သက်တပ်မက်ခြင်း တဏှာ၊ လောဘ၊ သမုဒယ လို့ အဖြေရှာမိတာမျိုး ရှိလာနိုင်ပါတယ်။

ချစ်မိလို့ သတိရလွမ်းရတမ်းတတာမို့ မချစ်မိတော့ရင် မလွမ်းရတော့ တမ်းတမနေရတော့ဘဲ အေးချမ်းစွာ နေနိုင်ပြီဆိုတဲ့ စိတ်အတွေးနဲ့ မချစ်ချင်တော့ပါဘူး။ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်းတွေရဲ့ ပူလောင်တဲ့ ပူပြင်းလောင်မြိုက်တဲ့သဘောတွေကို ခံစားနားလည်ပြီး ချစ်ခြင်းမုန်းခြင်း ကင်းအောင်နေဖို့ကြိုးစားရင်း တကယ် အချစ်အမုန်း ကင်းသွားခဲ့ပြီဆိုရင် အနာဂါမ် အရိယာဖြစ်သွားပါပြီ။ ကိုယ့်မှာ သူတော်ကောင်းစိတ်တွေ အားကောင်းနေသလား၊ သူမိုက်အတွေး

တွေ မင်းမူနေသလားဆိုတာ ကိုယ်တိုင်အသိဆုံးပါ။ ကိုယ်ရရှိပိုင်ဆိုင် ထားတဲ့ ဒီဘဝဒီခန္ဓာကိုတောင် အစိုးရမင်းမူဖြစ်ချင်၊ မအိုဘဲ နုပျို လန်းဆန်းတက်ကြွနေအောင်၊ မနာဘဲ ကျန်းမာဖျက်လတ် သန်စွမ်း နေအောင်၊ မသေဘဲ ဆက်လက်တည်တံ့ရှင်သန်နေအောင် ဖန်တီး ဖြစ်ခွင့်မရှိနိုင်တာ သေချာစွာ သဘောပေါက် နားလည် လက်ခံ လာနိုင်ခဲ့ရင် ပြင်ပက သားသမီး ဇနီး ခင်ပွန်း ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေ ဆိုတဲ့ သက်ရှိတွေနဲ့ ရာထူးအာဏာစည်းစိမ်ဥစ္စာဆိုတဲ့ သက်မဲ့ ပိုင်ဆိုင်စရာတွေမှာ ဘယ်လိုဖြစ်ချင်တယ်၊ ဘာတွေဖြစ်ချင်တယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရမယ် ဆိုတာမျိုး ကိလေသာနဲ့ ဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုတာတွေ မဖြစ်နိုင်မဖြစ်တော့ပါဘူး။

'ကိလေသာနဲ့ ဖြစ်ချင်တာတွေ မဖြစ်ချင်တော့ပါဘူး' ဆိုတဲ့ဘဝကနေ 'ကိလေသာနဲ့ဖြစ်ချင်တာတွေ လုံးဝမဖြစ်တော့ဘူး' ဆိုတဲ့ ဘဝမျိုး ရောက်ရှိ ပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြစေဖို့ 'မိုက်တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ပဲခံရတာ' လို့ အမြဲနုလုံးသွင်းဆင်ခြင်ပြီး ပေးချင်လှူချင် ကူညီချင် လိမ္မာယဉ်ကျေးချင် စွန့်လွှတ်ချင်စောင့်ရှောက်ချင် ပေးဆပ် ချင်သူတွေ အသိသတိပညာ ဉာဏ်ရှိသူတွေ ဘဝနဲ့ဝေမွှာ တစ်ထပ် တည်းကျအောင် နေနိုင်သူတွေဖြစ်အောင် ကြိုးစားနိုင်ကြပါစေ။

ဆန္ဒဝတော ကိံ နာမ ကပ္ပံ န သိဇ္ဇတိ၊
ဆန္ဒရှိသူအား ဘယ်ကိစ္စ၊ ဘယ်အလုပ်မဆို
မပြီးစီး မအောင်မြင်တာမရှိ။
အားလုံး ပြီးစီးအောင်မြင်သည်သာ။
ဒါကြောင့် ဆန္ဒကောင်းသာ ရှိအောင် ကြိုးစားပါ။

မဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်ချင်ပါတယ်

မြတ်စွာဘုရားရှင်နဲ့ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တွေရဲ့စိတ်မှာ ကိလေသာအကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်ပြီးဖြစ်တာမို့ ကိလေသာအညစ်အကြေးတွေ ကိန်းအောင်တည်ရှိနေတာမှန်ပေမဲ့ ရဟန္တာဖြစ်ချင်ရင် တဏှာကိလေသာ မဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်မျိုး ဖြစ်ချင်နေရမှာပါ။ ကိလေသာတွေ မဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်မျိုးဖြစ်ချင်မှ ကိလေသာဖြစ်ခွင့် မပေးမှ သူတော်ကောင်းအရိယာဘဝ ရရောက်နိုင်မှာပါ။

ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တွေမှာ အာရုံမျိုးစုံတွေအပေါ် တွယ်တာ တပ်မက်နှစ်သက်တဲ့ နောက်ထပ်တစ်ဖန် ထပ်ဖြစ်ချင်နေတဲ့ အဟောင်းတွေကို အသစ်ထင် ပြန်လိုချင်တဲ့ ပြန်ပေါ်လာတဲ့အာရုံတွေကို ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့တဏှာ လုံးဝမရှိမဖြစ်တော့ပါဘူး။ ဣဋ္ဌာရုံလို့ သတ်မှတ်ခံရတဲ့ အကောင်းအမွန်အာရုံတွေ ကြုံဆုံရခဲ့ရင်လဲ တဏှာလောဘစိတ်တွေနဲ့ တုန်လှုပ်တယ်ဆိုတာ ကျေနပ်နှစ်သက်တယ်ဆိုတာ မဖြစ်သလို အနိဋ္ဌာရုံလို့ သတ်မှတ်ထားကြတဲ့ အဆိုးအာရုံတွေ ကြုံဆုံခဲ့ရရင်လည်း ဒေါသကိလေသာစိတ်တွေနဲ့ ပူလောင်ပြင်းပြစွာ တုန်လှုပ်တယ်ဆိုတာ မဖြစ်တော့ပါဘူး။

ချစ်ခင်နှစ်သက်တွယ်တာ တပ်မက်တဲ့စိတ် မရှိမဖြစ်တော့တာမို့ ချစ်သောသူနဲ့ ကွေကွင်းရခြင်းအတွက် ပင်ပန်းဆင်းရဲ နှမြောတုန်လှုပ်ရတယ်ဆိုတာလဲ မရှိနိုင်တော့ပါဘူး။ မုန်းတီးရွံရှာစက်ဆုပ်စရာဆိုတဲ့စိတ်မရှိမဖြစ်တော့တာမို့ မုန်းတီးအမြင်ကတ် မကျေနပ်နေရသူနဲ့ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ အတူနေရခြင်းဆင်းရဲနဲ့ မုန်းတီးခြင်း

အမြင်ကတ် မကျေမနပ်ဖြစ်နေတဲ့သူ ပျက်ဆီးဆုံးရှုံးမှု ကြုံရ သေဆုံးရတဲ့အခါ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်အားရချင်တဲ့ တုန်လှုပ်မှုတွေလဲ မရှိနိုင်တော့ပါဘူး။

လောကလူသားတွေ ကောင်း၊ မကောင်းသတ်မှတ်ထားတဲ့ ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ အာရုံတွေကြုံရတိုင်း လောဘနဲ့ ဆွဲခေါ်သွားတာ ခံရတဲ့အဖြစ်မျိုး ဒေါသနဲ့ တွန်းလှန် ဖယ်ရှားပစ်ချင်နေတယ်ဆိုတာ မျိုး မရှိမဖြစ်မယ့် ပကတိ တည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာ တုန်လှုပ်မှုကင်းစွာ ရှိနေတာ ရဟန္တာအရိယာသူမြတ်တွေပါ။ အရိယာဖြစ်ချင်ရင် ကိလေသာ မဖြစ်ချင်ရပါဘူး။ ပုထုဇဉ်ဘဝမှာ ရှိနေသေးပေမယ့် နောက်ထပ်ဖြစ်ချင် လိုချင်ရချင်တဲ့ အဟောင်းတွေကို အသစ် ထင်ပြန် လိုချင်နေတဲ့ ပြန်ပေါ်လာတဲ့အာရုံကို ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့တဏှာ မဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်မျိုး ဖြစ်ချင်နေရပါမယ်။

ဘဝသံသရာတစ်လျှောက်လုံးမှာ မစားသုံးဘူးတဲ့အစား အစာ လုံးဝမရှိပါဘူး။ ဒီဘဝမှာ မစားဘူးသေးတဲ့အစားအစာဆိုတာ တွေ ဘဝပေါင်းများစွာ စားခဲ့ပြီးသားတွေချည်းပါ။ ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ စားမြိန်တဲ့ အစားအစာတွေ ထပ်ခါထပ်ခါ စားချင်နေတာ မစားဘူး သေးတဲ့ အစားအစာတွေ စားချင်နေတာ တဏှာရဲ့သဘောတွေပါ။

‘စားစရာမို့ စားပါသည်’ စိတ်မျိုးနဲ့ မစားဘူးတာ စားချင် စိတ် စားဖူးထားတာ ထပ်စားချင်စိတ် ကြိုက်နှစ်သက်စွာ မြိန်မြိန် ယှက်ယှက် သုံးဆောင်ခံစားလိုစိတ်တွေ မရှိမဖြစ်အောင် တဏှာမဖြစ် အောင် နေသွားကြရမှာပါ။ စားစရာမတွေ့ရလို့ စားချင်စိတ်မဖြစ် သေးတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေ မြင်ရကြုံရဆုံရ လည်း မမက်တဲ့စိတ်နဲ့ စားနိုင်မယ်ဆိုရင် တဏှာ လောဘစိတ်တွေ နည်းပါးလာပြီး တဖြည်းဖြည်း ကုန်ဆုံးပျောက်ကွယ်တဲ့အထိ ဖြစ်နိုင် ပါတယ်။ တဏှာကုန်ရင် အရိယာရဟန္တာ ဖြစ်လို့သွားပါပြီ။

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတွေ ကျင်လည်နေကြတဲ့ ၃၁ ဘုံမှာ အနာဂါမ်အရိယာဘဝ၊ အနာဂါမ်အရိယာအဖြစ်နဲ့ ရောက်ရတဲ့ သုဒ္ဓါဝါသဘုံကလွဲရင် မဖြစ်ဘူး မရောက်ဘူးတဲ့ ဘုံဘဝ၊ မကျက် စားဘူးတဲ့ဒေသဆိုတာ ပုထုဇဉ်တွေမှာ လုံးဝမရှိပါဘူး။ အပါယ် လေးဘုံအပါအဝင် ဘုံတိုင်းဘဝတိုင်း ကျင်လည်ကျက်စားဖူးပါတယ်။

လူ့ဘဝရောက်လာတဲ့အချိန်မှာ ဒါန၊ သီလ စတဲ့ ကုသိုလ် ကောင်းမှုတွေပြုပြီး လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာတွေ ခံစားချင်နေတာ လူ့ဘဝပြန်ရချင်တာ မရောက်ဘူး မခံစားဘူး ထင်တဲ့ နတ်ဗြဟ္မာဘဝရောက်ချင်နေတာ တဏှာရဲ့စေခိုင်းမှုတွေ ကြောင့်ပါ။ တဏှာမဖြစ်တော့ရင် တဏှာမဖြစ်အောင်ကြိုးစားရင် တဏှာနည်းပါးလာရာက တဏှာကုန်ပြီး သံသရာခရီး ၃၁ ဘုံ ကျင်လည်ရခြင်းဒုက္ခတွေ ပြီးဆုံးပါပြီ။

မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ဆိုတဲ့ ဒွါရ ၆ ပါး တံခါး ၆ ပေါက်ဟာ လောကီလူသားတွေမှာရော ရဟန္တာ အရှင် သူမြတ်များမှာပါ ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားကြတာပါ။ အဲ့ဒီတံခါး ၆ ပေါက် ကနေ အပြင်က အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အထိ၊ အတွေ့အကြုံ ဆုံသမျှအာရုံတွေနဲ့ ကြုံဆုံနေကြရတာပါ။ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တွေမှာ ကြုံဆုံသမျှအာရုံတိုင်းအတွက် တုန်လှုပ်ရတယ်ဆို တာ မရှိမဖြစ်တော့ပါဘူး။

ပုထုဇဉ်တွေကတော့ ကြုံဆုံရတဲ့အာရုံတွေကို နှစ်သက်စွာ နောက်ထပ် ဆုံချင်ဖြစ်ချင် နေတတ်ကြပါတယ်။ တကယ်တော့ နိဗ္ဗာန်အာရုံကလွဲရင် ပုထုဇဉ်တွေမှာ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး မကြုံ မဆုံရဘူးသေးတဲ့အာရုံ။ အဆင်းအသံအနံ့အရသာအတွေ့အထိ၊ အတွေ့အကြုံဆိုတာ လုံးဝမရှိပါဘူး။ မြင်ခဲ့ဖူး၊ ကြားခဲ့ဖူး၊ နမ်းရှိုက် ခဲ့ဖူး၊ စားသုံးခဲ့ဖူး၊ ထိတွေ့ခဲ့ဖူး တွေကြုံခဲ့ဖူးပြီးသားတွေချည်းပါ။

အာရုံအဟောင်းတွေကို အသစ်ထင်လိုပြန်လိုချင်၊ ပြန်လိုချင်လို့ ရအောင်ကြိုးစား ပြန်ပေါ် ပြန်ရလို့ ကြိုက်နှစ်သက်ဖြစ်နေတာ တဏှာကိလေသာ ရှိနေကြလို့ပါ။ တရားအားထုတ်လို့ စိတ်တွေငြိမ်းချမ်း ကြည်လင် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ့ပါး ဆိုတဲ့ခံစားမှုမျိုး ရခဲ့ကြခဲ့ဖူးလို့ နောင် တရားအားထုတ်တဲ့အခါတိုင်း အရင်တစ်ခါလို စိတ်တွေ ငြိမ်းချမ်းကြည်လင် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ့ပါးရင် ကောင်းမှာပဲလို့ မျှော်လင့်နေခဲ့ရင် ဆန္ဒကဲတဲ့ တဏှာပါနေတာမို့ မငြိမ်းချမ်း မကြည်လင် ဖြစ်ရတတ်ပါတယ်။

ချစ်ခင်နှစ်သက်သူ သေဆုံးရတဲ့အခါ နှမြော တုန်လှုပ်မနေဖို့၊ မုန်းတီးအမြင်ကပ် မကျေမနပ်ဖြစ်ရသူ သေဆုံးတဲ့အခါ ကျေနပ်မှုနဲ့ မတုန်လှုပ်ဖို့၊ ဣဋ္ဌာရုံတွေကြုံရတဲ့အခါ လောဘာရဲ့ဆွဲခေါ်သွားတာမခံချင်လို့ အနိဋ္ဌာရုံတွေကြုံရတဲ့အခါ ဒေါသနဲ့တွန်းဖယ်တယ်ဆိုတာ မဖြစ်ချင်လို့ အာရုံတွေကြုံသမျှစိတ်ကို သိမ်းကျုံးခံရတာမျိုး မခွမ်းနိုင်စေဖို့ ဘယ်လိုအကြောင်းတရားမျိုးကမှ ကိုယ့်စိတ်ကို တုန်လှုပ်သွားစေတယ်ဆိုတာမဖြစ်ချင် အဖြစ်မခံနိုင်လို့ဆိုတဲ့ ရဟန္တာအရင်မြတ်တွေရဲ့သန္တာန်မှာ လုံးဝမဖြစ်တော့တဲ့ အရည်အချင်းများစွာ ကိလေသာကင်းတဲ့ ဂုဏ်ရည်များစွာကို မှန်းဆကြည်ညိုရင်း ရဟန္တာတွေမှာ မရှိမဖြစ်တော့တဲ့ ကိလေသာ တဏှာတွေ ကိုယ့်မှာမဖြစ်ချင်တော့ဘူးဆိုတာ ဖြစ်ချင်နေရပါမယ်။

“နွား” ဆိုတဲ့စကားလုံးလေးကို ‘န တတ အ တတ ဝအောင်စားပြီးဆွဲချ ဆွဲခေါ်ရာလိုက် ပေါက်ချင်ရာပေါက်’ လို့ နွားဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်ရယ်လို့ ဓမ္မဒူတဆရာတော်က ဖွင့်ဆိုပါတယ်။ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ဖုံးလို့ ဉာဏ်ပညာနည်းပြီး န တတ အ တတ ဖြစ်နေကြတဲ့ ပုထုဇဉ်လူသားတွေ ကြုံဆုံရတဲ့ အာရုံတွေကို ဝအောင်စားချင်တဲ့တဏှာတွေနဲ့ အာရုံတွေဆွဲခေါ်ရာနောက် လိုက်

နေကြတာမို့ လူစင်စစ်က နွားစိတ် နွားအဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်နေရပါတယ်။

လူငနွား မဖြစ်ချင် မဖြစ်လိုရင် အာရုံတွေဆွဲခေါ်ရာနောက် မလိုက် အာရုံတွေ ကြုံတွေ့ချင်နေတယ်ဆိုတာမျိုး မဖြစ်စေဘဲ အာရုံတွေအားလုံးဟာလည်း မတည်မြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ အစိုးမရ အာရုံတွေကို သိတတ်တဲ့ စိတ်စေတသိက် နာမ်တရားတွေဟာလည်း မတည်မြဲဆင်းရဲ အစိုးမရ၊ အာရုံတွေထိတဲ့ ရုပ်တရားတွေဟာလည်း မတည်မြဲ၊ ဆင်းရဲ၊ အစိုးမရလို့ ဗဟုသုတအသိဉာဏ်လေးနဲ့ သဘောပေါက်နေကြရမှာပါ။

သမထအလုပ် အားထုတ်နေကြသူတွေဟာ နားဖားကြိုးတပ်ထားတဲ့နွားကို အတင်းဆွဲနေကြသလို အာရုံတစ်ခုခုအပေါ် အတင်းအကြပ် စိတ်ကို ဆွဲတင်နေကြရတာပါ။ ဝိပဿနာမှာ နားဖားကြိုးထိုးထားတယ်ဆိုတာမရှိ အာရုံတစ်ခုအပေါ်မှာသာ စိတ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် တင်နေရုံနေရတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ အသိ၊ ပညာဉာဏ်တွေရှိနေရင် အာရုံတိုင်း နေရာတိုင်း အချိန်တိုင်း အမှုအရာတိုင်းမှာ ဝိပဿနာ ပညာဉာဏ် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဖြစ်ခွင့်ရှိပါတယ်။

ဒါနကုသိုလ်ပြုကြတဲ့အခါ ကုသိုလ်ပြုတဲ့လူတွေရဲ့ အသိဉာဏ် အဆင့်ဆင့် ကွာခြားနေတတ်ကြတဲ့ ကွဲပြားမှုတွေကြောင့် ရရှိပိုင်ဆိုင်ခံစားရတဲ့ ကောင်းမှုအကျိုးတွေ ကွာခြားကြရပါတယ်။ ပိုက်ဆံကြေးငွေတွေကို ဆွမ်း၊ သက်န်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးပစ္စည်းလေးပါးအတွက် လှူဒါန်းပါတယ်လို့ လှူကြတဲ့အခါ အချို့က ပကတိ မျက်စိနဲ့မြင်ရတဲ့ပိုက်ဆံတွေကိုပဲ အဟောင်း၊ အသစ်၊ အခွမ်း၊ အပြ အကောင်းပုံသဏ္ဍာန်တွေ အရောင်အဆင်းတွေ အနေအထားတွေကိုသာ အာရုံပြုနေတတ်ကြပါတယ်။

တချို့က ပကတိ မျက်စိနဲ့မြင်ရတဲ့ ပိုက်ဆံကိုရော စိတ်

မျက်စိနဲ့ ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးပစ္စည်းလေးပါးကိုရော ဉာဏ်မျက်စိနဲ့ ကုသိုလ်နဲ့ ကုသိုလ်ရဲ့အကျိုးတွေရနိုင်တာကိုရော အာရုံပြုနိုင်ကြပါတယ်။ တချို့ကတော့ လှူချင်နေတဲ့အခိုက် လှူနေတဲ့အခိုက်မှာ ဖြစ်နေတဲ့သဒ္ဓါစိတ် စေတနာစိတ်ကလေးကို ဉာဏ်မျက်စိနဲ့ မြင်သိနေတတ်ကြပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က 'ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ်ကို ကွဲပြား ခြားနားစွာ သိတယ်ဆိုခဲ့ရင် ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်တယ်' လို့ မိန့်တော် မူခဲ့ပါတယ်။ ဒါနကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကြတဲ့အခါ ပကတိမျက်စိနဲ့ ပိုက်ဆံကိုသာ မြင်နေရပေမဲ့ ကုသိုလ်မှန်းသိ အကျိုးရမှန်း သိနေတဲ့ ဉာဏ်မျက်စိကြောင့် ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်နိုင်ကြရပါတယ်။

နေ့စဉ် အရောင်းအဝယ်လုပ်နေတဲ့ စီးပွားရေးသမားတွေ ရော ဈေးသွားချက်ပြုတ်ကြတဲ့ အိမ်ရှင်မတွေပါ ရုံးသွားကျောင်း တက်နေကြတဲ့ အမှုထမ်းတွေရော ပိုက်ဆံငွေကြေးကို ကိုင်ဆောင် သုံးစွဲနေကြရပါတယ်။ ပိုက်ဆံကို ပကတိမျက်စိနဲ့ မြင်နေ သုံးနေ ထိနေတိုင်း ဉာဏ်မျက်စိကပါ ကုသိုလ်အထိ မြင်နိုင်အောင် ကြိုးစား နေသွားနိုင်ခဲ့ရင် ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ နေ့စဉ်ဖြစ်နေကြမှာပါ။

ရောင်းတဲ့သူက ဝယ်သူလာရင် ရောင်းလိုက်ရမဲ့ပစ္စည်း အတွက်ရလာတဲ့ငွေကြေးနဲ့ ကုသိုလ်ပြုမယ်ဆိုတဲ့စိတ် ဝယ်သူ ကလည်း ပစ္စည်းရလို့ ပိုက်ဆံပေးလိုက်ရတယ်ဆိုပေမဲ့ ဒီပိုက်ဆံနဲ့ ဒီဈေးရောင်းတဲ့သူနဲ့ ဆက်စပ်ပတ်သတ်သမျှ စားဝတ်နေရေး အဆင် ပြေပါစေဆိုတဲ့စိတ် အိမ်ရှင်မတွေက အိမ်သူအိမ်သားတွေ ကောင်းမွန် မြိန်ယှက်စွာ စားသုံးနိုင်ဖို့ ဈေးရောင်းသူတွေရှိနေလို့ ဝယ်ခြမ်း ချက်ပြုတ်နိုင်တာဆိုတဲ့စိတ်၊ ဘတ်စ်ကားစီး ရုံးတက်၊ ကျောင်း တက်သူတွေက လိုရာခရီး အရောက်ပို့ပေးတဲ့ ကားဆရာတွေကို ကျေးဇူးတင်တဲ့စိတ်၊ ကားဆရာတွေကလည်း မိသားစုစားဝတ်

နေရေးအတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်စေတာမို့ ကားစီးသူတွေကို ကျေးဇူးတင်တဲ့စိတ် အပြန်အလှန် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ပိုက်ဆံပေးကြ ယူကြတိုင်း စိတ်ကလေး ထားတတ်သွားရင် သတိ၊ အသိဉာဏ် ပါသွားရင် ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်နိုင်ပါပြီ။

စိတ်ကောင်းထားရာက စိတ်ထားကောင်းရှိလာရင် စိတ် အေးချမ်းလာပြီး ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ရုပ်နာမ်တွေရဲ့ ဖြစ်ခြင်း ပျက် ခြင်းသဘောတွေ၊ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတာမို့ ဆင်းရဲတဲ့ သဘောတွေ၊ ကိုယ်ပိုင်ကိုယ်ဆိုင် ဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်ရတာမရှိ၊ အစိုးမရတဲ့ အနတ္တသဘောတွေ မြင်လာထင်လာ သဘောပေါက်လာနိုင်မှာပါ။ ပိုက်ဆံတွေတိုင်း ပကတိမျက်စိ စိတ်မျက်စိ ဉာဏ်မျက်စိတွေနဲ့ မြင်နေနိုင်ခဲ့ရင် ပိုက်ဆံနဲ့ဘာဝယ်မယ် ဘာတွေလုပ်မယ် ဘာတွေ သုံးမယ်ဆိုတဲ့ တဏှာကိလေသာ မလာနိုင် မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။

လောကမှာ သားသမီးမရှိသူသာ ရှိနိုင်ပေမဲ့ မိဘမရှိတဲ့သူ ဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ လူသားတိုင်းမှာ မိဘရှိကြ ပိုင်ဆိုင်ကြပါ တယ်။ မိဘတွေနဲ့ ဒီဘဝမှာ ကြုံဆုံပတ်သက်ရတာကို သတိအသိ ပညာဉာဏ်နည်းပါး ချစ်ခင်တွယ်တာတဲ့အစွဲတွေများ သိမ်းပိုက်ထား ချင်မိနေခဲ့ရင် မိဘတွေ ဆုံးပါးကွယ်လွန်တဲ့အခါ နှမြောတသ ယူကျုံး မရတဲ့ သောကစိတ်တွေနဲ့ တုန်လှုပ်ချောက်ချား ဖြစ်ကြရပါတယ်။ တကယ်တော့ ဒီမိဘတွေနဲ့ သံသရာမှာ အဖန်ဖန်အခါခါ ကြုံခဲ့ဆုံခဲ့ ကွဲခဲ့ဖူးကြသူတွေချည်းပါ။

မိဘတွေရဲ့ ကံဉာဏ်ဝီရိယတွေဟာ ကိုယ်နဲ့ မသက်ဆိုင် နိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယတွေကသာ ကိုယ်နဲ့ဆိုင်တာပါ။ အမေသေတယ် ဆုံးတယ်ဆိုတာ အမေရဲ့ကံအတိုင်းပါ။ သမုတိ သစ္စာနယ်မှာ အမေတော်စပ်နေရသူမို့ အမေခေါ်နေ အမေတော် နေကြရပေမဲ့ ပကတိမျက်စိနဲ့ အမေကိုမြင်နေရပေမဲ့ ဉာဏ်မျက်စိ

နဲ့အမေလည်း အမေကံကုန်ရင် ခန္ဓာကြွေပြုန်း သေဆုံးရဦးမှာလို့ ကြိုတင် နှလုံးသွင်းထားနိုင်ခဲ့ရင် အမေတကယ် သေဆုံးတာ ကြိုရတဲ့အခါ သောကနဲ့ နှမြောတုန်လှုပ်မှု အဖြစ်မရောက်နိုင် တော့ပါဘူး။ ငိုကြွေး ပူဆွေးရတယ်ဆိုတာ မရှိနိုင်တော့ပါဘူး။

အရိယာသူတော်ကောင်းဘဝ မရမရောက်သေးပေမယ့် မွေးဖွားလာတဲ့သူတိုင်း မလွဲမသွေသေကြရမှာ သိနေခဲ့လို့ အမေကံနဲ့ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တာ နားလည်နေလို့ ငါ့အမေဆိုတဲ့အစွဲ မစွဲအောင် နေနိုင်ခဲ့လို့ အမေသေတဲ့အခါ မတုန်မလှုပ် တည်ငြိမ်စိတ်နဲ့ နေနိုင် ရင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့တာမျိုးဖြစ်ခဲ့ရင် ကျေနပ်စရာအဖြစ်ပါ။

လောကမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အချစ်ဆုံးမို့ ကိုယ်တိုင် သေဆုံးတဲ့အခါ သေရမဲ့အခါ မတုန်မလှုပ် တည်ငြိမ်ကျေနပ်စွာ သေနိုင်ဖို့ ပိုအရေးကြီးပါတယ်။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေဟာ ခန္ဓာဝန် ကိုထမ်းနေရတာ ဒုက္ခသစ္စာရယ်လို့ သိတော်မူကြလို့ သမုဒယနဲ့ ခန္ဓာကို တပ်မက်တဲ့စိတ်မရှိတော့တာမို့ ခန္ဓာဝန်ချရတဲ့အခါ တည်ငြိမ် အေးဆေးစွာ ကျေနပ် ကြည်ဖြူစွာ ချနိုင်ကြပါတယ်။

ရဟန္တာဖြစ်ချင်ရင် ရဟန္တာတွေမှာ မဖြစ်မရှိတော့တဲ့ ကိလေသာတွေ၊ ရဟန္တာတွေမှာ မဖြစ်တော့တဲ့ စိတ်အခြေအနေ အမျိုးမျိုးတွေ မဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်မျိုး ဖြစ်ချင်ရမှာပါ။ ဘယ်အာရုံကြုံကြုံ မတုန်တဲ့သူတွေ၊ လောဘာရဲ့ဆွဲခေါ် ယူခြင်းမခံရသူတွေ၊ ဒေါသနဲ့ တွန်းဖယ်ဖျက်ဆီးခြင်း မပြုလိုသူတွေ၊ နောက်ထပ်ဖြစ်ချင်တယ် ဆိုတာမရှိ၊ အဟောင်းတွေ အသစ်ထင် ပြန်လိုချင်တယ်ဆိုတဲ့စိတ် မရှိသူတွေ ဖြစ်နိုင်ကြပါစေ။ ကိလေသာတွေ မဖြစ်ချင်တော့ပါဘူး ဆိုတဲ့စိတ် ဖြစ်ချင်ကြပါစေ။

မြင့်မြင့်ကြ မှန်တာလုပ်

ညိုရေ
ဝိတိတွေ ပြည့်လုံသွား ရင်ထဲမှာ သိမ်းမထားနိုင်ဘဲ ပွင့်အံ ထွက်လာတဲ့စကားကို 'ဥဒါန်း' လို့ ခေါ်သတဲ့ကွယ် ဆိုတဲ့ စကား ဟိုး တို့ငယ်ငယ် ကဗျာတွေစာတွေ ရှုစဉ်အချိန်ထဲက မင်းကို ပြောပြခဲ့ဖူးတာ မှတ်မိဦးမှာပါ။

အခု တို့ရင်ထဲမှာလည်း ကြည်နူးဝမ်းမြောက် ကျေနပ် နှစ်သက်တဲ့ တရားဓမ္မအပေါ်မှာ နက်ရှိုင်း ခိုင်မာစွာ ယုံကြည်တဲ့ ဝိတိခံစားမှုကလေးဖြစ်နေတာကို ဓမ္မဝိတိလို့ ခေါ်ဆိုနိုင်မလား၊ မသေချာပေမဲ့ ဥဒါန်းလို့မပြောနိုင်တာ သေချာတဲ့ စကားလုံးတွေ ရင်ထဲမှာ ပလံ့စိပြည့်ကြပ်နေလို့ မင်းဆီကို ပွင့်အံ ဖွင့်ထုတ်လိုက် ပါတယ်။ မင်းလည်း တို့လို ကြည်နူးသွားလိမ့်မယ်လို့ တို့ယုံကြည် ပါတယ်။

တို့ဒီနေ့ တရားတစ်ပုဒ် နာဖြစ်တယ်။ ပတိသောတ သုတ္တန်ပါ။ ဓမ္မဒူတဆရာတော်ကတော့ တန်ဆာဆင်ပြီး လူ နားလည်အောင် 'မြင့်မြင့်ကြ မှန်တာလုပ်' လို့ တရားတော်ကို နာမည်ပေးထားတယ်။

နိဗ္ဗာန်ကို ရလိုရောက်လို မျက်မှောက်ပြုလိုတဲ့ ဝိပဿနာ တရား အားထုတ်နေကြတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေဟာ တရားဓမ္မ တစ်ခုတည်းအပေါ်မှာ မိမိတို့ရဲ့စိတ်ကို ဖိုတည်ထားမယ် ဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဣန္ဒြေ ၅-ပါး တိုးပွားထက်မြက်လာပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်

အဲဒီတရားအပေါ် စိတ်ကိုဖိုလိုက်ပါတဲ့၊ အဲဒီတရားကတော့ တို့များ ကြားဖူးနားဝရှိထားပြီး ဘဝထဲမှာ တစ်ထပ်တည်းကျနေ ရှိနေအောင် ကျင့်သုံးခြင်းမရှိသေးတဲ့ 'အပ္ပမာဒ' ပါ။ ဆရာတော်ကမူ 'စိတ္တံ ရက္ခတိ' စိတ်ကို စောင့်ရှောက်တဲ့ တရား လို့ ဖွင့်သွားပါတယ်။

စိတ်ကို ဘယ်လိုစောင့်ရှောက်မလဲဆိုတော့ အာသဝေါ တရားလေးပါး တစ်နည်း တဏှာ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ဒိဋ္ဌိတရားကို လောဘ မဖြစ်စေ၊ အဖြစ်မခံအောင်နေအို့ ကြိုးစားတာပါတဲ့။ အဲဒီမှာ ဆရာတော် ဥပမာပေးသွားတာက စဉ်းတီးတုံးပေါ်မှာ အသားတုံး တင်ပြီး စားနဲ့ခုတ်စင်းရင် စဉ်းတီးတုံးရော အဲဒီတုံးအောက်က အုတ်ခုံရော အချိန်ကြာလာတာနဲ့အမျှ ပွန်းပဲ့ပျက်စီး ဆုံးရှုံးစေပါတယ်တဲ့။

တို့တွေမှာ ကိုယ်စီရှိကြတဲ့ စက္ခုပသာဒ အစရှိတဲ့ ရုပ် တရားတွေက အုတ်ခုံ၊ စဉ်းတီးတုံးက စိတ်အာသဝစားနဲ့ သဘာဝ အသား အာရုံတွေကို ခုတ်စဉ်းရင် ပွန်းပဲ့ပျက်စီးရမှာ စိတ်စဉ်းတုံးနဲ့ ရုပ်အုတ်ခုံပါ။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနဲ့ ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ် တွေကတော့ အာရုံနဲ့စိတ်ဆုံပေမဲ့ ခုတ်ချင်တဲ့ အာသဝေါကင်း အနာသဝရှိသူတွေသာ ဖြစ်ကြလို့ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာရုံပြုတော်မူ ကြပြီး လောကီအာရုံ ကာမဂုဏ်တွေကို ယုတ်ညံ့တယ်လို့ မြင်တော် မူကြပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်မြင့်မြတ်သူတွေအတွက် အဲဒီမြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ဓာတ် အာသဝတွေကို ယုတ်ညံ့တယ် မြင်ကြတာပါ။

တို့များ လောကီလူသားတွေအဖို့ကတော့ လောကီအာရုံ တွေကို မြင့်မြတ်တယ်ထင်နေကြရင်ဖြင့် ယုတ်ညံ့နေကြအုံးမှာပါ။ အပြစ်မမြင်ရင် အချစ်ဝင်နေပြီး အပြစ်မြင်မှ အချစ်နှင်ပြီးသားဖြစ်မှာမို့ လောကီအာရုံတွေအပေါ်မှာ တွယ်တာ တပ်မက်နှစ်သက်နေတဲ့

စိတ်တွေအစား တရားအားလုံးဟာ ခဏမစဲတစ်သဲသဲ ဖြစ်ပြီးပျက်၊ တည်မြဲတာ ဘာမှမရှိတဲ့သဘောကို ဗဟုသုတဉာဏ်လေးနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် သိပြီး မြတ်နိုးမိတဲ့အရာမှန်သမျှကို အပြစ်မြင်အောင် ကြည့်တတ်ဖို့ ကြည့်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားရမယ်။

အဲဒီလိုစိတ်ကို အပ္ပမာဒဓမ္မတရားအပေါ်မှာ မှီနိုင်တည်နိုင် ပြီဆိုရင် ဣန္ဒြေငါးပါး တိုးပွားလာမှာ အမှန်ပါ။ ဣန္ဒြေငါးပါးဖြစ်တဲ့ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့မှာလည်း ကိုယ့်ဆီမှာ ဘယ်ဣန္ဒြေက ပိုအားကောင်းသလဲ သိထားဖို့ လိုပြန်ပါသေး တယ်။

သဒ္ဓါအားကောင်းခဲ့ရင် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ အစရှိတဲ့ သဒ္ဓါတရား တိုးပွားစေတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းအပေါ်မှာ စိတ်ကိုထားပါမှ တရားရ လွယ်ပါသတဲ့။ သတိအားကောင်းရင် သတိပဋ္ဌာန်ပေါ်မှာ စိတ်ကို ထားပါမှ တရားရလွယ်ပါသတဲ့။

သတိအားကောင်းရင် သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါး ပွားများ အားထုတ်လို့ ဝီရိယအားကောင်းရင် သမ္မပ္ပဓာန် ဈာန်အင်္ဂါတွေနဲ့ ဈာန်သမထ အလုပ်ကြိုးစား ပညာအားကောင်းခဲ့ရင်တော့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပ အစရှိတဲ့ မဂ္ဂင်တရားတွေ အထူးအားဖြင့်တော့ အာရုံတွေ ကြုံတိုင်းဆုံတိုင်း စိစစ်ဝေဖန် သုံးသပ်တတ်တဲ့ သမ္မာ သင်္ကပ္ပနဲ့နေလေ့ရှိရင် ပွားများအားထုတ်ခဲ့ရင် ကျန်တဲ့ဣန္ဒြေလေးပါး တိုးပွားလာပြီး မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို လွယ်ကူလျင်မြန်စွာ မျက်မှောက် ပြုနိုင်ကြမှာပါ။

မြင့်မြတ်တာ ကြံစည်နေတဲ့လူတွေဟာ မှန်တာကိုသာ လုပ်ဖြစ်မှာပါ။ မှန်တာလုပ်ဖြစ်ဖို့ မြင့်မြတ်ဖို့လိုသလို မြင့်မြင့်ကြံဖို့ ကလည်း ရိုးရိုးကျင့်ဖို့ လိုအပ်ပါသေးတယ်။ ရိုးရိုးကျင့်ဆိုတာ သီလရှိပြီး နေတာပါ။

အဲဒီရိုးရိုးကျင့်တဲ့ သီလအကြောင်းကို နောက်တစ်ခါ စာရေးမှ ပြောပြပါအုံးမယ်။ ဒီနေ့တော့ တစ်နေ့ကုန် သွားလာ လှုပ်ရှားထားလို့ တို့ခန္ဓာကိုယ်ကြီး အရမ်းပင်ပန်းနေလို့ အနား ယူတော့မယ်။

မလျှော့မတင်း ကြံစည်တွေးဆပါ။
ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာသိကြပါ။
အရေးကြီးတာက စိတ်ဓာတ်မကျဖို့ပါ။

ပုန်တူလုပ် ဟုတ်တူပြော

ညိုရေ

သိတတ်စအရွယ်ထဲက အခုချိန်အထိ လူပေါင်းများစွာနဲ့ အကြောင်းအရာပေါင်းများစွာ စကားတွေပြောလာခဲ့တာ နှစ်တွေလည်း များလှပါပြီ။ ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေမှာ မေ့မရနိုင် ပြောမဝနိုင်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ စကားတွေလည်း ရှိခဲ့ဖူး ပြောခဲ့ဖူးမှာပါ။ ဘုရားရှင်ရဲ့အလိုကျ စကားပြောတတ်ဖို့ သတိထားမိချင်သိချင်မှ သိမှာပါ။ စကားပြောသူတွေမှာ အင်္ဂါလေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့စကားတွေ ပြောမိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီ အင်္ဂါလေးပါးကတော့ -

- 'သုဘာသိတဝါစာ = ကောင်းသောစကား
- ပိယဝါစာ = ချစ်ဖွယ်သောစကား
- ဓမ္မဝါစာ = တရားနှင့်စပ်သောစကား
- သစ္စဝါစာ = မှန်သောစကား'

တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလေးမျိုးက လွတ်ထွက်မဲ့စကားမျိုးဆိုရင်တော့ မပြောဘဲ နေတာ ကောင်းပါတယ်။ ဒီစကားလေးမျိုးကို ပြောနေခဲ့ရင် သမ္မာဝါစာ ဖြစ်နေတာမို့ မဂ္ဂင်အကျင့်ကျင့် အားထုတ်နေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သမ္မာဝါစာဖြစ်ရင် မိစ္ဆာဝါစာ ဖြစ်ခွင့်မရှိတော့ပါဘူး။ သုဘာသိတ ကောင်းသောစကား ပြောနေခဲ့ရင် တစ်ယောက်နဲ့ နှစ်ယောက် အချစ်ပျက်စေမဲ့ ဂုန်းချောတဲ့ ပိသုဏဝါစာကို ဖြစ်ခွင့်မပေး ပယ်ရှား ထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ချစ်ဖွယ်သော ပိယဝါစာ စကားလေးတွေ ပြောနေချိန်မှာလဲ ကြမ်းတမ်းတဲ့ ဖရုသဝါစာ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။ တရားနဲ့ စပ်တဲ့ ဓမ္မဝါစာ ဆိုနေကြသူတွေမှာ ပိန်ဖျင်းအနှစ်မဲ့ အကျိုးမရှိတဲ့ သမ္မပ္ပလာပဝါစာ စကားတွေ ပြောချိန်မရှိတော့ပါဘူး။ အမှန်တရား အမှန်စကား သစ္စာပြောလေ့ရှိသူတွေဟာလဲ ချို့ယွင်း ဖောက်ပြန် မမှန်ကန်တဲ့ လိမ်ညာစကား မုသားစကားတွေ ဘယ်လိုမှ မပြော ချင်တော့ပါဘူး။

အလိမ်အညာကင်း သစ္စာအမှန်စကားကိုသာ ပြောလေ့ရှိသူ တွေဟာ အများရဲ့ ယုံကြည်လေးစားခြင်းကို ခံယူရပါတယ်။ စကားတွေ ပြောကြတဲ့အခါ ကောင်းသောစကားကို အပြစ်ကင်းပြီး လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွားနှစ်ဖြာ ဖြစ်စေဖို့နဲ့ အကဲ့ရဲ့ လွတ်အောင် ပြောတတ်ရပါမယ်။ ဒီနေရာမှာ သူတစ်ပါးရဲ့ လောကီ အကျိုးစီးပွားဖြစ်စေဖို့ အလိမ်အညာ စကားဆိုရ ပြောရတာမျိုးတွေ ကြုံရတတ်တာကိုလည်း သတိထားစရာ လိုပြန်ပါတယ်။

အမြဲအမှန် သစ္စာစကားဆိုတဲ့ အလေ့အကျင့်ရှိသူဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဘယ်လိုအကျိုးရှိရှိ လိမ်ရညာရမှာကို အရမ်း ဝန်လေးတတ်ကြပါတယ်။ အတတ်နိုင်ဆုံးလည်း မလိမ်ဘဲပြောပါ တယ်။ တကယ်လို့သာ သူတစ်ပါးလောကီအကျိုးအတွက် လိမ်ညာ စကားဆိုလိုက်ရပြီဆိုရင် အဲဒီစကားဟာ မိစ္ဆာဝါစာ ဖြစ်သွားပါပြီ။ သမ္မာဝါစာကိုသာ ဆိုချင် ပြောချင်တယ်ဆိုရင် ဘယ်တော့မှ ဘယ်သူ့ ကိုမှ ဘာအကြောင်းနဲ့မှ မလိမ်ညာပါနဲ့။

သမ္မာဝါစာကိုသာ ဆိုလေ့ရှိရင် သမ္မာအာဇီဝလဲ အတူတူ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ သမ္မာဝါစာဆိုတဲ့အခါမှာ ဖြစ်နေတဲ့ စိတ်ကလေး ထဲမှာ စေတနာနဲ့ ဝိရတီဆိုတဲ့ စေတသိက်တရားနှစ်ပါး ယှဉ်တွဲ ပါရှိနေပြန်ပါတယ်။ စေတနာဟာ ကောင်းစွာ စေ့ဆော် တိုက်တွန်းတဲ့

သဘော အားကောင်းစွာ စေ့ဆော် ဆွဲယူတတ်တဲ့ သဘောရှိနေပြီး ဝိရတီကတော့ ရှောင်ကြဉ်တဲ့ သဘောရှိပါတယ်။

သမ္မာဝါစာပြောတဲ့အခါ ပြောဖြစ်ဖို့ စေတနာကတိုက် တွန်းပြီး ဝိရတီက မပြောဖြစ်ဖို့ ရှောင်ကြဉ်တာပါ။ မိစ္ဆာဝါစာ ဆိုခဲ့ပြောခဲ့ရင်တော့ ပြောချင်တဲ့ စေတနာပါနေပေမဲ့ ရှောင်ကြဉ်တဲ့ ဝိရတီသဘော မပါနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒီစေတနာနဲ့ ဝိရတီရဲ့သဘောကို တကယ် နားလည်သဘောပေါက်ဖို့ အရေးတကြီး လိုအပ်ပါ တယ်။

ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ်တွေရဲ့ စိတ်တွေမှာ စေတနာနဲ့ ဝိရတီနှစ်မျိုး ယှဉ်တွဲပါနေပေမဲ့ စေတနာဟာ အရာမရောက်တော့ ပါဘူး။ မဂ်စိတ်နဲ့ မဂ်ဉာဏ်ရပြီးတဲ့အခါ သမ္မာဝါစာစကားတွေ ချည်းသာ ပြောတော့တာမို့ မိစ္ဆာဝါစာစကားအားလုံး ပုထုဇဉ်တွေလို သုဘာသိတပြောချိန်မှာ ပိသုဏဝါစာပယ်သလို တစ်ခုစီ တစ်ခုစီ ပယ်နေတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း ပယ်ပြီး ဖြစ်နေပါတယ်။

ပုထုဇဉ်တွေမှာ သတိအားကောင်းရင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးမှ တစ်ပါးပါး အပေါ်မှာ သတိရှိအောင် ကြိုးစားနေရတာမျိုး၊ ဝီရိယ အားကောင်းရင် သမ္မပ္ပဓာန်တရားလေးပါး တစ်ပါးပါးအပေါ်မှာ ဝီရိယနဲ့နေနေရတာမျိုး သီးခြားတစ်ပါးပြီးတစ်ပါး ပြောင်းပြီး သိမှတ် ကျင့်သုံးအားထုတ်နေရပေမဲ့ ရဟန္တာအရိယာအရှင်မြတ်တွေမှာ မဂ်စိတ်ခဏမှာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးလုံးကိုရော သမ္မပ္ပဓာန်တရား လေးပါးလုံးကိုရော တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း သိပြီးကျင့်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ပုထုဇဉ်တွေဟာ ကောက်သင်းကောက်နေသလို တစ်ခုစီ ကောက်နေရပြီး အရိယာသူတော်ကောင်းတွေဟာ ဆန်တစ်အိတ်လုံး

ရရှိပိုင်ဆိုင်ပြီးသူလို အားလုံးကို အလွယ်တကူ ယူငင်သွားနိုင်ကြ ပါတယ်။

လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည် အပါယ်လေးဘုံ ဆိုတဲ့ (၃၁)ဘုံကို ကျင်လည်နေစေခဲ့တာ စေတနာရဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေ များစွာ ပါဝင်နေပါတယ်။

ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေမှာ ကံအသစ် ဘဝသစ်ကိုဖြစ်စေ ရောက်စေနိုင်မဲ့ စေတနာရဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေ မရှိမဖြစ်တော့ပါဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ရဟန္တာတွေမှာ စေတနာအရာ မဟုတ်တော့ပါဘူးလို့ ဆိုတာပါ။

စကားတွေကို နှုတ်ခမ်းပါးစပ်နဲ့ ပြောရသလို အစားတွေ ကိုလည်း ဒီနှုတ်ခမ်းနဲ့ပဲ စားကြရတာပါ။ ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်တဲ့ အစားအစာ အာဟာရတွေ စားသုံးတဲ့အခါ ပလုပ်ပလောင်းနဲ့ မတင်းတိမ်နိုင်အောင် စားလို့ မဝနိုင်အောင် ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ကိုယ်စားနေရသလို ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့သူတွေကိုလည်း ကျွေးချင် စားစေချင်မိတတ်ပါတယ်။

စကားကောင်းကို အပြောကောင်းတော်မူတဲ့ တစ်လောက လုံးရဲ့ဆရာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားရဲ့ အတုမရှိ အနှိုင်းမဲ့များပြားလှတဲ့ ဂုဏ်တော်တွေအကြောင်း၊ ပါရမီဖြည့်စဉ်ကာလ ဘဝဖြစ်တော်စဉ် တွေအကြောင်း၊ တရားတော်တွေရဲ့ ငြိမ်းချမ်း အေးမြစေတဲ့ အကြောင်း၊ လူတွေ နားလည်သဘောပေါက်အောင် ဥပမာတွေနဲ့ တန်ဆာဆင်ပြီး ဟောပြောပြသဆိုဆုံးမတဲ့ သံဃာတော်တွေရဲ့ အကြောင်း ဒီရတနာမြတ်သုံးပါးနဲ့ စပ်ဆက်ပါတ်သက်တဲ့စကားတွေ ပြောရတဲ့အခါ ပြောဖြစ်တဲ့အခါ ရင်ထဲက လှိုက်တက်လာတဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ နှုတ်ခမ်းတစ်ခုလုံးအပြည့် အားပါးတရ ပြောမဝ ပြောမကုန်ဖြစ်တတ်ဖို့ ဖြစ်နိုင်ဖို့လည်း လိုပါတယ်။

စိတ်ကောင်းရှိသူ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း တစ်ယောက်ရဲ့ မြတ်နိုးဖွယ်အရည်အချင်းတွေကိုတောင် ပြောလို့မဝနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ သေးတာ ပြောခဲ့ဖူးတာမို့ တစ်လောကလုံးမှာ စိတ်ကောင်းအရှိဆုံး အငြိမ်းအေးဆုံး အငြိမ်သက်ဆုံး ရှင်တော်မြတ်ဘုရားရဲ့ ကြည်ညို မြတ်နိုးဖွယ် ဂုဏ်အရည်အချင်းများစွာကို အားရပါးရ ကိုယ့် အသိဉာဏ်ထဲမှာ ပေါ်သလောက် နှုတ်ခမ်းအပြည့် ပြောပြချင် သေးပါတယ်။

ညို့ကိုလည်း ထွက်သမျှစကား သမ္မာဝါစာဖြစ်အောင် စေတနာ၊ ဝိရတီနှစ်ပါးနဲ့ စိတ်ကိုစောင့်ရှောက်ထားနိုင်သူ၊ ပညာနဲ့ မှန်တဲ့ သမ္မာကမ္မန္တလုပ်နေသူ သူတော်ကောင်းဖြစ်အောင် ကြိုးစား ကျင့်ကြံသူ ဖြစ်စေချင်မိပါတယ်။ တို့ကိုယ်တိုင်လည်း တလွဲ စေတနာမဖြစ်ပါဘူး။

- မလျင်မစေ စကားပြော ပြောချော မွတ်သိပ်စွ။
- မလုပ်မပြော လုပ်မှပြော သဘောစင်လှစေ။
- အပြောသာချဲ့ အလုပ်မဲ့ ကဲ့ရဲ့မလွတ်ချေ။

အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
(မင်းကျွန်းသရာတော်)

ယုန်ထင်ကြောင်ထင်

ညိုရေ

ဒီနေ့တော့ တို့တစ်တွေ စကားပြောရင် ထဲသုံးဖူးကြမှာ ဖြစ်ပေမဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို နက်နက်နဲနဲ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိနားလည်မှု အားနည်းနိုင်ခဲ့မှာဖြစ်တဲ့ စကားစုလေးအကြောင်းတို့ သိနားလည်သွားတဲ့ အနည်းငယ်မျှသော ဗဟုသုတလေး ဖြန့်ဝေ ပေးလိုက်ပါတယ်။

ယုန်ထင်ကြောင်ထင် ဆိုတဲ့စကား မင်းဘယ်လို နားလည် ထားခဲ့သလဲ။ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို သေသေချာချာ မသိဘဲ ပြောခဲ့ရင် ကြားတဲ့သူက အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်တော့ဘဲ ထင်ချင်သလိုထင် နားလည်ချင်သလို နားလည်၊ သဘောပေါက် ချင်သလို သဘောပေါက်လိုက်တာကို ယုန်ထင်ကြောင်ထင် ဖြစ်ကုန်ပါပြီ မှားကုန်ပါပြီလို့ သုံးတာမျိုး ကြုံခဲ့ဖူးမှာပါ။ အခု တို့ပြောပြချင်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်က အဲဒီထက်လေးနက်ပါတယ်။

ဝိစိကိစ္ဆာဆိုတဲ့ ယုံမှားသံသယရဲ့ စကားလုံးလေးကို ဖွင့်ဆိုရှင်းပြရင်း သူ့ရဲ့ညီနောင်တွေဖြစ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာ(မောဟ)နဲ့ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိတို့ကိုပါ နည်းနည်းကလေးတွဲပြောပြမှ စကားလုံးအဓိပ္ပာယ် ပိုပေါ်လွင်မှာပဲ။ အဲဒါလေးကို အရင်ပြောမယ်နော်။

အဝိဇ္ဇာရဲ့သဘောက ပိန်းပိတ်အောင်မှောင်မဲပြီး ဘာကိုမှ မမြင်တော့တာပါ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကတော့ မြင်တော့မြင်ပါတယ်။ သူမြင်တဲ့ အရာတွေကို ထင်ချင်သလို ထင်လိုက်တာပါ။ ဝိစိကိစ္ဆာက

နောင်တော်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ထင်ချင်သလိုထင်ထားတဲ့ အမှားတွေကို ချက်စီမှိတ် ယုံလိုက်တာမို့ သူ့ကိုယုံမှားလို့ ဖွင့်ဆိုတာပါ။

ဘယ်လိုယုံမှားမိတာမျိုးလဲဆိုတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘဆိုတဲ့တရားတွေကို နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တ၊ သုဘတို့ ထင်ချင်သလိုထင်လိုက်တဲ့အခါ ဝိစိကိစ္ဆာကလည်း နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တ၊ သုဘဟုတ်မှာပါလို့ မှားယွင်းစွာ ယုံမိတာမျိုးပေါ့။ အစ်ကိုကြီး အဝိဇ္ဇာကလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်က မှောင်မဲနေတာမို့ သစ္စာလေးပါး၊ ကာလ ၃-ပါး၊ အကြောင်းအကျိုး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒီ ၈-ချက်ကို မသိနိုင် မမြင်နိုင်ပြန်ဘူးလေ။

ယုန်ကို ကြောင်လို့ထင်၊ ကြောင်ကိုယုန်လို့ထင် အမှားမှား အယွင်းယွင်း ထင်ချင်သလိုထင်မိတော့ ကြောင်ကို ယုန်အမှတ်နဲ့ ထွေးပွေ့မိရင် အကုတ်အခြစ်ခံရသလို အသုဘကို သုဘလို့ ထင်မိ ရင်လည်း တပ်မက် တွယ်တာ တဏှာရဲ့ ဖမ်းစားခြင်းကို ခံကြ ရမှာပါ။ ယုန်မှန်း ကြောင်မှန်း ကွဲကွဲပြားပြား ထင်ရှားစွာ မသိ ဇဝေဇဝါဖြစ်မှုက ဝိစိကိစ္ဆာရဲ့အလုပ်ပါ။ သူက မသဲကွဲ မရေရာ ဇဝေဇဝါသမားမို့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက ထင်ချင်သလို ထင်လိုက်တာကို မှားယွင်းစွာ ယုံလိုက်မှာပါ။

ဒီနေရာမှာ ယုံမှားတာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ ယုံမှန် ဆိုတဲ့စကားလုံးနဲ့ အဓိပ္ပာယ်တူတဲ့ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါအကြောင်း လည်း နည်းနည်းလေး ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။ သဒ္ဓါတရားဟာ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့သာတွဲတာမို့ မှန်တဲ့အရာတွေအပေါ်မှာ ယုံတာပါ။ သူစိတ် ထဲမှာ ဖြစ်နေရုံနေ ရောက်နေခဲ့ရင် စိတ်ကလေးကြည်နေတာမို့ ယုံကြည်လို့ သုံးတာဖြစ်မှာပါ။

သဒ္ဓါတရားရှိနေရင် စိတ်မှာ ဝိစိကိစ္ဆာ မရှိနိုင်မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ သောတာပန် အရိယာဘဝရရောက်မှ ဝိစိကိစ္ဆာကို အကြွင်းမဲ့

ပယ်သတ်နိုင်တယ်ဆိုပေမဲ့လည်း တော်ရုံတန်ရုံ ကံ ကံရဲ့အကျိုးကို မယုံတဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာမျိုးကို သဒ္ဓါတရားက ပယ်ရှားရှင်းလင်းနိုင်ပါတယ်။

ဝိစိကိစ္ဆာ တရားဆိုးဟာ ၅-မျိုးရှိပြီး သူ့ဖြစ်စေတဲ့နည်းက ၁၆-နည်းတောင် ရှိပါတယ်။ အတိတ်အတွက် ၅-နည်း ပစ္စုပ္ပန် အတွက် ၅-နည်းနဲ့ အနာဂတ်အတွက် ၆-နည်းပါ။ အတိတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးဖြစ်တဲ့ ၅-နည်းကို ပြောပြရင် ပစ္စုပ္ပန်နဲ့ အနာဂတ် အတွက်ကိုပါ ချဲ့ထွင်ပြီး နားလည်နိုင်မှာပါ။

- (၁) အရင်က ငါဖြစ်ခဲ့လေသလား။
- (၂) အရင်က ငါမဖြစ်ခဲ့ဘူးလား။
- (၃) အရင်က ငါဘာဖြစ်ခဲ့တာလဲ။
- (၄) အရင်က ငါဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့တာလဲ။
- (၅) ငါ ဘာတွေဆက်ဖြစ်အုံးမှာလဲ။

ဆိုတဲ့ အမေးအတွေးတွေပါ။

လောက ပညတ်ချက် သဘောတရားတွေ အရသာ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်ဆိုတဲ့ ကာလသုံးပါးခွဲခြားခြင်းနဲ့ ငါဆိုတဲ့ အယူအဆ ရှိနေကြတာပါ။

ပရမတ်သဘောမှာ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်တွေ ငါဆိုတာတွေ မရှိတာမို့ ပရမတ်အစစ်ကို ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ မြင်တွေ့ သဘောပေါက် နားလည်သွားခဲ့ပြီးရင် အမေးအတွေးတွေဖြစ်စရာ ဖြေစရာအကြောင်းလည်း မရှိနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုမေးခွန်းမျိုး မဟုတ်တောင် တခြားမေးခွန်းတစ်ခုခုမေးလာခဲ့တာ ကြုံရရင် မေးသူ ကိုပဲ ပညတ်အနေနဲ့ သိချင်တာလား ပရမတ်အနေနဲ့ သိချင်တာလား ပြန်မေးပြီး အဖြေကိုတော့ ပေးနေရအုံးမှာပါ။

ဥပမာ တစ်ခုပေးရမယ်ဆိုရင် တစ်ယောက်ယောက်က နှင့်အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲလို့ မေးခဲ့ရင် ပညတ်၊ ပရမတ်

ဘယ်ဟာ ဖြေရမလဲပြန်မေးပြီး ပညတ်ဆိုရင်တော့ ဘယ်လောက် ရှိသွားပါပြီ။

ပရမတ်ဆိုရင်တော့ ခုဖြစ် ခုတည် ခုပျက် ဘယ်လောက်လို့ ဖြေစရာမရှိပါဘူး ဆိုတာမျိုး လောကထဲမှာ ဖြစ်နေကြတာမို့ ကြုံရဆုံရ ဖြေပေးရအုံးမှာပါ။ ပရမတ်ကို တကယ်မြင်ရင် စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်သဘောတွေ ဉာဏ်နဲ့ တကယ်သဘောပေါက် နားလည်သွားမှာပါ။ ခုကြုံနေတာမို့ စိတ်အကြောင်းလေးလည်း တို့နားလည်သလောက် ညို့ကို ကြိုးစားပြောပြပေးကြည့်မယ်နော်။

စိတ်ဟာ သူ့နဂိုမူလ သဘောမှာကိုက လင်းလက်တဲ့ အရောင်တစ်မျိုး ရှိနေပါတယ်။ ဆိုးညစ်တဲ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့ ပေါင်းမိရင် အဝိဇ္ဇာရဲ့ မှောင်မဲတဲ့သဘော ဆိုးညစ်တဲ့ သဘောတွေကြောင့် အရောင်မထွက် မလင်းလက်နိုင် ဖြစ်ရပါတယ်။

ဖြူစင်တဲ့ ဝိဇ္ဇာ၊ ပညာ၊ အမောဟ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ ပေါင်းမိ ခဲ့ရင်တော့ လင်းလက်တောက်ပ အရောင်တွေ ဝေဖြာနေမှာပါ။ တို့တစ်တွေ စိတ်ရဲ့လင်းလက်တဲ့သဘောကို တိုက်ရိုက်မသိနိုင် မသိသေးပေမဲ့ စိတ်နဲ့ကောင်း၊ မကောင်း အဖော်အပေါင်းတွေနဲ့ ပေါင်းနေတဲ့အခါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဖြစ်တတ်တဲ့ ပူတာ အေးတာ တင်းတာဆိုတဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် ထင်ရှားတဲ့အပြောင်းအလဲမျိုးတွေ သိနိုင် တတ်နိုင်ကြပါတယ်။

စိတ်ဆိုးရင် စိတ်နဲ့ဒေါသ ပေါင်းမိရင် ရင်တွေပူလောင် အသားတွေတုန်ခါ မျက်နှာတွေနီရဲပြီး လောကသဘော ချောတယ် လှတယ် ချစ်စရာကောင်းတယ် သတ်မှတ်ခံထားရသူတွေတောင် အဲဒီအချိန်မှာ ဘယ်လိုမှ မလှနိုင်ပါဘူး။ ဘယ်လိုမှ ကျက်သရေ မရှိနိုင်ပါဘူး။ အပြန်အလှန်ပြောရရင် စိတ်ကောင်းရှိသူတွေဟာ စိတ်နဲ့ကောင်းတဲ့ အဖော်အပေါင်းလေးရှိတဲ့သူတွေမှာ အဲဒီစိတ်

ကောင်းစိတ်မြတ် ဓာတ်ခံကောင်းကလေးကြောင့်ကိုပဲ လောက သဘော ဘယ်လိုပဲ အရှုပ်ဆိုး အကျည်းတန် ဘယ်လောက်ပဲ အသား မဲမဲ မျက်နှာမှာ အရှိန်အဝါတစ်မျိုးရှိနေသလို ခံစားစေရပြီး အလွန် ကျက်သရေရှိ ငြိမ်းချမ်းအေးမြလှပါတယ်။

ညိုလည်း ဖူးဘူးပါတယ်။ လွန်တော်မူသွားခဲ့တဲ့ ရွှေဟင်္သာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ မျက်နှာတော်ဟာ လောကသဘောအရလဲ ကြည်ညိုသပ္ပာယ်စရာအသွင် အသားအရေ ဖြူစင်ဝင်းပမှုကိုလဲ ပိုင်ဆိုင်ပြီး သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာဆိုတဲ့ ဓမ္မ သဘောတွေ ကိန်းအောင်းတည်ရှိနေပြန်တာမို့ ငြိမ်းချမ်းအေးမြ ကျက်သရေရှိလှပြီး ဖူးမဝနိုင် ဖြစ်ရပါတယ်။

မြင်သာထင်သာစေတဲ့ တခြားဥပမာတစ်ခုက နေမင်းနဲ့ နေရောင်ခြည်တွေပါ “နေပူတယ်၊ နေညိုပြီး နေချိုတယ် နေအုံ နေလို့ မှိုင်းနေတယ် နေကြတ်တယ်” ဆိုတဲ့ စကားတွေ ပြောနေ တတ်ကြပေမဲ့ နေကို တကယ်မော့ကြည့်ပြီးမှ သိပြီး ပြောတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ နေရဲ့အလင်း အပူအရှိန် အတိုးအလျှော့ကိုသာ ကြည့်ပြီး ပြောကြတာပါ။ နေကို တကယ်ကြည့်ပြီး တကယ်သိသွားရင် နေဟာနေပါပဲလို့ သူ့သဘော သူ့သဘာဝ အစစ်အမှန်တရားကို သိနားလည် လက်ခံသွားနိုင်ကြမှာပါ။

ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် ရင့်ကျက် လာတဲ့အခါ စိတ်ရောကိုယ်ရော သူ့ကိုဖြယ်လှယ်နေတဲ့ စေတသိက် တွေကိုရော သူ့ကိုတည်မှီနေတဲ့ ရုပ်ကိုရော အားလုံးရဲ့သဘော သဘာဝ အစစ်အမှန်တရားတွေကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကွဲကွဲ ပြားပြား တိတိကျကျ နားလည်သဘောပေါက်သွားမှာပါ။

ညိုရေ အရာရာကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ပြီး နှလုံးသား နူးညံ့လှတဲ့ ယုန်ကလေးလို့ မှတ်ထင်ယူဆပြီး ထွေးပွေ့ယုယုခို

ကြီးစားပါမှ စူးရှထက်မြက်တဲ့ လက်သဲချွန်တွေနဲ့ ကုတ်ခြစ်ဒဏ်ရာ ရစေတဲ့ ကြောင်ဆိုးလေးဖြစ်နေတာမျိုး မကြုံတွေ့ရလေအောင် ဒဏ်ရာရခဲ့ပြီးတဲ့ တို့ ညိုကို အလေးအနက် သတိပေးလိုက်ပါတယ်။

ညိုတစ်ယောက် ကြောင်ကိုယုန်ထင်၊ ယုန်ကိုကြောင်ထင် ဇဝေဇဝါ မရေမရာ အတွေးဆိုး ပီစိကိုစွာတရားကို အမှန်မြင် အမှန်သိ အမှန်ကိုယုံတဲ့သဒ္ဓါ ပညာ ပိဇ္ဇာဉာဏ်တွေနဲ့ ဖယ်ရှား ရှင်းလင်း ပယ်သတ်တွန်းလှန်နိုင်သူ ဖြစ်ပါစေ။ လင်းလက်တောက်ပ နေတဲ့ စိတ်ရဲ့သဘာဝကို ရှင်းလင်းစွာမြင်နိုင်ပါစေ။

လောကသဘောအရ ချောမောလှပပြီးဖြစ်သလို ဓမ္မ သဘောအရ ကောင်းမြတ်တဲ့ ဓာတ်သတ္တိတွေပါ ပိုင်ဆိုင်ပြီး ကျက် သရေရှိသူ၊ ငြိမ်းချမ်းအေးမြ၊ မေတ္တာဖြန့်ဝေမျှနိုင်သူ ဖြစ်ပါစေလို့ ဒဏ်ရာတွေမကျက်သေးတဲ့ တို့ ဆန္ဒပြုလိုက်ပါတယ် ညို။

ခေတ်ပြု နှင့် မူလဌာနဆိုင်ရာကပ် ပုံစံလေးခု လေ့လာရေးလေ့
လွယ်ပါးသလိုပဲ စိတ်ဆစ်စိတ် ချိတ်ချိတ်ခြစ်ခြစ်
ခြစ်ခြစ်သိခြင်းဖြင့် နှစ်ပတ်လည်အတွင်း အချိန်အကုန်အပြည့်အစုံ
ပိုလော့သိလော့မည်မှာ စိတ်ပိုမိုသေချာသောကြောင့်ပင် ဖြစ်တော့

နေ့တစ်ရက် ကျေနပ်စရာပါ

လောကကြီးမှာ အသက်ရှင် လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေကြတဲ့ လောကီလူသားတိုင်းမှာ ဘယ်လိုအဆင့်အတန်းမျိုး ဘယ်လို ပတ်ဝန်းကျင်မျိုး ဘယ်လိုလူစားမျိုးမဆို အခက်အခဲပြဿနာဆိုတာ ကြုံတွေ့ကြရစမြဲပါ။ အခက်အခဲ ပြဿနာကြုံတွေ့ရတိုင်း စိတ်ညစ် စိတ်ရှုပ်စိတ်ပူပြီး ပူလောင်ကျွမ်းမြေ့နေရမယ်ဆို ဘဝတစ်လျှောက်လုံး စိတ်အေးချမ်းသာစွာ နေနိုင်သွားဖို့ အခွင့်အရေး ဆုံးရှုံးကြရမှာပါ။

ပြဿနာဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို လောကီလူသားတွေအတွက် ဖွင့်ဆိုမယ်ဆို လိုချင်တာတွေ မရရှိလို့ ဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်ခွင့်မရှိလို့ မလိုချင်တာတွေ ရရှိပိုင်ဆိုင်နေလို့ မဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်လာနေလို့ ဆိုတဲ့ အကြောင်းလေးတွေလို့ ဖွင့်ဆိုနိုင်မှာပါ။

စိတ်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ရာအတွက် မကျေနပ်တဲ့ ခံစားမှု ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ မြင်မြင်သမျှ ကြားကြားသမျှ အရာရာ ကိုလည်း စိတ်တိုင်းမကျ အဆင်မပြေဖြစ်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ ဆက်ဆံရေးမှာလည်း မပြေမပြစ် မချောမမွေ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

စိတ်ညစ်နေတယ်ဆိုရင် ကိုယ် ဘာကြောင့် စိတ်ညစ်နေရ သလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းရင်းကို အရင်ရှာပါ။ ပြဿနာတိုင်းမှာ အဖြေရှိပါတယ်။ ဖြေရှင်းလို့မရတဲ့ မဖြေရှင်းနိုင်တဲ့ပြဿနာဆိုတာ မရှိပါဘူး။ အကြောင်းရင်းကိုသိရင် အဖြေတစ်ဝက် ရနေပါပြီ။ များသောအားဖြင့် ဘဝမှာ တစ်ခုခုကို မလွဲမသွေ ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ် ရမယ့် လမ်းများစွာနဲ့ ဆုံတွေ့ရတဲ့ တဒဂ်အချိန် တွေဝေနေဆဲ

ကာလတွေဟာ လူတွေကို စိတ်ရှုပ်ထွေးညစ်ညူးမှုကို ဖြစ်စေ တတ်ပါတယ်။

တွေဝေခြင်းကြောင့် စိတ်ရှုပ်ရသလို ပြတ်သားခိုင်မာစွာ ဆုံးဖြတ်မိတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ဖြစ်တည်ကြုံ တွေ့လာမဲ့ ဘယ်လိုအခြေအနေကိုမဆို ဆိုးဆိုးကောင်းကောင်း မှားမှားမှန်မှန် လက်ခံမယ်ဆိုတဲ့ သဘောထားမျိုး ကြုံတွေ့ မထားခဲ့ဘူးဆိုရင်လဲ ပြတ်သားပေမဲ့ ပျော်ရွှင်မှာ စိတ်ညစ်ပျောက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ရွေးချယ်တဲ့လမ်း ကိုယ်လျှောက် ရမယ်။ ကိုယ်စိုက်တဲ့အသီး ကိုယ်စားရမယ်။ ကိုယ်ပျိုးတဲ့ပန်း ကိုယ် ပန်ဆင် နမ်းရှိုက်ရမယ်ဆိုတာ မဆုံးဖြတ် မရွေးချယ် မလျှောက် လှမ်းခင်က တွေးထင်ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်နေရပါမယ်။

အဲဒီလိုသာ စိတ်ကို လေ့ကျင့်ပြင်ဆင်ထားနိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ပြတ်သားခိုင်မာတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ရဲ့ နောက်မှာ စိတ်လွတ်လပ်ပေါ့ပါးတဲ့ ငြိမ်းချမ်းပျော်ရွှင်စရာ ခံစားမှုကို ခံစားကြရမှာပါ။ လောကကြီးမှာ အမြင်မှန်ရင် အမှန်မြင်နိုင်ပါတယ်။ အမှားထင်ရင် အထင်မှား တတ်ပါတယ်။ မရိုးသားရင် မကြီးပွားပါဘူး။ မနိုးကြားရင်လည်း (အသိ၊ ပညာ၊ ဥစ္စာ) မတိုးပွားပါဘူး။ ဘာတွေကိုကြုံကြုံ၊ ဘာတွေပဲ ဖြစ်နေပါစေ နေတတ်ရင်ကျေနပ်စရာပဲ သဘောထားမှန်ရင် ပြေလည် အေးချမ်းမှာပါ။ အနေမတတ်ရင် မနေတတ်ရင် သဘောထားမမှန်ရင် မကျေနပ်စရာဖြစ်နေပြီး မပြေမလည်နဲ့ပို မအေးချမ်းနိုင်တော့ပါဘူး။

ဒါကြောင့်ပို အကောင်းတွေကိုသာ ကြုံတွေ့ခံစားခွင့်ရဖို့ အပူတပြင်း ကြိုးစားနေမဲ့အစား အကောင်းဆုံးတွေကို မျှော်လင့်ရင်း ရိုးသားစွာ နိုးကြားကြိုးစားနေပြီး အဆိုးတွေ အခက်အခဲတွေ ပြဿနာတွေကြုံခဲ့ရင်လဲ မပူမလောင် စိတ်မညစ် စိတ်မရှုပ်ဘဲ သဘောထားလေးတွေမှန်အောင်သာ ကြိုးစားကြပါလို့...။

ပဏ္ဍားချင်လဲနေ ပနေချင်လဲသွား

လောကကြီးမှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်ထဲ ရှင်သန်ရပ်တည် နေထိုင်သွားကြတယ်ဆိုတာ မရှိသလောက် ရှားပါးတယ်။ အဖွဲ့ အစည်း အပေါင်းအသင်း အမျိုးအဆွေ ပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေနဲ့ နေ့စဉ် ထိတွေ့ဆက်ဆံ ပတ်သက်ပေါင်းသင်း နေထိုင်နေကြရ တာပါ။ နေတတ်ထိုင်တတ် ပေါင်းသင်းတတ်အောင် ရှင်တော်မြတ် ဘုရားက သပ္ပာယ်သုတ္တန်ဆိုတဲ့ သူတော်ကောင်း တရားဒေသနာကို သားရဟန်း သမီးရဟန်းမ ဥပါသကာဒကာ ယောက်ျား၊ ဥပါသိကာ ဒကာမ အမျိုးသမီးမိန်းမ ပရိသတ်လေးပါး စုံညီစွာရှိနေတဲ့အချိန်မှာ ဟောဖော်ညွှန်ပြ ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုမှာ သူတော်ကောင်းတစ် ယောက်ရှိနေခဲ့ပြီဆိုရင် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ များစွာသော လူသားတွေအတွက် အကျိုးရှိစေ အစီးအပွား ကြီးပွားတိုးတက်စေ ချမ်းသာစေပါတယ်။ လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ အကျိုးရှိချင် စီးပွားဖြစ်ချင် ချမ်းသာချင်ကြပါတယ်ဆိုရင် သူတော်ကောင်းနဲ့ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံ ကြရပါမယ်။ သူတော်ကောင်းနဲ့ ပေါင်းသင်းချင် ထိတွေ့ဆက်ဆံ ရင်းနှီးချင်လို့ သူတော်ကောင်းကို ရှာဖွေချင်စိတ်နဲ့ လူတွေကို အနီးကပ်ကြည့် မသိမသာ ခိုးကြည့် တစေ့တစောင်းချောင်းကြည့် နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ရှာပေမဲ့လည်း တွေ့နိုင်ဖို့ ခက်ခဲလှပါတယ်။

အများက သူတော်ကောင်း သတ်မှတ်ခံထားရသူတွေမှာ သူတော်ကောင်းစိတ်ဓာတ်မရှိတာ တွေ့ရနိုင်သလို သူတော်ကောင်း

လို့ သတ်မှတ်ခံရခြင်း မရှိသူတွေမှာ သူတော်ကောင်းစိတ်ဓာတ် ပိုင်ဆိုင်နေတတ်တာ တွေ့ရနိုင်ပါတယ်။ အသက်အရွယ် ကြီးလာ သလောက် စိတ်ဓာတ်အသိဉာဏ်ပါ ကြီးလာမြင့်မြတ်လာခဲ့ရင် သူတော်ကောင်းအစစ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည် သဘောပေါက် လာမှာပါ။

'တံငါနားနီး တံငါ' 'မုဆိုးနားနီးမုဆိုး' စိတ်ဓာတ်လုပ်ရပ် တူညီနီးစပ်ရာ ဆုံကြတွေ့ကြဖြစ်ကြရသလို သူတော်ကောင်းနားနီး သူတော်ကောင်း ဖြစ်လာစေမှာပါ။ သူတော်ကောင်းနဲ့ တွေ့ချင်ရင် ကိုယ်တိုင်သူတော်ကောင်း ဖြစ်နေရမှာလို့ သဘောပေါက်ကြရမှာပါ။ သူတော်ကောင်းဆိုတာ ရှာဖွေလို့ မတွေ့နိုင်ပါဘူး။ ကိုယ်တိုင် သူတော်ကောင်းဖြစ်မှ သူတော်ကောင်းနဲ့ တွေ့ရဆုံရ ရင်းနှီးပတ်သက် ဆက်ဆံရမှာပါ။ သူတော်ကောင်းကို လိုက်ရှာပေါင်းနေဖို့ထက် ကိုယ်တိုင် သူတော်ကောင်းဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေသွားကြရမှာပါ။

မိဘတွေဟာ သူတော်ကောင်းကလေး မွေးဖွားလာနိုင် တော့မယ်ဆိုရင် အကျိုးရှိစီးပွားဖြစ် ချမ်းသာဆိုတဲ့အကျိုးကောင်းတွေ သိသိသာသာ ပိုင်ဆိုင်လာကြရတာပါ။ သတိထားကြည့်ရင် သိနိုင် ပါတယ်။ သားသမီးများစွာမှာ ဘယ်သားသမီးဟာ သူတော်ကောင်း စိတ်ဓာတ်ရှိသူပါလို့ သိနေကြရတာပါ။ သိနေရုံပဲသိပြီး ရွေးမချစ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ နဂို သူတော်ကောင်းစိတ်ရှိသူ မဖြစ်မဟုတ်ခဲ့ရင်လဲ မိဘတွေကိုယ်တိုင်က ပြုစုလေ့ကျင့်ပျိုးထောင် ပေးတတ်သူတွေမို့ 'ဘုရားရှင်ကိုရှိသေ၊ တရားတော်ကိုလေးစား၊ သံဃာတွေကို မြတ်နိုး စိတ်ရှိလာရင် သူတော်ကောင်းစိတ်ဓာတ် ရှိသူဖြစ်လို့သွားပါပြီ'

ဓမ္မသတ္တိသဘောအရ မိဘတွေဆီကို သားသမီးအဖြစ် ရောက်လာမဲ့သူ ဖြစ်လာမဲ့သူ များစွာရှိနေကြပေမဲ့ မိဘတွေနဲ့ ကံနီးစပ်တူညီသူသာ လာနိုင်တာပါ။ ကိုယ်က သူတော်ကောင်း

ဖြစ်ရင် သူတော်ကောင်းကလေး ရောက်လာမှာပါ။ သူတော်ကောင်း ကလေး မွေးလာရင် မိဘတွေလည်း အကျိုးရှိ စီးပွားဖြစ်ကြီးပွား ချမ်းသာစိတ်ချမ်းသာ အပြန်အလှန် အကျိုးတရားတွေ ရှိနေကြ တာပါ။

'အမြစ်ချိုမှ အသီးချိုနိုင်သလို အသီးချိုမှလဲ အသီးက ဖြစ်တဲ့အပင်ရဲ့ အမြစ်ချိုနိုင်မှာပါ။' မိဘနဲ့ သားသမီး တော်စပ် ပတ်သက်မှုအရ အပြန်အလှန် ပြုစုစောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးနေကြရုံနဲ့ သူတော်ကောင်းမဖြစ်နိုင်၊ သူတော်ကောင်းလို့ မဆိုနိုင်ပါဘူး။

စိတ်ဓာတ်ကောင်းရှိမှ စိတ်ဓာတ်လုပ်ရပ် ပြုမူပြောဆို လုပ်ကိုင်ပုံကောင်း ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ ကံသုံးပါးစလုံး ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်ပြည့်စုံနေမှ သူတော်ကောင်း ဖြစ်နိုင်တာပါ။ မိဘက သူတော်ကောင်းဖြစ်နေလို့ သားသမီးကို သူတော်ကောင်း ဓာတ်ကူး သားသမီးသူတော်ကောင်းဖြစ်နေလို့ မိဘဆီ သူတော် ကောင်းဓာတ်ကူး အမြစ်ချိုလို့ အသီးချို အသီးချိုလို့ အမြစ်ချို ဖြစ်နေကြရမှာပါ။

သူတော်ကောင်းအစစ်ဆိုတာ သူတော်တော် မတော်တော် ကိုယ်က တော်အောင်နေရမှာပါ။ သူကောင်းကောင်း မကောင်း ကောင်း ကိုယ်က ကောင်းအောင်နေရမှာပါ။ ကိုယ့်အပေါ်တော်မှ ပြန်တော်ရင် ကိုယ့်အပေါ်ကောင်းမှ ပြန်ကောင်းရင် သူတော်ကောင်း အစစ်မဖြစ်သေးပါဘူး။

သူတော်အောင်နေဖို့ အရေးကြီးလား၊ ကိုယ်တော်အောင် နေဖို့ အရေးကြီးလား၊ သူကောင်းအောင်နေဖို့ အရေးကြီးလား၊ ကိုယ်ကောင်းအောင်နေဖို့ အရေးကြီးလား စဉ်းစား ဆင်ခြင်နေကြ ရမှာပါ။ ကိုယ့်အတွက် (ငါ့အတွက်) ချည်းသာတော်၊ ကောင်းဖို့ဆို ငါတော်ကောင်းပဲ ဖြစ်လို့သွားမှာပါ။

ရတနာမြတ်သုံးပါးနဲ့ ကံ ကံရဲ့အကျိုးကို ယုံကြည်ရမှန်းမသိ အကောင်းအဆိုး အကြောင်းအကျိုး ခွဲခြားနိုင်စွမ်းမရှိ ဉာဏ် မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းမရတဲ့ အန္တပုထုဇဉ်အကန်းတွေနဲ့စာရင် နှိုင်းယှဉ်ရင် ကလျာဏ ပုထုဇဉ်တွေက သူတော်ကောင်းတွေပါ။ ကိလေသာ အနုသယအပြည့်အဝရှိတဲ့ ပုထုဇဉ်ဘဝနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ရင် သောတာပန်အရိယာတွေက သူတော်ကောင်းတွေပါ။

သောတာပန်တွေနဲ့နှိုင်းယှဉ်ရင် သကဒါဂါမ်တွေက သူတော် ကောင်းတွေပါ။ သကဒါဂါမ်တွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ရင် အနာဂါမ်တွေက သူတော်ကောင်းတွေပါ။ အနာဂါမ်အရိယာတွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ရင် ကိလေသာ အားလုံးအကြွင်းမဲ့ ပယ်သယ်တော်မူပြီးဖြစ်တဲ့ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တွေက သူတော်ကောင်း အစစ်တွေပါ။ ရဟန္တာဖြစ်မှ သူတော်ကောင်းအစစ်အမှန် ကေနိဖြစ်သွားနိုင်တာပါ။

သူတော်ကောင်းစိတ်ဓာတ်ရှိဖို့ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်ဖို့ သူတော်ကောင်းအစစ်ဖြစ်ဖို့ ကိုယ်တိုင်က သူတော်ကောင်းအစစ် ဖြစ်ချင်စိတ်နဲ့ ကိုယ့်စိတ်ဓာတ်လေး တဖြည်းဖြည်း ကောင်းမွန် မြင့်မြတ်လာစေဖို့ ကြိုးစားမွေးမြူသွားကြရမှာ စိတ်ထားတတ် သွားရမှာပါ။ လောကကြီးမှာ စိတ်ဓာတ်ကောင်းရှိသူ သူတော် ကောင်းတွေ ရှားပါးလွန်းလို့ နေပါတယ် 'အိုးရွဲ့ကို စလောင်းရွဲ့နဲ့ ဖုံးချင်သူ' 'ပညာပြချင်သူ' တွေသာများလို့ နေတာပါ။ 'လူက နေပေမဲ့ ပညာကမနေ' လို့ တုန့်ပြန်ပြီး ဖြစ်သွားရတယ်လို့ ပြောကြ ပါတယ်။

မကောင်းတာကို တုန့်ပြန်တယ်ဆိုတာ မသူတော်ပညာပါ။ မသူတော်ပညာကဆိုတာ မသူတော်ဓာတ်တွေက မနေနိုင်တာပါ။ ပတ် ဝန်းကျင်တစ်ခုမှာ မသူတော်တစ်ယောက်ရှိရင် အဲဒီဝန်းကျင်ဟာ ဝါးရုံပင်အရှုတ် ရှိနေတဲ့နေရာဒေသလို ပတ်ပတ်လည် လှည့်ပြီး

ရှုတ်စေပါတယ်။ ဝါးရုံပင်အရှုတ်မှာ အရိပ်ခိုလို့မရ ဖြတ်သွားလို့ မရတိုးလျှိုး ပေါက်သွားလို့မရ မပေါက်ဘေးက ဖြတ်ပြေးလို့လဲမရ ဘာမျှ အသုံးမကျအသုံးမဝင် အခက်တွေ့ရစေသလို မသူတော် တစ်ယောက်ဟာလည်း ပတ်ဝန်းကျင်က လူများစွာအတွက် အသုံး မကျ အသုံးမဝင် အနောက်အယုတ်ပင် ဖြစ်စေပါတယ်။

သူတော်ကောင်းနဲ့ မသူတော်ဟာ အလင်းနဲ့ အမှောင်၊ အဖြူနဲ့ အမည်း၊ အအေးနဲ့ အပူ၊ အချိုနဲ့ အခါး၊ သကြားနဲ့ ဆား၊ လိမ္မော်နဲ့ သံပရာ ပေါင်းစပ်ဖို့ခက်တဲ့ ဆန်ကျင်ဘက်အရာ တွေလိုပါ။ သူတော်ကောင်းတွေဟာ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက် ရောက် ဆက်ဆံပတ်သက်ရသူတွေအတွက် ချိုမြိန်တဲ့ သကြား အရသာခံစားရသလို အကျိုးရှိ ကြီးပွားစိတ်ချမ်းသာစေသူ အမှောင် ကိုခွင်း အလင်းဆောင်တဲ့သူ အပူကိုပျောက် အအေးရောက်သူတွေပါ။ ဖြူဖွေးအေးမြနင်းစက်ကလေးတွေလို အမောပြေတဲ့ လိမ္မော်ချိုချို လေးတွေလိုပါ။

သူတော်ကောင်းရဲ့အစဟာ ငါတော်ကောင်းကပါ။ လောကကြီးမှာ ဗိုတင်းနေထိုင်ကြတဲ့ သတ္တဝါတွေအားလုံး သားသမီး၊ မိဘ၊ တပည့်၊ ဆရာ၊ အလုပ်သမား၊ အလုပ်ရှင်လူတိုင်းလူတိုင်း ပထမဦးဆုံး ကိုယ်တိုင်အတွက်လို့သာ တော်အောင် ကောင်းအောင် အရိယာမဖြစ်သေးသမျှ ကြိုးစားလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ချင်ကြတာပါ။ တချို့ဆို ကိုယ်တိုင်အတွက် တော်အောင်ကောင်းအောင် ကြိုးစား ချင်စိတ်တောင် လုံးဝမရှိကြသူတွေပါ။

အဲဒီလို လူစားတွေအတွက်တော့ ငါတော်ကောင်း မဖြစ် နိုင်တဲ့ဘဝမှာ သူတော်ကောင်းဘဝ သူတော်ကောင်းအဖြစ်ဆိုတာ အဝေးဆုံးမှာပါ။ အသိဉာဏ်ပညာ နုနယ်စဉ်အခါမှာ ကိုယ်တိုင် တော်ကောင်းဖို့သာ လုပ်ချင်မိတတ်ကြပေမယ့် အသိဉာဏ်ပညာ

နည်းနည်းလောက် တိုးတက်ရင့်ကျက်လာတဲ့အခါ ကိုယ်တိုင် တော်ကောင်းဖို့သာမက သူများအတွက် တော်အောင်ကောင်းအောင် ကိုပါ လုပ်ပေးချင်တတ်ကြတာပါ။

သူများအတွက်ပါ ဖြည့်ဆည်းပေးဆပ်ရင် ကိုယ်တိုင်အကျိုး အတွက် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်နေရင်း တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း တစ်နေရာထဲမှာ သူ့အကျိုးနဲ့ ကိုယ့်အကျိုး တစ်ခုခု ရွေးချယ်ရ တော့မှာမျိုး ကြုံဆုံ တိုက်ဆိုင်လာတတ်ပြန်ပါတယ်။

အသိဉာဏ်ပညာနဲ့ စိတ်ဓာတ်ကောင်းမြတ် ရင့်ကျက်နေတဲ့ အခါ သူ့အကျိုးကိုပဲ လိုလိုလားလား ရွေးချယ်ဆောင်ရွက်ပေး နိုင်မှာပါ။ သူများအတွက် လုပ်ပေးရတဲ့အခါ စိတ်ဓာတ်တွေ ပိုကောင်းလာ စိတ်ချမ်းသာမှုတွေပိုရလာ အကျိုးစီးပွားပိုရှိလာ ဖြစ်ကြရတာပါ။ သူများအတွက် လုပ်ပေးလေလေ ကိုယ့်အတွက်ပိုရ လေလေဖြစ်ရတာပါ။ သူများအတွက် လုပ်ပေးရတာ သူ့ရော ကိုယ်ရော ကိုယ့်အတွက် ပိုရလေလေဖြစ်ရတာပါ။ သူများအတွက် လုပ်ပေးရတာ သူ့ရောကိုယ်ရော အကျိုးစီးပွားဖြစ် ချမ်းသာကြ ရတာပါ။

ကိုယ့်အကျိုး သူ့အကျိုး နှစ်မျိုးရတာပါ။ သူ့အတွက် သူများအတွက် လုပ်ပေးရတဲ့အရသာ ဖြည့်ဆည်းပေးဆပ်ရတဲ့ အခွင့်ဟာ ကိုယ့်အတွက်မပါဘူးလို့ ထင်နေတတ်ကြတာ မှားနေ ခဲ့တာပါ။ ကိုယ့်အတွက်သာ ယူလိုက်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ စိတ်မွှေးပြီး အဲဒီအခွင့်အရေးကို ယူလိုက်မိရင် သူများရမဲ့အခွင့်အရေးယုတ် လျော့သွားသလို ကိုယ်တိုင်လဲ 'ဖွတ်မရ စားမဆုံး' ဖြစ်ကြရမှာပါ။ သူများအတွက် ထည့်တွက်လို့ သူများအကျိုးကိုသာ ရှေ့တန်းတင် အခွင့်အရေးကို ပေးဆပ်ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ခဲ့ရင် 'ကျွဲကူး ရေပါ' ကိုယ်တိုင်ပါ အကျိုးရှိသွားမှာပါ။

သူတော်ကောင်းအလုပ်မှလွဲပြီး လောကီလူသားတွေကို ကြီးပွားချမ်းသာစေတယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး။ သူတော်ကောင်းစိတ် ရှိသူ ဦးဆောင်တဲ့အလုပ်ဟာ အောင်မြင်ပြီးမြောက် ထိပ်ဆုံးရောက်မှာ ဖြစ်သလို တွဲဖက်တွဲဖက် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ အပါအဝင် တပည့် တပန်း အလုပ်သမား ဆွေမျိုးသားသမီး ကျေးကျွန်အစေအပါး အားလုံးကိုလည်း စိတ်ချမ်းသာစေ ပျော်ရွှင်တတ်ကြစေ အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်းစေမှာ အမှန်ပါ။ သူတော်ကောင်းရှိတဲ့ အရပ်ဒေသဟာ အကျိုးစီးပွားရှိတဲ့ အရပ်ဒေသပါ။ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် နှစ်ခြိုက်စေရာ နားခိုချင်စရာ အရိပ်အာဝါသရှိတဲ့ နေရာကလေးပါ။ ဘဝအမောပြေ အေးချမ်းစေမယ့် ဝန်းကျင်လေးတစ်ခုပါ။

သူတော်ကောင်းစိတ်ရှိသူဟာ ဒါနကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုတဲ့ အခါမှာ သူတစ်ပါးတွေ ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ဆည်းပေးချင်တဲ့ စိတ် စေတနာနဲ့ သူများကောင်းကျိုးချမ်းသာအတွက်ကိုသာ ဦးတည်ပြီး ပြုတတ်ကြတာပါ။ ဒါနရဲ့ကောင်းကျိုး ခံစားခံစားရမယ့် ကိုယ့် အတွက် ချမ်းသာပြည့်စုံပါစေဆိုတဲ့ စိတ်မျိုးမရှိကြသူတွေပါ။

အကျိုးရှိတယ်ဆိုတာ ယုံကြည်စိတ်ရှိပြီး အကျိုးကို မမျှော်လင့်မတောင့်တ မတမ်းတသူတွေပါ။ ဒါပေမဲ့လည်း ကောင်းမှု ရဲ့အကျိုးကတော့ ဒါနကောင်းမှုကို လက်ခံလိုက်သူ သူတစ်ပါးတွေ ရော ဒါနပြုသူကိုယ်တိုင်မှာရော နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ခံစားခံစားခဲ့စေတာပါ။ ကိုယ့်အတွက်ဆိုတာ သူ့အတွက်လုပ်တိုင်း အလိုလိုအများကြီး ပါဝင်နေခဲ့တာပါ။

သီလဆောက်တည်တဲ့အခါမှာလည်း သူတော်ကောင်း စိတ်ဓာတ်ပိုင်ဆိုင်သူတွေဟာ သူ့အသက်ကို မသတ်လို့ရလာမယ့် အသက်ရှည်ခြင်းစတဲ့ အကျိုးတွေကို အသိဉာဏ်နဲ့သာ သိနားလည် လက်ခံထားပြီး အကျိုးမမက် အကျိုးမမျှော်တဲ့စိတ် သတ္တဝါတွေ

အပေါ် စာနာသနားတဲ့ မေတ္တာကရုဏာစိတ် ကျန်းမာချမ်းသာ ပျော်ရွှင်စွာ ရှိနေစေလိုတဲ့စိတ် စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ် ဓာတ်ကောင်း ဓာတ်မြတ်တွေနဲ့ သူများအတွက် ဦးတည်တဲ့ စိတ်မျိုးနဲ့သာ ဆောက်တည် ကျင့်သုံးကြတာပါ။ ကြုံလည်း မလွန်ကျူးကြတာပါ။

သမထ ဝိပဿနာတရားတွေ ပွားများအားထုတ် ကျင့်ကြံ နေထိုင်လို့ ရရှိလာမဲ့ စိတ်အေးချမ်းငြိမ်သက်မှုတွေ ကိလေသာတွေ အနည်ထိုင် ပါးလျားကုန်ပျောက် ချမ်းသာရောက်စေမယ်ဆိုတဲ့ အကျိုး တွေ ကိုယ်တိုင်ခံစားချင်တဲ့ စိတ်မျိုးထက် ကိုယ်တိုင်ထက် ကိုယ်နဲ့ ဆက်ဆံရမဲ့သူတွေ ကိုယ့်ကြောင့် မပူလောင် မပင်ပန်း စိတ်ချမ်းသာ ကြပါစေဆိုတဲ့ သူများအတွက် ဦးတည်တဲ့စိတ် စေတနာနဲ့ ကျင့်ကြံ နေထိုင်ကြတာပါ။

ကိုယ်တိုင်တရားရှိ ငြိမ်းချမ်းနေရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြဿနာ မလုပ် ပြဿနာမရှာတော့ပါဘူး။ ကိုယ့်ကို သူတစ်ပါး ပြဿနာ လာရှာခဲ့ရင်လဲ ပြဿနာလို့မထင် မသိမ်းပိုက်တော့ပါဘူး။ ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ်တွေကသာ သူတော်ကောင်းအစစ် ဖြစ်ကြတာဆိုပေမဲ့ ကိုယ်က ရဟန္တာကြီးတွေလို စိတ်မွေးမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး မိမိနဲ့ တွေ့ကြုံဆက်ဆံ ပတ်သက်နေရသူတွေကို သူတော်ကောင်း စိတ်ထား ဆက်ဆံကြရမှာပါ။

ကိုယ်တိုင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကောင်းခဲ့ပါလျက် ကျေးဇူးပြုခဲ့ ပါလျက် စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ဖူးပါလျက် ပြုစုယုယဖေးမ ကြင်နာ စေတနာထားခဲ့ပါလျက် တုန့်ပြန်သိတတ်ပေးဆပ်တာမရှိ ပြန်မရနိုင် တာမျိုး တွေ့ကြုံရတတ်သလို ကြုံရတဲ့အခါ ခံစားရတတ်ပြန်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ပြန်ရတာ မရတာ အရေးမကြီးပါဘူး။ သူတော်ကောင်းစိတ်မွေးလဲ ကိုယ်က ကောင်းချင်ကျေးဇူးပြုချင် စောင့်ရှောက်ချင်လဲ ထိုက်တန်သူသာ ရရှိပိုင်ဆိုင်ခံစားနိုင်ကြတာပါ။

သူတို့နဲ့ မထိုက်တန်လို့ ကိုယ့်အနားမှာ မနေချင်တာ ကိုယ်နဲ့ ကိုယ့်သူတော်ကောင်း ဓာတ်ခံတွေနဲ့ ထိုက်တန်ကြသူတွေမို့ ကိုယ့် အနားမှာ ရှိနေချင်တာ ဘယ်မှမသွားချင်တာ နှစ်မျိုးစလုံး ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်ပါဘူး။ သူတို့ကောင်းတာ မကောင်းတာ သူတို့တော်တာ မတော်တာတွေလည်း ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ပါဘူး။

လောကကြီးမှာ တွေ့ကြုံ ဆုံကြုံ ရင်းနှီးပတ်သက်ကြရသူ တွေမှန်သမျှ သူ့ကံနဲ့သူလာပြီး သူ့ကံနဲ့သူ သွားကြရမှာပါ။ ကိုယ့်အနားနေနေ အဝေးကိုသွားသွား ဘာမှပြောစရာ မလိုပါဘူး။ ကိုယ့်အနားမှာ 'မသွားချင်လဲနေ မနေချင်လဲသွား' ကိုယ်က ဘာ စိတ်ခံစားမှုမျိုးမှ မဖြစ်ရပါဘူး။

မသွားစေချင်သူသွားရင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ၊ မနေစေ ချင်သူနေရင် စိတ်မကောင်းဖြစ် စိတ်ကျဉ်းကြပ်ရ ဖြစ်နေကြတယ် ဆိုတာ 'သူ့ကံနဲ့သူလာ သူ့ကံနဲ့သူသွား' ဆိုတဲ့ ဓမ္မသဘောကို နားမလည်နိုင်ကြလို့ပါ။ ကိုယ်တိုင်အတွက် အရေးအကြီးဆုံးက အများအကျိုးရှိ စီးပွားဖြစ် ချမ်းသာအောင်နေမယ်။ သူတော်ကောင်း စိတ်ဓာတ်မွေးမယ်။

သူတော်ကောင်းဓာတ် ခံယူချင်သူနေ၊ မခံယူချင်သူသွား၊ မသွားချင်လဲနေ၊ မနေချင်လဲသွား စိတ်ထားမပြောင်း မတုန်မလှုပ် နေနိုင်အောင် ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ရှိနေရမှာပါ။ သွားစေချင် နေစေချင်မရှိဘဲ သူ့ကံနဲ့သူလို မှတ်ယူထားနိုင်ကြရမှာပါ။

လောကကြီးထဲက လူမျိုးစုံ အကြိုက်မျိုးစုံ စရိုက်မျိုးစုံ ပုံစံမျိုးစုံ အလိုမျိုးစုံတွေနဲ့ ကြုံရတဲ့အခါ 'သူတော်တော် မတော် တော် ကိုယ်က တော်အောင်နေရမှာ၊ သူကောင်းကောင်း မကောင်း ကောင်း ကိုယ်ကကောင်းအောင်နေရမှာ' ဆိုတဲ့ စိတ်မျိုး မွေးနိုင် ကြပြီး ရဟန္တာအရိယာ အရှင်မြတ်ကြီးတွေလို သူတော်ကောင်း

အစစ် ဖြစ်ကြပါစေ 'မသွားချင်လဲနေ မနေချင်လဲသွား' စိတ်ထားပြီး သွားသူ နေသူအတွက် တုန်လှုပ်မှုမရှိ ပကတိ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေနိုင် ကြပါစေ။ ။

“သူတော်တော် မတော်တော်
ကိုယ်က တော်အောင်နေရမှာ
သူကောင်းကောင်း မကောင်းကောင်း
ကိုယ်က ကောင်းအောင်နေရမှာ”

မပြုပဲချင် မပျော့ချင်တော့ဘူး

သစ္စာလေးပါးကို အရိယာမဂ်ဉာဏ်နဲ့ သိမြင်ပြီး အရိယာ သူတော်စင်ဘဝ မရမရောက်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ၃၁ ဘုံ သံသရာရေယာဉ် ရေအလျဉ်ကျောမှာ သတ္တဝါမှန်သမျှ မြုပ်တစ်ခါ မျောတစ်လှည့် ကျင်လည်နေကြရမှာပါ။ ရေထဲမှာ ကူးခတ်ခြင်းမရှိ ရပ်တန့်လို့နေခဲ့မယ်ဆို နစ်မြုပ်လို့ သွားနေရမှာဖြစ်ပြီး ကူးခတ်နေ ပြန်ရင်လဲ မျောလွင့်လို့ နေကြအုံးမှာပါ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားနဲ့ အရိယာသူတော်စင်တွေဟာ သံသရာပင်လယ်ပြင်ကြီးကို ကူးခတ်လို့ မနေသလို ရပ်တန့်လို့လဲ မနေကြသူတွေပါ။

ပုထုဇဉ်လူသားတွေဟာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ကိလေသာတရားဆိုးတွေနဲ့ ပြုနေပြောနေကြစည်နေကြရင် စိတ်တွေ လေးလံ နောက်ကျိရှုပ်ထွေးနေကြမှာမို့ သံသရာပင်လယ်မှာ မကူး မခတ် ရပ်တန့်နေသူတွေလို အပါယ်လေးဘုံမှာ နစ်မြုပ်သွားကြ ရမှာပါ။ ကိလေသာ ရှိနေဖြစ်နေသမျှ စိတ်လေးနေရပြီး စိတ်လေး နေရတယ်ဆိုတာလဲ ကိလေသာ ရှိနေလို့ပါ။ လောကကြီးမှာ နေ့စဉ် ကြုံတွေ့ရမဲ့ အာရုံတွေမှာ စိတ်ကိုငြိမ်းချမ်းအေးမြစေတဲ့ အာရုံဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ အာရုံငြိမ်းအေးတယ်ဆိုတာ နိဗ္ဗာန်အာရုံမှာသာ ရှိနိုင်တာပါ။ ငြိမ်းအေးတယ်ဆိုတဲ့အာရုံဟာ နိဗ္ဗာန်အာရုံပါ။

ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ ကုသိုလ်တရားတွေ ပြုကြတဲ့အခါ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာချမ်းသာ၊ ချမ်းသာ မျိုးစုံ သုဂတိဘုံတွေကို မျှော်လင့်တမ်းတနေခဲ့ရင် သံသရာ

ပင်လယ်ပြင်မှာ ကူးခတ်သူတွေပါ။ ကူးခတ်နေကြသရွေ့ မျောလွင့်
နေကြရမှာပါ။

သမထနဲ့ သမာဓိရအောင် ကြိုးစားပြီး အာရုံတစ်ခုမှာ
ငြိမ်သက်စွာ စိတ်အေးချမ်းနေတာ ကိလေသာ ဖြစ်ခွင့်မရှိ ဖြစ်ခွင့်
မပေးတာမို့ အထိုက်အလျောက်ကောင်းပါတယ်။ ဝိပဿနာတရား
ကြိုးစားအားထုတ်လို့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာ မျှော်လင့်တဲ့စိတ်
အရိယာဖြစ်ချင်စိတ်သာ ရှိနေခဲ့သူဆိုရင်တော့ အာရုံတိုင်းမှာ
ကိလေသာ ဖြစ်ခွင့်မပေးတဲ့ ကိလေသာကင်းတဲ့ ငြိမ်းအေးခြင်း
ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေသွားကြရမှာပါ။

အာရုံငြိမ်းအေးရာ လိုက်ရှာနေရင် ဝိပဿနာဉာဏ် မဖြစ်
နိုင်ပါဘူး။ ကိလေသာ ဖြစ်ခွင့်မပေး ငြိမ်းအေးအောင်နေနိုင်ခဲ့ရင်သာ
ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်လာနိုင်မှာပါ။ ကိလေသာ ဖြစ်ခွင့်မပေး ငြိမ်းအေး
အောင် နေလာရင်း ကိလေသာတွေ လုံးဝမရှိမဖြစ်တော့တဲ့အခါ
ငြိမ်းအေးတဲ့အခါ ငြိမ်းအေးတဲ့ နိဗ္ဗာန်အာရုံကို ကိလေသာကင်းတဲ့
ဉာဏ်နဲ့ မျက်မှောက်မြင်နိုင်သွားမှာပါ။

တရားအလုပ် ကြိုးစားအားထုတ်ကြသူတွေဟာ ကိုယ်နှုတ်
အမှုအရာတိုင်း နေရာတိုင်း အချိန်တိုင်း တွေ့ကြုံနေကြရတဲ့ အဆင်း၊
အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အထိ၊ အတွေ့အကြုံ အာရုံ ၆-ပါး
စလုံးမှာ လိုချင်တပ်မက် ဖမ်းယူသိမ်းပိုက်ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့ လောဘ
တဏှာ၊ မုန်းတီးတွန်းလှန်ဖယ်ရှား ဖျက်ဆီးချင်တဲ့ ဒေါသကိလေသာ၊
ဘာမှန်းမသိလိုက်တဲ့ မောဟ ကိလေသာ မဖြစ်အောင် သတိ၊
ဝီရိယ၊ ပညာ ဦးဆောင်ပြီး နေသွားကြရမှာပါ။

ကိလေသာမှန်သမျှ စိတ်ကိုလေးလံစေ၊ ပင်ပန်းစေ၊
ပူလောင်စေတဲ့ သဘောတွေရှိနေတာပါ။ အရွယ်ပမာဏ သေးငယ်
လှတဲ့ သံပွင့်ကလေးတစ်မှုန်ဟာ ရေထဲကိုပစ်ချရင် လေးလံတဲ့

သဘောရှိနေတာမို့ နစ်မြုပ်သွားရမှာ ဖြစ်သလို အကုသိုလ်ကံတွေ
မှန်သမျှ ကိလေသာစိတ်ပါရှိနေလို့ စိတ်လေးလံပင်ပန်း ပူလောင်ပြီး
အပါယ်လေးဘုံမှာ နစ်မြုပ်သွားရစေမှာပါ။

လောဘ ဒေါသ မောဟ ကိလေသာတွေနဲ့ ကာယကံ၊
ဝစီကံ၊ မနောကံ ကံသုံးပါး ပြုလုပ် ပြောဆို ကြံစည်တဲ့အခါ
မှတ်သားမှု သညာသဘော ပါရှိနေပါတယ်။ မှတ်သားထားတာ
တွေကို ဥပါဒါန်နဲ့ စွဲလမ်းသိမ်းပိုက်ထားပြီး အချိန်ကာလကြာမြင့်တဲ့
အခါ တစ်ဖန်ပြန်အမှတ်ရစေတာ မိစ္ဆာသတိပါ။

ငယ်စဉ်ကာလ လောဘနဲ့ ကြည်နူးပျော်ရွှင်ခဲ့တာတွေကို
မမေ့သေးဘဲ အမှတ်ရတာ၊ ဒေါသနဲ့ ပူလောင်ဆူပွက်ခဲ့တာ ပြန်ပေါ်
တတ်တာ၊ သောကနဲ့လွမ်းဆွတ်ကြေကွဲရတာ၊ မမေ့နိုင်တာအားလုံး
ဟာ မိစ္ဆာသတိပါ။ မမေ့နိုင်လို့ပြန်ပေါ် အမှတ်ရဖြစ်နေပေမဲ့ တစ်ဖန်
ပြန်လို့ ကြည်နူးခြင်း ကြေကွဲခြင်း လွမ်းဆွတ်ခြင်း ပူလောင်ခြင်းတွေ
မဖြစ်တော့ရင် ကိလေသာကင်း ရှင်းသန့်နေလို့ မပြုဖြစ်အောင်
နေရမှာပါ။ သမ္မာသတိ ဖြစ်ရင်လဲ မိစ္ဆာသတိမဖြစ်တော့ပါဘူး။
ကိလေသာကင်းတဲ့စိတ် အလောဘ အဒေါသ အမောဟတွေနဲ့
ကံသုံးပါး ပြုထားတဲ့အခါမှာလဲ သညာသဘောပါ။ ဥပါဒါန်နဲ့ခွဲ
တစ်ဖန်ပြန်အမှတ်ရ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ကုသိုလ်တွေ အမှတ်ရပြန်ပေါ်
မမေ့ နိုင်တာမျိုးမို့ ကောင်းတဲ့ သမ္မာသတိပါ။ သမ္မာသတိတွေသာ
ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင် ကံသုံးပါးလုံး ပြုပြောကြတိုင်း ကိလေသာ
ကင်းတဲ့စိတ်နဲ့ ပြုလုပ်နေကြရမှာပါ။

ကိလေသာအညစ်အကြေးတွေ လုံးဝကင်းပျောက်ကုန်ဆုံး
ချုပ်ငြိမ်းပြီးကြတဲ့ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တွေမှာ ကာမဝိတက်မရှိလို့
ကာမတဏှာမဖြစ်၊ ကာမတဏှာမရှိမဖြစ်လို့ ကိလေသာတဏှာ
အပူမရှိ လွတ်မြောက်ချမ်းသာတဲ့ နေကမ္မာဓိပုတ္တော၊ ကိလေသာ

တွေ့ကင်းဆိတ်နေလို့ လုံးဝဆိတ်သုန်းသွားခဲ့ပြီမို့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ငြိမ်းချမ်းနေတဲ့ ဝိဝေကာဓိမုတ္တော၊ ကိလေသာ မရှိမဖြစ်တော့လို့ ကြောင့်ကြစိုက်နေခြင်းမရှိ ကြောင့်ကြမဲ့ မဂ္ဂင်တရားတွေ ဓမ္မသဘောသတ္တိတွေ သူ့အလုပ်သူ လုပ်နေတာမို့ အဗျာကတဇ္ဈာသယာဓိမုတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအရင်းခံ ဥပါဒါန်တွေနဲ့ စွဲလမ်းသိမ်းပိုက်ခြင်းမရှိ ဥပါဒါနက္ခယော၊ လိုချင်တပ်မက်တဲ့ တဏှာတွေကုန်ခမ်း မလိုချင်တော့တာမို့ တဏှက္ခယာဓိမုတ္တော၊ ဗဟုသုတဉာဏ်အခြေခံပြီး ဝိဇ္ဇာအမောဟ ပညာဉာဏ်တွေနဲ့ မောဟကုန်ခမ်းခဲ့ပြီမို့ အသမ္မောဟာဓိမုတ္တော၊ ဒီ ၆-မျိုးသောတရားတွေ ရှိနေဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ။

ကိလေသာတွေ မကင်းမကုန် မချုပ်ငြိမ်းနိုင်သေးတဲ့ ပုထုဇဉ်ဘဝမှာ ရှိနေကြပေမယ့်လဲ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်တွေရဲ့ ကိလေသာကင်း ငြိမ်းအေးချမ်းသာခြင်းအတိရှိတဲ့ ဘဝကို အားကျကြည်ညိုအတုယူပြီး ရဟန္တာဖြစ်ချင်စိတ်ရှိခဲ့ရင် ကိလေသာဖြစ်ခွင့်မပေး အေးဆေးစွာနေနိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေသွားကြရမှာပါ။

တစ်ယောက်တည်း ဆိတ်ငြိမ်တဲ့နေရာတစ်ခုမှာ အေးအေးဆေးဆေး နေမယ်စိတ်ကူးပြီး သွားနေတဲ့အခါ မိစ္ဆာသတိရဲ့ အကူအညီနဲ့ အစွမ်းကြောင့် အတိတ်ကအကြောင်းအရာများစွာ သတိရလာမိတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ်တိုင်ကလဲ လက်ခံရင် ကာမဝိတက်တွေ ဖြစ်လာပြီး ကိလေသာရဲ့ ဆူညံတဲ့အသံတွေ ကျယ်လောင်စွာ ကြားနေရတတ်ပြန်ပါတယ်။

ဗဟုသုတ အသိဉာဏ်ကလေးနဲ့ ကြားနာမှတ်သားထားတဲ့ တရားဓမ္မအဆုံးအမတွေကို ကြောင့်ကြစိုက် ပြန်ခေါ်ယူလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် သေခြင်းတရားကို နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်ပွားများတဲ့ မရဏဿတိလေးနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် ဆူညံနေတဲ့ ကိလေသာအသံတွေကို မောင်းနှင်ထုတ်ပြီး ကာမဝိတက် အဖြစ်မခံ၊ မဖြစ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာပါ။ အလေ့

အကျင့်အားဖြင့် သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေ မခိုင်မာသေးခင်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ကြောင့်ကြစိုက်ရမှုက များနေရအုံးမှာပါ။

ကိလေသာဖြစ်ခွင့်မပေး ငြိမ်းအေးတဲ့စိတ်ကလေးနဲ့ နေတဲ့ အကျင့် အားကောင်းလာရင် သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ ပညာတွေလဲ ခိုင်မာအားကောင်းလာပြီး ဓမ္မ သဘောသတ္တိတွေက သူ့အလုပ်သူလုပ်လာကြတာမို့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ကြောင့်ကြစိုက်မှု လျော့နည်းသွားနိုင်စေမှာပါ။

အကုသိုလ် ကိလေသာတရားဆိုးတွေ ဖြစ်ကြော့ရှည်နေရာက ဖြစ်မှန်းသိလို့ ဆက်အဖြစ်မခံ ဖြစ်ကြော့တိုလာ၊ ဖြစ်ကြော့တိုရာက ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ခြင်းသိ၊ နောက်တစ်ဆင့်တက်လို့ ဖြစ်ခွင့်မပေး၊ အဖြစ်မခံရအောင် ကြိုးစားနေသွားရင်း ကိလေသာလုံးဝ မရှိမဖြစ်တော့တဲ့အခါ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ကြောင့်ကြစိုက်မှု လုံးဝမလိုအပ်တော့ဘဲ ဓမ္မသတ္တိ ဓမ္မသဘောတွေသာ သူ့အလုပ်သူ လုပ်သွားမှာပါ။

ကိလေသာ လုံးဝမရှိမဖြစ်တော့တာ မဟုတ်ပေမဲ့ စိတ်မှာ တဒဂ် ကိလေသာ မရှိမဖြစ်တဲ့ အခိုက်အတန့်မှာသာ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတွေရဲ့ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု သဘောတွေမြင်နိုင်စွမ်းရှိတာပါ။ စိတ်မှာ ကိလေသာ ကင်းနေရမှာပါ။ ကိလေသာကင်းဖို့ အဖြစ်မခံဖို့ မကြိုးစားဘဲ ရုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်မြင်ဖို့ အာရုံငြိမ်းအေးရာရှာနေကြရင် ဝိပဿနာ ဉာဏ်မဖြစ်နိုင်သလို သံသရာပင်လယ်ကြောမှာ မျောပါကူးခတ်နေကြရအုံးမှာပါ။

အတွင်းအာယတန ၆-ပါးဖြစ်တဲ့ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်တွေနဲ့ အပြင် အာယတန ၆-ပါးဖြစ်တဲ့အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အထိအတွေ့၊ အတွေးအကြံတွေ ဆုံတိုင်း ဆုံတိုင်း မြင်သိစိတ်၊ ကြားသိစိတ်၊ နံသိစိတ်၊ စား သိစိတ်၊ ထိ သိစိတ်၊ တွေး သိစိတ်တွေ ဖြစ်ကြရပါတယ်။ အဲဒီအာရုံ သိစိတ်တွေဟာ

လေးလံနေခဲ့ရင် ပင်ပန်းပူလောင်တဲ့ ကိလေသာဖြစ်ခွင့် ပေးလိုက်တာမို့ အပါယ်လေးဘုံမှာ စုံးစုံးမြုပ်ရတော့မှာပါ။

အာရုံတွေ ဘယ်လိုကြုံကြုံ၊ ဘယ်လိုဆုံဆုံ ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံမခွဲ လောဘ ဒေါသမဖြစ် သိရုံသာသိနေတဲ့ ကိလေသာကင်းတဲ့ စိတ်ဖြစ်ခဲ့ရုံမယ်ဆိုရင် မြင်သိစိတ်ကလေး ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတာ၊ မြင်ရတဲ့အာရုံအဆင်းကလေး ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတာ၊ မြင်သိနိုင်၊ သဘောပေါက်နိုင်စွမ်း ရှိလာမှာပါ။ အာယတန ၁၂-ပါးနဲ့ အာရုံသိစိတ် ၆-မျိုးစလုံးမှာ ကိလေသာဖြစ်ခွင့်မပေးဖို့ အရေးတကြီး လိုအပ်တာပါ။

သံသရာပင်လယ်ကြီးမှာ ကိလေသာတွေ စုံးစုံးမြုပ်ရတဲ့ အဖြစ်မျိုး မဖြစ်ချင်တော့ရင် မမြုပ်ချင် မမျောချင်တော့ဘူးဆိုခဲ့ရင် အမူအရာတိုင်း နေရာတိုင်း အချိန်တိုင်း ကိလေသာဖြစ်ခွင့်မပေး အဖြစ်မခံနေသွားနိုင်ဖို့ ကြိုးစားကြရမှာပါ။ ကိုယ်တိုင်လဲ မမြုပ်ချင် မမျောချင်တော့သလို ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်ဆက်နွယ်ရာ သံယောဇဉ်ကြီး ချည်နှောင်ရစ်ပတ်ခဲ့မိဖူးသူတွေကိုပါ မမြုပ်စေချင် မမျောစေချင် မကူးခတ်စေချင် ရပ်တန့်လို့လဲ မနေစေချင်တော့ပါဘူး။

တဒဂံ တခဏတိုင်း ကိလေသာဖြစ်ခွင့်မပေး နေသွားကြရင်း ကိလေသာတွေ လုံးဝကုန်ခမ်းကင်းကွာ ချုပ်ငြိမ်းပပျောက် လွတ်မြောက်နိုင်ကြပါစေ။ မမြုပ်ချင် မမျောချင်သူတွေ ဖြစ်ကြပါစေ။

နေတတ်ပါတယ်၊ ထိုင်တတ်ပါတယ်

လူ့ဘဝဇာတ်ခုံမှာ ကျင်လည်ကပြနေကြရတဲ့ လောကီလူသားတွေဟာ နောက်ခံတီးလုံး တီးကွက်ပုံစံအတိုင်း ဟန်ချက်ညီညီ ကနိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေကြရပါတယ်။ ပူဆွေးဝမ်းနည်း ငိုကျွေးချင်မိတဲ့အချိန်မှာ ပျော်ရွှင်တက်ကြွ အားရနေတဲ့ဟန် ကတတ်ရသလို ဝမ်းသာကြည်နူး ပျော်မြူးနေတဲ့အချိန်မှာ ပူပင်သောကငိုနေရတဲ့သဏ္ဍာန် သရုပ်ဆောင်နေကြရတတ်ပါတယ်။

ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ ခံစားချက်တွေအတိုင်း ဟန်ဆောင်ထိန်းချုပ်ဖုံးကွယ်မထားဘဲ နေတတ်ကြသူတွေကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှိသူ၊ ဟန်မဆောင်တတ်သူ၊ ရိုးသားသူလို့ ဂုဏ်တင်စကား ပြောခဲ့လေပြီး လောကရဲ့မာယာကို နားမလည်ဘဲ မနေတတ်တဲ့သူလို့ စွပ်စွဲပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုတတ်ကြပါတယ်။

ဟန်ဆောင်ကောင်းသူတွေသာ များပြားလှတဲ့ လောကကြီးမှာ ဟန်မဆောင်တတ်သူတွေဟာ မနေတတ် မထိုင်တတ်သူတွေလို့ သတ်မှတ်ခံကြရတာပါ။

အမှန်တရား၊ မျှတမှု၊ အများအကျိုးဆိုတဲ့ ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်တဲ့အရာတွေကို မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားလေ့ ရှိကြသူတွေဟာလည်း ကိုယ်နဲ့တိုက်ရိုက်ပတ်သက် ဆက်နွယ်နေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ မဟုတ်ပေမဲ့လည်း အမှန်တရား ပေါ်ပေါက်နိုင်စေ မျှတညီညွတ်မှုရရှိစေ အများအကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်းစေမယ့် အကြောင်းကိစ္စတိုင်း နေရာတိုင်း အချိန်တိုင်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ဖြေရှင်းတတ်

ကူညီတတ်ကြတာမို့ ဆန့်ကျင်ဘက်လောကသားတွေက မနေတတ်
မထိုင်တတ်သူတွေရယ်လို့ ပြစ်တင်ခံရတတ်ပြန်ပါတယ်။

လူ့အသိုင်းအဝိုင်းက အလွှာမျိုးစုံ၊ အဆင့်အတန်းမျိုးစုံ၊
ပုံစံမျိုးစုံ၊ စရိုက်အဖုံဖုံ၊ ဘယ်လို လူမျိုးတွေနဲ့ကြုံကြုံ လိုက်လျော
ညီထွေ အဆင်ပြေအောင် ပြောတတ်ဆိုတတ် နေတတ် ထိုင်
တတ်တဲ့ လောကသဘာဝကို သိနားလည်သူတွေလည်း ရှိတတ်
ပါတယ်။

အသက်သိက္ခာ ဂုဏ်အရှိန်အဝါ ကြီးမားသူတွေကို မြတ်နိုး
ရိုကျိုးစွာ ရိုရိုသေသေ ဦးစားပေးပြီး ကိုယ်တိုင်က အပြစ်ကင်းတဲ့
ခလေးငယ်လေးလို၊ အရွယ်တူတွေနဲ့ ဆုံရကြုံရတဲ့အခါ ဖက်လှဲ
တကင်း ရင်းနှီးပွင့်လင်း မိတ်ဆွေရင်းတွေပမာ ကြည်ကြည်နူးနူး
ရယ်မောနောက်ပြောင်လို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကွဲကွာနေခဲ့ရသူတွေနဲ့
ပြန်ဆုံရသူတွေလို၊ ကိုယ့်အောက်ငယ်တဲ့ အရွယ်မတူ ငယ်ရွယ်သူ
တွေနဲ့ တွေ့ရပြန်လဲ နားဝင်ပီယံဖြစ်စေတဲ့ ချိုသာချစ်ခင်ဖွယ်
စကားလုံးတွေသုံးပြီး ကိုယ်တိုင်က လေးစားမြတ်နိုး ရိုသေချင်စရာ
အသွင်နှင့် တကယ့်လူကြီးလူကောင်းပုံစံလို အရွယ်အမျိုးမျိုးမှာ
လိမ္မာပါးနပ်စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတတ်သူ လူ့သဘော လူ့မနော
လူ့အကြောတွေအားလုံးကို နဲ့နဲ့စပ်စပ် သိနားလည် သူတွေလည်း
တွေ့မြင် ကြုံကြုံကြုံဖူးပါတယ်။

အခု “နေတတ်ပါတယ်၊ ထိုင်တတ်ပါတယ်” ဆိုတဲ့
ခေါင်းစဉ်လေးအောက်က နေတတ်ထိုင်တတ်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ
အဲ့ဒီလောကကလေးတင်မဟုတ်ဘဲ ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းပါတယ်။
လောကကြီးမှာ လောကီအကျိုးစီးပွားတွေ ပြည့်စုံအောင်မြင်စွာ
ပေါင်းတတ် သင်းတတ် နေတတ် ထိုင်တတ် သွားနိုင်စေရုံသာမက
သံသရာ ခရီးရှည်ကြီးပြီးဆုံးလို့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို စံစားခံစား

မျက်မှောက်ပြုနိုင်စေတဲ့အထိ မြင့်မားတဲ့အကျိုးတရားတွေ ရရှိနိုင်
ကြပါစေဖို့ ရည်ရွယ်ထားတဲ့ တရားတော်တွေ ဖွင့်ဆိုထားတာ
ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ပရိသတ်အပေါ်မူတည်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်
လေးမျိုးအကြောင်းကို အကျဉ်းအလတ်အကျယ် သုံးမျိုး ဖွင့်ဆို
ဟောကြားတော်မူထားခဲ့တဲ့ ပထမသမာဓိသုတ်၊ ဒုတိယသမာဓိသုတ်၊
တတိယသမာဓိသုတ် သုတ်သုံးပုဒ်က တရားတွေကို နာကြား
မှတ်သားပြီး နားလည်သဘောပေါက်နိုင်စွမ်းရှိသလောက် ကြိုးစား
ရေးသွားမှာပါ။

ပထမ သမာဓိသုတ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးရှိတဲ့ အကြောင်း
ဟောကြားထားတာပါ။ ပထမပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သမထနဲ့ စိတ်အေးအောင်
နေတတ်ပေမယ့် ဝိပဿနာဉာဏ်မရမဖြစ်လို့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရ
တွေရဲ့ သဘောကို အမှန်အတိုင်းမသိသူပါ။

ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်က ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရ
တွေရဲ့ သဘောကို အမှန်အတိုင်းသိပေမယ့် စိတ်အေးအောင် စိတ်
တည်တည်ကြည်ကြည် ရှိနေအောင် နေလို့မရသူပါ။

တတိယပုဂ္ဂိုလ်က သမထနဲ့ စိတ်အေးအောင်လဲ နေလို့
မရ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတွေရဲ့သဘောကို အမှန်
အတိုင်း သိနိုင်စွမ်းလဲ မရှိသူပါ။

စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သမထနဲ့ စိတ်တည်ကြည်အေးချမ်း
အောင်လဲ နေတတ် ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရတွေရဲ့
သဘောကို အမှန်အတိုင်းလဲသိသူပါ။

ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ သိနားလည်သဘောပေါက်ထားသူဟာ
ဘယ်အာရုံကြုံကြုံ မတုန်လှုပ် နေနိုင်သွားတာကို နေတတ်ပါတယ်လို့
ဆိုတာပါ။ သမထအလုပ်နဲ့ ဘယ်အာရုံမှာ စိတ်ကို တင်ထားရမယ်လို့

တတ်တဲ့သူ အာရုံတစ်ခုမှာ စိတ်ကို ထိုင်ခိုင်းထားနိုင်သူကို ထိုင်တတ်
ပါတယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။

ဝိပဿနာဟာ ဉာဏ်လမ်း သမထဟာ ဈာန်လမ်းဖြစ်ပြီး
သိနားလည် သဘောပေါက်နိုင်စွမ်းရှိသူဟာ နေတတ်သူ တတ်
ကျွမ်းလို့ အာရုံပေါ်နေနိုင်သူဟာ ထိုင်တတ်သူတွေပါ။ ကုသိုလ်တရား
တွေထဲမှာ ပယ်နှုတ်စရာဆိုတာ မရှိတာမို့ ဝိပဿနာကုသိုလ်နဲ့
နေတတ်သူဖြစ်ဖို့လိုသလို သမထကုသိုလ်နဲ့ ထိုင်တတ်သူ ဖြစ်ဖို့လဲ
လိုအပ်ပါတယ်။

‘ဝိပဿနာတရားသမားမို့ သမထမလို’ ဆိုသူတွေဟာ
နေတတ်ပြီး မထိုင်တတ်သူတွေပါ။ ‘ဝိပဿနာဆိုတာ ခက်ခဲနက်နဲ
လွန်းလို့ စိတ်ကြည်စိတ် အေးငြိမ်ငြိမ်ကလေး သမထ သမာဓိနဲ့သာ
နေလိုသူပါ’ ဆိုခဲ့ရင် မနေတတ်သေးတဲ့ ထိုင်တတ်သူတွေပါ။
‘ကိုယ်ဟာကို အေးအေးနေ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခမပေးတာမို့ သမထ
ဝိပဿနာဆိုတာတွေ တမင်ကြိုးစား အားထုတ်နေစရာမလိုပါ’ လို့
ယူဆထားကြသူတွေဟာ မနေတတ် မထိုင်တတ်ကြသူတွေပါ။

ဘယ်လိုအာရုံကြုံကြုံ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ သိနားလည်ပြီး
နေလိုက် အပြစ်ကင်းပြီး ကုသိုလ်ဖြစ်စေတဲ့ အာရုံတစ်ခုအပေါ်မှာ
ထိုင်လိုက် နေနိုင်သူတွေဟာ နေလည်းနေတတ်တဲ့သူတွေ ထိုင်လည်း
ထိုင်တတ်တဲ့သူတွေပါ။ တကယ်နေတတ်ပါတယ်။ ထိုင်တတ်ပါ
တယ်လို့ ဆိုနိုင်သူဟာ ဝိပဿနာရော သမထမှာပါ ကျွမ်းကျင်
လိမ္မာတဲ့ သူတွေပါ။

မနေတတ်သေးရင် နေတတ်ဖို့ နေတတ်သူဖြစ်ဖို့
မထိုင်တတ်သေးရင် ထိုင်တတ်ဖို့ ထိုင်တတ်သူဖြစ်ဖို့ သိနားလည်မှု
တတ်ကျွမ်းမှုရှိအောင် ကြိုးစားနေသွားရမှာပါ။ သိရင်နေတတ်ပြီး
တတ်ရင် ထိုင်တတ်ပါတယ်။

ဒုတိယသမာဓိသုတ်မှာတော့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို ဦးစွာ
ဟောကြားပြီး ပြင်းပြထက်သန်တဲ့ဆန္ဒ ကြိုးစားအားထုတ် လိုတဲ့
ဝီရိယတွေ မြှင့်တင်အားကောင်းစေဖို့ လိုအပ်ကြောင်း သတိပေး
ထားတာပါ။

သမထနဲ့ အာရုံတစ်ခုမှာ ထိုင်တတ်ပြီးသူဖြစ်ခဲ့ရင် အာရုံ
တိုင်းမှာ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ သိနားလည်သဘောပေါက်ပြီး နေတတ်သူ
ဖြစ်အောင် နေတတ်အောင် ကြိုးစားရမှာပါ။ ထိုင်တတ်ပြီး မနေတတ်
ရင် နေတတ်အောင် ကြိုးစားသွားရမှာပါ။

သမထနဲ့လဲ မထိုင်တတ်၊ ဝိပဿနာနဲ့လဲ မနေတတ်၊
မနေတတ် မထိုင်တတ်သူဖြစ်ခဲ့ရင် ဦးခေါင်းမှာမီးစွဲလောင် နေသူ
ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်က အဝတ်တွေမှာ မီးစွဲနေသူဟာ အဲဒီလောင်နေတဲ့မီးကို
အရေးတကြီး ငြိမ်းသက်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားရသလို သမထနဲ့ ကုသိုလ်ဖြစ်
အပြစ်ကင်းတဲ့ အာရုံတစ်ခုပေါ်မှာ ထိုင်တတ်ဖို့ ဝိပဿနာနဲ့ ကြံ့ရသမျှ
အာရုံတွေအပေါ်မှာ သိနားလည်သဘောပေါက်ပြီး နေတတ်ဖို့
အပူတပြင်း ကြိုးစားအားထုတ် နေသွားရမှာပါ။

ဝိပဿနာ ဉာဏ်နဲ့လဲနေတတ်၊ သမထနဲ့လဲထိုင်တတ်၊
နေတတ်ထိုင်တတ်သူ ဖြစ်ခဲ့ပြီဆိုရင် အာသဝေါတရားလေးပါး
ကင်းကွာကုန်ဆုံး ချုပ်ငြိမ်းသည်ထိ အားထုတ်ကြိုးပမ်း သွားကြရ
မှာပါ။ အချိန်တိုင်း နေတတ်ထိုင်တတ်သူဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမှာပါ။

တတိယသမာဓိသုတ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့ရင် သမထနဲ့စိတ်
အေးအောင်သာ အာရုံတစ်ခုမှာထိုင်နေပြီး ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ရုပ်နာမ်
ဓမ္မ သင်္ခါရတွေရဲ့ သဘောကို အမှန်အတိုင်း မသိနိုင်သေးရင်
ဝိပဿနာဉာဏ်ရအောင် ကြိုးစားအားထုတ်တတ်ဖို့ ရှင်းလင်း
ပြောပြပေးနိုင်သူဆီ ဦးစွာချဉ်းကပ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်လို့ မှာကြား
ထားပါတယ်။

ဝိပဿနာအကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြနိုင်သူထံ ရောက်ပြီး ခွဲရင် “သင်္ခါရတရားတို့ကို ဘယ်လိုရှုမှတ်ရပါမလဲ၊ ဘယ်လိုသုံးသပ် ရပါမလဲ၊ ဘယ်လိုထူးထူး ခြားခြားရှုပွားလို့ သေသေချာချာ သိမြင် နိုင်ပါမလဲ” လို့ မေးမြန်းစူးစမ်းမှတ်သားရပါမယ်။

သင်္ခါရတွေကို ရှုမှတ်တယ်လို့ ဆိုရာမှာ တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး စတဲ့ဂဏန်းတွေနဲ့ ရေတွက်တာ အဖြူ၊ အနီ၊ အပြာ၊ အဝါ အရောင်အဆင်းတွေနဲ့ ခွဲခြားတာ၊ တိုးမှု ထိမှု တုန်မှု ခုန်မှုတွေကို ရွတ်ဆိုနေတာတွေကို ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရသဘော တရားတွေကို ရှုမှတ်တယ်လို့ မဆိုနိုင်ပါဘူး။

“ဒဋ္ဌဗ္ဗ ဆိုတဲ့ ပါဠိတော်ရဲ့အဖွင့်ဟာ “အဓိပ္ပာယော ဝေဒိတဗ္ဗော” လို့ ဖွင့်ရတာမို့ အဓိပ္ပာယ်ကို သဘောပေါက်ရမှာပါ။ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတွေရဲ့ သဘောသဘာဝတွေကို ဉာဏ်နဲ့သဘော ပေါက်တာမှ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ မှတ်တယ်လို့ ဆိုနိုင်မှာပါ။ အမေး ခံရသူကလဲ သူမြင်ဖူးတဲ့အတိုင်း ပြောပြပေးမှာပါ။ သူပြောလို့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ အစစ်အမှန် သိမှုမဟုတ်ပါ။ ဉာဏ်ကသိမှ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ သိမှုအစစ်ပါ။

ရုပ်နာမ် ဓမ္မသင်္ခါရတရားတွေကို သုံးသပ်တယ်ဆိုတဲ့ အခါမှာ အိုခြင်းဇရာ၊ နာခြင်းဗျာဓိ၊ သေခြင်းမရဏတွေကို ဆင်ခြင် တာနဲ့ မှားယွင်းမိတတ်ကြပါတယ်။ ဆင်ခြင်တာနဲ့ သုံးသပ်တာ အဓိပ္ပာယ် ကွာခြားမှုရှိပါတယ်။ အို၊ နာ၊ သေကို ဆင်ခြင်တာ ဝိပဿနာဉာဏ်ရဲ့ အလုပ်မဟုတ်ပါ။ အိုရအုံးမှာ နာရအုံးမှာ သေရ အုံးမှာ အမှန်တကယ်ပါလို့ သိထားတဲ့ သုတမယဉာဏ်လေးနဲ့ ဆင်ခြင်မိသွားတာပါ။

ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်မှ ‘သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာ’ သင်္ခါရ တရားအားလုံးဟာ အနိစ္စတွေပါ’ လို့ အနိစ္စကိုရော ဒုက္ခနဲ့ အနတ္တကိုပါ

သုံးသပ်နိုင်စွမ်းရှိလို့ သွားတာပါ။ သုတမယဉာဏ်နဲ့ တရားစာပေ တွေ ဖတ်လို့သိသိ တရားတော်တွေ နာကြားလို့ သဘောပေါက် ပေါက် ဝိပဿနာဉာဏ် မဟုတ် မဖြစ်သေးပါဘူး။ သုတမယဉာဏ် ဟာ ဝိပဿနာဉာဏ် မဟုတ်ပါဘူး။

သုတမယဉာဏ်အခြေခံလို့ သိထားသလောက် လိုက် လုပ်လို့ ရနိုင်တာဆိုရင် အဲ့ဒါ သမထပါ။ သိသလောက် လုပ် တတ်တာ သမထပါ။ လုပ်သမျှသိနေတာ သဘောပေါက် နားလည် နိုင်စွမ်းရှိတာ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရ တွေရဲ့သဘောကို အမှန်အတိုင်း သိတာ ဝိပဿနာပါ။ စိန္တာမသယဉာဏ်အရာမှာ စဉ်းစားဉာဏ်နဲ့ ယှဉ်ဖို့ပြန်ဖော်ရတာဆိုရင် သမထဖြစ်ပြီး သုတမယ ဆက်နွယ် ပါတယ်။

တမင်ပြန်ဖော်ရတာမဟုတ်ဘဲ စိန္တာမယဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစား ဆင်ခြင်ရင် ပေါ်လာတာ သိလာသဘောပေါက်လာတာမျိုးဆိုရင် ဝိပဿနာဖြစ်လာနိုင်ပြီး ဘာဝနာမယဘက် ဆက်နွယ်ပါတယ်။ စိန္တာ မယဉာဏ် အားကောင်းလာလို့ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတွေရဲ့ သဘော သဘာဝကို အမှန်အတိုင်းသိရင် ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြစ်လို့ ဝိပဿနာ ဉာဏ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဝနာမယဉာဏ်နဲ့ သိတာတွေဟာ ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဝိပဿနာနဲ့ အာရုံတွေတိုင်းမှာ နေတတ်ပါလျက် သမထနဲ့ အာရုံတစ်ခုအပေါ် မထိုင်တတ်သေးတဲ့ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သမထနဲ့ အာရုံတစ်ခုအပေါ် ထိုင်ချင်တဲ့အချိန်မှာ ချက်ခြင်းထိုင် နိုင်တဲ့အစွမ်းရှိတဲ့ သမထကျွမ်းကျင်သူဆီ ဦးစွာ ချဉ်းကပ်ကြရ ပါမယ်။

သမထကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက်သူဆီရောက်မှ စိတ်ကို တည်ကြည်ငြိမ်သက်အောင် ဘယ်လို လုပ်ရပါမလဲ၊ စိတ်ကိုဘယ်လို

ထားရပါမလဲ၊ စိတ်ကိုအာရုံတစ်ခုအပေါ်ရောက်အောင် ဘယ်လိုနေရပါမလဲလို့ မေးမြန်းစူးစမ်းပြီး မှတ်သားထားရပါမယ်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှု ဖြစ်စေတဲ့တရားတွေထဲမှာ ပယ်နှုတ်စရာ ကုသိုလ်ဆိုတာမရှိတာမို့ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်အစရှိတဲ့ ကုသိုလ် မှန်သမျှ အကုန်လုပ်နေရင်လဲ စိတ်ကြည်စေပါတယ်။ ကိလေသာ နီဝရဏတရားဆိုးတွေ မဖြစ်စေတဲ့အာရုံမှာ ထိုင်နေရင် စိတ်အေး ချမ်းပါတယ်။

အပြစ်ကင်းပြီး ကုသိုလ်ဖြစ်မဲ့ အာရုံတိုင်းမှာ ထိုင်ချင်တဲ့ အချိန် ချက်ခြင်းထိုင်နိုင်ရင် ထိုင်တတ်ပြီဆိုရင် စိတ်အေးချမ်းပါတယ်။ အပြစ်ကင်းပြီး ကုသိုလ်ဖြစ်မဲ့ အာရုံတိုင်းမှာ ထိုင်ချင်တဲ့ အချိန် ထိုင်နိုင်ရင် အပါယ်မကျနိုင်တော့ပါဘူး။

သမထဆိုတာ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတွေ ပယ်ရှား ရှင်းလင်းပယ်သတ်နိုင်တာ မဟုတ်ပေမဲ့ ကိလေသာအညစ်အကြေး အနယ်အမှုန်တွေ ထကြွသောင်းကျန်းစေခွင့်မပေး ငြိမ်သက်စွာ အနည်ထိုင်နေအောင် နှိပ်ကွပ်ထားနိုင်စွမ်းရှိတာမို့ အနည်ထိုင်နေ သမျှ စိတ်ကြည်လင်နေကြတာပါ။

သမထကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ နည်းအမျိုးပေါင်း ၄၀ တောင် ရှိတာမို့ ကိုယ့်စိတ်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေနဲ့ နည်းတစ်မျိုးစီမှာ ကောင်းမြတ်တဲ့ အာရုံတစ်ခုမှာ စိတ်ကို ထိုင်နိုင်အောင် လေ့ကျင့် ကြိုးစားရမှာပါ။

ကိုယ့်စိတ်က စွဲမြဲတဲ့အာရုံတစ်ခုမှာ စိတ်ကို ထိုင်နိုင်အောင် လေ့ကျင့် ကြိုးစားကြရမှာပါ။ ကိုယ့်စိတ်ကစွဲမြဲတဲ့ အာရုံဆိုရင် တမင်မခေါ်ရဘဲ အထုံတစ်ခုဖြစ်နေတာမို့ မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်လာ တတ်ကြပါတယ်။ သေခါနီးအချိန်အထိ စွဲမြဲတဲ့အာရုံတွေက ပေါ်လာ နိုင်စွမ်းရှိတာမို့ ကိုယ့်စိတ်ကို ရတနာသုံးပါးအစရှိတဲ့ ကောင်းမြတ်တဲ့

အာရုံတွေအပေါ်မှာ စွဲမြဲနေစေဖို့ အထုံတစ်ခုလိုဖြစ်နေဖို့ နေ့စဉ် မျက်နှာမသစ်ရသေးရင် နေလို့မရသူလို ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ အာရုံကောင်းတွေမှာ စိတ်ကို မတင်ထားမိသေးရင် ဘယ်လိုမှ မနေ တတ်တော့အောင် လေ့ကျင့်ပြုစုသွားရမှာပါ။

ကောင်းတဲ့အာရုံတွေ တစ်ခုအပေါ်မှာ ချက်ချင်းထိုင်ချင်တဲ့ အချိန်ထိုင်နိုင် ထိုင်တတ်ရင် အရိယာမဖြစ်သေးပေမယ့် အပါယ် မကျနိုင်တော့ပါဘူး။ မနေတတ် မထိုင်တတ်ရင် နတ်ပြည်၊ တော်တော်များများ နေတတ်ထိုင်တတ်ရင် ဗြဟ္မာပြည်ရောက်နိုင် ကြလို့ လုံးဝအပြည့်အစုံ နေတတ်ထိုင်တတ်ခဲ့ရင် အရိယာဘဝ ရောက်ကြပြီး အပါယ်တံခါးလည်း လုံးဝပိတ်သွားနိုင်ပါပြီ။

ဝိပဿနာနဲ့လည်း မနေတတ် သမထနဲ့လည်း မထိုင်တတ် လောကလူသားတွေနဲ့ အဆင်ပြေပြေ ပေါင်းသင်းတတ်ဖို့သာ အဓိက လူနေတတ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အေးအေးဆေးဆေးနေပြီး ဘာကိုမှ ဝင်မပါ ဝင်မရှုပ် တရားအားထုတ်ဖို့မလိုဆိုတဲ့ မနေတတ် မထိုင်တတ်တဲ့ တတိယပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဦးခေါင်းမီးလောင်သူ ပြေးငြိမ်းသလို အရေးတကြီး သမထ ဝိပဿနာ နှစ်မျိုးစလုံး အပါးဝ ကျွမ်းကျင်သူဆီပြေးပြီး ဝိပဿနာနဲ့နေနည်း သမထနဲ့ထိုင်နည်း မေးမြန်းကြရပါမယ်။ လူနေတတ်ဖို့ အရေးမကြီးဘဲ စိတ်နေတတ် စိတ်ထားတတ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိအောင် ကြိုးစားရ ပါမယ်။

မွေးဖွားလာသမျှလူတိုင်း သေဆုံးကြမှာဆိုတဲ့သဘောကို သိထားရင် ဘယ်သူသေသေ စိတ်အနေတတ်သွားလို့ ပူဆွေးမှု မဖြစ်ရတော့ပါဘူး။ ဖြစ်လာသမျှ ပျက်စီးရ ချုပ်ငြိမ်းပျောက်ဆုံးရမှာ ဆိုတဲ့သဘောကို ဉာဏ်နဲ့သိထားရင် ပြင်ပအရာဝတ္ထု ပစ္စည်းပုဂ္ဂိုလ် တွေအပေါ်မှာသာမက ကိုယ်တိုင်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေ

ထိခိုက်ပျက်စီးမှု ကြုံရတဲ့အခါတွေမှာ သေခြင်းတရားနဲ့ နီးကပ်စွာ ရင်ဆိုင်ရချိန်မှာ မတုန်မလှုပ်နေနိုင်သွားလို့ သောကဒေါသ မဖြစ် တော့ပါဘူး။

အရာဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ ရာထူးအာဏာ လုပ်ပိုင်ခွင့်ဆိုတာ တွေ ချစ်ခင်မြတ်နိုး တန်ဖိုးထားရသူတွေအားလုံးနဲ့ တစ်နေ့နေ့မှာ မလွဲမသွေ ကွဲကွာ ခွဲခွာရမှာဆိုတာ သိနားလည်ပြီး စိတ်အနေ တတ်ခဲ့ရင် အဲဒီအရာတွေ အားလုံးအပေါ်မှာလဲ တပ်မက်တွယ်တာ စွဲလန်းသိမ်းပိုက်လိုစိတ်တွေ နည်းပါးလာစေနိုင်မှာပါ။

ကိုယ်က ကျန်ရစ်သူဖြစ်သလို ချန်ထားရစ်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်ရအုံးမှာပါ။ ဉာဏ်နဲ့သိလို့ စိတ်နေတတ်ရင် ကျန်ခဲ့လို့လည်း ဝမ်းမနည်း မနာကျင် မပင်ပန်းတော့ပါဘူး။ ချန်ခဲ့ရမှာပို စိတ်မဖြောင့် နောက်ဆံတတင်းတင်း မခွဲနိုင် မခွာနိုင်ရက်ဖြစ်စရာ အကြောင်းလဲ မရှိတော့ပါဘူး။

ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ နေတတ်လာရင် သမထနဲ့ ထိုင်တတ် လာရင် ဘယ်လိုပတ်ဝန်းကျင်မျိုးမှာ ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုလူစားတွေနဲ့ ကြုံကြုံ ဘယ်လိုအာရုံတွေနဲ့ ဆုံဆုံ လောဘ၊ ဒေါသ၊ သောကမဖြစ် သက်တောင့်သက်သာ အေးအေးဆေးဆေး စိတ်ကလေးနေတတ် နေတာပို့ လူကလည်း နေတတ်ထိုင်တတ်သွားတာပါ။

စတုတ္ထပုဂ္ဂိုလ် အမျိုးအစားဖြစ်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ အာရုံ တိုင်းမှာ နေတတ်ပြီးသူ သမထနဲ့ အာရုံတစ်ခုမှာ စိတ်အေးအောင် ထိုင်တတ်ပြီးသူ သူတော်ကောင်းတွေကတော့ အာသဝေါတရား လေးပါး ကုန်ဆုံးချုပ်ငြိမ်း ပျောက်ကွယ် ပျက်စီးစေတဲ့အထိ နေတတ် ထိုင်တတ်ဖို့ လိုချင်တာတွေ မရှိတော့အောင် ဖြစ်ချင်တာတွေ မရှိတော့အောင် ထင်ချင်သလို ထင်တဲ့စိတ်မဖြစ်အောင် မတိမကျ မသေမချာ မှန်းရမ်းပြီး လုပ်တာတွေမဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေသွား

ကြုံရမှာပါ။ ရဟန္တာဖြစ်မှ တကယ်နေတတ်တာပါ။ တကယ်ထိုင်တတ် တာပါ။

လောကသဘော ဘယ်လိုလူနဲ့တွေ့တွေ့ တို့ကတော့ အဆင်ပြေအောင် နေတတ်ပါတယ်။ ထိုင်တတ်ပါတယ် ဆိုတဲ့ အဆင့် ကနေ ဘယ်လိုအနိဋ္ဌာရုံ ဣဋ္ဌာရုံမျိုးကြုံကြုံ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ နေတတ်သူ၊ စိတ်တည်ငြိမ်အေးချမ်းစေဖို့ အာရုံတစ်ခုအပေါ်မှာ သမထနဲ့ထိုင်တတ်သူ ဖြစ်လာနိုင်ကြပါစေ။

လိုချင်တာမရှိတော့သူတွေ ဖြစ်ကြပါစေ။ ဖြစ်ချင်တယ် ဆိုတာ မရှိတော့သူတွေ ဖြစ်ကြပါစေ။ ထင်ချင်သလိုထင်တဲ့စိတ်တွေ မရှိမဖြစ်ဘဲ နေနိုင်ကြပါစေ။ ရမ်းတုတ်သူတွေ မဖြစ်ကြပါစေနဲ့၊ ရမ်းမတုတ်သူတွေသာ ဖြစ်ကြပါစေ။

'ဖြစ်ချင်တာတွေ မဖြစ်ချင်တော့ဘူး မဖြစ်ချင်တာတော့ ဖြစ်ချင်ပါတယ် မမြုပ်ချင် မမျောချင်တော့ဘူး'

ဆိုတဲ့ တရားတော်တွေအတိုင်း ကိလေသာနဲ့ ဖြစ်ချင်တာ မရှိ ကိလေသာ မရှိမဖြစ် ဆိုတာတော့ ဖြစ်ချင်ပြီး သံသရာမှာ ကိလေသာနဲ့ မြုပ်လိုက် ကုသိုလ်နဲ့မျောလိုက် မမြုပ်မမျောချင်တဲ့ သူတွေ ဖြစ်ကြပါစေ။ တကယ်နေတတ်ပါတယ် ထိုင်တတ်ပါတယ်လို့ ပြောနိုင်ကြပါစေ။

အမှန်မရှိတာကို တပ်မက်မိလို့ ကသိကအောက်ဒုက္ခ ရောက်နေရတဲ့ ကမောက်ကမ သံသရာစက်ကို မဖြတ်တောက် မဖျက်ဆီးနိုင်သေးတဲ့ တို့....။

တင်ပျဉ်ခွေကာ ထိုင်နေပါ ခါးမှာ ဖြောင့်အောင်ထား။
မလှုပ်ထူမြေ့ ငြိမ်ငြိမ်နေ စိတ်တွေ မလွင့်ပါ။
မျက်စိပိုက်ကာ ခေါင်းတည့်ပါ နာမှာ စိတ်ကိုထား။
ညာအောက်ဘယ်ထက် လက်နှစ်ဖက် ထပ်လျက် ပေါင်ရင်းထား။ (အဖျိုးသမီး)
ဘယ်အောက်ညာထက် လက်နှစ်ဖက် ထပ်လျက် ပေါင်ရင်းထား။ (အဖျိုးသား)
နာသီးအရပ် သတိကပ် မပြတ် ရှုကြည့်ဖွား။
ဝင်လေထွက်လေ ကြိုနှစ်ထွေ မှတ်လေ ရှုခံထား။
ဝင်ထွက်နှစ်ပါး ပေါ်ထင်ရှား ပိုင်ခြား သိအောင်ဖွား။
ဖောက်ပြန်မှုများ ပေါ်ထင်ရှား ပိုင်ခြား သိအောင်ဖွား။
ခံစားမှုများ ပေါ်ထင်ရှား ပိုင်ခြား သိအောင်ဖွား။
သိမှုတရား ပေါ်ထင်ရှား ပိုင်ခြား သိအောင်ဖွား။
သဘောတရား ပေါ်ထင်ရှား ပိုင်ခြား သိအောင်ဖွား။

ယူကင်းကျ နေဝမ်းပါ

ချစ်သောညို
မင်း ပါရဂူဘွဲ့ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲ လာဖြေတုန်းက ကိုယ့်ကို
မင်းမေးခွန်းတစ်ခု မေးခဲ့တယ်နော်။ အဲဒီတုန်းက မင်းစိတ် ကျေနပ်
စေမဲ့အဖြေကို ချက်ချင်းမပေးခဲ့တာ မင်းမှတ်မိနေအုံးမှာပါ။ အခု
မင်းကို ကိုယ် အဖြေပေးလိုက်ပါတယ်။ မင်းသေသေချာချာ ဖတ်ပြီး
ကိုယ့်ကို နားလည်ပေးပါ။

“ကိုယ့်အနာဂတ်အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားမှု ရင်းနှီး
မြှုပ်နှံထားမှု စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားမှု တိကျခိုင်မာစွာ ဘာ
တစ်ခုမှ ရှိမနေခဲ့ပါဘူး။” မင်းပြောသလို မင်း စိုးရိမ်ပူပန်ခဲ့သလို
အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိတ်ကူးမရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ လုံလောက်စွာ
ရှာဖွေစုစည်း သိမ်းထုပ်ထားတဲ့ အထုပ်တစ်ထုပ် ရှိနေသင့်တယ်
ဆိုတာ ကိုယ် မငြင်းချင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ညို လုံလောက်စွာဆိုတဲ့
စကားလုံးဟာ ဘယ်အထိရည်ညွှန်းသလဲ အတိအကျ မသိနိုင်သလို
အဲဒီအထုပ်ဟာ ကိုယ့်ရဲ့နောက်ဆုံး ထွက်သက်အထိ ခိုင်မာစွာ
တည်ရှိနေမယ်လို့ ဘယ်လိုမှ အာမခံချက် မရှိနိုင်ပါဘူးကွယ်။
ကိုယ်တို့ရွေးချယ်လျှောက်လှမ်းထားတဲ့ ဆရာမဆိုတဲ့
ဘဝကလေးဟာ လုပ်ငန်းအနေနဲ့ ပညာနဲ့ အသက်မွေးတာ ဖြစ်လို့
မြင့်မြတ်ပြီးသားပါ။ ကိုယ့်စိတ်လေးကိုပါ ဖြူစင်သန့်ရှင်းအောင်
စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် တို့တွေရဲ့ ဘဝခရီးလမ်းဟာ ပန်းခင်း
သောလမ်းပါ။

အေးမြလတ်ဆတ်တဲ့ လေပြေလေညှင်းလေးတွေ ရှုရှုကံပြီး ထုံသင်းတဲ့ပန်းရနံ့လေတွေကိုပါ ခံစားရင်း ငြိမ်းချမ်းတဲ့ခရီးလမ်းကို လျှောက်လှမ်းနေကြရသူတွေလို ဖြစ်နေမှာပါ။

တချို့ဆိုကြတယ်။ အပျိုကြီးတွေဟာ ငယ်စဉ်က အိမ်ထောင်ရှင်တွေလို မေတ္တာဖြန့်ကျက်ပေးဝေတာမျိုး မလုပ်ခဲ့ မရှိခဲ့လို့ အသက်ကြီးလာရင် သူတို့ကိုလဲ မေတ္တာပေးခဲ့သူမရှိဘဲ အထီးကျန်နေရတတ်ပါတယ်တဲ့။

တကယ်တော့ ညှိရယ် တို့တွေကမှ “ကိုယ့်မိသားစု” ဆိုတဲ့ စည်းဘောင်တွေမရှိဘဲ တစ်လောကလုံးကို မေတ္တာဖြန့်ကျက်ပေးနိုင်တဲ့သူတွေပါ။ ကိုယ်ကသာ တကယ့် အဲဒီလို ဖြူစင်အေးမြတဲ့ စစ်မှန်တဲ့ မေတ္တာဖြန့်ဝေပေးနိုင်ခဲ့မယ်ဆို အသက်ကြီးလာလဲ ပူစရာမလိုဘဲ မေတ္တာရောင်ပြန်အကျိုး ခံစားရမှာပါ။

မသေချာ မရေရာတဲ့ အနာဂတ်အတွက် စိတ်တွေမောပူပင်သောက ဖြစ်နေမဲ့အစား ကိုယ့်လက်ထဲမှာရှိနေတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကြိုးစားတာက ပို အရာမရောက်ဘူးလား။ နေ့စဉ်ပုံမှန်ထိတွေ့ ဆက်ဆံနေရတဲ့ သက်ရှိသတ္တဝါမှန်သမျှအပေါ် တတ်စွမ်းသမျှ မေတ္တာနဲ့ပေးလို့ ကျွေးလို့ နှစ်သိမ့်စောင့်ရှောက်လို့ ဖေးမကူညီလို့ နေသွားမယ်ဆို မအေးချမ်းဘူးလား။ ကိုယ်ငယ်တုန်းက ကိုယ့်ဆရာတစ်ယောက် ပြောဖူးတဲ့ စကားလေး သတိရမိသေးတယ်။

‘ဘယ်သူ့ဆီက ဘာရမလဲလို့ တွေးနေသူဟာ ပူလောင်နေပြီး ဘယ်သူ့ကို ဘာပေးရမလဲလို့ တွေးနေသူဟာ အေးချမ်းနေတယ်’ ဆိုတဲ့ စကားလေးပါ။

အသိပညာ အတတ်ပညာ ဉာဏ်ရည် မြင့်မားတိုးတက်စေမယ့် ဆုံးမစကား စိတ်နှလုံးအေးချမ်းအေးမြစေတဲ့ တရားစကား

တွေကလွဲပြီး ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတစ်ခုခု၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ ရပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးတစ်ခုခု ရချင်ယူချင်နေရင် တကယ်ကို ပူလောင်ပင်ပန်းရပါတယ်။

ကိုယ်က ပစ္စည်းဝတ္ထု ပေးဆပ်ဖြည့်ဆည်းနိုင်တဲ့ အင်အား မရှိခဲ့ရင်တောင် စိတ်ချမ်းသာစေမယ့်စကားမျိုး ပြောပေးတာ ရင်ဖွင့်ချင်တာရှိရင် တလေးတစား နားထောင်ပေးတာမျိုးတွေ လုပ်ပေးခဲ့ရင်လဲ ပေးဆပ်သူဘက် ရပ်တည်တာမို့ အေးချမ်းစေပါတယ်။

ညှို့ စေတနာကို ကိုယ် နားလည်ပေးနိုင်ခဲ့သလို ကိုယ့်အဖြေကိုလဲ ညှို့ကျေနပ်လက်ခံနိုင်မယ်လို့ ကိုယ်မျှော်လင့်ပါတယ်။ ညှို့အတွက် အစားကောင်းစားရရင် ချစ်ခင်သူတွေကို စားရစေချင်တတ်တဲ့ စိတ်မျိုးနဲ့ ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ မြန်ယုက်စွာ စားသုံးချင်မိတဲ့ ဓမ္မဒူတဆရာတော်ရဲ့ ကဗျာလေးတစ်ပုဒ်ကိုပါ ရေးပေးလိုက်ပါတယ်။

- ဖြစ်ပြီးအဟောင်း၊ တိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစား၊ မငြီးတွားနဲ့။
- နောင်ခါဖြစ်လတ်၊ အနာဂတ်ရဲ့ ဇာတ်ကြောင်းတွေးတော၊ စိတ်မဟောနဲ့။
- ဖြစ်ဆဲကေနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို ဝေဖန်ဉာဏ်ရှု၊ ဗျာတမှုဖြင့် ပူမှုကင်းစွာ၊ နေစမ်းပါလော့။ သို့ပါလေမှ၊ သင့်ဘဝဝယ် ဒုက္ခကင်းကွာ၊ ချမ်းသာလာလိမ့်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ပါစေ ညှို့

လူ့ပြေရပ်ခွင့်၊ အိမ်ရှင်အိမ်သူ
မြတ်ရည်တူလျက်၊ ဆုယူအမှု
လျှင်ဒါနှင့်၊ သီလမပိုင်
သဒ္ဓါပြိုင်မှု၊ ဘုန်းလှိုင်ကျော်ကြား
မိုးနတ်သားနှင့်၊ ဆွေညာဇနီး
နတ်သမီးသို့၊ ကောင်းချီးအံ့ရာ
စုနိုင်ရှာလျက်၊ သံသာနောင်လည်း
ချစ်စည်းမပြေ၊ ရှည်ကြာလေ၏။
(ပဉ္စာဝဂ္ဂ)

ငြိမ်းစရာ ငြိမ်းပစ်တော့ပါ

ညိုရေ

သင်တန်းတစ်ခုမှာ မထင်မှတ်ဘဲ သိကျွမ်းခဲ့တဲ့ ညီမငယ်
လေးတစ်ယောက်က ရင်ဖွင့်တိုင်ပင် အကြံဉာဏ်တောင်းတဲ့
အကြောင်းအရာလေး ပြောပြချင်မိပါသေးတယ်။ သူ့လေးက B.E
ဘွဲ့ရထားပြီးသူပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကြုံဆုံပတ်သက်နေရတဲ့ လောကီ
လူသားတွေရဲ့ မရိုးမသား မဖြောင့်မမှန်မှု၊ ကောက်ကျစ်ယုတ်မာ
ရက်စက်မှု အမှန်တရား မြတ်နိုးရိုးသား ကြိုးစားသူတွေ နေရာမရ
မျက်နှာငယ်နေရမှု၊ မျှတမှုကင်း အတ္တရေ့တန်းတင်မှု၊ ဟန်ဆောင်
ဖော်ရွေမှု စတဲ့ စတဲ့ ဆိုးရွားညစ်နွမ်းတဲ့ စိတ်သဘာဝစရိုက်တွေကို
စိတ်ကုန်ငြီးငွေ့ ရွံ့မုန်းပြီး ရှောင်ပုန်းပြေးခွာ လောကုတ္တရာတရား
ကြိုးစားအားထုတ်ချင်စိတ်နဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အသစ်တစ်ခုကို ရှာဖွေ
နေပါတယ်။

ဘယ်နေရာကိုသွားရင် ကောင်းမလဲလို့ တို့ကို အကြံ
ကောင်း နေရာဖွေရှာ ရွေးချယ်စေခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်နေရာကိုသွား
ဘယ်ဆရာကိုရွေး၊ ဘာတွေကိုလုပ်လို့ အတိအကျ မညွှန်ပြချင်
မညွှန်ပါရစေနဲ့။ စကားလေးနည်းနည်းတော့ မေးချင်ပြောချင်ပါ
တယ်။ ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်လေးတွေလည်း ပြောပြ
ချင်ပါတယ်လို့ စကားပလ္လင် အရင်ခံလိုက်ပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ။

တို့ကိုယ်တိုင်လည်း သူ့လိုပဲ မနာလို ဝန်တိုမှုတွေကင်း
ရန်လို ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေရှင်း၊ ငြိမ်းချမ်းအေးမြခြင်း အတိဦးတဲ့

နေရာဒေသ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုခုမှာ စိတ်လက်ပေါ့ပါးချမ်းသာစွာ နေချင်မိခဲ့လို့ ငြိမ်းချမ်းအေးမြနိုင်လောက်တယ်လို့ ထင်မြင်ယူဆ ချင်စရာ ရှိတဲ့ သူတော်ကောင်းဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေကြသူများစု စုပေါင်း နေထိုင်ကျင့်လည် ကျက်စားရာ ဝန်းကျင်များစွာကို ပြေးဝင် ခိုလှုံခဲ့မိဖူးပါတယ်။

အထင်နဲ့အမြင်ဟာ လက်တွေ့မှာ များစွာ ကွာခြားချက် တွေ ရှိနေတာကို ဝန်းကျင်အသစ်တွေတိုင်းမှာ ကြုံတွေ့ရပါတယ်။ စိတ်ဆိုး စိတ်ယုတ် စိတ်ပုပ် ကိလေသာ အညစ်အကြေးမှန်သမျှ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်နဲ့ အကြွင်းမဲ့ ပယ်သက်ပြီးသူတွေ စုဝေးရာ နေရာဒေသမှာသာ ငြိမ်းချမ်းအေးမြခြင်းအတိ ပြီးပါလိမ့်မယ်။

အပါယ်တံခါး လုံးဝပိတ်သွားပြီဖြစ်တဲ့ သောတာပန် အရိယာ သူတော်ကောင်းကြီးတွေတောင် ဒေါသကိလေသာ အနုစား ကလေးတွေ ဖြစ်တတ်ကြသေးတာပဲ။

လူကောင်းတွေ ရှာပေါင်းဖို့ ကြိုးစားမဲ့အစား ကိုယ်တိုင် လူကောင်းဖြစ်အောင် ကြိုးစားတာက ပိုမလွယ်နိုင်ဘူးလား။ နေရာ ဒေသ ဝန်းကျင်အသစ် ပြောင်းမဲ့အစား ကိုယ့်စိတ်ကလေး နှလုံးသွင်း မှန်အောင် ကြိုးစားပြောင်းရင် ကိုယ်တိုင် အရင်ငြိမ်းချမ်းသွားစေမှာ အသေအချာ ရေရာတိကျမှုရှိပါတယ်။

အကောင်းအဆိုး၊ အမှားအမှန်၊ အကျိုးအပြစ် ဆန့်ကျင် ဘက် သဘောတရားတွေ နေရာတိုင်းမှာ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အကောင်း၊ အမှန်၊ အကျိုးဆိုတဲ့ အမွန်အမြတ်တရားတွေ ရွေးချယ် စိစစ်ယူငင်နိုင်တဲ့ ပညာဉာဏ်လေး ကိုယ့်စိတ်မှာရှိထားဖို့ အရေး တကြီး လိုအပ်ပါတယ်။

လောကီလူသားတွေ ကျင့်လည် ကျက်စားနေကြတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မဟုတ်တဲ့ အတိုက်အခံ၊ အငြိုအငြင်၊ အရွံ့အစောင်း၊

အအောင့်အမဲ့၊ ခနဲခနဲ ဆိုတာမျိုးတွေ ဆရာတော် သမားတော်တွေရဲ့ အနီးအပါး ပုဂ္ဂိုလ်များစွာမှာ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။

ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှတဲ့ ရေအိုင်ကြီးအလယ်မှာ ပန်းဝတ်မှု များစွာ သင်းထုံမွှေးယုံတဲ့ ရနံ့တွေနဲ့ ငှားငှားစွင့်စွင့် ဖူးပွင့်နေတဲ့ ကြာပန်းကြီးတစ်ပွင့်ကို တွေ့မြင်ရတဲ့အခါ ကြာပန်းရဲ့ရနံ့တွေကို ရှုရှိုက်ရင်း ဝတ်မှုတွေကို စားသုံးချင်မိခဲ့ရင် ကြာပန်းရဲ့ အနီးအပါးကို ချဉ်းကပ်ရမှာ ဓမ္မတာပါ။ ရေထဲက ရွံ့ညွှန်တွေ ပေမှာစိုးလို့၊ နွယ် အရှင်တွေ ရစ်ပတ်မှာစိုးလို့၊ ရေသတ္တဝါတွေ ကိုက်ခဲရန်မှုမှာစိုးလို့ ဆိုတဲ့အတွေးများစွာနဲ့ ရေအိုင်ထဲကိုဆင်းဖို့ သတ္တိမရှိခဲ့ရင်တော့ ကြာပန်းနဲ့ဝေးရမှာပဲပေါ့။ တစ်ခုခုကိုလိုချင်ရင် တစ်စုံတစ်ရာကိုလည်း ပေးဆပ်နိုင်ရမှာပါ။

ဆရာတော်တွေရဲ့ ငြိမ်းချမ်းအေးမြတဲ့ မျက်နှာတော်တွေ ကို ဖူးမြော်ချင်ရင် တရားဓမ္မ အဆုံးအမစကားတွေ ကြားနာမှတ် သား ခံယူချင်မိရင် တခြားတခြား သူတော်ကောင်းဓာတ်ခံနည်း ပါးသူတွေရဲ့ မတရားစကားတွေ မတရားအမှုအရာတွေ ကြုံရဆံ့ရ ပတ်သက်တွေ့မြင်ရမယ်ဆိုလည်း အရာရာမှာ သနားတဲ့ကရုဏာ အေးမြတဲ့ မေတ္တာစိတ်တွေမွေးမြူပြီး အရာရာကို သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိအောင် နေထားနေသွားရမှာပါ။

အဲလို ကိုယ့်စိတ်ကို ကောင်းအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်တဲ့ အစွမ်း အားနည်းနေသေးတယ် ဆိုရင်တော့ ဓာတ်ပုံတွေဖူးပြီး တရားခွေတွေကိုသာ နာကြားနေလိုက်တာ ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်စိတ်ဓာတ်၊ အဆင့်အတန်း ရင့်ကျက်လာခဲ့ပြီဆိုရင်တော့ ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်ဝန်းကျင်၊ ဘယ်လို လူမျိုး၊ ဘယ်လိုအခြေ အနေမှာဖြစ်ဖြစ် နေတတ်သွားမှာပါ။ ဘာတွေကြုံကြုံ မမြို့တော့ ပါဘူး။

သေချာပေါက်ကောင်းတယ်လို့ အာမမခံနိုင်ပေမယ့် သင့်
 တော်မယ်ထင်ရတဲ့ ပရိယတ် ပဋိပတ် နှစ်မျိုးတွဲ သင်ကြားပို့ချနေတဲ့
 ကျောင်းတွေတော့ များစွာရှိပါတယ်။ ပရိယတ်စာတွေ သင်ကြား
 တတ်မြောက်လို့ တကယ်သဘောပေါက်နားလည်လာခဲ့ရင် ဘုရား
 ရှင်အပေါ်မှာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါတိုးပြီး ဘုရားသမီးအစစ်ဖြစ်အောင်
 နေနိုင်ပြီဆိုရင် နေရာရွေးချင်တဲ့စိတ် မရှိနိုင်၊ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။

စာပေတွေသင်၊ တရားတွေအားထုတ်၊ ကိုယ့်အလုပ်သာ
 ကိုယ်လုပ်၊ ကိုယ်တိုင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်လေးစားနိုင်အောင်၊
 ပြန်ကြည်ညိုနိုင်အောင် ကြိုးစားနေလိုက်မယ်ဆို ဘေးကိုကြည်ချိန်
 မရ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေဖန်စိတ်ပျက်ဖို့ သတိမရ၊ ဘယ်မှထွက်ပြေး
 ချင်တယ်ဆိုတာမျိုး မဖြစ်တော့ပါဘူး။ ခိုင်ခိုင်မာမာ တိတိကျကျ
 ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ပြီဆိုရင် တစ်နေရာရာကို လိုက်ဖို့ဖို့ အကူအညီ
 လိုအပ်ခဲ့မယ်ဆိုရင်တော့ အချိန်မရွေး ဆက်သွယ်ပါ။ တတ်နိုင်သမျှ
 ကူညီဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်လို့ ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

တို့တွေ ကိုယ်တိုင်မစွန့်လွှတ်နိုင်သေးတဲ့ လူဝတ်ကြောင်
 ဘဝကို စွန့်လွှတ်ပြီး ဘုရားရှင်ရဲ့သာသနာတော်မှာ သာသနာ
 အနွယ်ဝင်အဖြစ် သူကလေး ခံယူတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးခဲ့ရင်
 ညှိနဲ့တို့အတူ သူကလေးရဲ့ ပါရမီကူညီလို့ ဖြည့်ကြမယ်နော်။

သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့တွေက ရုန်းမထွက်နိုင်သေးတဲ့
 တို့...။ ။

သူမှ ကိုယ်မဟုတ်ဘဲ

ညိုရေ

တို့တွေရဲ့ ရတနာဆောင်မှာ နေ့စဉ်ကြားနေရတဲ့ ရေပန်း
 စားနေတဲ့ စကားလုံးလေးတွေအကြောင်း မင်းကို ပြောပြရဦးမယ်။
 မနက်မိုးလင်းလို့ အိပ်ရာနိုးလာကြပြီး တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
 နှုတ်ဆက်ကြတာက နေသာရဲ့လား ဆိုတဲ့စကား။ အခန်းနားနီးချင်း
 စိတ်အခန့်မသင့်လို့ မခေါ်မပြောဘဲနေကြရင် ရထားသံလမ်း ချော်
 နေပြီလား။

ပြဿနာတစ်ခုခုထဲ ဝင်ပါမိရင် အင်းတကော်မလုပ်နဲ့၊
 ဘယ်လိုမှအချိုးမပြေ၊ အချိုချက်မရ၊ အချဉ်ချက်မရ။ လူ့ဝစာ
 လူ့ဂလန်၊ ဘေးတိုက်ပုဂ္ဂိုလ် ဆုံရကြုံရရင် သူမှ ကိုယ်မဟုတ်ဘဲ
 ဘယ်လိုလဲ ညှို့စိတ်ထဲ ထူးဆန်းနေလား၊ မထူးဆန်းနဲ့။

ညိုရေ အဲဒီစကားလုံးလေးတွေကြောင့် အဆောင်ကလူတွေ
 အတော်များများ ဘဝမှာ နေသာထိုင်သာရှိပြီး ‘အဆင်ပြေပြေ
 မပြေပြေ နေသာဖို့က အရေးကြီးတယ်။ နေတတ်ရင် ကျေနပ်စရာ’
 ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုး မွေးနိုင်သွားကြတာ ညှိလည်း အဓိပ္ပာယ်တွေ
 သိသွားရင် လူတွေနဲ့ အဆင်ပြေအောင် နေတတ်ထိုင်တတ်ဖို့
 အဆင်မပြေလည်း ဖြေနိုင်ဖို့ ခွန်အားအစွမ်းသတ္တိတွေ ရှိသွားမှာ
 ပါ။

နေသာရဲ့လား ဆိုတဲ့မေးခွန်းက နေမကောင်းဖြစ်နေတဲ့
 လူမမာကို မေးတယ်လို့ ထင်ချင်စရာရှိပေမယ့် ခုလောက်ဆို

ပါးနပ်တဲ့ညို သဘောပေါက်မှာပါ။ ရထားသံလမ်း ချော်နေပြီလား ဆိုတာ သံလမ်းချော်ရင် နည်းနည်းကလေးပဲ ချော်တာဖြစ်ပေမယ့် အဲဒီရထားရော၊ သူ့ရဲ့ရှေ့နောက်ကလာကြတဲ့ ရထားတွေရော အများကြီးကို အခက်တွေ့ ဒုက္ခဖြစ်စေသလို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘာမဟုတ်တဲ့ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စကလေးမှာ နားလည်မှု လွဲရင် အဲဒီလူတွေနဲ့ ပတ်သက်ဆက်ဆံရတဲ့လူတွေပါရောပြီး အခက်တွေ့စေမှာပို နားလည်မှုရှိကြဖို့ သတိပေးတဲ့စကားပါ။

အင်းတကော် မလုပ်နဲ့ ဆိုတာကတော့ သူ့နေရာသူ မနေမိလို့ ကားကြိုတံခံရတဲ့ခွေးကလေးကို ရည်ညွှန်းတာပါ။ အဆောင်မှာ အတွင်ကျယ်ဆုံးနဲ့ ရေပန်းအစားဆုံးစကားလုံးက တော့ သူမှ ကိုယ်မဟုတ်ဘဲ ဆိုတဲ့စကားလေးပါ။

အမှိုက်တောင်းထဲကို အမှိုက်ရောက်အောင်မပစ်ခဲ့ရင် ရေချိုးခန်းမှာ ခေါင်းလျှော်ရည် ထုတ်သုံးပြီး ထားခဲ့ရင်၊ မျက်နှာသစ်ခွက်ထဲမှာ ထမင်းစေ့တွေ တွေ့ခဲ့ရင်၊ သီချင်းတွေအကျယ်ကြီးအော်ဆိုနေတာကြားရရင်၊ ဘုရားခန်းမှာ ဆွမ်းတော် ၃-၄ရက် ကပ်ထားတာမြင်ရရင် လုပ်တာကိုင်တာ နှေးကွေးလေးလံလို့ အားမလိုအားမရဖြစ်ခဲ့ရင်၊ အသေးအဖွဲ့ နေပူမိုးရွာ ဘာမဟုတ်တဲ့ အကြောင်းအရာလေးတွေမှာ ပွစိပွစိပြောပြီး ဒေါသထွက်တတ်တဲ့ သူတွေ့ရရင်၊ အလကားနေရင်း သူများ စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ဖြစ်အောင် လိုက်စတတ်တဲ့ အကျင့်ရှိသူ ဆုံရရင်၊ ဘာမဆိုလိုချင်နေတတ်တဲ့ လောဘကြီးသူ တွေ့ရရင်၊ ဟန်ဆောင်အပြုံးတွေနဲ့ နောက်ကျောစားနဲ့ထိုးသူကြုံရရင်၊ မျက်နှာအရိပ်အကဲမသိ စွတ်ရွတ်ပြီး ကိုယ်ပြောချင်တာပြောတတ်တဲ့သူတွေ့ရင်၊ စကားပြောတိုင်း ခက်ထန်ရင့်သီးမာကျောပြီး အပေါ်စီးက ဆက်ဆံချင်သူ ကြုံရရင်၊ နေရာတွေ အများကြီး အများကြီးမှာ လူတွေအများကြီးမှာ

အဲဒီလိုတွေရော ဒီထက်ဆိုးတဲ့ အဖြစ်အပျက် အခြေအနေတွေမှာရော တို့အဆောင်က အဖွဲ့တွေ သူမှ ကိုယ်မဟုတ်ဘဲ ဆိုတဲ့ စကားလေးနဲ့ ဖြေဆည် ဆောက်တည်နေကြတာပါ။

သူများလုပ်တာ စိတ်တိုင်းမကျ အားမရ ဇိုးခနဲ ဇတ်ခနဲ စိတ်မြန်လက်မြန် ကိုယ်တိုင် ဘာမဆိုလုပ်ချင်တတ်တဲ့ ညိုရဲ့စိတ်ကို ဒီစကားလုံးလေးက သတိထားပြုပြင်စေခဲ့မယ်ဆို တို့ရေးပေးရကျိုး နပ်ပါပြီ။ တကယ်လို့ မပြင်ချင်၊ မပြင်နိုင်သေးဘူး ဆိုခဲ့ရင်လည်း ညိုမှ ကိုယ်မဟုတ်ဘဲ။ ။

ရုပ်နာမ်ဓမ္မ၊ သင်္ခါရတို့၊
ကိုယ်ကဏ္ဍိပုံ၊ ဖြစ်လိုတုံလည်း
တစ်ဖုံဆင်ကွဲ၊ သူတစ်နံ့ဖြင့်
ဖောက်လွဲတတ်စွာ၊ ဓမ္မတာကို
ပညာစက္ခု၊ မျှော်ထောက်ရှု
အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
(မင်းကျွန်းဆရာတော်)

ချုတိုင်လည်း မကျနိုင်ပါ

ဟိုးတလောဆီက ဌာနကပြန်လာချိန်မှာ ကြုံလာကြားလာ ခဲ့ရတဲ့ မဟုတ်မမှန် သတင်းစကားတစ်ခုကြောင့် မင်းသောက ဒေါသတွေနဲ့ 'ကိုယ်မပြောဘဲပြောတယ် စွပ်စွဲခံရတာ မခံနိုင်တဲ့ အကြောင်း မဟုတ်ရင် မခံချင်တဲ့စိတ်ဖြစ်လို့ ဖြေရှင်းချင်တဲ့အကြောင်း မင်းရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားကို စော်ကားရာရောက်ပြီး သိက္ခာချတဲ့စကား ဖြစ်ကြောင်း' တို့ကို ရင်ဖွင့်တာ မှတ်မိနေအုံးမှာပါ။ အဲဒီအချိန် တုန်းကလဲ မင်းသောကတွေ ပြေပျောက်စေဖို့ ဒေါသတွေ ငြိမ်းအေး စေဖို့ တတ်နိုင်သမျှ ပြေရာပြေကြောင်း ပြောပေးခဲ့ပါသေးတယ်။ နောက်ပိုင်း တခြားအကြောင်းအရာလေးတွေ ဆက်စပ်စဉ်းစားမိလာ တာမို့ စာရေးလိုက်တာပါ။

'မဟုတ်မခံ' စိတ်ရှိတာ၊ တစ်ခုခုကို ချက်ခြင်း ဖြေရှင်း လိုက်ရမှ ကျေနပ်တာ၊ ပြဿနာကို အကြွေးမထားတတ်တာ၊ ကိုယ်မှန်နေပါရက်နဲ့ အပြောအဆိုခံရရင် တနဲ့နဲ့နဲ့ အခံရခက်တာ၊ ချက်ချင်းဖြေရှင်းခွင့်မရတဲ့ အခြေအနေမျိုး ကြုံရရင် ပူလောင် ပင်ပန်းပြီး ဖြေရှင်းနိုင်မဲ့အခွင့်ကို တချိန်လုံး သွေးဆူစွာ စောင့်နေ မိတာ အဲဒီလို စိတ်ခံစားမှုမျိုး တို့ကိုယ်တိုင်လဲ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ဖြစ်ဖူး ခံစားဖူးပါတယ်။

ထွက်ပေါက်မရှိ ချောင်ပိတ်မိသူလို ကိုယ်နဲ့ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ရမယ့်သူတွေက ရင်ဆိုင်ဖို့မသင့် ဖြေရှင်းခွင့်မသာတဲ့ အကြီး အကဲ လေးစားလောက်သူတွေနဲ့ ကြုံရတဲ့အခါမျိုးမှာ ကိုယ့်ကိုယ်

ကိုပဲ ပြန်နာကြင်စေအောင် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်တာမျိုးလဲ ရူးသွပ် နိုက်မဲစွာ ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဒေါသဟာ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကိုပဲ ဖြစ်စေပါတယ်။ တကယ် သေသေချာချာ အလေးအနက် စဉ်းစားကြည့်မယ်ဆိုရင် မဟုတ်မခံ ဆိုတဲ့စကားဟာ သိပ်ကို ရှင်းနေပြီးသားပါ။ မဟုတ်လို့ကို မခံရ ပါဘူး။

ကိုယ်မဟုတ်တာမလုပ်လို့ ကိုယ်မကောင်းတာ မခံရပါဘူး။ ကိုယ်မဟုတ်တာ ပြောမထားလို့ ပြောထားပါတယ် စွပ်စွဲတာကြုံရလဲ ဖြေရှင်းစရာမလိုပါဘူး။ ဖြေရှင်းလိုက်မှ ပိုရှုပ်ပိုဆိုးသွားတာမျိုးတွေ အများကြီး ဖြစ်တတ်ပါသေးတယ်။

‘ပြဿနာဆိုတာ ပြတ်သတ်ပြီး နာသွားတာပါ’ လို့ ဓမ္မဒူတဆရာတော် အမိန့်ရှိဖူးတာ မင်းလဲမှတ်မိမှာပါ။ ကိုယ်က ပြဿနာလို့ လက်မခံလိုက်ရင် မဖြေရှင်းခဲ့ရင် ပြတ်သတ်ပြီး နာသွား တာမျိုး မဖြစ်မကြုံရတော့ဘူးပေါ့။ တို့ကတော့ စကားလုံး ရိုင်းရိုင်း မလှမပ မယဉ်မကျေး အဓိပ္ပာယ် ပေါ်လွင်စေချင်တာနဲ့ ‘ကိုယ် မယိုတဲ့ ချီး(မစင်) ကိုယ် ကျုံးစရာ မလိုပါဘူး’ လို့ မင်းကို ပြောလိုက်မိသေးတယ်။

လောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာ အပြောမခံရတဲ့သူ တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။ အပြောမခံရအောင်နေဖို့ ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့ စကားအစား အနေမှန်အောင် အသိမှန်အောင် အကျင့်မှန်အောင် အပြောမှန်အောင် ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့စကားကို ပြောနိုင်အောင် ပြောဖြစ်အောင် ပြောတဲ့ အတိုင်းဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေထိုင်သွားကြရမှာပါ။

ကိုယ်ဘယ်လောက် ကောင်းကောင်း ဘယ်လောက်မှန်မှန် ပြောတတ်တဲ့သူအတွက် အမြဲ ပြောစရာရှိနေမှာပါ။ သက်ရှိသတ္တဝါ တွေထဲမှာ စိတ်ဓာတ်အကောင်းဆုံး လုပ်ရင်အမှန်ကန်ဆုံး အများ

အကျိုးအဆောင်ရွက်နိုင်ဆုံး တို့များရဲ့ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်တောင် အပြောခံရ အတိုက်အခံတွေ ကြုံရပါ သေးတယ်။

ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပုဂ္ဂလိက ခံစားချက်နဲ့ မသက်ဆိုင် မပတ်သက်ဘဲ ရတနာမြတ်သုံးပါးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မဟုတ် မမှန်တာတွေကိုတော့ “ဘာကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ ဘာကြောင့် မမှန်ဘူး” ရယ်လို့ အကြောင်းအကျိုး ခိုင်လုံစွာ ဖြေရှင်းပြုရမယ်လို့ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တန်မှာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ဟောကြားခဲ့တယ်။ ဖြေရှင်းတဲ့အခါ ဒေါသမပါ အေးဆေးစွာ ပြောနိုင်ဖို့ကိုတော့ တို့တွေ ကြိုးစားရအုံးမှာပါ။

ဖြေရှင်းတဲ့ အလုပ်ဟာမှန်ပေမဲ့ ထားတဲ့စိတ်က မှားနေခဲ့ ပါတယ်။ ကိုယ် အရမ်း ယုံကြည် လေးစား တန်ဖိုးထားရတဲ့ ဆရာတော်တွေမဆိုထားနဲ့ စိတ်ကောင်းရှိသူ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ကို ထိပါးပုတ်ခတ်ပြောတာ ကြားရရင်ကို မခံနိုင်တဲ့ ဒေါသနဲ့ ချက်ခြင်းတုန့်ပြန်တတ်တဲ့ အကျင့်စရိုက်ကို အချိန်အတော်ကြာ ကြိုးစားပြုပြင် ဖျောက်ပစ်ခဲ့ရတာပါ။ မဟုတ်ပေမဲ့ ပြောရင်ခံလိုက်ပါ။ သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း တကယ်ဖြစ်သွားမှာမှ မဟုတ်တာဘဲ။

‘သိက္ခာချတဲ့စကားတွေ အပြောခံရတော့ ကျွန်တော်သိက္ခာ ကျတာပေါ့’ ဆိုတဲ့ စကားလေးကိုလဲ စဉ်းစားဝေဖန်သုံးသပ် ကြည့်ရ အောင်။ အဲဒီစကားကို လူအတော်များများ ပြောကြ သုံးကြတာ မကြာခဏဆိုသလို ကြားနေကြုံနေရလို့ပါ။

သိက္ခာဆိုတဲ့ ပါဠိစကားလုံးလေးရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို “သင်ယူခြင်း၊ ကျင့်ဝတ်အကျင့်၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်း” လို့ ဆရာကြီး ဦးဟုတ်စိန်ရဲ့ ပါဠိပြန်မှာအဘိဓာန်မှာ ဖွင့်ဆိုထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ သိက္ခာဆိုတာ ကိုယ်တိုင်နဲ့ပဲ တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်ပါတယ်။

သူများက သိက္ခာချလို ကိုယ့်သိက္ခာ ဘယ်တော့မှ မကျ
 ဖါဘူး။ ကိုယ့်သိက္ခာကို ကိုယ်တိုင်ပဲကျအောင် လုပ်နိုင်တာပါ။
 သူများကို သိက္ခာချရင် ကိုယ်သိက္ခာကျပါတယ်။ သူများက ကိုယ့်ကို
 မကောင်းတာလုပ်တဲ့သူ မကောင်းတာ ပြောတဲ့သူ ကိုယ်ကျင့်
 မကောင်းတဲ့သူ၊ မောက်မာရိုင်းစိုင်းသူ စိတ်ဓာတ်အောက်တန်းကျသူ
 တွေဝေပျော့ညံ့သူ စတဲ့ မကောင်းတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေအမျိုးမျိုးနဲ့
 လူတွေကို လိုက်ပြောပြီး သိက္ခာချခဲ့မယ်ဆိုရင် တကယ် သိက္ခာ
 ကျသွားနိုင်ပါ့မလား။ ကိုယ်က သူတို့ စွပ်စွဲထားသလို မပြုမပြော
 မကြုံခဲ့ရင် ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ သိက္ခာမကျနိုင်ပါဘူး။

သူများ သိက္ခာမချလဲ ကိုယ်တိုင်က မကောင်းတာတွေ
 ပြု၊ ပြော၊ ကြံနေရင် သိက္ခာကျပြီး သိက္ခာမဲ့ပြီး ဖြစ်နေမှာပါ။
 ဘေးစကားတွေကို အလေးထားပြီး ဂရုစိုက်တဲ့စိတ် သိပ်မရှိဘဲ
 ကိုယ်မှန်တယ်ထင်ရင် ကိုယ်လုပ်တတ် ပြောတတ်တဲ့ အစွန်းရောက်
 စရိုက်ရှိတာမို့ လူ့ဂုဏ်လို့ သတ်မှတ်တာမျိုး ခံပြန်တယ်။

ဟိုးအရင်ထဲက မကောင်းတာကို မကောင်းမှန်းသိလည်း
 ကိုယ်လုပ်ချင်ရာလုပ်မယ်။ မကောင်းတဲ့ အကျိုးဆက်ကို ခံမယ်။
 ကောင်းတာမှန်တာကိုလည်း ကိုယ့်ဆန္ဒနဲ့ ကိုယ်လုပ်မယ်။ ရလာမဲ့
 အကျိုးဆက်ကိုခံမယ်။ ဘယ်သူဘာပြောပြော ဂရုမစိုက်ဘူးဆိုတဲ့
 အတွေးမျိုးရှိခဲ့ဖူးတာ။

ပြဿနာတစ်ခုခုဖြစ်လည်း နောက်ကျော ဓားနဲ့ထိုးတဲ့
 အလုပ်မျိုးလုပ်ဖို့ လုံးဝစိတ်ကူးမရှိဘဲ စီးချင်းထိုးချင်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒ
 မျိုးသာရှိခဲ့တာ။ မဟုတ်မခံစိတ် ရှိတာကိုပဲ ဂုဏ်ယူနေတတ်
 ခဲ့တာ။

အစွန်းရောက်ပြီး မှားနေတယ်ဆိုတာ သိနားလည် လက်ခံ
 ချိန်မှာတောင် ပြင်ဖို့ အတော်ခက်ခဲနေခဲ့ဖူးတာမို့ ခုချက်ခြင်း

တို့စကားတွေအကုန်လုံးကို လက်ခံနိုင်ဖို့ ခက်နေမှာ နားလည်
 ပါတယ်။

သူများ ကိုယ့်ကို အထင်သေးတယ်။ အထင်ကြီးတယ်
 ဆိုတာ သူများတွေရဲ့စိတ်မှာဖြစ်တဲ့ တဒဂ်အတွေးလေးပါ။ အချိန်
 တိုင်းကြီး အထင်သေးမနေနိုင်သလို အကြာကြီးလဲ အထင်ကြီး
 မနေပါဘူး။ ကိုယ်က အဲဒီသူများအထင်တွေအတွက် လိုက်နေ
 ရမယ်ဆို ကိုယ့်ဘဝ သူများပါးစပ်မှာ လမ်းဆုံးနေသလို ဖြစ်နေ
 မှာပေါ့။

ညိုတစ်ယောက် သူများပါးစပ်မှာ လမ်းမဆုံးဘဲ လိုရာ
 ခရီးပန်းတိုင်ဆီ သိက္ခာရှိရှိ လျှောက်လှမ်းနိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိရှိသူ
 ဖြစ်ပါစေ။

ကြင်နာသနား ငါ့အားမသတ် ယခုလွတ်လည်း
 မလွတ်ကြမ္မာ လူတကာတို့
 ခန္ဓာခိုင်ကျည် အတည်အမြဲ မရှိလွှဲရှင်
 ဖောက်လွဲတတ်စွာ မေ့တာတည်း
 ရှိခိုးကော်ရော် ပူဇော်အကျွန်
 ပန်ခဲတုံ၏ ခိုက်ကြုံပိပက် သံသာစက်၌
 ကြိုက်လတ်တွင်မူ တုံ့မယူလို ကြည်ညိုစိတ်သန်
 သခင်မွန်ကို ချန်ဘိစင်စစ် အပြစ်မဲ့ရေး ခွင့်လှင်ပေးသည်
 သွေးသည်အနိစ္စာ ငါ့ခန္ဓာတည်း။
 (အနန္တသူရိယအမတ်)

ဘယ်သူမှန်သလဲ

ညိုရေ

လောကကြီးမှာ စိတ်ဓာတ်၊ အမူအကျင့် အမျိုးမျိုးရှိကြတဲ့ လူတွေနဲ့ နေ့စဉ်ထိတွေ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေကြရတာမို့ လူတွေ အကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး မဟုတ်တောင် အတော်အတန် သိထားမှ အရာရာမှာ နေသာထိုင်သာ အဆင်ပြေစွာ ရှိနေမှာ။

ဆောင်ရန်နဲ့ ရှောင်ရန် နှစ်မျိုးခွဲနားလည်ပြီး အတုယူ အားကျ ကျင့်သုံးလိုက်နာဖို့ဟာ ရှားပါးတာ မှန်ပေမယ့် သူတော် ကောင်း စံပြပုဂ္ဂိုလ်တွေတော့ မရှားပါးစေချင်ပါဘူး ညိုရယ်။ အခု တော့ စံပြတော့စံပြ 'သူ့လိုကိုယ်မဖြစ်စေနဲ့၊ သူ့လိုစိတ်မျိုး ကိုယ် မမွေးမိစေနဲ့' ဆိုတဲ့ ရှောင်ရန်စံပြတွေပဲ တို့တွေအများကြီးတွေ့နေ ဆုံနေ ကြုံနေ ပတ်သက်နေကြရတယ်။

လောကကြီးကို အဆိုးမြင်တဲ့ မျက်လုံးနဲ့အမြဲ အပြစ် ရှာရန်လိုနေတာမျိုး ပြင်လို့မရခဲ့ရင်လဲ သနားစိတ်ကလေးသာမွေးလို့ နေတတ်အောင် နေဖြစ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံးလဲ ကြိုးစားနေရ ပါရဲ့။

ညိုကို 'ဘယ်သူမှန်သလဲ' လို့မေးချင်တဲ့အကြောင်းအရာ လေးက ဒီလိုပါ။

ရွာတစ်ရွာမှာ နွားကျောင်းသားလေးနဲ့ သူကြီးမင်းတို့ နှစ်ဦးဟာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို ရွာထဲကနေ တစ်ခြားရွာကို သွားဖို့ ထွက်လာကြသတဲ့။ ရွာထိပ်က ဧရပ်ပျက်ကြီးနားမှာ

နေ့နေ့လည်ပူပူထဲ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တစ်ဆူ ထိုင်တော်မူသီတင်းသုံးလျှက်ရှိနေတာကို ရှေ့ကလာတဲ့ နွားကျောင်းသားလေးက မြင်တော့ 'ရှင်တော်မြတ်ဘုရား နေပူဒဏ်ကိုသက်သာပါစေ' ဆိုတဲ့ စေတနာနဲ့ အနားမှာရှိတဲ့ အင်ပင်ကအရွက်ကြီးကြီးကို ခမောက်ပုံကန်တော့ထိုးပြီး ဦးခေါင်းတော်ပေါ်ကို ဆောင်းပေး စွပ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

မကြာခင်မှာပဲ အနောက်ကရောက်လာတဲ့ သူကြီးမင်းက ရုပ်ပွားတော်ကိုလဲမြင်ရော 'ဘုရားဆင်းတုကို ဘယ်သူကများ လက်ဆော့ပြီး အင်ရွက်နဲ့ ဆောင်းခဲ့ပါလိမ့်။ သူများတွေ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဘုရားရှင်ကို မဖူးရတော့ဘူး' ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ အင်ခမောက်ကို ဗျစ်တီးဗျစ်တောက်ပြောပြီး ဖြုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ သူတို့ နှစ်ဦးလုံးရဲ့ လုပ်ရပ်နှစ်ခုမှာ ဘယ်သူမှန်လဲဆိုတာလေးပါ။

တကယ်တော့ နှစ်ဦးစလုံးရဲ့လုပ်ရပ် မှန်ပါတယ်။ စိတ်ဓာတ်လို့ပြောင်းမေးခဲ့ရင်တော့ နွားကျောင်းသားလေးရဲ့စိတ်ဓာတ်က မှန်ပါတယ်။ ပကတိဖြူစင်တဲ့ စိတ်စေတနာ၊ ရှင်တော်ဘုရားအပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ ဘယ်သူနေပူမှာထားတာပါလိမ့်ဆိုတဲ့ အပြစ်တင် အတွေးမပါ ရိုးသားတဲ့ ရှင်းလင်းတဲ့ အေးချမ်းတဲ့ စိတ်ကလေးနဲ့မို့ သူ့ရဲ့အင်ဖက်ခမောက်လေးက ရုပ်ပွားတော်ကို အပူဒဏ် ကာကွယ်ပေးနိုင်သလို နေပူထဲမှာ တခြားရွာကို လျှောက်လှမ်းသွားရပေမဲ့ အေးမြတဲ့လရောင်အောက်မှာ လမ်းပျောက်နေသူလို စိတ်တွေလန်းဆန်းကြည်လင် ရုပ်တွေရွှင်လန်းပေါ့ပါးပြီး လိုရာခရီးကို ချောမောစွာ ရောက်သွားမှာပါ။

သူကြီးမင်းကတော့ ကောင်းတာကို လုပ်တာမှန်ပေမယ့် အပြစ်တင်ချင်တဲ့ ဒေါသစိတ်ရှိနေခဲ့တာမို့ မငြိမ်းချမ်းနိုင်ခဲ့ပါဘူး အဲ့ဒီဒေါသက တဒဂ်လေးနဲ့ ပြေပျောက်ရင်တော့ ကောင်းပါတယ်။

သူကြီးမင်းဆိုတဲ့အရှိန်အဝါအပေါ်မှာ မာန်မာနနဲ့ ယစ်မူးထောင်သွားတတ်ကြသူဖြစ်ခဲ့ရင်တော့ ဟိုတစ်ဖက်ရွာရောက်တဲ့အထိ ရေရွတ်ပြောဆိုပြီး ပူလောင်ဒေါသထွက်နေဦးမှာပါ။

လောကကြီးမှာ သူကြီးမင်းလိုလူတွေ များလှပါတယ်။ ကောင်းတာကို လုပ်ချင်စိတ်လေး ရှိခဲ့ရင်တောင် သူများကို အပြစ်တင်တတ်ကြပါတယ်။ တို့တွေရဲ့ဝန်းကျင်မှာလည်း သူကြီးမင်းတွေ များစွာ တွေ့ခဲ့ရ တွေ့နေရပါတယ်။ ကိုယ်တိုင် သူကြီးမင်းမဖြစ်စေဖို့လည်း အထူးဂရုပြုနေရပါတယ်။

နွားကျောင်းသားလေးဟာ တို့ရှာနေတဲ့ စံပြုသူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်လေးပဲပေါ့။ တခြား တခြား စံထားစရာ ချစ်ခင်မြတ်နိုးစရာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးတွေရဲ့ အကြောင်းအရာတွေလဲ တရားတော်တွေ နာကြားမှတ်သားရတဲ့အခါ များစွာတွေ့ရတတ်ပါတယ်။

သက်ရှိလူသား ဆုံနိုင်ခွင့် မရှိခဲ့ နည်းပါးခဲ့ရင်လဲ တရားတော်တွေထဲက အတုယူစရာ လူသားလေးတွေအကြောင်း တို့ အချိန်ရတိုင်း ညို့ကို ပြန်ပြောပြပေးသွားပါမယ်။

ညို့လဲ နွားကျောင်းသားကလေးရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးမွေးပြီး ကောင်းမြတ်မှန်ကန်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေ လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့ သူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနိုင်ပါစေ။

ကိုယ်က သူ့ကို မှီခိုနေရ ထိုကာလဝယ်
 မဟုတ်မခံ ခွန်းတုံ့ပြန်မှု မှန်သော်လည်းရုံး လှူကြီးပုန်း၏။
 မှန်မှန် မှားမှား ခေါင်းငုံ့ထားမှ
 မှားသော်လည်းမရုံး လှူကြီးသုံး၏။
 (အမည်မသိ ရှေးစာဆို)

၁၁ အရေးကြီးဆုံးလဲ

ချစ်သောညို

အဆောင်မှာ ညီအစ်မတွေလို ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာ နေထိုင်ကြတဲ့ အိမ်ထောင်မရှိ လွတ်လပ်သူ အပျိုကြီးတွေဖြစ်တဲ့ တို့အဖွဲ့တွေရဲ့ကြားမှာ ကိုယ်မကျွမ်းကျင်ဘဲ မကြာခဏ ဆွေးနွေးငြင်းခုံလေ့ရှိကြတဲ့ အကြောင်းအရာလေးက 'အိမ်ထောင်တစ်ခုမှာ ဘာအရေးကြီးဆုံးလဲ' ဆိုတဲ့ မေးခွန်းလေးပါပဲ။

ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မြင်တွေ့ကြုံဆုံနေရတဲ့ အိမ်ထောင်သည်စုံတွဲများစွာရဲ့ အဖြစ်အပျက်ပေါ်မူတည်ပြီး အဖြေအမျိုးမျိုးထုတ်ကြည့်ဖို့ ပြောဆိုခဲ့ကြပါတယ်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို အလေးအနက်တန်ဖိုးထားပြီး အချစ်ကို ရူးသွပ်စွာ ကိုးကွယ်တတ်ကြသူတွေက အချစ်ဟာ အရေးကြီးဆုံးဆိုတဲ့ အဖြေကိုသာ လက်ကျေနပ်ကြပါတယ်။ အစစအရာရာ ရှားပါးလွန်းတယ်လို့ မဆိုသာပေမဲ့ ပေါလဲမပေါများတာမို့ အိမ်ထောင်တစ်ခု အဆင်ပြေစွာ တည်ထောင်နိုင်ဖို့ ငွေကြေးဥစ္စာ စီးပွား ပြည့်စုံခြင်းသာ အဓိက လိုအပ်တာပါလို့ ယူဆသူတွေလဲ ရှိပါတယ်။

အတွေးအခေါ် အယူအဆတွေ ကွာခြားလွန်းတာမျိုး မဖြစ်စေဖို့ အသိုင်းအဝိုင်း အလွှာအခြေအနေ အသက်အရွယ် မတိမ်းမယမ်းရှိတာကို ရွေးချယ်လက်ထပ်ဖို့ သတိထားသင့်တယ်လို့လဲ မှတ်ယူထားတတ်ကြပါတယ်။ တချို့ကတော့ တစ်ယောက်နဲ့

တစ်ယောက် နားလည်မှုရှိဖို့နဲ့ ငွေကြေးပြည့်စုံမှု နှစ်ခုစလုံးဟာ အရေးကြီးဆုံးပါလို့ လက်ခံထားပါတယ်။

နားလည်မှု ရှိနေရုံ တစ်ခုတည်းနဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခု သာယာပြည့်စုံမှု မရှိနိုင်ဘူးလို့ ဆိုကြပါတယ်။ စီးပွားပြည့်စုံမှ အိမ်ထောင်သာယာ ပျော်ရွှင်နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားတတ် ကြပါတယ်။

တကယ်တော့ လောကကြီးတစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ အိမ်ထောင် သည်တိုင်း ချစ်သူစုံတွဲတိုင်းမှာ စိတ်ဓာတ်၊ ဝါသနာ အရည်အချင်း အကျင့်စရိုက် ထပ်တူထပ်မျှ တူညီတိုက်ဆိုင်နေတယ်ဆိုတာ လုံးဝ မရှိပါဘူး။ ကိုယ် ရွေးချယ်စိစစ်ပြီး နှစ်သက်ရာကို လက်တွဲနိုင်ခဲ့ တယ်။

ကိုယ်ချစ်တဲ့ ချစ်သူနဲ့ ပေါင်းစပ်ဆုံဆည်းခွင့်ရတယ် ဆိုတဲ့ အခွင့်အရေးမျိုး ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တယ် ဆိုတာမျိုးလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ မိဘ ပေးစားလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် နှစ်ဦးသဘောတူပဲဖြစ်ဖြစ် ဇွတ်အတင်း ခိုးပြေးခံရတာမျိုးဖြစ်ဖြစ် အားလုံးဟာ ကြုံလို့ရကြတာပါ။

ဘဝ ဘဝကပြုခဲ့တဲ့ ကံတွေဆုံလို့ ဒီဘဝမှာ ကြုံရတွေ့ရ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြရတာပါ။ ကြိုတင်ပြင်ဆင် တွေးတောထား သလို ဖြစ်လာရတာမျိုး မရှိနိုင်သလို မမျှော်လင့် မထင်မှတ်တာ တွေသာ အမြဲတွေ့နေရတာပါ။ ဘာကိုမှ မတွေးချင် မရွေးချယ် ချင်ပါဘူး။

အိမ်ထောင်မပြုတော့ပါဘူးလို့ စဉ်းစားထားရင်လဲ အတိတ် ကံတွေပါလာခဲ့ရင် စဉ်းစားတဲ့အတိုင်းမဖြစ်ဘဲ အိမ်ထောင်ဘက်နဲ့ ကြုံရဆုံရ ပတ်သက်ရနိုင်ပြန်ပါတယ်။ အိမ်ထောင်ဘက်ကို ရွေးချယ် နိုင်ခွင့်မရှိသလို အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင်ဖို့ကိုလည်း ကိုယ် တစ်ဦးတည်း ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းပါတယ်။

စံပြအိမ်ထောင်ရေး စံပြစုံတွဲလို့ အများအားကျ အတုယူ နိုင်လောက်တဲ့ အိမ်ထောင်တွေမှာ ပြည့်စုံနေတဲ့ မရှိမဖြစ်အချက် ကတော့ အိမ်ထောင်ရှင်နှစ်ဦးစလုံးမှာ နားလည်မှုဆိုတဲ့ အသိဉာဏ် ပညာ ရှိနေပိုင်ဆိုင်နေကြလို့ပါ။

တစ်ဦးထဲက နားလည်မှုရှိနေပြီဆိုရင်တောင် တခြား နားလည်မှုမရှိတဲ့ အိမ်ထောင်တွေထက် သာယာနိုင်ပါတယ်။ အိမ်ထောင်ဘက်ကို ရွေးချယ်ခွင့်မရှိတာမို့ ကံဆုံ ကံစပ်သူနဲ့သာ ကြုံရမှာသေချာနေတာမို့ သူ့ဘက်က ဘယ်လိုလူစားဖြစ်မယ် ဆိုတာ မသိနိုင်တာမို့ အိမ်ထောင်ပြုမယ် စိတ်ကူးရှိခဲ့ရင်တောင် ကိုယ့်ဘက်က အစစအရာရာမှာ သဘောပေါက်နားလည်ပေးမယ် ဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်ရှိထားဖို့ကိုသာ မဖြစ်မနေ ကြိုးစား ကြံဖွေး ကြံတွေး ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရမှာပါ။

ဒီလိုအကောင်းဆုံးဆိုတာတွေ ကြိုပြင်ဆင်မယ်ဆိုရင် တောင် အနာဂတ်ဆိုတာ မရေမရာမသေချာ မပီပြင်ဝိုးတဝါး ဆောင်းနံနက်ခင်းမှာ ထူထည်းသိပ်သည်းစွာကျနေတဲ့ နှင်းတွေ ပိတ်နေသလို အဖြစ်မျိုးပါ။

လက်ရှိအချိန်မှာ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ်သုံးပါးစလုံး ကောင်းတာ တွေပြု ပြောကြနေဖို့က အဓိကပါ။ ဒီဘဝမှာ ကိုယ်တိုင်အတွက်ရော မိသားစုအတွက်ရော ပတ်ဝန်းကျင် အများစုအတွက်ကို အတတ် နိုင်ဆုံး အကောင်းဆုံးဆိုတာတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးဆပ်နေနေခဲ့ရင် တောင် မကောင်းတာအပြောခံရတာ မကောင်းတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေ ကြုံရတာမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါသေးတယ်။

မမြင်မသိနိုင်တဲ့ အတိတ်က ပြုခဲ့တဲ့ကုသိုလ် အကျိုး ဝိပါက်တွေ ထိုးနှပ်နှိုက်စက်ဖို့ စောင့်နေတာမျိုး ရှိနေတာကိုး ကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းတာကြုံလဲ ခံနိုင်ရည်ရှိနိုင်ဖို့ ဓမ္မဇုတ

ဆရာတော်ရဲ့ 'ကောင်းတာလုပ် ကြုံရင်ခံလိုက်' ဆိုတဲ့ အဆုံး အမလေးကို နှလုံးသွင်းတဲ့အကျင့်လေးရှိနေအောင် ကြိုးစားလိုက်ပါ။

ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် ရွေးချယ်နိုင်စွမ်း လုံးဝမရှိတဲ့ ဘဝလက်တွဲ ဖော်ဆိုတာကြီးကို ခေါင်းရှုပ်ခံပြီး စဉ်းစားရွေးချယ်ခြင်း အလုပ် မလုပ်ဘဲနေကြတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ သံသရာအဆက်ဆက်က အတူပြုခဲ့တဲ့ကံတွေ ကြုံခွင့်ဆုံးရှုံးရုံလားလို့ ပေါင်းစပ်ဆုံစည်းရရင်လဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး ပိုင်ဆိုင်သူတွေလို အကျိုးလိုလားတဲ့စိတ်မွေးပြီး နားလည်မှုဆိုတဲ့ အသိ ဉာဏ်ပညာ၊ ဖြူစင်အေးမြတဲ့ မေတ္တာ၊ နွေးထွေးတဲ့ အကြင်နာ တွေ ရှိနေခဲ့မယ်ဆိုရင် သာယာပျော်ရွှင်တဲ့ ချစ်ခင်အိမ်ကလေး သီရိဂေဟာလေး ဖြစ်လို့နေမှာပါ။

ငှားစက်ခြင်း (သို့) ငြိမ်သက်ခြင်း

ညိုရေ

တို့တွေရဲ့ ဘဝခရီးတစ်လျှောက်မှာ အိပ်စက်အနားယူခဲ့တဲ့ ညတွေ၊ အိပ်မပျော်နိုင်အောင် အတွေးတွေနဲ့ ချာချာလည်နေခဲ့ရတဲ့ ညတွေ၊ ပင်ပန်းလွန်းလို့ တုံးခနဲ ဘုံးခနဲ အရပ်ကြိုးပြတ်ပုံလဲ ဘာမှန်းမသိ ထိုးအိပ်ခဲ့တဲ့ညတွေ၊ ညပေါင်းများစွာ ကုန်လွန် ကျော်ဖြတ်ခဲ့ကြဖူးပါပြီ။ အဲဒီညပေါင်းများစွာ ဒါမှမဟုတ် ထည့်ချင် သေးရင်လဲ နေ့ပေါင်းများစွာ အချိန်တွေမှာ 'စိတ်အေးအေးနဲ့ တရေးလောက် အိပ်ဖူးပြီလား' လို့ တစ်ယောက်ယောက်က မေးလာ ခဲ့ရင် 'အိပ်ဖူးပါတယ်' လို့ ညှို့ ဖြေနိုင်ပါ့မလား။ သေချာ စဉ်းစားပြီးမှ ဖြေပါနော်။

လောကကြီးမှာရှိတဲ့ လူသားအားလုံးဟာ အိပ်စက်အနား ယူခြင်းကို ပြုကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအိပ်စက်ခြင်းမှာ အကြောင်း အရင်း နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ လူပင်ပန်းလို့နဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလို့ပါ။ နှစ်မျိုး စလုံးကြောင့်လဲ အိပ်တတ်ပါတယ်။ စိတ်ပင်ပန်းနေရင်တော့ အိပ်ပျော်ဖို့ ခဲယဉ်းပါတယ် 'စိတ်မကောင်းရက်နဲ့စားရင် စား မကောင်းဘူး၊ စိတ်မပျော်ဘဲ အိပ်ရင် အိပ်မပျော်ဘူး' ဆိုတဲ့ ဓမ္မဒူတ ဆရာတော်ရဲ့ အသိပေးဆုံးမစကားလေးလိုပေါ့။

စိတ်တွေ နောက်ကျရှုပ်ထွေးပြီး အတွေးတွေနဲ့ အတိတ် အနာဂတ်ပြေးလွှားရင်း လောဘ၊ ဒေါသနဲ့ နှလုံးလုံးရင်း ခန္ဓာကိုယ် ကပါ ပင်ပန်းနေတာမို့သာ အိပ်ပျော်သွားခဲ့မယ်ဆိုရင် အိပ်မက်

ထဲမှာလဲ အဲဒီအပူအရှိန်တွေ မကောင်းတတ်တွေပါတဲ့ အိပ်မက်တွေ မက်ပြီး နိုးလာပြန်တော့လဲ မကြည်မလင် မရွှင်မပြ လန်းလန်း ဆန်းဆန်းမရှိ အိပ်ပုံစုံများနဲ့ တသမ်းသမ်း တဝေဝေ ဖြစ်နေရ တတ်ပါတယ်။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အတွေးတွေမပါ ကြည်လင် သန့်ရှင်းတဲ့ အေးမြငြိမ်းချမ်းနေတဲ့ စိတ်ကလေးနဲ့ ရုပ်ခန္ဓာ ကိုယ် လှုပ်ရှားထားရလို့သာ မျက်ခွံတွေလေးလံ ပင်ပန်းပြီး အိပ်ပျော် သွားခဲ့မယ်ဆို အိပ်ပျော်နေရင်းလဲ မက်မောတဲ့စိတ်မဖြစ် မကောင်းတဲ့ အိပ်မက်တွေမမက် နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်ပျော် နိုးလာတော့လဲ လန်းဆန်း တက်ကြွလို့ ကြည်လင်ရွှင်ပြနေပါလိမ့်မယ်။ အေးငြိမ်းစွာ ငြိမ်သက် ခြင်းပေါ့။

အိပ်ချင်ငိုက်မြည်းခြင်း တသမ်းသမ်းတဝေဝေ မကြည် မလင် ဖြစ်ခြင်း လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်းဆိုတဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်တွေကို တွေ့ရရင် တရားအလုပ်အားထုတ်လေ့ရှိကြတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ ဟာ “ထိနမိဒ္ဓ” ဆိုတဲ့ ပါဠိစကားလုံးလေးကို သတိရမိကြမှာပါ။

ရှာန် သမာဓိကိုရော ဉာဏ်ပညာကိုပါ အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေ အဟန့်အတားဖြစ်စေတဲ့ အဆိုးတရားလို့ပါ သဘောပေါက် ထားမှာပါ။ နီဝရဏတရားငါးပါးမှာ တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သလို တခြားတခြား တရားမရစေတဲ့ အဖက်အုပ်စုတွေထဲမှာလဲ ပါတတ် ပါသေးတယ်။ ထိနကို စိတ်ကိုလေးလံပင်ပန်းစေတဲ့ တရားလို့ ဖွင့်ပါတယ်။ တချို့တချို့သော ဆရာတော်များ ပညာရှင်များကတော့ မိဒ္ဓကို ရုပ်တရားတွေကို လေးလံပင်ပန်းစေတဲ့ တရားလို့ ဖွင့်ကြ ပါတယ်။

တရားအားထုတ်ကြတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေအတွက် ထိနမိဒ္ဓရဲ့ အန္တရာယ်ကနေ ကာကွယ်နိုင်ဖို့ နည်းလမ်းတွေ များစွာ

ရှိပါတယ်။ ပထမဆုံးက အစာအာဟာရကို သင့်တင့်မျှတရုံသာ စားသုံးဖို့ အရမ်းမစားဘဲနေဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ စားပြီး ဖြစ်ခဲ့ရင်တော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းနိမိတ်တစ်ခု ရအောင်ယူပြီး ထိန မိဒ္ဓ မဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမှာပါ။

ထိုင်ရင်း ငိုက်ရင် လမ်းလျှောက်တာမျိုး ပြင်ဖို့ပါ။ တတိယက အလင်းရောင်ကို အာရုံပြုလိုက်ပါ။ မျက်စိမှိတ်ထားလို့ ဒါမှမဟုတ် ထိနမိဒ္ဓဝင်ခဲ့တာဆိုရင် အလင်းရောင်ကို အာရုံပြု မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါ။

စတုတ္ထနည်းလမ်းက လွင်တီးခေါင်မှာနေပါ။ ပဉ္စမနည်းလမ်း က အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သူမြတ်တို့လို ကလျာဏမိတ်ဆွေ ကို မှီဝဲပါ။ ဆဋ္ဌမက ထိနမိဒ္ဓမဖြစ်စေမဲ့ သင့်လျော်မျှတတဲ့ သပ္ပာယ် ကထာနာကြားပါ။ ဂုတင်အကျင့်မြတ်မှာ မှီတည်မယ်ဆိုလဲ ထိနမိဒ္ဓကို ပယ်နိုင်ပါတယ်။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားရဲ့ အရိယာသာဝက ရဟန္တာအရှင် သူမြတ်ကြီးတွေဟာ ကိလေသာအားလုံးကို အကြွင်းမဲ့ပယ်သတ် တော်မူပြီး ဖြစ်ကြလို့ ထိနမိဒ္ဓ တရားဆိုးဟာ ရှင်တော်မြတ် ဘုရားတို့ရဲ့ စိတ်စေတသိက်တွေကို ပင်ပန်းအောင် နှိပ်စက်နိုင်ခြင်း မပြုနိုင်တော့ပါဘူး။

ကမ္မဓရုပ်မှာရှိတဲ့အားထက် ပိုလွန်အသုံးပြုလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် သတ္တဝါတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် အချိန်အခါနေရာမရွေး လှည့်လည်ကြသွားပြီး တရားဝေမတွေ ဟောကြားဆုံးမရတာမို့ ရုပ်ခန္ဓာကို ညှိုးနွမ်းပင်ပန်းပြီး နွမ်းလျနေလို့ ခဏတာမှေးစက် ရတာမျိုးကိုတော့ သီးခြားအိပ်ချိန်ရယ်လို့ သတ်မှတ်တာမျိုးမဟုတ်ဘဲ ဆောင်ရွက်ပြုလုပ် ဖြေလျော့အနားယူလေ့ ရှိတော်မူကြပါသေး တယ်။

အရိယာတပည့်သား သာဝကဘဝ မရရောက်ခဲ့သေး
ရင်တောင် ထိနမိန္ဒကို အကြွင်းမဲ့မပယ်သတ်နိုင်သေးလဲ စိတ်
အတွေးမှာ ကိလေသာအဝင် အဖြစ်မခံဖို့ ကြိုးစားပြီး လူပင်ပန်း
လွန်းလို့သာ အိပ်ယာဝင်ရ အိပ်စက်အနားယူရတာမျိုးဖြစ်အောင်
လေ့ကျင့်ကြိုးစား ကြည့်ချင်တဲ့စိတ်ကလေးဖြစ်ပြီး တကယ်လည်း
လေ့ကျင့်ကြိုးစားမယ်ဆို ဒါဟာလဲ တရားအားထုတ်နေတာပါပဲ။

ညှိသိချင်နေတဲ့ 'တရားဘယ်လိုအားထုတ်ရမလဲ' ဆိုတဲ့
မေးခွန်းအတွက်လဲ တစ်စိတ်တဒေသ အဖြေရှာပေးရာရောက်မှာပါ။
ညှိသိပို့ပေးထားတဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါးရဲ့ "တရား ဘယ်လိုအား
ထုတ်မလဲ" စာအုပ်ကတော့ ပြည့်စုံတဲ့ အဖြေပေးနိုင်မှာပေါ့။

ညှိကို စိတ်အေးအေးနဲ့ တရားလောက်သာမက အိပ်
စက်တဲ့အချိန်တိုင်းဟာ အေးငြိမ်းငြိမ်သက်ခြင်း နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်
ပျော်ရခြင်းတို့ကိုသာ ဖြစ်စေချင်မိပါတယ်။ တို့ကိုယ်တိုင်လဲ 'သူ့
ကိုတွေး၍ မှေးပျော်တစ်ဝှက် အအိပ်ပျက်ည အိပ်မက်ပါရစေ' ဆိုတဲ့
တပ်မက်တွယ်တာ ရူးသွပ်တဲ့ အတွေးတွေမှာ နှစ်ပျော့ပျော်ဝင်
မိနေတာမျိုး အဖြစ်မခံ၊ မဖြစ်နိုင်အောင်ကြိုးစားရင်း စိတ်အေးအေးနဲ့
တရားလောက် အိပ်ချင်ပါသေးတယ်။

ဝန်ခံချက်

၂၅.၈.၂၀၀၅ ဝဗ္ဗဒူတ အရှင်ဆေကိန္ဒ၏ အဘိဓမ္မာ
လက်တွေ့အသုံးချသင်တန်း ပို့ချချက်အား မှီငြမ်းကိုးကားရေးဖွဲ့
ပါသည်။

ကိုယ်တိုင်ငြိမ်းမှ ငြိမ်းပါမည်

ညှိရေ

ပူးပြင်းခြောက်သွေ့တဲ့ အညာဒေသတွေမှာ နွေရာသီ
ရောက်လာပြီဆိုတာနဲ့ မီးဘေးအန္တရာယ်ကြုံရဆုံရ ရင်ဆိုင်ရမှာ
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေတတ်ကြပါတယ်။ အလောင်ခံရဖူးလို့ ပျက်စီး
ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုတွေ ဒုက္ခသောကတွေအတွက် မကြားချင်ဆုံးအသံဟာ
မီးလန့်သံချောင်းသံဖြစ်သလို မမြင်ချင်ဆုံးမြင်ကွင်းဟာ မီးလောင်
နေတဲ့မြင်ကွင်းပါ။

မီးဟာ လူသားတွေအတွက် သုံးတတ်ရင် ကောင်းကျိုးပြုတဲ့
အရာဆိုပေမဲ့ မသုံးတတ်ရင် ဆိုးကျိုးတွေကို များစွာပေးနိုင်တဲ့
အစွမ်းလဲ ရှိနေပြန်ပါတယ်။ သူ့ကို အသုံးကျအောင် အသုံးချရင်
သတိလေးရှိနေဖို့ သုံးတတ်ဖို့လိုတာပေါ့။

သတိမေ့လျော့ ပေါ့ဆမိလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ယုတ်မာဆိုးဝါးတဲ့
စိတ်နဲ့ တမင်ဖန်တီးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် မီးဘေးအန္တရာယ်ကြုံရတဲ့အခါ
မီးသတ်ရဲဘော်များစွာဟာ လောင်ကျွမ်းနေတဲ့ မီးတောက်မီးလျှံတွေ
ကြား ကိုယ့်အသက်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ အများကောင်းကျိုး ချမ်းသာ
ရစေဖို့နဲ့ အပူဒဏ်ကာကွယ်နိုင်ဖို့ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံးကို ရေဆွတ်ဖျန်းထားရပါတယ်။

မီးသတ်ရဲဘော်တွေရဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေကြောင့် မီးလောင်
ကျွမ်းမှုများစွာကို ရှည်ကြာစွာ လောင်ကျွမ်းမှုမဖြစ်စေဘဲ ငြိမ်းသတ်
စေခဲ့တာ များစွာရှိခဲ့ပါပြီ။

ပြင်ပက လောင်ကျွမ်းတဲ့မီးကို မီးသတ်ရဲဘော်တွေရဲ့ ဖြူစင်တဲ့စေတနာနဲ့ ငြိမ်းသတ်နိုင်ငြိမ်းစေနိုင်ပေမယ့် လူသားတွေ နေ့စဉ်အချိန်တိုင်းနီးပါး လောင်မြိုက်နေတဲ့ ကိလေသာလောဘမီး ဒေါသမီး သောကမီး စတဲ့မီးအဖြာဖြာကိုတော့ တစ်ပါးသူရဲ့ အကူ အညီနဲ့ ငြိမ်းသွားနိုင်တာမျိုး ဖြစ်စေနိုင်ပေမယ့် ကိလေသာ အပူမီး အားလုံး အပြီးတိုင်ငြိမ်းအေးစေဖို့ လောင်နေသူတွေ ကိုယ်တိုင် ငြိမ်းချင်စိတ်ရှိပြီး ငြိမ်းသတ်မှုငြိမ်းနိုင်မှာပါ။

ပြင်ပကမီးကမှ လူတွေကို အကျိုးပြုစေတဲ့သဘော ရှိနေ သေးပြီး ကိလေသာအပူမီးတွေကတော့ လောင်မြိုက်ခံရတဲ့သူတွေကို အကျိုးပြုတယ်ဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ 'ရင်ထဲက ကိုယ့်အပူ ဘယ်သူ ကူလို့ ငြိမ်းနိုင်ပါ့မလဲ' လို့ ဆိုကြပြောကြ ရေးကြပါတယ်။ တစ်စုံ တစ်ယောက်ကို တမ်းတမျှော်လင့်လို့ ရင်ထဲမှာ ပူနေရတဲ့သောကမီး တွေကို မျှော်လင့်မိတဲ့သူက ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ကိုယ့်ဘဝပုံစံထဲ ဝင်လာတဲ့အခါ ပူပင်မှုတွေပျောက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမှုတွေ ရောက်လာတာကို သူငြိမ်းလို့ ကိုယ်ငြိမ်းတယ်လို့ မှတ်ထင်မိ တတ်ပြန်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ငြိမ်းသွားတာမဟုတ်ပါဘဲ မီးအမျိုးအစား အရှိန်အဟုန်ပုံစံ ပြောင်းသွားတာပါ။ လိုချင်တာတစ်ခုကို မရသေး ခင်မှာ လိုချင်စိတ်နဲ့ ပူလောင်နေရတတ်ပြီး ရပြီးတဲ့အချိန်မှာလည်း ပျက်စီးဆုံးရှုံးစွန့်လွှတ်ရမှာ နှမြောတသဖြစ်ရမှာ ကြုံတွေးပြီး ရင် မအေးရပါဘူး။ ဘာကိုယ်မှ လိုချင်တယ်ဆိုတာမျိုး မရှိမဖြစ်တော့ မှသာ ရင်အေးရတာပါ။

လောဘဆိုတဲ့ လိုချင်တပ်မက်မှုမီး အပြီးတိုင် ငြိမ်းအေး သွားခဲ့ပါပြီ။ ဘာအကြောင်းကြောင့်မှ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘယ်အခြေ အနေမျိုးကိုမှ မကျေမနပ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာမျိုး မရှိမဖြစ်တော့ရင်လဲ

ပူလောင်သူပွက်တဲ့ ဒေါသမီးတွေ ငြိမ်းသွားပါပြီ။ ဓမ္မသဘော တရားတွေကို အမှန်သိမြင်စေတဲ့ ပညာဉာဏ်အစွမ်းနဲ့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ၊ အသုဘ ဆိုတဲ့ သဘောတွေကို ဖုံးကွယ်ဝှက်ကွယ်ကာ ထားတဲ့ အဝိဇ္ဇာမောဟမီးတွေကို ငြိမ်းသတ်နိုင်ခဲ့ပြီဆိုရင်လဲ ရင်အေးနိုင်ပါပြီ။

လိုချင်တပ်မက်စွဲလမ်းချစ်ခင်မှု၊ စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက် အနိုင်ရလိုမှု၊ မကျေမနပ်ဒေါသထွက်မှု၊ နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တ၊ သုဘ ခိုင်မြဲချမ်းသာ စိုးပိုင်တင့်တယ်လို့ မှတ်ယူနားလည်မှုတွေဟာ တကယ့်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေတဲ့ ကိလေသာ မီးတောက် မီးလျှံတွေ ပါလို့ သိနိုင်ဖို့အတွက် အသိပေးမယ့် မီးလန့်သံချောင်းသံလို တရား ဓမ္မအဆုံးအမ ညွှန်ကြားပြသပေးနိုင်တဲ့ ပြင်ပ အထောက်အကူ ဆရာသခင်ကျေးဇူးရှင်တွေ မရှိမဖြစ်လိုအပ်ပါတယ်။

လောကကြီးမှာ ကိုယ်တိုင် လောင်မြိုက်နေမှန်းကို မသိတဲ့သူတွေ သိပြီးတော့လဲ ဘယ်လိုငြိမ်းအောင်လုပ်ရမယ်လို့ အတိအကျမသိရလို့ ဆက်ပြီး လောင်မြိုက်ခံနေရသူတွေ လောင်မှန်း လဲသိ ပူမှန်းလည်းသိပါလျက်နဲ့ ပိုးဖလံလို မီးတောက်ထဲမှာ ပျော်မွေ့ချင်သူတွေ များလှပါတယ်။ လောင်မှန်းပူမှန်းသိပြီး တကယ် ငြိမ်းအေးချင်သူတွေကတော့ မီးငြိမ်းစေမယ့် နည်းအမျိုးမျိုးကို အချိန်တိုင်းရှာဖွေပြီး ငြိမ်းသတ်နေကြမှာပါ။

ကိုယ်စီကိုယ်စီမှာ ကိလေသာတွေကြောင့် လောကကြီး တစ်ခုလုံးမှာ အရိယာသူတော်ကောင်းတွေကလွဲရင် မီးတောက် ကိုယ်စီနဲ့ မီးလျှံတွေကြား ပြေးသွားကျင်လည်နေကြတာပါ။ ကိလေသာမီးတွေကို အပြီးတိုင်ငြိမ်းသတ်နိုင်စွမ်းမရှိ သေးခဲ့ရင်လဲ ကိုယ့်စိတ်မှာအားကောင်းတဲ့ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေထဲက တစ်မျိုးကို ဖွေရှာပြီး ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်း

အာရုံမှာ နေနိုင်အောင်ကြိုးစားထားမယ်ဆို ကိုယ်တိုင်လဲ တဒဂ် ငြိမ်းအေးပြီး ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က ကိလေသာ မီးတွေရဲ့ အပူ ကူးစက်မှုကိုလဲ အဟန့်အတားဖြစ်စေနိုင်မှာပါ။

ကိုယ့်စိတ်က သဒ္ဓါအားကောင်းရင် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ အစရှိတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိရိယအားကောင်းရင် သမ္မပ္ပဓာန် ကေဂ္ဂတာ ဈာန်တွေ ပွားများ ပညာအားကောင်းရင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး သင့်လျော်ရာ တစ်ပါး ပါးကို ပွားများအားထုတ်နေရမှာပါ။ အဲလိုကြိုပြီး ပွားများထားနိုင်မှ ပတ်ဝန်းကျင်ကမီးတွေ အလွယ်တကူ မကူးစက်နိုင်မှာပါ။

မိဘတွေ၊ ဆရာသမားတွေ အကြီးအကဲတွေ အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ဒေါသဖြစ်ပြီး ဆူဆူညူညူ အော်ဟစ်ပေါက်ကွဲ ခဲ့ရင်၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်ခဲ့ရင် သားသမီးတွေ တပည့်တပန်းတွေ လက်အောက်ငယ်သားတွေ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဒေါသမီးကူးစက် လောင်မြိုက်မှုဒဏ် ခံကြရပါတယ်။

ဒေါသမီးဟာ ဒေါသဖြစ်သူကိုယ်တိုင်ကို လောင်မြိုက် စေသလို အနီးစပ်ဆုံးပတ်ဝန်းကျင်ကိုလဲ ရှို့မြိုက်လောင်ကျွမ်း စေပါတယ်။ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေ စရိုက်အဖုံဖုံ ရှိနေနိုင် ရှိနေကြတာမို့ အဲဒီလူတွေဆီက ကိလေသာ အပူမီးအမျိုးမျိုး အချိန်မရွေး ကိုယ့်ကို ကူးစက်လောင်ကျွမ်းစေနိုင် ပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့အနီးဆုံးလူက ကိုယ့်ကိုအရှိမြိုက်နိုင်ဆုံး ကူးစက်ဖို့ အလွယ်ကူးဆုံး မီးတောက်မီးလျှံတွေရဲ့ ပိုင်ရှင်ပါ။

ဒေါသမီးကို မေတ္တာရေခဲနဲ့ သောကမီးကို ကရုဏာရေခဲနဲ့ လောဘမီးကို အလောဘရေခဲနဲ့ ရာဂမီးကို အသုဘ ရေခဲနဲ့ မာနမီးကို မရဏဿတိရေခဲနဲ့ မောဟမီးကို ပညာရေခဲနဲ့ ဣဿာမစ္ဆရိယမီးကို မုဒိတာရေခဲနဲ့ ကိုယ်တိုင်လောင်တဲ့အခါမှာ ငြိမ်းသတ်နိုင်ကြသလို သူတစ်ပါးလောင်လို့ ကိုယ့်ဆီပြေးလာ ပြောပြတဲ့အခါ နားထောင်ပြီး

လိုက်မလောင်နိုင်အောင် အပူမကူးအောင် ကြိုတင်ရေဆွတ် ထားကြ ရမှာပါ။

မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ခန္တီ၊ ယောနိသောမနသိကာရ အစရှိတဲ့ ရေစင်ရေအေးတွေ ကိုယ့်နှလုံးသားမှာ စွတ်စိုနေစေ ခဲ့ပြီဆိုရင် မီးအပူအရှိန်မဟပ်၊ လောင်မြိုက်မှုမကူးစက် ငြိမ်းသတ် စရာမလို မီးပုံဘေးမှာ ငြိမ်းအေးနေမှာပါ။

ကိုယ့်ဆီက အစိုဓါတ်က အားကောင်းနေခဲ့ပြီဆိုရင် ကိုယ့် အနီးဆုံးက လောင်မြိုက်နေသူတွေ မီးလုံးဝငြိမ်းမသွားတောင် မီး အရှိန်လျော့ပါး အားနည်းသွားမှာပါ။ ကိုယ့်ဆီက သူ့ကို ကူးစက် ရှို့မြိုက်တဲ့မီးကိုတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် ငြိမ်းမှငြိမ်းနိုင်မှာပေါ့။

အရေးကြီးဆုံးက ကိုယ့်နှလုံးသားမှာ ကိုယ့်စိတ်မှာ ကိလေသာမီးလောင်ခွင့်မရအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကောင်းမြတ်တဲ့ ကုသိုလ်တရားတွေနဲ့ စွတ်စိုနေစေဖို့ ကြိုးစားရင်း သတိလက်လွတ် မေ့လျော့ပေါ့ဆလို့ မီးလောင်ခဲ့မယ်ဆိုရင်လည်း ချက်ချင်းသိပြီး အရှိန်အဟန့်ဖြစ်ခွင့်မပေးဘဲ ကိုယ်တိုင်ငြိမ်းသတ် ငြိမ်းအေးစေ နိုင်ဖို့ပါပဲ။ လူတိုင်းလူတိုင်း ကိုယ့်မီးကို ငြိမ်းသတ်နိုင်စွမ်းရှိကြပါစေ။ ငြိမ်းအေးချမ်းသာကြပါစေ။

မေတ္တာခံယူလျက်
မေတ္တာဖြင့်
အသောကစာရီ(လွိုင်ကော်)

ပြည်ထောင်စု ဗဟိုဦးစီးဌာန...
ပြည်ထောင်စု ဗဟိုဦးစီးဌာန...
ပြည်ထောင်စု ဗဟိုဦးစီးဌာန...

- ခွင့်သာခိုက်မှ မလိုက်ချင်လျှင်
- အမှိုက်နှင့်ပြင် ရိုသေးလေလိမ့်လား။
- ခွင့်သာတုန်းမှ မရန်းချင်လျှင်
- အမှိုက်နှင့်ပြင် ရိုသေးလေလိမ့်လား။
- ခွင့်သာဆဲမှ မခဲချင်လျှင်
- အလွဲနှင့်ပြင် ရိုသေးလေလိမ့်လား။
- လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး

ပြည်ထောင်စု ဗဟိုဦးစီးဌာန...
ပြည်ထောင်စု ဗဟိုဦးစီးဌာန...
ပြည်ထောင်စု ဗဟိုဦးစီးဌာန...

ကန်တော့ပန်ဆင် ရင်ဖွင့်လွှာများ

အမေ... သို့.

- * လှိုင်းလေထန်တဲ့ မုန်တိုင်းကြား
မာန်ကျလို့ မြုပ်တဲ့ဘဝလှေတွေ
ကယ်သူမဲ့ အားယုတ်ချိန်မှာ
ရေနှစ်သူ အဖြစ်ဆိုးတွေအတွက်
ကောက်ရိုးတစ်မျှင်အထင်နဲ့ ဖမ်းဆုပ်
လက်နဲ့ထိမှ ရုတ်တရက်သိလိုက်ရတော့
အဲဒါ... ကောက်ရိုးမဟုတ်ဘူး
မဂ္ဂင်လှေရဲ့ အသက်ကယ်ဖောင်။
- * ခေမာကမ်းကပ်နိုင်အောင်
ဦးဆောင်လို့ လမ်းညွှန်ခဲ့
ဒုက္ခသည်တွေမျှော်တဲ့
လှေသူကြီးရဲ့သမီးတော်
(သို့တည်းမဟုတ်)
ဘဝရဲ့ဒုတိယမြောက် မွေးမာတာ။
သင်ပြပုံက ပညာသားပါတယ်။
- * ပညတ် ပရမတ်နဲ့
ကံလမ်း ဉာဏ်လမ်းတဲ့
အမှိုက်မှောင်ကို အမေရင်းမှ
မျက်စိနှစ်ကွင်း လင်းခဲ့ရပြီ။
အမှားအမှန်ကို အထင်အရှားမြင်
သစ္စာလေးပါး အသိဝင်အောင်

မမောမပန်းနိုင် အမေသင်ခဲ့
 ကဗျာ လင်္ကာတွေတောင်
 မလွတ်ခဲ့ပါဘူး။

* ပထမ ဒုတိယ တတိယ
 စတုတ္ထ ပဉ္စမတဲ့
 ငါးကြိမ်မြောက် အောင်ပွဲခံ
 မေတ္တာသံတွေ သောသောညံ့ခဲ့
 “ငရဲကို ကောင်းကင်ဘုံ ဖြစ်စေရမယ်” တဲ့။
 သီတဂူဆရာတော်ကြီးရဲ့စကား
 အားမာန်များနဲ့ သက်သေပြနိုင်ခဲ့ပြီ။

* ပစ္စုပ္ပန်မှာ အမေကျေးဇူးနဲ့
 အသေမြတ်အောင်လည်း နေတတ်ခဲ့ပြီ
 ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေတိုင်းမှာ
 ကျေနပ်အောင်လည်း နေတတ်ခဲ့ပြီ
 ဖြေတတ်အောင်လည်း နေတတ်ခဲ့ပါပြီ။

* အေးငြိမ်းမှု အစစ်အမှန်
 လမ်းဆုံးရန် ရွက်လွှင့်
 လေမသင့်လို့ လှေယိမ်းချိန်မှာတောင်
 အမေ့လမ်းညွှန်မှုတွေနဲ့
 တက်မကို သေချာထိန်းနိုင်ခဲ့ပြီ။

* ခေမာသောင် မကပ်ခင်
 ဆပ်ချင်ခဲ့ အမေ့ကျေးဇူးတွေ
 ခြေတော်ရင်း ဝပ်စင်းလို့
 အလုပ်အကျွေးပြုရင်း
 နောက်ဆုံးဘဝထိ

အမေ့ပါရမိကုန်ပြည့်ရင်တောင်
 ကျေနိုင်ဘူးထင်ရဲ့။

* ဒုက္ခခန္ဓာ ရှည်စေဖို့တော့
 မရည်ရွယ်ပါဘူး အမေ
 ဒါပေမဲ့
 ရေနစ်သူတွေအတွက်
 အမေ... သက်တော်ရာကျော်တော့
 ရှည်ပေးပါဦးနော်...။ ။

ခင်ချိုတင့်

ကြိုးစားပါမယ်

ဆရာလေးဘုရား...
 စိတ်၏ချမ်းသာခြင်း။ ကိုယ်၏ကျန်းမာခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံပါစေ
 လို့ အရင်ဆုံး မေတ္တာပို့လိုက်ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်မ
 ဆရာလေး ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာကို အမြဲမြင်ချင်ပါတယ်ဘုရား။
 ဆရာလေးနေမကောင်းရင် တပည့်တော်မလည်း စိတ်မကောင်းဘူး။
 (၁၀) ရက်အတွင်း ဆရာလေးအနားမှာနေရ၊ သိချင်တာ
 တွေလည်း မေးလျှောက်ခွင့်ရပေမယ့် တပည့်တော်မ မရောင့်ရဲ
 နိုင်သေးပါဘူးဘုရား။ ဆရာလေးကို တပည့်တော် အမေရင်းလို
 သတ်မှတ်ထားတာမို့ မိဘမေတ္တာရိပ်အောက်မှာပဲ အမြဲနေချင်မိလို့
 ဆရာလေးနဲ့ ခွဲရတဲ့အခါတိုင်း နှလုံးခါပါတယ်။ ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့
 အားများလေလေ လွှတ်ချလိုက်ရတဲ့အခါ နာကျင်မှုပိုများလေလေ
 ဆိုတာ အမှန်ပါပဲဘုရား။
 တပည့်တော်မ ဆရာလေးနဲ့တွေ့ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ
 ဘာသာရေးကို တော်တော်စိတ်ဝင်စားပြီး လေ့လာဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာလေး ညွှန်ပြတဲ့လမ်းအတိုင်း ဆက်လျှောက်ဖို့လည်း ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်။ ဆရာတော်တွေရေးတဲ့ ဘာသာရေးစာအုပ်တွေ တော်တော်များများကို ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

လမ်းလျှောက်တတ်ခါစကလေး လမ်းစမ်းလျှောက်ကြည့်ချင်သလို အမေဖြစ်တဲ့ဆရာလေးက ဘာသာရေးလမ်းပေါ် တင်ပေးလိုက်တဲ့အခါ တပည့်တော်မ ဘာသာရေးနယ်ထဲက လမ်းတွေတိုင်း စမ်းလျှောက်ကြည့်ချင်ခဲ့ပါတယ်။

နံဘေးက တည့်မတ်ပေးမယ့် မိခင်နဲ့ခဏဝေးနေရတဲ့ အချိန်တွေမှာတော့ လမ်းတိမ်းစောင်းသွားတာတွေလည်း ရှိပါတယ် ဘုရား။ သိချင်စိတ် တအားများတဲ့ သမီးတပည့်အမိုက်အမဲလေးကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါဘုရား။ တပည့်တော်မ ဝါတွင်းဥပုသ်ဝင်ဖြစ်ခဲ့တာလည်း အမေဆရာလေးကြောင့်ပါ။

စတုတ္ထပတ်တရားပွဲပြီးလို့ ဆရာလေး ပြန်သွားပြီးတဲ့ နောက်မှာ တပည့်တော်မ တုပ်ကွေးဖြစ်လိုက်သေးတယ်ဘုရား။ နေမကောင်းတဲ့အချိန်မှာ ပထမဆုံး တလိုက်မိတာ ဆရာလေးကိုပါ။ ဆရာလေးသင်ပြခဲ့တဲ့ 'ငါသည် တစ်နေ့သေရမည်။ အချိန်ပိုင်းသာ လိုတော့သည်' ဆိုတာလည်းသတိရပြီး တော်တော်လေး သံဝေဂရခဲ့မိပါတယ်။ နေမကောင်းပျောက်တော့ တပည့်တော်မ ဥပုသ်ဝင်ပါတယ်။ စာအုပ်တွေ တော်တော်များများကို ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဦးကံညွှန် ရေးသားပူဇော်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန် စာအုပ်ကိုလည်း အထပ်ထပ်အခါခါ ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာလေး သင်ပြပေးခဲ့တဲ့ ပညတ်၊ ပရမတ်နဲ့ အခြေခံသဘောတရားတွေ သဘောပေါက်ထားခဲ့ရလို့လည်း အဲဒီစာတွေဖတ်ရာမှာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည်ခဲ့ရတာပါ။ မိခင်ဖြစ်တဲ့ဆရာလေးကြောင့်သာမဟုတ်ရင် တပည့်တော်မ သံသရာဝဲဂယက်ကနေ ထွက်ချင်တဲ့စိတ်ကလေးတောင် ပေါ်သေးမှာ

မဟုတ်ပါဘူးဘုရား။ တစ်ခါတလေတော့လည်း ဒီထဲ ရောက်လာတာ ဆရာလေးနဲ့ တွေ့ဖို့ဖြစ်လာတာမို့ ကောင်းဖို့ ဖြစ်လာတာလို့ပဲ တွေးမိတယ်။

ဆရာလေးကုသလကာရီကိုလည်း အားကျမိတယ်။ အတိတ်အကြောင်းတရား ကောင်းခဲ့လို့ သူတော်ကောင်းနဲ့ အမြဲပေါင်းဖော်ရတယ်ဘုရား။ ဆရာလေးသမီးကတော့ ဘယ်တော့မှများ ဆရာလေးရဲ့မေတ္တာရိပ်အောက်မှာ အနီးကပ်ခိုလှုံခွင့်ရမှာလဲ မသိသေးဘူး။

အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ခဲ့လို့ရှိရင်တော့ ဆရာလေးရဲ့ သာသနာပြုလမ်းမှာ ပါရမီဖြည့်တဲ့ အထောက်အပံ့တပည့် ဖြစ်ချင်ပါတယ်ဘုရား။ မနှိုင်းယှဉ်ကောင်းပေမယ့် ရှင်အာနန္ဒာလို ဆရာကောင်းတပည့် ပန်းကောင်းပန်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါမယ် ဘုရား။

လောကီနယ်မှာ မျက်နှာမငယ်ရအောင် ပညာတွေသင်ပေးခဲ့တဲ့ တပည့်တော်မ မိခင်ရဲ့ကျေးဇူးကိုလည်း မမေ့ပါဘူး။ တစ်ဘဝချမ်းသာထက် သံသရာချမ်းသာရောက်ဖို့ လမ်းမှန်ပေါ်တင်ပေးခဲ့၊ မေတ္တာပေးခဲ့တဲ့ မိခင်ဆရာလေးရဲ့ကျေးဇူးကိုလည်း ပြန်ဆပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါမယ်။

ဆရာလေးကို သတိရတိုင်း ဆရာလေး ပြောတဲ့စကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်ပြီး ဒီဘဝနဲ့ခန္ဓာ မပြတ်နိုင်ခဲ့ရင်တောင်မှ အပါယ်တံခါးပိတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါမယ်ဘုရား။

ဆရာလေး ကိုယ်ကျွန်မာ စိတ်ချမ်းသာစွာနှင့်
ခန္ဓာနဲ့ ဘာသာနာရီကို လွယ်ကူစွာ ထမ်းဆောင်နိုင်ပါစေ။

ဆရာလေးရဲ့ သမီးတပည့်
ခင်ချိုတင့်

ပန်းဥယျာဉ်မှာ ပွင့်မယ့်ပန်း

ဆရာလေးဘုရား

တပည့်တော်မ တရားထိုင်တဲ့အပတ်တုန်းက တရားမလျှောက်ခဲ့မိတဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်မက မဆန်းစစ်ရသေးဘဲ စာတွေ့နဲ့သာ သိတဲ့အတွက် မလျှောက်ခဲ့တာပါ။ တပည့်တော်မရဲ့ဘဝမှာ အမှားတွေများခဲ့တဲ့အတွက် ထပ်ပြီး အမှားတွေမှာ ကြောက်နေပါတယ် ဘုရား။ အထူးသဖြင့် ဘုရားတရားနဲ့ပတ်သက်လို့ အတ္တလွန်ကဲပြီး စွဲနေမှာစိုးတဲ့စိတ်က ပိုနေပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော်မက အလှအပနဲ့ အမွှေးနံ့သာကို ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ စွဲလမ်းစိတ်က အတိုင်းထက်အလွန်ပါဘုရား။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်မက ဒီစိတ်ကို အရင်ဖျောက်ပစ်ချင်တာ။ လျှော့လိုပဲ ရပါတယ်ဘုရား။ လုံးဝမပြတ်နိုင်သေးပါဘူး ဘုရား။ ဒီအတွက်ကြောင့် ဒေါသပြန်ကပ်နေပါတယ် ဘုရား။ ဒေါသကပ်တော့ ပြန်လျှော့တော့ ကိုယ့်ရဲ့စွဲလမ်းစိတ်အပေါ် ပိုပိုပြီး ဒေါသဖြစ်လာ ရပါတယ်ဘုရား။ ဒါကြောင့် တပည့်တော်မက ဒါ ဓမ္မသဘာဝပဲလို့ ပြန်မှတ်ပြီး ပုံမှန်လေးပြန်လျှော့ကြည့်ပါတယ် ဘုရား။ ဘယ်ဟာမှ အရေးမကြီးဘူးဆိုပေမယ့် တပည့်တော်မရဲ့စိတ်က လောနေတတ်ပါတယ်။

တပည့်တော်မ လျှော့နေတယ်ဆိုပေမယ့် တစ်ခါတစ်ခါ လောလောနေပြန်တယ် ဘုရား။ အရမ်းလောတော့ မောလာပြန်ပါတယ် ဘုရား။ ဘယ်အရာမှ အရေးမကြီးဘူးဆိုတာကိုလည်း တပည့်တော်မ နားလည်ပေမယ့် အရမ်းကို သိပြီးရင်းသိချင် ဖြစ်လာတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ တရားစာအုပ်တွေကို အထပ်ထပ်အခါခါ ဖတ်ပါတယ် ဘုရား။ ဖတ်ပြီးနားမလည်တဲ့စာလုံးတွေပါခဲ့ရင် ငါ ညံ့လေခြင်းဆိုတဲ့စိတ်က တပည့်တော်မကို ပြန်ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာလေးဘုရား ကမ္မသကတာ သမ္မာဒိန္နိ ကံ ကံခံ အကျိုးတရားကို အရင်တုန်းက နားမလည်ခဲ့သလို မယုံကြည်ခဲ့ပါဘူးဘုရား။ တပည့်တော်မရဲ့ မွေးမိခင်က လွန်ခဲ့တဲ့ ဘနစ်လောက်တုန်းက ကျွန်းသစ်မို့နဲ့ မန္တလေးဘက်မှာ ထောင်ကျနေပါတယ် ဘုရား။ အမှုရင်ဆိုင်နေချိန်မှာရော၊ ထောင်ထဲကို ရောက်သွားချိန်မှာရော တပည့်တော်မကို အရမ်းတွေ့ချင်ကြောင်း အမြဲမှာလာပါတယ်။ တပည့်တော်မက အဲဒီအချိန်မှာ မွေးစားအမေ၊ အဘွားနဲ့ ကြီးပြင်းခဲ့ရတော့ ဒီအမေရင်း ထောင်ကျတယ်ဆိုတာကို သူများသိမှာ အရမ်းစိုးပြီး အရမ်းရှက်ခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

အဘွားက တရားရုံးရှေ့အထိ ခေါ်သွားပြီးတာတောင်မှ ကားပေါ်ကနေ မဆင်းရဲခဲ့ပါဘူး ဘုရား။ ဒီလိုနဲ့ပဲ အမေ့ဆီကို ထောင်ဝင်စာ တစ်ခါမှမရောက်ခဲ့ပါဘူး ဘုရား။ တပည့်တော်မ ပြောချင်တာက အခုတပည့်တော်မ ဒီအထဲမှာရောက်တော့ တပည့်တော်မ အမေတုန်းက ကြောက်ခဲ့သလိုပဲ။ သမီးရဲ့အသိုက်အဝန်းက ပြန်ကြောက်ကြပြီး တော်ရုံတန်ရုံ လာမတွေ့ရဲကြဘဲ။ အဲဒီ တပည့်တော်မ ပြုခဲ့တဲ့ကံကို ဘဝမကူးခင်မှာပဲ ပြန်ခံစားနေရပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီအထိ တပည့်တော်မ လက်ခံနေခဲ့ပါ ဘုရား။

အဆိုးရွားဆုံး မိုက်မဲမှု နောက်တစ်ခုက တပည့်တော်မ ပြန်လန့်နေတာ တစ်ခုရှိနေပါတယ်။ နားနဲ့မနာ ဖဝါးနဲ့နာတော်မူပါ ဘုရား။ တပည့်တော်မ ကိုယ်ဝန်နှစ်ခါ ဖျက်ချခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ဆရာလေးပြောခဲ့တဲ့တရားထဲမှာ တပည့်တော်မ နားလည်တာက ပြုသူအသစ်၊ ဖြစ်သူအဟောင်း ဆိုတာ တပည့်တော်မက ဘယ်သူ ဖြစ်နိုင်မှာလဲ ဘုရား။ တကယ်ပဲ တရားတွေ များများ နာလာရတဲ့အခါကျတော့ ပြုခဲ့တုန်းကလောက် စိတ်တွေမပေါ့ပါးတော့ပါဘူး ဘုရား။ ငါ မှားခဲ့လေခြင်းဆိုတာက တစ်ကြောင်း၊ ငါ

မဟုတ်ခဲ့ပါဘူးလေဆိုတာကတစ်ကြောင်း နှစ်ခုလုံးရဲ့စိတ်က အတိတ်
ဝေးဝေးကို ပြန်ပြီး ပူဆွေးစေခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

ဒီအဖြစ်တွေအားလုံးဟာ ဥပမာ သူငယ်ချင်း ထောင်ဝင်စာ
လာရင် ဘယ်သူလာတွေ့တာလဲလို့ တပည့်တော်မကမေးရင် သူတို့
က ငါ့အမေ၊ ငါ့သား၊ ငါ့သမီးလို့ ပြန်ဖြေတဲ့အချိန်မှာ တပည့်တော်မ
ရင်ထဲမှာ နာကျင်ပြီးအောင့်ခဲ့ရတဲ့ အကြိမ်ပေါင်း မနည်းတော့ပါဘူး
ဘုရား။ ဒီလိုနဲ့ ကမ္မသကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို မြန်ပြီးနှလုံးသွင်းမိတဲ့
အချိန်ဆိုရင် ပေါ့ပါတယ်ဘုရား။ ဒါပေမဲ့ ခါနေဆဲပါပဲဘုရား။

အခု တပည့်တော်မရဲ့အဆင့်က လျှော့နေဆဲပါဘုရား။
လျှော့ပြီး တရားဓမ္မတွေကို ဆန်းစစ်နေဆဲပါဘုရား။ လျှော့ပြီးငြိမ်းဖို့
ကြိုးစားနေပါတယ် ဘုရား။ ငါ့မှဖြစ်ရလေခြင်းဆိုတာက လျှော့
ပစ်ဖို့ ခက်ခဲနေဆဲပါပဲဘုရား။ “၃၂ ကောဋ္ဌာသ” ထဲက အညှို့၊
အမြှေး၊ အဖျင်း၊ အဆီကြည်၊ အစေးဆိုတာကို ပွားကြည့်၊ ရှုကြည့်
လို့ မရတော့ ဒေါသနည်းနည်းကပ်လာပါတယ် ဘုရား။

ပထမပိုင်းအားထုတ်တုန်းက တပည့်တော်မ အဆင်ပြေ
သယောင်ပါ ဘုရား။ သိပြီးရင်းထပ်သိချင်လာတဲ့အခါကျတော့
မသိတဲ့အပေါ်မှာ ဒေါသဖြစ်လာရပါတယ်ဘုရား။ ဒီလိုနဲ့ အာနာ
ပါနနည်းကို ပြန်ပြောင်းမှတ်တော့ စိတ်တွေပိုအလုပ်လုပ်လာပြီး
ပိုပြီးတောင် အသက်ရှူပြင်းနေပါတယ်ဘုရား။ စိတ်က ၃၂
ကောဋ္ဌာသ ရှုတုန်းကထက် ပိုပြီး အလုပ်လုပ်နေပါတယ် ဘုရား။

လောလောဆယ် စိတ်စင်ကြယ်ပြီး သန့်ရှင်းအောင် ကြိုးစား
နေပါတယ်။ တစ်ခုထူးခြားလာတာက ဒေါသဖြစ်တာနဲ့ လောဘဖြစ်
တာကို ခွဲခြားသိပြီးချက်ချင်းခါတာကို သိနေတယ်ဘုရား။ အခုချိန်မှာ
ဆရာလေးနဲ့တွေ့ရပြီး နောက်ပိုင်းဘဝကို ဘယ်လိုနေထိုင် သွားရ
မှာလဲဆိုတာ တဖြည်းဖြည်း သဘောပေါက်လာပါတယ် ဘုရား။

ဘဝအတွက် အရေးကြီးတဲ့ တရားစကားတွေကို နား
ထောင်ခွင့်ရပြီး တဖြည်းဖြည်း လိုက်နာခွင့် ရရှိတဲ့အတွက်လည်း
ဆရာလေးကို ကျေးဇူးအရမ်းတင်ပါတယ် ဘုရား။ ဒီလို မိဝေးဖဝေး
ဆရာဝေးနဲ့ နေနေရတဲ့အချိန်မှာ ဆရာလေးရဲ့ တရားဓမ္မတွေက
တပည့်တော်မအတွက် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့အရာတွေပါ ဘုရား။

ဆရာလေးရဲ့ ပန်းဥယျာဉ်မှာ တပည့်တော်မက ပွင့်သည့်
ပန်း ဖြစ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရင်း ဆရာလေးရဲ့ ဆရာဂုဏ်၊ ပညာ
ဂုဏ်တွေကို အသက်ရှင်နေသရွေ့ ကျေးဇူးဆပ်သွားပါမယ်ဘုရား။
သမီးရဲ့စာထဲမှာ ဘူး၊ ပါ၊ တယ် တွေ များသွားတာကို တောင်း
ပန်ပါတယ်ဘုရား။ သိ၍ဖြစ်စေ၊ မတော်တဆဖြစ်စေ မှားခဲ့ရင်
ခွင့်လွှတ်ပေးဖို့ အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါတယ် ဘုရား။

ကျေးဇူးကြီးမားလှပါသော ဆရာလေးအား
ရိုသေစွာ ကန်တော့ပါ၏။
သမီး နန်းရီဟွမ်

လမ်းပြကြယ်

ဆရာလေး တပည့်တော် ဆရာလေးကို ရိုသေစွာနဲ့
ကန်တော့လိုက်ပါတယ်။ ဆရာလေး တပည့်တော်ရဲ့စာကို ဖတ်နေ
ရတဲ့အချိန်မှာ တရားဓမ္မကို နားလည်လက်ခံတဲ့ တပည့်ဒကာတစ်
ယောက် တိုးပွားလာတယ်လို့ နားလည်ပေးပါဘုရား။

တပည့်တော် အသက်တစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်မှာ မိခင်ကြီးဆုံးပါး
သွားပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် တပည့်တော်ဟာ မမြဲခြင်းတရားတွေကို
အဲဒီအချိန်ကတည်းက နားလည်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မိသားစု ထဲမှာ
တပည့်တော်ဟာ အကြီးဖြစ်နေတော့ ဘဝဝမ်းစာအတွက် လောဘ
ကြီးစွာ ဖွေရှာမိပါတယ်။ သဒ္ဓါတရားတော့ ထက်သန်ခဲ့ပါတယ်။

အခု ဒီအကျဉ်းထောင်ထဲရောက်မှ ဒါက ဒီလိုဖြစ်တတ်တယ် ဆိုတာတွေ တွေးမိတာပါဘုရား။ ဆရာလေးရှင်းပြတဲ့ ဝိပဿနာ တရားတော်တွေဟာ တပည့်တော်အတွက် ရိုးရှင်း လွယ်ကူပါတယ်။ စိတ်ရဲ့ တည်ငြိမ်ငြိမ်းချမ်းခြင်းတွေ တရားစခန်း(၁၀)ရက်အတွင်းမှာ ရရှိခဲ့ပါတယ်။ နောင်လည်း ဒီတရားတွေ လုပ်ဖြစ်ပါတော့မယ်ဘုရား။

တပည့်တော်သာမက တပည့်တော်ရဲ့ ဆွေမျိုး၊ သူငယ်ချင်း၊ မိတ်ဆွေတွေကိုပါ လောကဇာတိက တတ်နိုင်သလောက် ဆွဲခေါ် သွားပါတော့မယ် ဘုရား။ သူတို့တွေရဲ့ ဘဝအမော၊ သံသရာအမော တွေကို တရားရေအေးနဲ့ ငြိမ်းချမ်းခြင်းတွေဆီကို တပည့်တော် လမ်းပြ ပေးချင်ပါတယ် ဘုရား။ ဆရာလေးဟာ ဒီဝိပဿနာ ဘာဝနာတရား နဲ့ပတ်သက်ပြီး တပည့်တော်ရဲ့လက်ဦးဆရာ ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား။

တပည့်တော်ဟာ ဆရာလေးကို ရိုသေမြတ်နိုး ချစ်ခင်မိပါ တယ်ဘုရား။ တပည့်တော်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဆွေမျိုးရင်းချာတစ်ယောက် ပြန်တွေ့ရသလို ခံစားမိပါတယ်ဘုရား။ ဆရာလေးရဲ့အပေါ်မှာ တပည့်တော်ဟာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံနဲ့ ပြစ်မှားမိသည် ရှိခဲ့ပါသော် ခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် တောင်းပန်ပါတယ် ဘုရား။

ဒီတရားစခန်းထဲကို အချို့က မဝင်ခဲ့မိတဲ့အတွက် နောင်တ ရနေတဲ့ အကျဉ်းသူ သူငယ်ချင်းတွေ အပြင်ကသူငယ်ချင်းတွေကိုပါ နောက်နောင် ဝင်ဖြစ်အောင် တပည့်တော် လမ်းညွှန်ပြပါမယ် ဘုရား။ ဆရာလေး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာစွာနဲ့ သာသနာ့ အကျိုးကို ဆထက်တိုး၍ သယ်ပိုးနိုင်ပါစေဘုရား။

အစဉ်အမြဲ လေးစားရှိခိုးလျက် တပည့်မလေး သန်းသန်းဌေး၊ ပင်လုံ။

ကန်တော့ပန်း

- ❖ ရတဲ့ဘဝမှာမနေ
ရွှေဆိုရွှေ၊ ငွေဆိုငွေ
စည်းစိမ်တွေ ရေလိုပြည့်ချင်လို့
ဖြည့်မိတဲ့ လောဘတွေ
ခုတော့ဖြင့် သောကပေသည့်
ခံရပြီ လောကဇာတိ။
- ❖ ရင်ထဲက မီးတောင်
အကုသိုလ်အမှိုက်မှောင်ကြောင့်
လောင်မြိုက်နေ နိစ္စဝူဝူ။
- ❖ ဘဝက
တိရစ္ဆာန်နဲ့မခြား
မခံစားနိုင်၊ ပေါက်ကွဲလည်းမရ။
မျှော်နေတဲ့ လွှတ်တော်
ပေါ်မလာ တစ်ခါမှ။
ဘယ်သူကယ်လို့
လွှတ်ပါတော့မယ်
သေချင်တယ်၊ မထူးတဲ့ဘဝ။
- ❖ (တောင်လေးလုံး အကျဉ်းထောင်၊ အမျိုးသမီးဆောင်၊
ဒုတိယအကြိမ် တရားစခန်း) (2010, April 10 to 19)
နေ့ကစ
ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ်၊
ဘာတွေဖြစ်ဖြစ်
နေတတ်ပါပြီ။
- ❖ မပဏ္ဍာ ဘုရားမြတ်စွာကို ဖူးတွေ့ရသလို

တပည့်တော်မလည်း

ဆရာလေး (ဒေါ်နိဗ္ဗလာ) ကို

ဖူးတွေ့ခွင့်ရခဲ့ပြီးတဲ့နောက်

ငြိမ်းအေးချမ်းသာစွာ

နေတတ်ပါပြီ။

❖ “ဓမ္မသဘာဝ”

“အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘ၊ သုည” နဲ့

အရာရာအားလုံး

ပျက်ခြင်းအားဖြင့် ချုပ်ငြိမ်းလို့

နေတတ်ပါပြီ။

❖ တရားဓမ္မလွန်ပြည့်ဝသော

လဝန်းပမာ ကြည်မြဲသာသော

သံဝါချိုအေး ဆေး(တရား)တိုက်ကျွေးသော

ဆရာလေးအား

ဘေးရန်ရောဂါ ကင်းစင်ကွာ၍

သာသနာအကျိုး

သယ်ပိုးဆောင်နိုင်ပါစေကြောင်း

ဆုတောင်းခြင်းနှင့်

နေ့ညဉ့်မပျက်

ဆယ်လက်ဖြာ ထိပ်မှာမိုး

ရှိမိုးဦးတင်

ကန်တော့ပန်းဆင်အပ်ပါသည်

ကျေးဇူးရှင် ဆရာလေးဘုရား။

နိုင်ကြီး(လှိုင်ကော်)

